

Sabbath School Lesson

မြန်မာလူကြီးတန်း

ဘုရားရှင်၏မေတ္တာနှင့်တရားမျှတခြင်း

ကို

ဂျွန်၊ စီ၊ ပက်ဟမ်း

မှ

စီစဉ်ရေးသားသည်

ဇန်နဝါရီလ၊ ဖေဖော်ဝါရီ၊ မတ်လ

၂၀၂၅ ခုနှစ်

(ပထမအကြိမ်)

Sabbath School Lesson

မြန်မာလူကြီးတန်း

ပုံနှိပ်သူ

ဦးဖုန်းနိုင် (၀၀၃၅၄)

မန်နေဂျာ

ကင်းစောင့်ပုံနှိပ်တိုက်

၂၀၆ ရွှေသစ္စာလမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်

ရန်ကုန်မြို့

ထုတ်ဝေသူ

ဦးဖိုးဖိုးလှ (၀၀၅၉၅)

ဥက္ကဋ္ဌ

မြန်မာပြည်သတ္တမနေ့ဥပုသ်အသင်းတော်၊

၆၈ ဦးဝိစာရလမ်း၊

ရန်ကုန်မြို့

အုပ်စု - ၅၀၀၀

ဓမ္မဒါန

(ပထမအကြိမ်)

မာတိကာ

၁။ ဘုရားရှင်သည်ကိုယ်အလိုအလျောက်ချစ်စုံမက်၏ ၇

၂။ ပဋိညာဉ်မေတ္တာ..... ၁၉

၃။ ဘုရားရှင်နှစ်သက်စေရန်..... ၃၁

၄။ ဘုရားရှင်သည်ခံစားလွယ်၍သနားကြင်နာသည် ၄၂

၅။ ဘုရားရှင်၏ကရုဏာဒေါသ ၅၄

၆။ ဘုရားရှင်၏ကရုဏာဖြင့်တရားမျှတခြင်း ၆၆

၇။ ဆိုးညစ်ခြင်း၏ပြဿနာ ၇၈

၈။ လွတ်လပ်သောဆန္ဒ၊ မေတ္တာနှင့်အထက်မှပံ့ပိုးခြင်း ၈၉

၉။ စကြဝဠာပဋိပက္ခ ၁၀၁

၁၀။ လုပ်ငန်းခွင်ကန့်သတ်ချက်များ..... ၁၁၂

၁၁။ မပြုသေးသောအရာတစ်စုံတစ်ခုရှိသလော ၁၂၄

၁၂။ မေတ္တာနှင့်တရားမျှတခြင်း၊ အကြီးမားဆုံးပညတ်နှစ်ပါး..... ၁၃၆

၁၃။ မေတ္တာသည်ပညတ်တော်စုံလင်ခြင်းဖြစ်သည်..... ၁၄၈

မေတ္တာနှင့်တရားမျှတသောဘုရားရှင်

၁ယော ၄:၈ နှင့် ၁၆ တွင် ဘုရားရှင်သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်တော်မူ၏။ ကျမ်းစာတစ်အုပ်လုံးမှ ဤအချက်အား သက်သေခံလေပြီ။ ခရစ်ယာန် ယုံကြည်ခြင်းသည်လည်း ဘုရားရှင်၏မေတ္တာလက္ခဏာပေါ်၌တည်၏။ မေတ္တာဟူသည် ဘုရားဖြစ်တည်ခြင်း၏အူတိုင်၊ ကျွန်ုပ်တို့ယုံကြည်ခြင်း၏အူတိုင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ပြုသမျှ၏အူတိုင်ပင်ဖြစ်၏။ မေတ္တာအကြောင်းမိမိတို့နားလည်သည့်အတိုင်း မိမိတို့၏ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ကျင့်စဉ်ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။ ဥပမာအားဖြင့်၊ တစ်စုံတစ်ဦးသည် ဘုရားရှင်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာအား ကုသိုလ်ယူမည်ဆိုပါစို့။ မိမိတို့သည် အပြစ်ရှိ၍ မထိုက်တန်သဖြင့် ဘုရားရှင်မှလည်း ချစ်မည်မဟုတ်ဟုဆိုလိမ့်မည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးဆက်ဆံရာမှာလည်း ဤမေတ္တာကိုပင် ကုသိုလ်ယူလိုပါက အန္တရာယ်ရှိတတ်ပါသည်။

ထိုနည်းအားဖြင့် ဘုရားရှင်၏မေတ္တာအား မိမိတို့၏နားလည်သဘောပေါက်သောပုံစံအတိုင်း ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ကျင့်စဉ်များဖြစ်ပေါ်လာသည်။ သို့ဖြစ်လျှင် မေတ္တာဟူသည်အဘယ်နည်း။ မေတ္တာအားအနက်ဖွင့်စေရန် လူဆယ်ယောက်အားစေခိုင်းပါက၊ အဖြေဆယ်မျိုးသာထွက်လာမည်ဖြစ်သည်။ ခရစ်ယာန်များထဲကပင်လျှင် ဘုရားရှင်၏မေတ္တာအား ဒဏ္ဍာရီသဖွယ် နားလည်မှုလွဲမှားခြင်းများစွာရှိသည်။

ဥပမာအားဖြင့်၊ ခရစ်ယာန်များ၏အဖြေမြောက်မြားစွာပေးထားသော မေးခွန်းတချို့မှာ၊

ဘုရားရှင်၏မေတ္တာသည် လက်ခံခြင်းမရှိ၊ ပေးကမ်းခြင်းသက်သက်လော။ ဘုရားရှင်၏မေတ္တာသည် မိမိကိုယ်ကိုစတေးခံခြင်းသက်သက်လော။ ဘုရားရှင်သည် လူသားအားဖြင့် ပီတိဝမ်းမြောက်နိုင်သလော။ ဘုရားရှင်၏မေတ္တာသည် စိတ်ခံစားမှုသက်သက်လော။ ဘုရားရှင်သည် လူသားအား ဂရုပြုသလော။ ဘုရားရှင်၏မေတ္တာအားငြင်းပယ်ကာ ဘေးဖယ်၍ရသလော။

ဘုရားရှင်သည် ဖန်ဆင်းထားသောသတ္တဝါများနှင့် အပြန်အလှန်ချစ်နှိုင်းသလော။ ဒေါသအမျက်သည် မေတ္တာနှင့်ဒွန်တွဲနိုင်သလော။ မေတ္တာနှင့်တရားမျှတခြင်းသည် မည်သို့ဒွန်တွဲနိုင်သနည်း။ ဘုရားရှင်သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်ခဲ့လျှင် ဆိုးညစ်ခြင်း များစွာတို့သည် ဤလောကသို့ အဘယ်ကြောင့်ဝင်လာရသနည်း။

ဤမေးခွန်းအချို့၏အဖြေများမှာ ရှင်းလင်းနေသော်လည်း၊ ခရစ်ယာန် အချို့တို့သည် ဘုရားရှင်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာအကြောင်း အငြင်းပွားလေ့ရှိကြသည်။

ဤမေးခွန်းအားလုံးတစ်ပြိုင်တည်းမဖြေဘဲ ဤသုံးလပတ်အတွင်း အချိန် ယူကာဖြေဆိုကြရပါမည်။ သို့ပြုလျှင် ဘုရားရှင်၏မေတ္တာသည် မိမိတို့ခန့်မှန်း သည်ထက် သာ၍ကြီးမားကြောင်းတွေ့ရပါမည်။ လောကတွင် မေတ္တာအကြောင်း ပြောဆိုနေကြသည်ထက် ကျမ်းစာဖော်ပြနေသည့်မေတ္တာသည် သာလွန်နေကြောင်း တွေ့ကြရပါမည်။ လာမည့်အပတ်များတွင်၊ သမ္မာကျမ်းစာတွင် ဖော်ပြထား သည့် သာလွန်ထင်ရှားနေသော ဘုရားရှင်၏ မေတ္တာအကြောင်းတချို့အား သင်ကြားကြရပါမည်။

ဆက်လက်သင်ကြားရင်း ဘုရားရှင်၏မေတ္တာနှင့်တရားမျှတခြင်းသည် ရှုပ်ထွေးသည်တိုင်အောင် တစ်ခုနှင့်တစ်ခုပတ်ရစ်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရပေမည်။ သမ္မာကျမ်းစာ၏ဘုရားသည် တရားမျှတမှုအားနှစ်သက်၏ (ဟောရှာ၊ ၆၁:၈)။ သမ္မာကျမ်းစာ၏ပုံဖော်ထားသည့်အတိုင်း ဘုရားရှင်၏မေတ္တာသည် တရားမျှတ ခြင်းနှင့် ဒွန်တွဲနေသည်ဖြစ်ရာ၊ တစ်ခုမရှိဘဲ အခြားတစ်ခုမရနိုင်ပါ။ ဘုရားရှင် သည် မေတ္တာဖြစ်တော်မူသဖြင့် မမျှတခြင်းဖြင့် ဒုက္ခခံစားနေရသူတို့အား လေးနက် စွာခံစားရသဖြင့်၊ မိမိကိုယ်ကိုဖိနှိပ်ခြင်းခံရသူအဖြစ်ဖော်ထုတ်ကာ၊ မိမိဖန်ဆင်း ထားသောသတ္တဝါများ၏ခံစားမှုများကို ဝင်ရောက်ခံစားခြင်း - မိမိကိုယ်တိုင် ခံစားခြင်းဖြင့် ဘုရားသခင်သည် အကြီးမားဆုံးသားကောင်သဖွယ်ဖြစ်လေ၏။

သမ္မာကျမ်းစာတစ်အုပ်လုံးတွင် ဘုရားသခင်သည် မိမိတို့တွေ့မြင် သည်ထက် သာ၍လူသားအားချစ်တော်မူသဖြင့် ဆိုးညစ်ခြင်းကြောင့် အမြဲ

နာကြည်းစွာညည်းညူနေသည်။ ယေရှု၏မြည်တမ်းစကားများအား ကြည့်ရှု ခြင်းဖြင့် ဘုရားရှင်၏မေတ္တာတော်နက်နဲခြင်းကို သိရှိနိုင်ပေလိမ့်မည်။ “အို၊ ယေရှု ရှုလင်မြို့၊ ယေရှုရှုလင်မြို့၊ သင်သည် ပုရောဖက်တို့အားသတ်မြဲရှိ၏။ သင်ရှိရာသို့ စေလွှတ်သောသူတို့ကိုလည်း ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်မြဲရှိ၏။ ကြက်မသည် မိမိသားငယ် တို့ကို အတောင်အောက်၌စုရုံးသကဲ့သို့ သင်၏သားတို့ကိုစုရုံးစေခြင်းငှာ ကြိမ်ဖန်များစွာ ငါအလိုရှိပြီ။ သင်မူကားအလိုမရှိ” (မသု၊ ၂၃:၃၇)။

သမ္မာကျမ်းစာ၏ဘုရားရှင်သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်၍ သမ္မာကျမ်းစာ တွင် မိမိ၏မေတ္တာအားငြင်းပယ်ခံရသဖြင့် စိတ်နှလုံးကြေကွဲဝမ်းနည်းနေသူအဖြစ် ဖော်ပြထားပါသည်။ သမ္မာကျမ်းစာတစ်အုပ်လုံးတွင် စကြဝဠာ၏အက်ကွဲကြောင်း အက်ရာများကို ပြန်လည်မွမ်းမံနိုင်ရန် ဘုရားသခင်၏လှုပ်ရှားမှုများပင် ဖြစ်ပါ သည်။ ဤသုံးလပတ်အတွင်း ဤခေါင်းစဉ်အတိုင်းလေ့လာရပါမည်။

ဂျွန်၊ စီ၊ ပက်မင်းသည် Adventist Review တည်းဖြတ်အကူ ဖြစ်သည်။ ဤစာအားရေးသားချိန်တွင် အင်ဒရူးတက္ကသိုလ်မြော်လင့် ခြင်းကျမ်းစာကျောင်းတွင် ဘာသာရေးနှင့် ခရစ်ယာန်ဒဿနပါမောက္ခ အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေပါသည်။

သင်ခန်းစာ (၁)
ဘုရားရှင်သည် ကိုယ်အလိုအလျောက်ချစ်စုံမက်၏
ဒီဇင်ဘာလ ၂၈ - ဇန်နဝါရီလ ၃

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **ဒီဇင်ဘာလ ၂၈ ရက်**
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ထွက်၊ ၃၃:၁၅-၂၂။ ဟောရှေ၊ ၁၄:၁-၄။ ဗျာ၊
၄:၁၁။ ယော၊ ၁၇:၂၄။ မသဲ၊ ၂၂:၁-၁၄။ ယော၊ ၁၀:၁၇၊ ၁၈။

အလွတ်ကျမ်းချက်
“ငါသည် အမျက်ပြေသောကြောင့် သူတို့ဖောက်ပြန်ခြင်းကို ပြုပြင်မည်။ ကိုယ်အလိုအလျောက်စုံမက်မည်” (ဟောရှေ၊ ၁၄:၄)။

ရှင်ပေတရုသည် ယေရှုကြိုပြောခဲ့သည်အတိုင်း ယေရှုအား သုံးကြိမ် တိုင်အောင်ငြင်းဆိုခဲ့သော်လည်း (မသဲ၊ ၂၆:၃၄)၊ ရာဇဝင်သည် ဤမျှလောက် ဖြင့် အဆုံးမသတ်သေးပါ။ ယေရှုပြန်လည်ထမြောက်ပြီးနောက် “ငါ့အား ဤသူများထက်သာ၍ချစ်သလော” ဟု ယေရှုကမေးရာမှာ “ဟုတ်ပါ၏သခင်၊ အကျွန်ုပ်ချစ်ပါ၏” ဟု ဖြေဆိုလေ၏။ ယေရှုကလည်း “ငါ၏သိုးစုငယ်အား ကျွေးမွေးလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ တစ်ဖန်ယေရှုက “သင်သည် ငါ့အား ချစ်သလော” ဟုမေးပြန်၏။ ပေတရုသည် “ဟုတ်ပါ၏သခင်၊ အကျွန်ုပ် ချစ်ပါ၏” ဟု ပြန်၍ဖြေဆိုလေ၏။ “ငါ၏သိုးတို့ကိုထိန်းလော့” ဟု မိန့်တော် မူပြန်၏။ တတိယအကြိမ်ယေရှုသည် “ငါ့အားချစ်သလော” ဟု မေးပြန်သော်၊ ပေတရုသည် သုံးကြိမ်မြောက်အောင်မေးသောကြောင့် စိတ်နာ၍ “ကိုယ်တော် သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုသိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ချစ်ကြောင်းကို ကိုယ်တော် သိတော်မူ၏” ဟု လျှောက်သော် ယေရှုက “ငါ၏သိုးတို့ကိုကျွေးမွေးလော့” ဟု မိန့်တော်မူလေ၏ (ယော၊ ၂၁:၁၅-၁၇)။

ပေတရုသည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ယေရှုအားငြင်းဆိုသကဲ့သို့ ယေရှု ကလည်း၊ ငါ့အားချစ်သလောဟု သုံးကြိမ်တိုင်အောင်မေးခြင်းဖြင့် ယေရှုသည် ပေတရုအား သုံးကြိမ်ပြန်လည်ထူထောင်ပေးသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏အခြေအနေ သည် ပေတရုနှင့်မတူသော်ငြားလည်း နိယာမကားတူပေ၏။ ယေရှုက ပေတရု အားမေးခဲ့သောမေးခွန်းတစ်မျိုးသည် ကျွန်ုပ်တို့အချိန်နှင့်နေရာတွင် ဘုရားရှင် သည် ငါ့အားချစ်သလောဟု မေးနေပါသည်။
၎င်းမေးခွန်းအားဖြေဆိုရန် မိမိအပေါ်တွင်သာမူတည်သတည်း။

တနင်္ဂနွေနေ့ **ဒီဇင်ဘာလ ၂၉ ရက်**

ကျွန်ုပ်တို့မျှော်လင့်ချက်အားကျော်လွန်၍
ဘုရားရှင်သည် “ငါ့အားချစ်သလော” ဟူ၍သာမေးသည်မဟုတ်။ သူသည် ကျွန်ုပ်တို့တစ်ဦးစီအား အလိုအလျောက်ချစ်တော်မူ၏။ သင်နှင့် ကျွန်ုပ်သာမက တစ်ဦးချင်စီအားလည်း မိမိတို့ထင်မြင်သည်ထက် အလိုအလျောက် ချစ်တော်မူ၏။ သူသည် ကျွန်ုပ်တို့အားချစ်တော်မူကြောင်းကို ဣသရေလတို့၏ ရာဇဝင်ထဲတွင် သူ၏လှုပ်ရှားမှုများမှ သိရှိရပါသည်။
ထွက်၊ ၃၃:၁၅-၂၂ ကိုဖတ်ပါ။ ပါဝင်သောအချက်အလက် များနှင့် စကားပြောဆိုသောအရာများတွေးတောကြည့်ပါ။ အထူးသဖြင့် အငယ်၊ ၁၉ သည် ဘုရားရှင်၏အလိုတော်နှင့် မေတ္တာတော်အား မည်သို့ဖော်ပြသနည်း။

အီဂျစ်ပြည်ကျွန်ဘဝမှထွက်လာပြီး မကြာမီမှာပင် ဣသရေလလူတို့ သည် ဘုရားရှင်အားပုန်ကန်လျက် နွားသငယ်ရုပ်ပြုလုပ်ကာ ကိုးကွယ်ကြ လေ၏။ တောင်ပေါ်မှမောရှေဆင်းလာသောအခါ ၎င်းတို့ပြုသမျှအားမြင် လေသော် ပညတ်တော်ဆယ်ပါးကျောက်ပြားအားဖြင့် ပစ်ပေါက်လိုက်သဖြင့် အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာကွဲလေ၏။ ထိုလူတို့သည် ပဋိညာဉ်အားဖြင့် လွတ်လပ်စွာ

ခံစားမည့် ဘုရားကောင်းချီးများအား ဆုံးရှုံးရလေတော့သည်။ ဘုရားရှင်သည် ၎င်းတို့၏ပဋိညာဉ်ကောင်းချီးအားဖြင့် မထိုက်တန်ခြင်းကိုလျစ်လျူရှုကာ၊ ပဋိညာဉ် အားဖြင့် မိတ်သဟာယဆက်ဖွဲ့ရန် အလွန်ဆန္ဒရှိလေ၏။

ထွက်၊ ၃၃:၁၉ တွင် “ငါသည် ကျေးဇူးပြုလိုသောသူကို ကျေးဇူး ပြုမည်၊ သနားလိုသောသူကို သနားမည်” ဟူသောအချက်များအား အယူ လွဲမှားစွာ ဘုရားရှင်သည် ရွေးချယ်သူတို့ကိုသာ သနားကြင်နာတတ်သည်ဟု ယူဆကြသည်။ သို့သော်လည်း ဘုရားရှင်သည် ရွေးချယ်သူတို့ကိုသာ သနား ကြင်နာတတ်သည်ဟု ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ပါ။ အချို့ယုံကြည်ခြင်းတွင် ဘုရားရှင် သည် ပျောက်ဆုံးရန်နှင့် ထာဝရဖျက်ဆီးခံရန် ရွေးချယ်သူများသီးသန့်ရှိသည်ဟု ယုံသူများလည်းရှိသည်။ အခြေခံအားဖြင့် ဘုရားရှင်သည် ဖန်ဆင်းရှင်ဖြစ် သဖြင့် မထိုက်တန်သောသူတို့ပင်လျှင် ကိုယ်အလိုလျောက် သနားကြင်နာ နိုင်ခွင့်ကို မိမိပိုင်ဆိုင်လေသည်။ ထိုနည်းအတိုင်းပင် နွားသငယ်ပြဿနာအပြီး မှာပင်၊ မထိုက်တန်သောမိမိလူတို့အား သနားကြင်နာခဲ့လေပြီ။

ဤသည်ပင် မိမိတို့မျှော်လင့်ခြင်းထက်သာလွန်စွာ ဘုရားရှင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား မေတ္တာပြသခြင်းဖြစ်လေသည်။ အားလုံးအတွက် ဧဝံဂေလိ တရားပင်ဖြစ်၏။

ဘုရားရှင်သည် မိမိ၏မေတ္တာတရားအား မည်သည့်နည်းလမ်း ဖြင့် သင်မျှော်လင့်သည်ထက် သာလွန်စွာဖော်ပြသနည်း။

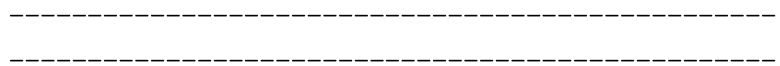
တနင်္လာနေ့ **ဒီဇင်ဘာလ ၃၀ ရက်**
တုံ့ပြန်မှုမရှိသောမေတ္တာ

ဘုရားရှင်သည် လဲကျပြီးသောလူသားအား မေတ္တာပြသခြင်းကို ဟောပြောရာဧဝံဂေလိတွင် တွေ့ရပါသည်။ ဟောပြောအား “သင်သွား၍ ပြည့်တန်ဆာ မိန်းမနှင့်တကွ သူဖွားမြင်သောသားသမီးတို့ကို သိမ်းပိုက်လော့။ အကြောင်း မူကား၊ ပြည်သားတို့သည် ထာဝရဘုရားကိုစွန့်ပစ်၍ အထပ်ထပ်မှားယွင်း

ကြပြီ” (ဟော၊ ၁:၂) ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဟောပြောနှင့် ၎င်း၏သစ္စာမရှိသော ဇနီးတို့သည် သစ္စာမရှိသောဘုရားရှင်၏လူတို့မှ ဝိညာဉ်ရေးရုပ်တုများဖြင့် ပြစ်မှားနေသော်လည်း ဘုရားရှင်သည် ချစ်မြဲချစ်တော်မူကြောင်းကို သက်ရှိ ထင်ရှားသော သင်ခန်းစာအဖြစ် ပေါင်းသင်းကြရမည်ဖြစ်သည်။ ဤသည်ပင် မထိုက်တန်သောသူများကိုပင် ဘုရားရှင်သည် ချစ်တော်မူကြောင်းပြသသော ရာဇဝင်ဖြစ်လေသည်။

ဘုရားရှင်သည် မေတ္တာနှင့် သစ္စာထားသော်ငြားလည်း လူသားတို့ သည် ပုန်ကန်မြဲပုန်ကန်နေကြလေသည်။ ဘုရားရှင်သည် တုံ့ပြန်မှုမရှိသော ဇနီးသည်ကိုပင် ချစ်တော်မူသောဘုရားဖြစ်ကြောင်း သမ္မာကျမ်းစာမှ ထပ်ခါ တလဲလဲဖော်ပြပါသည်။ သူသည် ပြည့်စုံသောသစ္စာတရားထားလျက်ပင် လူသား တို့သည် သူ့အားမထီမဲ့မြင်ပြုကာ အခြားသောဘုရားတို့အား ဝတ်ပြုခြင်းဖြင့် အဖက်မလုပ်တော့ဘဲ ပြုပြင်မရလောက်အောင် မိတ်သဟာယပျက်ပြားစေကြ၏။

ဟောပြော၊ ၁၄:၁-၄ ကိုဖတ်ပါ။ သူ၏လူမျိုးအတွက် တည်မြဲ သောဘုရားရှင်၏မေတ္တာအား မည်သို့ဖော်ပြထားသနည်း။

ဘုရားရှင်သည် သူ၏လူမျိုးတို့မှ အစဉ်ပုန်ကန်နေချိန်မှာပင် “ငါသည် အမျက်ပြေသောကြောင့် သူတို့၏ဖောက်ပြန်ခြင်းကိုပြုပြင်မည်။ ကိုယ်အလို အလျောက်စုံမက်မည်” ဟုဆို၏။ ကိုယ်အလိုအလျောက်စုံမက်ဟူသော စကားလုံးမှာ ဟေဗြဲဘာသာတွင် “နီဒါဘာ” (Nedabah) ဖြစ်၍၊ အလိုအလျောက် ဖြစ်လာခြင်းကိုဆိုလို၏။ ဗိမာန်တော်မှာ အလိုအလျောက်လျှော့ဒါန်းသောအလျှောက် ဖော်ပြသောစကားလုံးပင်ဖြစ်သည်။ ဟောပြောကျမ်းနှင့် ကျမ်းစာတွင် ဘုရားရှင် သည် မိမိ၏ပေးဆပ်ခြင်းနှင့် ကြင်နာသနားခြင်းကို တောက်လျှောက်ဖော်ပြ ထားသည်။ ၎င်းတို့မှ ပဋိညာဉ်မိတ်သဟာယအားချိုးဖောက်ကာ၊ ပြုပြင်မရ လောက်အောင် မိမိတို့၏ချစ်သူတို့နောက်သို့ တကောက်ကောက်လိုက်ကြ

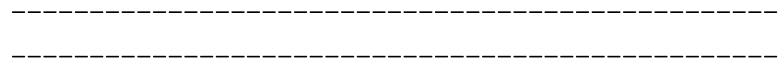
သော်လည်း၊ ဘုရားရှင်သည် မိမိအလိုအလျောက်ချစ်တော်မူသည်။ ထိုလူတို့သည် မိမိတို့ရသင့်ရလိုက်သည့်အရာများအား လျစ်လျူရှုကြခြင်းဖြင့် ဘုရားရှင်၏မေတ္တာတော်နှင့် ထိုက်တန်ခြင်းမရှိကြတော့ချေ။ သို့ပါသော်လည်း၊ ဘုရားရှင်သည် အတင်းအကျပ်မပြုလုပ်ဘဲ မေတ္တာပြုမြဲပြုလေသည်။ ဤတင်မက အခြားသမ္မာကျမ်းစာများတွင်ပင် ဘုရားရှင်သည် မိမိအလိုအလျောက်မေတ္တာပြုမြဲပြုလေသည်။

မြောက်မြားစွာတို့သည် ဘုရားရှင်ကို ကြမ်းတမ်းသော ဘုရင်နှင့် တရားသူကြီးဟု ထင်မှတ်ကြသည်။ တုံ့ပြန်ခြင်းနှင့် သစ္စာမရှိ၊ မထီမဲ့မြင်ပြု အဖက်မလုပ်သောဇနီးသည်အားဖြင့် ဘုရားရှင်သည် မည်သို့သောဘုရားဖြစ်ကြောင်း သိရှိစေသနည်း။ သင်နှင့် ဘုရားရှင်မိတ်သဟာယပြုခြင်းကို မည်သို့မည်ပုံပြောင်းလဲစေသနည်း။

အင်္ဂါနေ့ **ဒီဇင်ဘာလ ၃၁ ရက်**
အလိုအလျောက်အခမဲ့ ပေးသောမေတ္တာ

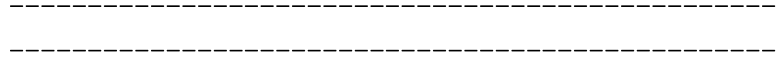
ဘုရားရှင်သည် ဣသရေလအပေါ်တွင် အလိုအလျောက်စုံမက်သည်သာမက၊ ကျွန်ုပ်တို့မှပုန်ကန်အပြစ်ရှိနေစဉ်၌ပင် မိမိ၏မေတ္တာတော်ကို ကျွန်ုပ်တို့အပေါ်သို့ အလိုအလျောက်စီးဆင်းစေပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားရှင်၏မေတ္တာတော်နှင့်ထိုက်တန်ခြင်းမရှိ၊ ရယူနိုင်စွမ်းလည်းမရှိကြပါချေ။ တစ်နည်းအားဖြင့်ပြောရသော် ဘုရားရှင်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့မလိုအပ်ပါ။ သမ္မာကျမ်းစာ၏ ဘုရားအတွက် အဘယ်အရာမျှမလိုအပ်ပါ (တမန်၊ ၁၇:၂၅)။ ဘုရားရှင်သည် မိမိ၏အလွတ်ဆန္ဒအရသာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးအား ချစ်တော်မူခြင်းဖြစ်သည်။

ဗျာ၊ ၄:၁၁ နှင့် ဆာလံ၊ ၃၃:၆ ကိုနှိုင်းယှဉ်ဖတ်ပါ။ ဘုရားရှင်သည် သတ္တဝါများအပေါ် အလိုအလျောက်မိတ်သဟာယဖွဲ့ခြင်းကို မည်သို့ဖော်ပြသနည်း။

ဘုရားရှင်သည် ကမ္ဘာကြီးအား မိမိအလိုအလျောက်ဆန္ဒရှိသည်အတိုင်း ဖန်ဆင်းခဲ့သည်။ ထိုကြောင့်ပင် ဘုရားရှင်သည်သာ ဘုန်းတော်၊ ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် တန်ခိုးတော်တို့ဖြင့် ထိုက်တန်လေ၏။ ဘုရားရှင်သည် ကမ္ဘာကြီးအား ဖန်ဆင်းရန် လိုအပ်ခြင်းမရှိပါ။ ကမ္ဘာကြီးမတည်မရှိမိကတည်းမှာပင် သုံးပါးတစ်ဆူဘုရားတို့သည် ၎င်းတို့၏မိတ်သဟာယကိုပင် ပီတိဖြစ်ခဲ့ကြပြီးဖြစ်သည်။ ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြသည်။

ယော၊ ၁၇:၂၄ တွင် ကမ္ဘာကြီးမတည်မရှိမီ ဘုရားရှင်၏ မေတ္တာတော်အား မည်သို့ဖော်ပြသနည်း။

ဘုရားရှင်သည် မိမိစုံမက်ရန် အဘယ်သတ္တဝါမျှမလိုအပ်ပါ။ သို့သော်လည်း၊ မိမိ၏ချစ်တတ်သောစရိုက်အားဖြင့် ကမ္ဘာကြီးကိုဖန်ဆင်းရန်နှင့် သတ္တဝါများနှင့်အတူ ချစ်ခင်မိတ်သဟာယဖွဲ့ရန် မိမိ၏အလွတ်သဘောအရရွေးချယ်ကာ ဖန်ဆင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာကြီးအား မိမိအလိုအလျောက်အခမဲ့မေတ္တာဖြင့် ဖန်ဆင်းခဲ့သည်သာမက၊ ဒေဒ်မှာပင် လူသားသည် မိမိကိုယ်တိုင် အပြစ်ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် အပြစ်ထဲသို့ကျရောက်သော်လည်း အလိုအလျောက်ပင် ချစ်တော်မူသေး၏။

ဒေဒ်မှကျဆုံးပြီးနောက်၊ အာဒံနှင့်ဧဝတို့သည် ဘုရားရှင်၏မေတ္တာတော်အား ခံစားရရှိခွင့်မရှိသော်လည်း “အရာခပ်သိမ်းအား မိမိတန်ခိုးနှင့်မစသော ဘုရားသည်” (ဟေဗြဲ၊ ၁:၃)၊ ကြီးမားသောမေတ္တာ၊ ကရုဏာနှင့်ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ဆက်လက်၍ရပ်တည်စေကာ၊ ၎င်းတို့နှင့်ဘုရားရှင်စပ်ကြား မေတ္တာဖြင့်ကြားဝင်ခြင်းအစီအစဉ်တစ်ခုကို ချပြထားပါသည်။ ၎င်းကြားဝင်ဖျန်ဖြေခြင်းတွင် ကျွန်ုပ်တို့လည်းပါဝင်ကြရပါသည်။

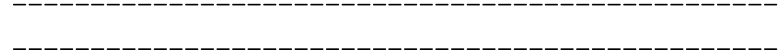
ကမ္ဘာကြီးသည် မည်မျှပင်ဆိုးညစ်နေစေကာမူ၊ ဘုရားရှင်သည် မိမိ၏မေတ္တာတော်ကို စီးဆင်းနေစေခြင်းသည် သူ၏မေတ္တာတော်

စရိုက်အား မည်ကဲ့သို့ဖော်ပြနေသနည်း။ ဤအမှန်တရားသည် ဘုရားရှင်အား မည်ကဲ့သို့တုံ့ပြန်ချစ်စေနိုင်မည်နည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်
ခေါ်သောသူများသော်လည်း၊ ရွေးကောက်ခံသောသူနည်းပါး၏

ဘုရားရှင်သည် လူသားများအား မိမိအလိုအလျောက်ချစ်သည်သာမက၊ သူ့ကိုပါတုံ့ပြန်ချစ်စေလိုပါသည်။ လူသားများမှလည်း ဘုရားရှင်အား မိမိတို့ အလိုအလျောက်ချစ်ရန် လက်ခံခြင်း၊ ငြင်းဆိုခြင်းကိုပင် မိမိတို့အလိုအလျောက် ရွေးချယ်နိုင်ကြောင်း ခရစ်တော်၏မင်္ဂလာပွဲသရုပ်ပြတရားတွင်ပါရှိပါသည်။

မသံ၊ ၂၂:၁-၁၄ ကိုဖတ်ပါ။ ဤသရုပ်ပြတရားတော်၏ အနက်ကား အဘယ်သို့နည်း။

ခရစ်တော်၏မင်္ဂလာပွဲသရုပ်ပြတရားတွင် မင်းကြီးတစ်ပါးသည် သားတော်အတွက် မင်္ဂလာပွဲစီစဉ်ရာ၊ “မင်္ဂလာပွဲသို့ဖိတ်ခေါ်ထားသူတို့ကိုခေါ်ရန် လုလင်တို့အားစေလွှတ်သော်လည်း ထိုသူတို့သည်မလာဘဲနေကြ၏” (မသံ၊ ၂၂:၂၊ ၃)။ ရှင်ဘုရင်သည် တစ်ကြိမ်မက အခြားသောလုလင်တို့အားစေလွှတ် ကာ၊ ဖိတ်ခေါ်ခိုင်းသော်လည်း၊ ၎င်းတို့သည် ခေါ်ဖိတ်ခြင်းကိုလျစ်လျူရှုကာ၊ လုလင်တို့ကို ဖမ်းဆီးနှိပ်စက်သတ်ဖြတ်ခြင်းများပြုကြ၏ (မသံ၊ ၂၂:၄-၆)။

လုလင်တို့ကို ဖမ်းဆီးနှိပ်စက်သတ်ဖြတ်ခြင်းများပြုကြပြီးနောက် မင်းကြီး သည် လုလင်တို့အား “မင်္ဂလာပွဲအသင့်ရှိ၊ ခေါ်ဖိတ်ထားသောသူတို့သည် မထိုက်မတန်သောကြောင့် လမ်းမလမ်းကြားသို့သွား၍၊ တွေ့သမျှသောသူတို့အား ပွဲသို့ခေါ်ဖိတ်ကြ” (မသံ၊ ၂၂:၈၊ ၉) ဟု မိန့်တော်မူ၏။ မင်္ဂလာပွဲအဝတ် မပါသောသူတစ်ဦးအား ထုတ်ပယ်သည်ဆိုသည်မှာ မင်းကြီးထံမှ မင်္ဂလာပွဲ တက်ရောက်နိုင်ရန် မင်္ဂလာပွဲအဝတ်အားရယူရမည်ဖြစ်ရာ၊ ယေရှုသည် သရုပ်ပြ

ပုံပြင်အား အဓိပ္ပာယ်ပြတ်ပြတ်သားသားမပေါ်မလွင်ဘဲ ပြီးဆုံးသွားသော်လည်း အဓိပ္ပာယ်လေးနက်သောစကားတစ်ခု “ခေါ်တော်မူသောသူအများရှိသော်လည်း၊ ရွေးကောက်သောသူနည်း၏” (မသံ၊ ၂၂:၁၄) ဟု မိန့်တော်မူခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်သည်။

အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်း။ ရွေးကောက်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာပွဲ တက်ရောက်ရန် ခေါ်ထားသောသူများဖြစ်သည်။ ခေါ်ခြင်း၊ ဖိတ်ခြင်းဟူသည် ဂရိစာတွင် “ကာလီအို” (Kaleo) ဖြစ်ရာ၊ နောက်ဆုံးတွင် ရွေးကောက် သောသူ “အီကလီတိုစ်” (eklektos) ဖိတ်ခေါ်ခြင်းကို လက်ခံသောသူဟူ၍ ဆိုလို၏။

ဘုရားရှင်သည် မင်္ဂလာပွဲတက်ရောက်ရန် လူတိုင်းတို့အား ခေါ်ဖိတ် လင့်ကစား၊ ဘုရားရှင်၏မေတ္တာတော်အား ငြင်းပယ်ပိုင်ခွင့်လည်းရှိလေသည်။ လွတ်လပ်ခြင်းသည် မေတ္တာတရား၏သဘာဝအခြေခံတရားဖြစ်သည်။ ဘုရားရှင် သည် မည်သူ့ကိုမျှ အတင်းအကျပ်ပြုလုပ်မည်မဟုတ်ပါ။ လူသားကသာ ဘုရားနှင့်မိတ်သဟာယပြုခြင်းကို ငြင်းဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ရွေးကောက်သော သူဆိုသည်မှာ ခေါ်ဖိတ်ခြင်းကိုလက်ခံသူများဖြစ်သည်။ ဘုရားကိုချစ်သော သူတို့အဖို့ ဘုရားကပင် မိမိတို့တွေးမြင်သည်ထက် ကောင်းသောအရာ၊ ထူးဆန်း သောအရာများအား ပြင်ဆင်ထားပေးပါသည်။

သင့်အသက်တာတွင် မင်္ဂလာပွဲဖိတ်ခေါ်ခြင်းကို လက်ခံထားကြောင်း၊ ဝတ်စုံဝတ်ထားကြောင်း မည်ကဲ့သို့သိနိုင်မည်နည်း။

ကြာသပတေးနေ့ ဇန်နဝါရီလ ၂ ရက်
ငါတို့အတွက်ကပ်တိုင်တင်၏

ဘုရားရှင်သည် မေတ္တာဖြင့်မိတ်သဟာယပြုရန် လူအားလုံးအား ခေါ်သော်လည်း မိမိအလိုအလျောက်လက်ခံသောသူများမှသာ ထာဝရအကျိုး

ခံစားရမည်ဖြစ်သည်။ မင်္ဂလာပွဲသရုပ်ပြတရားတွင် မင်းကြီးခေါ်ဖိတ်ထားသူ တို့သည် မလာလိုကြပါ (မသံ၊ ၂၂:၃)။ ခရစ်တော်ကပ်တိုင်မတင်မီလေးတွင် “အို၊ ယေရုရှလင်၊ ယေရုရှလင် သင်သည် ပုရောဖက်တို့ကိုသတ်မြဲရှိ၏။ သင်ရှိရာသို့ စေလွှတ်သောသူတို့ကိုလည်း ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်မြဲရှိ၏။ ကြက်မ သည် မိမိသားငယ်တို့ကို အတောင်အောက်၌စုရုံးသကဲ့သို့ သင်၏သားတို့ကို စုရုံးစေခြင်းငှာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာငါအလိုရှိပြီ၊ သင်မူကားအလိုမရှိ” (မသံ၊ ၂၃:၃၇)။ ခရစ်တော်သည် ၎င်းတို့အား စုရုံးစေလိုသော်လည်း သူတို့အလိုမရှိပါ။

အလားတူအဓိပ္ပာယ်ရှိသော ဂရိစကားလုံး “သီလို” (thelo) ကို၊ ခရစ်တော်မှ ကယ်တင်လိုသောဆန္ဒနှင့် ၎င်းတို့မှလက်ခံလိုသောဆန္ဒမရှိခြင်း နှစ်ခုလုံးတွင် အသုံးပြုသည် (မသံ၊ ၂၃:၃)။ သို့ဖြစ်စေကာမူ ခရစ်တော် သည် ၎င်းတို့အတွက် ကပ်တိုင်သို့သွားလေ၏။ အံ့ဖွယ်မေတ္တာပေးတည်း။ လူသား၏အပြစ်သည် သေခြင်းကိုသာထိုက်တန်သော်လည်း၊ ဘုရားရှင်သည် ခရစ်တော်၌ အပြစ်အခကိုပေးဆပ်ခြင်းဖြင့်၊ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးစပ်ကြား ကြားဝန်ဖျန်ဖြေရန် လမ်းဖွင့်ပေးထားသည်။ ဘုရားရှင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အပေါ် အဘယ်အကြွေးမျှမတင်သော်လည်း ၎င်း၏အလွတ်သဘောဖြင့် ဆက်လက်၍ အခမဲ့မေတ္တာထားကာ ပေးဆပ်ခဲ့ပါသည်။

**ယော၊ ၁၀:၁၇၊ ၁၈ နှင့် ဂလာတီ၊ ၂:၂၀ ကိုနှိုင်းယှဉ်ဖတ်ပါ။
အဘယ်သတင်းရှိသနည်း။**

ဘုရားရှင်၏ မေတ္တာတော်ချပြသောနေရာတွင် ကပ်တိုင်တော်သည် သူ၏အလိုအလျောက် ကျွန်ုပ်တို့အတွက်ပြင်ဆင်ထားခြင်းဖြစ်လေသည်။ ခရစ်တော်သည် မိမိ၏ဆန္ဒအားဖြင့်သာ မိမိအသက်ကိုစွန့်တော်မူခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့အသက်ကို သူ့ထံမှ မည်သူမျှမယူနိုင်ပါ။ ကမ္ဘာမတည်မီကပင် ကယ်တင် ခြင်းစီမံကိန်းရှိသည်အတိုင်း မိမိကသာစွန့်လွှတ်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ကယ်တင်ခြင်းစီမံကိန်းသည် အာဒံကျဆုံးပြီးနောက်မှသာ စီစဉ် သည်မဟုတ်ပါ။ ရှေးကပ်ကာလပတ်လုံးဝှက်ထားပြီးလျှင် ယခုမှထင်ရှားသော အရာ (ရော၊ ၁၆:၂၅) ဖြစ်သည်။ ရှေးကပ်ကာလပတ်လုံး ဘုရားရှင်၏ ပလ္လင်တော်၏နိယာမဖြစ်သည်။ စာတန်၏ဖောက်ပြန်ခြင်းနှင့် လူသားတို့သည် သူ၏လှည့်ဖြားမှုဖြင့် ကျဆုံးသည်ကို ဘုရားရှင်နှင့်ခရစ်တော်သည် အစအဦးမှ စ၍ သိရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ အပြစ်ရှိခြင်းကို ဘုရားရှင်မှပြုလုပ်သည်မဟုတ်ဘဲ၊ ကြိုတင်သိရှိသဖြင့် ကြိုတင်ကာကွယ်မှုများပြုလုပ်ထားနိုင်ခဲ့သည်။ လောကကို အလွန်ချစ်တော်မူသောကြောင့် သားတော်ကိုစွန့်တော်မူရန် ပဋိညာဉ်ပြု၍ ‘သားတော်ကိုယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်၊ ထာဝရ အသက်ရရှိစေမည်အကြောင်းဖြစ်သည်။’ ယော၊ ၃:၁၆။” (Ellen G. White, The Desire of Ages, p. 22).

သောကြာနေ့ ဇန်နဝါရီလ ၃ ရက် ဆက်လက်လေ့လာရန်။

Ellen G. White, "To Meet the Bridegroom," pp. 405-421 in Christ's Object Lessons ကိုဖတ်ပါ။

“ဘုရားရှင်အား နားလည်မှုလွဲမှားခြင်းသည် လောကကြီးကို မှောင်မိုက် စေသည်။ လူသားတို့သည် ဘုရားရှင်၏ဝိသေသနလက္ခဏာကို မေ့ပျောက် နေကြပါသည်။ နားလည်ခြင်းလွဲမှားကာ ပြန်ဆိုမှုပါလွဲမှားကုန်သည်။ ဤချိန်ခါတွင် ဘုရားထံမှ သတင်းစကားကြွေးကြော်ရန်မှာ၊ ဘုရားရှင်၏ကယ်တင်ခြင်းတန်ခိုး တော်အား ကြွေးကြော်ရန်ဖြစ်သည်။ ဝိသေသလက္ခဏာတော်တို့ကိုလည်း သိသာထင်ရှားစေရမည်။ အမှောင်ကမ္ဘာတွင် သူ၏ကောင်းမြတ်ခြင်း၊ ကြင်နာ သနားခြင်းနှင့် သမ္မာတရား၏အလင်းကို လင်းစေကြရမည်။

“ဤသည်ပင် မိမိတို့လုပ်ဆောင်ရန် ပုရောဖက်ဟောရှာယဖော်ထုတ်ရာ တွင် အို၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဝမ်းမြောက်စရာသတင်းဆောင်ခဲ့သူ၊ ကျယ်သော

အသံကိုလွှင့်လော့။ မစိုးရိမ်ဘဲ အသံကိုလွှင့်လော့။ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ကို ကြည့်ရှုကြဟု ယုဒမြို့ရွာတို့အားကြားပြောလော့။ ကြည့်ရှုလော့။ အရှင်ထာဝရ ဘုရားသည် ကြီးသောတန်ခိုးနှင့်ကြွလာ၍၊ လက်ရုံးတော်အားဖြင့် အစိုးရတော် မူလိမ့်မည်။ မိမိခံတော်မူထိုက်သောအခါ မိမိ၌ပါလျက်၊ ဆုလာဘ်တော်သည် ရှေ့တော်၌ရှိ၏” (ဟောရှာ၊ ၄၀:၉၊ ၁၀)။

“မင်္ဂလာသတို့သားအားစောင့်မျှော်နေသူတို့သည် ဘုရားရှင်ကို ကြည့်ရှု လော့ဟူ၏။ လောကသို့ပေးပို့ရန် နောက်ဆုံးသောကရုဏာအလင်းဟူသည် ဘုရား၏မေတ္တာစရိုက်တော်တို့ဖြစ်သည်။ ဘုရားရှင်၏သားသမီးတို့သည် သူ၏ဘုန်းတော်အား ထင်ရှားစေရမည်။ ၎င်းတို့၏အသက်တာနှင့် စရိုက်တို့ တွင် ဘုရားရှင်ပြုတော်မူသောကျေးဇူးကရုဏာတော်တို့ကို ပေါ်လွင်စေရပါမည်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနေ၏အလင်းရောင်အား ကောင်းသောစရိုက်အားဖြင့်ထင်ရှား စေကာ၊ ပြောဆိုမှု၊ သန့်ရှင်းစွာပြုမှုခြင်းဖြင့် ပြသရပါမည်” (Ellen G. White, Christ's Object Lessons, pp. 415, 416).

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ။

၁။ ဘုရားရှင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အားမုန်းတီးသည်ဟုဆိုခြင်းသည် ဘုရားမရှိဟု ဆိုခြင်းထက် သာ၍ဆိုးညစ်လေ၏။ ထိုအခြင်းအရာမှန်ကန်နေပါက၊ လောကကြီးသည် မည်မျှထူးခြားလာမည်နည်း။

၂။ ယနေ့လောကတွင် ဘုရားရှင်၏စရိုက်မှန်ကို နားလည်လွဲမှားနေသည်ဟု သင်အဘယ်ကြောင့်ယုံကြည်သနည်း။ ဘုရားရှင်၏စရိုက်မှန်ကို ပိုမို သိနားလည်နိုင်ရန် အခြားသူများအား သင်မည်သို့ကူညီနိုင်မည်နည်း။

၃။ ယနေ့လောကကြီးအားကြွေးကြော်ပေးရမည့် ဘုရားရှင်၏စရိုက်မှန်ဟူသည် အဘယ်သို့နည်း။ ဘုရားရှင်၏စရိုက်မှန်အား မရင်းနှီးသေးသောသူတစ်ဦး ကို သင်မည်ကဲ့သို့ရှင်းပြမည်နည်း။

၄။ ဘုရားရှင်၏မေတ္တာတော်သည်တစ်ကြောင်း၊ ထိုမေတ္တာတော်အား မိမိတို့ အသက်တာ၌ ဖော်ပြခြင်းသည်တစ်ဖုံဖြစ်လေ၏။ မည်သည့်သန့်ရှင်းသော ကုသိုလ်အားဖြင့် ဘုရားရှင်၏မေတ္တာတော်ကို ဖော်ထုတ်ပြရမည်နည်း။

သင်ခန်းစာ (၂)
ပဋိညာဉ်မေတ္တာ
ဇန်နဝါရီလ ၄ - ၁၀

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **ဇန်နဝါရီလ ၄ ရက်**
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ၂ပေ၊ ၃း၉။ တရားဟော၊ ၇း၆-၉။ ရောမ၊
၁း၁၂။ ၁ယော၊ ၄း၇-၂၀။ ယော၊ ၁၅း၁၂။ ၁ယော၊ ၃း၁၆။

အလွတ်ကျမ်းချက်
“ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ကိုချစ်သောသူသည် ငါ့စကားကိုနားထောင်
လိမ့်မည်။ ငါ့ခမည်းတော်သည် ထိုသူကိုချစ်တော်မူသည်။ ငါတို့
သည်လည်း ထိုသူ့ဆီသို့ကြွ၍၊ နေရာချမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏”
(ယောဟန်၊ ၁၄း၂၃)။

မြောက်မြားစွာသောလူတို့သည် ဂရိစကား “အဂပေ” (Agape)
သည် ဘုရားရှင်၏မေတ္တာတော်နှင့်သာ သက်ဆိုင်သည်ဟုဆိုကာ၊ “ဖီလီအို”
(Phileo) ကဲ့သို့ အခြားမေတ္တာများမှာ အဂပေထက်နိမ့်ကျသောမေတ္တာမျိုး
ကိုဆိုလိုသည်ဟု ဆိုလေ့ရှိကြသည်။ အချို့က အဂပေသည် တုံ့ပြန်မှုမရှိသော
မေတ္တာ၊ စွန့်ကြဲခြင်းသာရှိ၍၊ ရယူခြင်းမရှိသောမေတ္တာ၊ လူသား၏တုံ့ပြန်မှု
မလိုဘဲ မိမိဘာသာရပ်တည်သောမေတ္တာဟုဆိုကြသည်။ သမ္မာကျမ်းစာကို
ဝီရိယနှင့်လေ့လာပါက ဤအယူအဆသည် မှားယွင်းနေပါသည်။

ရှေးဦးစွာ၊ ဂရိစာ အဂပေသည် ဘုရားရှင်၏မေတ္တာတင်မကဘဲ၊
လူလူချင်းမေတ္တာနှင့်ပင် သက်ဆိုင်နေရာ ရံဖန်ရံခါလမ်းလွဲနေသောလူသား၏
မေတ္တာပင်ဖြစ်နေတတ်ပါသည် (၂တီ၊ ၄း၁၀)။ ဒုတိယအချက်မှာ ကျမ်းစာတွင်
ဘုရားရှင်၏မေတ္တာအား အဂပေမဟုတ်သော မေတ္တာဖြင့်ပင် ဖော်ပြလေ့ရှိ၏။

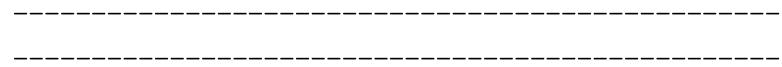
ဥပမာ၊ ဘုရားရှင်သည် သင်တို့ကိုချစ် (ဖီလီအို) သည်။ သင်တို့သည်လည်း
ငါ့အားချစ် (ဖီလီအို) သဖြင့် (ယော၊ ၁၆း၂၇) ဟူ၍ ယေရှုသင်ပေးသည်။
ဤနေရာတွင် ဖီလီအိုကို လူသား၏မေတ္တာအတွက်သာမဟုတ်ဘဲ၊ ဘုရားရှင်
သည် လူသားအားချစ်ခြင်းအတွက်ပါ အသုံးပြုပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဖီလီအို
သည် သာ၍နိမ့်ကျသောမေတ္တာမဟုတ်ဘဲ၊ ဘုရားရှင်၏မေတ္တာကိုပင်လျှင်
ဆိုလေ၏။

သမ္မာကျမ်းစာမှ ဘုရားရှင်၏မေတ္တာသည် တစ်ဖက်သတ်မေတ္တာ
မဟုတ်ကြောင်း ဖော်ပြပေးသည်။ လေးလေးနက်နက်တွေးကြည့်ပါက၊ ဘုရားရှင်
၏မေတ္တာအပေါ် လူသားများ၏တုံ့ပြန်ခြင်းနှင့် မတုံ့ပြန်ခြင်းသည် ဘုရားရှင်
အတွက် သိသိသာသာခြားနားပါသည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ **ဇန်နဝါရီလ ၅ ရက်**
ဘုရားရှင်၏ထာဝရမေတ္တာတော်

သမ္မာကျမ်းစာ၌ လူတိုင်းအားဘုရားရှင်ချစ်သည်မှာ သေချာလှ၏။
အထင်ရှားဆုံးကျမ်းချက်ကား ယော၊ ၃း၁၆၊ “ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို
ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်၊ ထာဝရအသက်ကို
ရစေခြင်းငှာ တစ်ပါးတည်းသောသားတော်ကို စွန့်တော်မူသည်တိုင်အောင်
လောကီသားတို့ကိုချစ်တော်မူ၏။”

**ဆာလံ၊ ၃၃း၅ နှင့် ဆာလံ၊ ၁၄၅း၉ ကိုဖတ်ပါ။ ဘုရားရှင်၏
မေတ္တာ၊ ကြင်နာသနားခြင်းသည် မည်မျှကျယ်ပြန့်သည်ဟုဆိုသနည်း။**

တချို့သောသူတို့သည် မိမိတို့မှာချစ်စရာမကောင်း၊ ဘုရားသခင်မှလည်း
သူတစ်ပါးတို့အားချစ်သော်လည်း သူတို့အားမချစ်ဟုထင်တတ်ကြသည်။ သို့သော်
သမ္မာကျမ်းစာသည် လူတိုင်းအား ဘုရားချစ်တော်မူကြောင်းဖော်ပြသည်။

ဘုရားရှင်မှ မချစ်သောသူမရှိပါ။ လူအားလုံးအား ချစ်တော်မူသောကြောင့် လူအားလုံးကိုပင် ကယ်တင်လို၏။

၂ပေ၊ ၃း၉။ ၁တိ၊ ၂း၄။ ယေဇ၊ ၃၃း၁၁ တို့ကိုဖတ်ပါ။
ဘုရားသခင်သည် လူသားအားလုံးကိုကယ်တင်လိုကြောင်း မည်ကဲ့သို့ ဖော်ပြသနည်း။

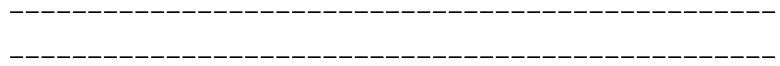
ယော၊ ၃း၁၇ တွင် ဘုရားသခင်သည် လောကီသားတို့အား အပြစ် စီရင်ခြင်းငှာ သားတော်ကိုစေလွှတ်သည်မဟုတ်၊ လောကီသားတို့သည် ကိုယ်တော် အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်မည်အကြောင်း စေလွှတ်တော်မူ၏။ ဘုရားဘက်မှ တစ်ဖက်သတ်ချစ်သည်ဟုဆိုလျှင် လူတိုင်းမှ သူ၏မေတ္တာအား လက်ခံကြကာ ကယ်တင်ခြင်းရရှိနိုင်မည်။ သို့သော် ဘုရားရှင်သည် မိမိ၏ မေတ္တာအား လူတိုင်းအပေါ်အတင်းအကျပ်ပြုမည်မဟုတ်ပါ။ လူသားအားလုံးမှ အလိုအလျောက်လက်ခံခြင်း၊ ငြင်းဆိုခြင်းပြုနိုင်ပါသည်။ ထိုသို့ငြင်းဆိုသည့်တိုင် ဘုရားရှင်သည် ချစ်မြဲချစ်နေသေး၏။ ယေ၊ ၃း၃ တွင် “ထာဝရမေတ္တာနှင့် သင့်ကိုချစ်၏။ ထို့ကြောင့်၊ ကရုဏာကျေးဇူးကို သင့်အားကြာမြင့်စွာပြု၏။” အခြားကျမ်းချက်များမှာလည်း ဘုရားရှင်မှချစ်တော်မူကြောင်းဖော်ပြထား၏ (ဆာ၊ ၁၃၆) ကိုဖတ်ပါ။ ဘုရားရှင်၏မေတ္တာသည် ကုန်ခန်းခြင်းမရှိ၊ ထာဝရ တည်၏။ သူတစ်ပါးအားမချစ်နိုင်သောကျွန်ုပ်တို့အတွက် စဉ်းစားရခက်လေပြီ မဟုတ်လော။ ဘုရားရှင်မှ မိမိအပေါ်ထားရှိသောမေတ္တာကို အပြည့်အဝခံစား တတ်သည်ရှိသော်၊ သူတစ်ပါးအပေါ် မိမိတို့ပြုမူခြင်းသည် လွန်စွာပြောင်းလဲ သွားလိမ့်မည်။

ဘုရားသခင်သည် လူသားအားလုံးကိုချစ်သည်ဆိုသော်၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သောအကျင့်ရှိသူပင်လျှင် ချစ်တော်မူလိမ့်မည်။ ဤမည် သောသူတို့အပေါ် ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်သည် မည်သည့် သင်ခန်းစာပေး၍၊ ၎င်းတို့နှင့် မည်ကဲ့သို့ဆက်ဆံသင့်ပါသနည်း။

တနင်္လာနေ့ **ဇန်နဝါရီလ ၆ ရက်**
ပဋိညာဉ်မေတ္တာတော်

သမ္မာကျမ်းစာသည် ထူးကဲသောမေတ္တာနှင့် မိတ်သဟာယအား မိသားစု ဆက်ဆံခြင်းဖြင့် ဥပစာပြုလေ့ရှိရာ အထူးသဖြင့် လင်နှင့်မယား၊ သားသမီး အပေါ်ကောင်းသော မိခင်၏မေတ္တာတို့ဖြင့် ဥပစာပြုလေ့ရှိသည်။ ဤဥပစာ တို့ကို ဘုရားရှင်နှင့် သူ၏ပဋိညာဉ်လူသားတို့၏စပ်ကြားရှိ မိတ်သဟာယ အားဖော်ပြရာတွင် အသုံးပြုလေ့ရှိသည်။ ဤသည်မှာ ပဋိညာဉ်မေတ္တာ၏ မိတ်သဟာယဖြစ်ရာ၊ ဘုရားရှင်၏မေတ္တာတင်မက၊ ၎င်းမေတ္တာအားလက်ခံ သောလူသားသည်လည်း ဘုရားရှင်အား တုံ့ပြန်ချစ်ခြင်းနှင့် လူသားခြင်းတုံ့ပြန် ချစ်ခြင်းရှိရပါမည်။

တရားဟော၊ ၇း၆-၉ ကိုဖတ်ပါ။ ပဋိညာဉ်ပြုသောဘုရားရှင် နှင့် ချစ်ကြင်နာတတ်သောဘုရားရှင်တို့၏ဆက်စပ်မှုအား မည်ကဲ့သို့ ဖော်ပြသနည်း။

တရားဟော၊ ၇း၉ တွင် ဘုရားသည် သူ၏ပဋိညာဉ်လူသားများ အပေါ်ထားသော ထူးကဲမေတ္တာ၊ ၎င်းတို့မှသစ္စာရှိသည်၊ မရှိသည်အပေါ် တစ်ပိုင်းတစ်စမူတည်သော မိတ်သဟာယဖြစ်သည်။ ဘုရား၏မေတ္တာတော် သည် အခြေအနေအရသာမဟုတ်ပါ။ သို့သော် ပဋိညာဉ်မိတ်သဟာယသည် အခြေအနေအပေါ်မူတည်လေ၏။ တရားဟော၊ ၇း၉ ၌ဖော်ပြသော hesed သည် ပဋိညာဉ်ရှုထောင့်မှ ဘုရား၏မေတ္တာကိုဆိုလိုသည်။ Hesedကို ကြီးမား သောကရုဏာ၊ ကောင်းမှုနှင့် မေတ္တာတို့အားဖော်ပြရာတွင် အသုံးပြုလေ့ရှိ၏။ အခြားနေရာတွင်လည်း hesedကို ကောင်းမြတ်ခြင်း၊ တည်မြဲသောမေတ္တာနှင့် အပြန်အလှန်မေတ္တာပြရာတွင် အသုံးပြုသည်။ တစ်ဖက်သားမှ အပြန်အလှန် ကရုဏာဖော်ပြခြင်းကိုမျှော်လင့်ရာတွင် အစပျိုးပေးခြင်းကိုလည်းပြသ၏။

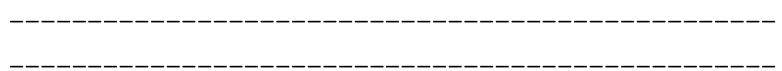
ဘုရားရှင်၏ hesed သည် ကရုဏာတရား၏သင့်လျော်ခြင်း၊ တည်မြဲခြင်းတို့ကိုဖော်ပြသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် hesed ၏အကျိုးကျေးဇူးခံစား ရခြင်းသည် အခြေအနေအရဖြစ်၍၊ သူ့လူသားများမှ အဆုံးတိုင်နားထောင် တည်ကြည်မှုအပေါ် မူတည်ပေသည် (၂ရာ၊ ၂၂:၂၆။ ၃ရာ၊ ၈:၂၃။ ဆာလံ၊ ၂၅:၁၀။ ၃၂:၁၀။ ၆ရာ၊ ၆:၁၄)။ တည်မြဲသောဘုရား၏မေတ္တာသည် အလုံးစုံ သောမိတ်သဟာယတို့၏အခြေခံဖြစ်ရာ၊ မည်သူမျှလိုက်မမီနိုင်ပါ။ ဘုရားသည် ကျွန်ုပ်တို့ကိုဖြစ်ပေါ်စေသည်သာမက၊ ခရစ်တော်၌ပင် မိမိအလိုအလျောက် မိမိကိုယ်ကို စတေးခဲ့၏။ “ကိုယ်အဆွေတို့အဖို့အလိုငှာ၊ ကိုယ်အသက်ကိုစွန့်ခြင်း မေတ္တာထက် သာ၍မြတ်သောမေတ္တာသည် မည်သူ့၌မျှမရှိ” (ယော၊ ၁၅:၁၃)။ အကြီးမားဆုံးသောဘုရား၏ မေတ္တာဖော်ပြခြင်းသည်၊ “လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံခြင်းတိုင်အောင် အစေ့ကျန်ခံ၍ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်နှိမ့်ချ” (ဖိ၊ ၂:၈) သော ကိုယ်တော်၏ မေတ္တာဖြစ်သည်။

ဘုရားသခင်၏မေတ္တာတော်အား မည်ကဲ့သို့နှလုံးသို့မှီးနိုင် မည်နည်း။ ထိုသို့ပြုရန် အဘယ်ကြောင့်အရေးကြီးသနည်း။

အင်္ဂါနေ့ **ဇန်နဝါရီလ ၇ ရက်**
အခြေအနေအရမိတ်သဟာယဖွဲ့ခြင်း

ဘုရားရှင်သည် သူနှင့်ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်စွာ မိတ်သဟာယဖွဲ့ရန် လူတိုင်း အားခေါ်တော်မူ၏ (မသဲ၊ ၂၂:၁-၁၄)။ ထိုဖိတ်ခေါ်ခြင်းကို လျော်ကန်စွာ တုံ့ပြန်ခြင်းတွင် ပညတ်စကားနားထောင်ခြင်း၊ ဘုရားအားချစ်ခြင်းနှင့် သူတစ်ပါး အားချစ်ခြင်းတို့ပါဝင်ကြသည် (မသဲ၊ ၂၂:၃၇-၃၉)။ ဘုရားသခင်နှင့် မိတ်သဟာယ ဖွဲ့ခြင်း၏အကျိုးရလဒ်ကို ခံစားလိုသောတစ်စုံတစ်ဦးသည် သူ၏မေတ္တာတော်ကို လွတ်လပ်စွာလက်ခံခြင်း သို့မဟုတ် ငြင်းပယ်ခြင်းအပေါ်မူတည်ပေသည်။

ဟောရှေ၊ ၉:၁၅။ ယေရမိ၊ ၁၆:၅။ ရော၊ ၁၁:၂၂ နှင့် ယုဒ၊ ၂၁ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ဘုရားသခင်၏မေတ္တာတော်အကျိုးရလဒ်ကို ငြင်းပယ် ရုံမက၊ လက်လွတ်ဆုံးရှုံးနိုင်ကြောင်း မည်သို့ဖော်ပြထားသနည်း။

အထက်ပါကျမ်းချက်တို့သည် ဘုရား၏မေတ္တာတော်အကျိုးရလဒ်အား လူသားတို့၏တုံ့ပြန်မှုအပေါ်မူတည်သည်ကို ထပ်ခါတလဲလဲဖော်ပြကြပါသည်။ ဘုရားသည် တစ်စုံတစ်ဦးအား ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကို ရပ်ဆိုင်းပစ်သည်ဆိုသည့် မှားယွင်းသောအတွေးအခေါ်ကို မလုပ်မိရန်လိုအပ်သည်။ ဘုရားရှင်၏မေတ္တာ သည် ထာဝရတည်၏။ သို့သော် ဟောရှေ၊ ၉:၁၅ မှာ ဘုရားရှင်သည် “နောက်တစ်ဖန် သူတို့ကိုငါမချစ်” ဟု ဆိုထားရာ၊ ထိုစာအုပ်တွင်ပင် ဘုရား သခင်သည် သူ၏လူများအား “သူတို့ကို အလိုအလျောက်ငါချစ်မည်” (ဟောရှေ၊ ၁၄:၄) ဟုလည်း ဆိုပြန်သည်ကို သိထားရပါမည်။ ဟောရှေ၊ ၉:၁၅ မှ ဘုရားသခင်သည် လူသားတို့အား သူ၏ချစ်ခြင်းကို လုံးဝရပ်သိမ်းမည်ဟု မဆိုလိုနိုင်ပါ။ ဘုရားသခင်နှင့် မေတ္တာဖြင့်မိတ်သဟာယဖွဲ့ခြင်း၏ အကျိုး ရလဒ်အပေါ်တွင်သာ မူတည်လေ၏။ သူ၏မေတ္တာအားတုံ့ပြန်ခြင်းသည် ဤ မိတ်သဟာယကို အခွန်ရှည်စေနိုင်ပါသည်။

“ငါ့ပညတ်တို့ကိုရ၍ စောင့်ရှောက်သောသူသည် ငါ့ကိုချစ်သောသူ ဖြစ်၏။ ငါ့ကိုချစ်သောသူသည် ငါ့မည်းတော်ကိုချစ်သောသူဖြစ်၍၊ သူ့အား ကိုယ်တိုင်ထင်ရှားမည်” (ယော၊ ၁၄:၂၁) ဟုဆို၏။ ထိုနည်းတူပင် ယေရှုသည် “သင်တို့သည် ငါ့ကိုချစ်၍ ငါသည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှကြွလာသည်ကို ယုံကြည်ကြသောကြောင့် ခမည်းတော်ကိုယ်တော်တိုင်သည် သင်တို့ကိုချစ်တော် မူ၏” (ယော၊ ၁၆:၂၇)။

ဤကျမ်းချက်များသည် ဘုရားသခင်နှင့် မေတ္တာဖြင့် မိတ်သဟာယ ဖွဲ့ခြင်း၏အကျိုးရလဒ်မှာ ဘုရား၏မေတ္တာကိုလက်ခံခြင်းအပေါ်မူတည်ကြောင်း ပြသခြင်းဖြစ်ပါသည်။ နောက်တစ်ဖန်၊ ဘုရားသခင်သည် မေတ္တာတော်ကို ရပ်သိမ်းမည်ဟု မဆိုလိုပါ။ နေ၏အလင်းရောင်အား ကျွန်ုပ်တို့မတားဆီး နိုင်သော်လည်း နေရောင်အားရောင်ရှားနိုင်သကဲ့သို့ ဘုရား၏မေတ္တာတော်ကို

မတားဆီးနိုင်သော်လည်း ဘုရားနှင့်မိတ်သဟာယဖွဲ့ခြင်းအား ငြင်းဆိုနိုင်ကာ၊ သူကမ်းလှမ်းထားသောထာဝရအသက်ကတိတော်ကိုပင် ရှောင်ရှားနိုင်ပါသည်။

ဘုရား၏မေတ္တာတော်ဖြစ်တည်ခြင်းအား လူသားများမှ တုံ့ပြန် မပြန်၊ ၎င်းတို့မြင်စေခံစားစေရန် မည်သို့လုပ်ဆောင်ရမည်နည်း။

**ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ဇန်နဝါရီလ ၈ ရက်
လက်လွတ်ဆုံးရှုံးသောသနားညွှာတာခြင်း**

ဘုရား၏မေတ္တာတော်သည် ထာဝရတည်၍ ကုသိုလ်ကြောင့်မဟုတ် ရပါ။ သို့သော် လူသားသည် ငြင်းပယ်ပိုင်၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ထိုမေတ္တာ အား လက်ခံ၊ ငြင်းပယ်ပိုင်ခွင့်ရှိသော်လည်း ၎င်းအခွင့်သည်ပင် ကျွန်ုပ်တို့ မပေါ်မထွန်းမီပင် ထာဝရချစ်တော်မူသောကြောင့်ဖြစ်၏ (ယေရမိ၊ ၃၁:၃)။ ကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားအားချစ်ခြင်းသည် ဘယ်အရာမျှမတောင်းလျှောက်မီ ဘုရား သခင်မှ ပေးနှင့်ထားသောအရာများကို တုံ့ပြန်ခြင်းသာဖြစ်လေသည်။

**၁ယော၊ ၄:၇-၂၀ ကိုဖတ်၍ ၇ နှင့် ၁၉ အားအထူးဂရုပြုပါ။
ဘုရား၏မေတ္တာတော်အားဦးစားပေးရန် မည်သို့သွန်သင်သနည်း။**

ဘုရားရှင်၏မေတ္တာသည် အလျင်ဦးထင်ရှား၏။ ဘုရား၏မေတ္တာ သည် အလျင်ဦးထင်ရှားပါက ကျွန်ုပ်တို့မှတုံ့ပြန်မချစ်နိုင်ပါ။ ဘုရားရှင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အားချစ်နိုင်စွမ်းနှင့် အချစ်ခံနိုင်စွမ်းဖြင့်ဖန်ဆင်းထားရာ၊ ဘုရားသည် သာ မေတ္တာအားလုံး၏ဇာစ်မြစ်ဖြစ်တော်မူ၏။ မိမိတို့အသက်တာမှာလက်ခံကာ ရောင်ပြန်ဟပ်စေရန်လည်း မိမိတို့၏ရွေးချယ်မှုသာဖြစ်၏။ ခရစ်တော်၏ခွင့်မလွတ် တတ်သော ကျွန်ုပ်တို့သည် မှန်ကန်သောတရားအား ဤနေရာတွင် သာဓက ပြုထားပါသည် (မသဲ၊ ၁၈:၂၃-၃၅)။

ဤသရုပ်ပြပုံတွင် ထိုကျွန်သည် သခင်ထံတင်သောမိမိအကြွေးများကို မည်သို့မျှဆပ်ပေးနိုင်ခြင်းမရှိပါ။ မသဲ၊ ၁၈ တွင် ထိုကျွန်သည် သခင်ထံတော်တွင် တာလင့် ၁၀,၀၀၀ အကြွေးတင်သည်ဟူ၏။ တာလင့် တစ်ခုသည်ပင်လျှင် ဒေနာရီ ၆,၀၀၀ ပင်ရှိ၏။ ဒေနာရီတစ်ခုသည်လည်း တစ်ရက်လုပ်အားခဖြစ်လေသည် (မသဲ၊ ၂၀:၂)။ သို့ဖြစ်ရာ သာမန် အလုပ်သမားတစ်ဦးသည် တာလင့်တစ်ခုရရန် ရက်ပေါင်း ၆၀၀၀ အလုပ်လုပ် ရမည်ဖြစ်၏။ သာမန်အလုပ်သမားတစ်ဦးသည် တစ်နှစ်တွင် ရက်ပေါင်း ၃၀၀ လုပ်ရမည်ဆိုပါစို့၊ တစ်နှစ်လုံး မှဒေနာရီ ၃၀၀ သာရရှိမည်ဖြစ်သည်။ တာလင့်တစ်ခုပေးဆပ်ရန်ပင် နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်လုပ်ဆောင်ရမည်ဖြစ်ရာ၊ ဒေနာရီ ၆,၀၀၀ အား ၃၀၀ နှင့်စားလိုက်သော်၊ ၂၀ ရရှိ၏။ တာလင့် ၁၀,၀၀၀ အကြွေးပေးဆပ်ရန် သာမန်အလုပ်သမားတစ်ဦးသည် နှစ်ပေါင်း ၂၀၀,၀၀၀ လုပ်ဆောင်ရမည်ဖြစ်၏။ ဆိုလိုရင်းမှာ ထိုကျွန်သည် ထိုအကြွေးကို မည်သည့် အခါမျှမပေးဆပ်နိုင်ကြောင်းကို ဆိုလို၏။ သို့သော် သခင်သည် မိမိကျွန်အား ညွှာတာထောက်ထား၍ ကြီးမားသောအကြွေးကို ချမ်းသာပေးလိုက်လေ၏။

သို့သော်လည်း ထိုကျွန်သည် ထိုမျှထက်သေးငယ်သော အကြွေး ဒေနာရီ ၁၀၀ ကိုချမ်းသာမပေးဘဲ၊ မိမိမိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ထိုအကြွေးကြောင့် ထောင်ချလိုက်သောအခါ သခင်သည် ဒေါသပုန်ထလျက်၊ သူ၏ချမ်းသာ ပေးခြင်းကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းလေတော့သည်ဟူ၏။ ထိုကျွန်သည် မိမိသခင်၏ မေတ္တာခွင့်လွတ်ခြင်းကို လက်လွတ်လိုက်ရသည်။ ဘုရားရှင်၏မေတ္တာတော်သည် ကုန်ခန်းခြင်းမရှိသော်လည်း၊ တစ်စုံတစ်ဦးသည် ငြင်းပယ်ခွင့်နှင့် လက်လွတ် ပိုင်ခွင့်ရှိလေ၏။

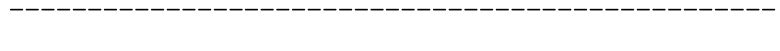
ယေရှုသည် သင့်အား ချမ်းသာပေးသောနေရာများကို ပြန်စဉ်းစားကြည့်၍ မည်မျှလောက်တန်ဖိုးကြီးသည်ကို တွေးတောကြည့် ပါ။ သူတစ်ပါးအား အပြစ်လွတ်ခြင်းကို မည်သို့ဖော်ထုတ်ပေးသနည်း။

ကြာသပတေးနေ့ ဇန်နဝါရီလ ၉ ရက်
လွတ်လပ်စွာရရှိ၍၊ လွတ်လပ်စွာစွန့်ကြဲပါ

ထိုကျွန်ုပ်သည် မိမိအကြွေးကိုမပေးဆပ်နိုင်သည်နည်းတူ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ဘုရားအားမပေးဆပ်နိုင်ကြပါချေ။ ဘုရားမေတ္တာကို ကုသိုလ်ပြု၍ မရယူနိုင်ပါ။ “ငါတို့သည် အပြစ်ရှိစဉ်ပင်၊ ခရစ်တော်သည် ငါတို့အတွက် ကြောင့် အသေခံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို အဘယ်မျှ လောက်ချစ်တော်မူသည်ကို ငါတို့အားထင်ရှားစွာပြတော်မူ၏” (ရော၊ ၅:၈)။ ဝယော၊ ၃:၁ မှလည်း “ဘုရားသခင်၏သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းအခွင့်ကို ငါတို့သည်ရမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကိုအဘယ်မျှလောက် ချစ်တော်မူသည်ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြလော့” ဟုဆို၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားရှင်၏မေတ္တာကို သူတစ်ပါးတို့အား အတတ်နိုင်ဆုံး ရောင်ပြန်စေနိုင်ရပါမည်။ ဤမျှလောက်ကြီးမားသောကြင်နာသနားခွင့်လွတ်ခြင်းကို ရရှိခဲ့သည်ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့မှ သူတစ်ပါးအပေါ်သို့ မည်မျှ လောက်ကြင်နာခွင့်လွတ်တတ်မည်နည်း။ ထိုကျွန်ုပ်သည် မိမိသခင်၏ကြင်နာခွင့်လွတ်ခြင်းကို ဆုံးရှုံးခဲ့ခြင်းသည် မိမိမိတ်ဆွေကျွန်ုပ်အပေါ်ဝယ် ရောင်ပြန်ဟပ်ခြင်းမရှိခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဘုရားရှင်ကို အမှန်ချစ်သောသူသည် သူတစ်ပါးအပေါ်ရောင်ပြန်ဟပ်ခြင်းရှိရပါမည်။

ယော၊ ၁၅:၁၂၊ ဝယော၊ ၃:၁၆ နှင့် ဝယော၊ ၄:၇-၁၂ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ဘုရားရှင်ချစ်ခြင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားရှင်အား ချစ်ခြင်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် သူတစ်ပါးအားချစ်ခြင်းတို့ကို မည်သို့ နှိုင်းယှဉ်ထားသနည်း။

ယော၊ ၁၅:၁၂ ပြီးသည်နှင့်ပင် ယေရှုက “သင်တို့သည် ငါ၏ ပညတ်ရှိသမျှကိုကျင့်ဆောင်လျှင် ငါ၏အဆွေဖြစ်ကြသည်” (ယော၊ ၁၅:၁၄) ဟူ၏။ ယေရှုသည် အဘယ်အရာကို ထပ်မံမိန့်တော်မူသနည်း။ ငါသည်

သင်တို့အားချစ်တော်မူသည်နည်းတူ သင်တို့အချင်းချင်းချစ်ကြလော့။ ဘုရားသခင်ကိုချစ်ရန်နှင့် အချင်းချင်းချစ်ကြရန် မိန့်မှာထားလေသည်။

လိုရင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့အား အကန့်အသတ်မရှိသော အကြွေးကြီးတစ်ခုပေးထားခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်တို့မပေးဆပ်နိုင်ဘဲ ကပ်တိုင်မှာသာ ပေးဆပ်နိုင်သောအကြွေးဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားရှင်ကိုချစ်၍ ချီးမွမ်းကာ၊ တစ်ပါးသူတို့အား ချစ်ခြင်းနှင့်ကြင်နာခြင်းဖြင့် အသက်ရှင်ကြပါစို့။ လုကာ၊ ၇:၄၇ တွင်လည်း များစွာသောအပြစ်လွတ်ခံရသောသူသည် အလွန်ချစ်တတ်၍၊ အနည်းငယ်သာ အပြစ်လွတ်ခံရသောသူသည် အနည်းငယ်သာချစ်တတ်သည် ဟုဆို၏။ ကျွန်ုပ်တို့တွင် မည်မျှအပြစ်ခံရသည်ကို မသိသောသူရှိပါသလား။

ဘုရားရှင်ကိုချစ်နိုင်ရန် သူတစ်ပါးအားချစ်ရမည်ဖြစ်၍ ဘုရား၏ ချစ်ခြင်းကို ကိုယ်နှုတ်အားဖြင့် အရေးတကြီးကြွေးကြော်သင့်ပေ၏။ လူသူတို့၏ အသက်တာတွင်ကူညီ၍ ဘုရား၏မေတ္တာစီးဆင်းရာ ပြန်မကြီးဖြစ်လျက် ကောင်းကင်သစ်၊ မြေကြီးသစ်တွင် ထာဝရအသက်ကိုကမ်းလှမ်းနေသူဖြစ်ကြောင်း ဖော်ထုတ်ရမည်။ ဘုရား၏ချစ်ခြင်းကိုငြင်းပယ်ခြင်းအပြစ်ကြောင့် ပျက်စီးယိုယွင်းနေသောကမ္ဘာကြီးကို အသစ်စက်စက်အဖြစ် ပြုပြင်ပြောင်းလဲမည်ဖြစ်သည်။

တစ်ပါးသူတို့အားချစ်ခြင်းဖြင့် ဘုရားရှင်ကိုချစ်နိုင်ရန် မည်သည့်အချက်ကိုပြင်ဆင်ရမည်နည်း။ ယခုအချိန်နှင့် ရှေ့ဆက် အချိန်တွင် ဘုရား၏မေတ္တာကို လူသားတို့အားပြသရန် မည်သို့ ပြင်ဆင်၍ ထာဝရအသက်ကတိ၌ မည်သို့သာယာကြည်နူးစေနိုင်မည်နည်း။

သောကြာနေ့ ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက်
ဆက်လက်လေ့လာရန်။

Ellen G. White, "The Privilege of Prayer," pp. 93-104, in Steps to Christ ကိုဖတ်ပါ။

“သင်၏လိုအပ်ဆန္ဒ၊ ပျော်ရွှင်မှု၊ ဝမ်းနည်းခြင်း၊ သောကနှင့် ကြောက်ရွံ့ခြင်းတို့ကို ဘုရားအားချပြလော့။ သူ့အတွက်ဝန်လေးစရာ၊ ငြီးငွေ့စရာမဟုတ်ပါ။ သင့်ဆံပင်ကိုရေတွက်ပြီးသောသူသည် သားသမီးလိုအပ်ဆန္ဒကိုလည်း ရေတွက်ပြီးဖြစ်သည်။ ‘ဘုရားရှင်သည် အလွန်စုံမက်သနားတော်မူ၏ (ယာ၊ ၅:၁)။ ကျွန်ုပ်တို့စိတ်ဒုက္ခမြက်ဆိုလိုက်ရုံကပင် သူ၏မေတ္တာနှလုံးအား တို့ထိနေလေ၏။ ဇဝေဇဝါဖြစ်စေသည့်အရာကို သူ့ထံယူဆောင်ပါ။ ကမ္ဘာကြီးကိုပင် မတင်ကာ စကြဝဠာကြီးအား အုပ်ချုပ်နေသူအတွက် ကြီးလွန်းသောဝန်မရှိပါ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ငြိမ်းချမ်းမှုကိစ္စဟူသမျှ သေးလွန်းသောကိစ္စဟူ၍ သဘောမထားပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ကြိုရသမျှအခန်းကဏ္ဍဟူသမျှ သူ့အတွက်မှောင်မိုက်လွန်းသည်မရှိ၊ သူမဖြေရှင်းပေးနိုင်သော စိတ်ညစ်စရာတစ်ခုမျှမရှိပါ။ အငယ်ဆုံးသောသူ၏ သားသမီးအပေါ် မည်သည့်ကပ်ဘေးမျှမကျရောက်၊ ဘယ်စိုးရိမ်ခြင်းကမျှ ဒုက္ခမပေး၊ ဘယ်ပျော်ရွှင်မှုကိုမျှ ဩဘာပေးရန်မမေ့၊ ရိုးဖြောင့်သောဆုတောင်းခြင်းသည် အလဟဿမဖြစ်၊ မကြည့်ရှုနိုင်သောခမည်းတော်မဟုတ်၊ သူသည် နှောင့်နှေးခြင်းမရှိပါ။ သူသည် စိတ်ကြေမွသောသူကိုနှစ်သိမ့်စေ၍၊ သူတို့၏ အနာကိုကုတော်မူ၏ (ဆာ၊ ၁၄၇:၃)။ ဝိညာဉ်တစ်ခုတိုင်းနှင့် ဘုရားစပ်ကြား ဆက်ဆံခြင်းသည် လောကတွင် သူ့စောင့်ရှောက်ရမည့်အခြားဝိညာဉ်၊ သားတော်ကိုစွန့်လွှတ်ပေးရမည့်ဝိညာဉ်တစ်ခုမျှ မရှိတော့သဖွယ်ဖြစ်လေ၏။” - Ellen G. White, Steps to Christ, p. 100).

ဆွေးနွေးရန် မေးခွန်းများ

၁။ အထက်ကဝိညာဉ်တစ်ခုတိုင်းနှင့် ဘုရားစပ်ကြားဆက်ဆံခြင်းသည်၊ လောကတွင် သူ့စောင့်ရှောက်ရမည့် အခြားဝိညာဉ်၊ သားတော်ကိုစွန့်လွှတ်ပေးရမည့် ဝိညာဉ်တစ်ခုမျှမရှိတော့သဖွယ်ဖြစ်လေ၏ဟူသောစာတမ်းကို နှလုံးသို့မှီးထားပါ။ ဘုရားသည် သင့်အားအလွန်နီးကပ်စွာရပြုနေသည်ဟု

သိရှိခြင်းသည် သင့်အား မည်သို့နှစ်သိမ့်မှုပေးနိုင်သည်ဟု ခံစားရသနည်း။ ထိုကတိအားဖြင့် မည်ကဲ့သို့သင့်အသက်တာရှင်သန်စေနိုင်မည်နည်း။

- ၂။ ယခုအပတ်သင်ခန်းစာမှ ဆာလံ၊ ၁၀၃:၁၇၊ ၁၈ ကို သင်မည်သို့နားလည်သနည်း။ ဘုရား၏မေတ္တာသည် ထာဝရတည်မြဲသည်ကို မည်ကဲ့သို့ဖော်ပြ၍၊ ဘုရားနှင့်မိတ်သဟာယပြုခြင်းသည်လည်း သူ၏မေတ္တာကို လက်ခံခြင်းအပေါ်မူတည်ကြောင်း မည်သို့ဖော်ပြသနည်း။
- ၃။ ဤအရာတို့ကို သိရှိရသဖြင့် သင်၏ဘုရားနှင့် မိတ်သဟာယပြုခြင်းသည်လည်း မည်သို့ပြောင်းလဲစေသနည်း။ သူတစ်ပါး၏ဝမ်းနည်းပူဆွေးခြင်းများကိုလည်း သင်မည်ကဲ့သို့ခံစားလာစေသနည်း။

သင်ခန်းစာ (၃)
ဘုရားရှင်နှစ်သက်စေရန်
ဇန်နဝါရီလ ၁၁ - ၁၇

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **ဇန်နဝါရီလ ၁၁ ရက်**
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ လုကာ၊ ၁၅:၁၁-၃၂။ ဇေဖနိ၊ ၃:၁၇။ ဧဖက်၊
၅:၂၅-၂၈။ ဟေရှာ၊ ၄၃:၄။ ရောမ၊ ၈:၁။ ရောမ၊ ၅:၈။ မာကု၊ ၉:၁၇-၂၉။

အလွတ်ကျမ်းချက်
“သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်အလယ်၌ရှိ၍၊
တန်ခိုးကြီးသောဘုရားသည် သင့်ကိုကယ်တော်မူလိမ့်မည်။ သင့်၌
အားရ၍ဝမ်းမြောက်တော်မူလိမ့်မည်။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌တိန်းဝပ်၍၊
သီချင်းဆိုခြင်းနှင့် တကွ သင်၌ဝမ်းမြောက်တော်မူလိမ့်မည်” (ဇေဖနိ၊
၃:၁၇)။

အသက်ငါးနှစ်သာရှိသေးသောသားငယ်သည် နွမ်းပါးစွာထုပ်ထားသော
လက်ဆောင်တစ်ခုကိုလျက် ဖခင်နေ့ပွဲသို့ရောက်လာသည်ဆိုပါစို့။ စိတ်လှုပ်ရှား
စွာ မိမိဖခင်အား လှမ်းပေးလိုက်လေသည်။ ဖခင်မှလည်း “သားရေ၊ မင်းရဲ့
လက်ဆောင်ကို ငါဂရုမစိုက်။ ငါနှစ်သက်လောက်တဲ့လက်ဆောင် မင်းပေး
နိုင်စွမ်းလည်းမရှိ။ မင်းပေးနိုင်သမျှ ငါလည်းဝယ်နိုင်တာပေါ့။ မင်းဘာပဲပေးပေး
ငါ့ပိုက်ဆံနဲ့ ဝယ်တာပဲလေ။ မဟုတ်လည်း ငါ့ဥစ္စာတွေရောင်းထားတဲ့ငွေပဲလေ။
ဆိုတော့ အဲ့ဒီလက်ဆောင် မင်းပဲယူထားလိုက်တော့။ ငါအလိုလည်းမရှိ၊
လိုလည်းမလိုအပ်ဘူး။ ဒါပေမယ့်သားကိုချစ်တယ်နော်။”

ဟောဗျာ။
ဖခင်၏တုံ့ပြန်မှုအား သင်မည်သို့ထင်မြင်သနည်း။ အကြင်နာမဲ့သည်။
ခံစားချက်မဲ့သည် စသောစကားလုံးများ ခေါင်းထဲပေါ်လာမည်ဖြစ်သည်။

ဘုရားရှင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား မည်သို့တုံ့ပြန်သနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရား
နှစ်သက်သောအရာကို အမှန်တကယ်ပြုနိုင်မည်လော။ ကျဆုံးသောလူသား
အပြစ်ပြည့်ဝသူ၊ ဆိုးညစ်သူများဖြစ်လင့်ကစား ဘုရားရှင်အား နှစ်သက်ကျေနပ်
စေနိုင်ပါသည်။ တစ်မျိုးပြောရသော် ဘုရားရှင်၏သဘောထားသည် မိမိတို့
အလှူဒါနအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အား အဆုံးအဖြတ်ပေးသည်မဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့
သည် ဘုရားရှင်၏နှစ်သက်မှုကို ပြုနိုင်သည်မှာ ယေရှုကြောင့်သာဖြစ်၏။

ဇန်နဝါရီလ ၁၂ ရက်
ဇန်နဝါရီလ ၁၂ ရက်
ထင်မြင်သည်ထက်သာ၍တန်ဖိုးရှိ၏

ပြီးခဲ့သည့် သင်ခန်းစာတွင်လေ့လာခဲ့သည့်အတိုင်း ဘုရားသခင်
ချစ်တော်မမူသော၊ အဆိုးညစ်ဆုံးအပြစ်သားတစ်စုံတစ်ဦးမျှမရှိပါ။ ဘုရား
သခင်သည် အပြစ်သားတို့အား ကျွန်ုပ်တို့ထင်မြင်သည်ထက် တန်ဖိုးထား
သဖြင့် အပြစ်ကိုမနှစ်သက်သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့အားချစ်၍ အပြစ်မှထိခိုက်
စေသောအရာများကိုလည်း သိရှိပါသည်။

လုကာ၊ ၁၅:၁၁-၃၂ ကိုဖတ်ပါ။ ဖြုန်းတီးသောသားသရုပ်ပြ
ပုံပြင်မှ ဘုရား၏မေတ္တာကြင်နာမှုကို မည်သို့ဖော်ပြသနည်း။ အိမ်မှ
ကျန်ခဲ့သော အခြားသားတစ်ဦးမှ မည်ကဲ့သို့သတိပေးသနည်း။

ဤသရုပ်ပြပုံပြင်တွင် သားသည် မိမိရထိုက်သောအမွေအား ဖခင်မှ
ခွဲဝေပေးရန် စောစီးစွာတောင်းဆိုခဲ့ပါသည်။ ထိုဖြုန်းတီးသောသားသည် မိမိ
အမွေများကို သွားဖြုန်းတီးပစ်ရာ ဆင်းရဲတွင်းနက်ခဲ့သဖြင့် ဝက်စာကိုပင်
ငမ်းငမ်းတက်ဖြစ်နေတော့သည်။ ဖခင်၏အိမ်တော်၌ ကျွန်ုပ်တို့ကပင် ဝလင်စွာ
စားသုံးရသည်ဖြစ်၍ မိမိလည်း ကျွန်ုပ်တို့အဖြစ်မျှသာ မျှော်လင့်ခြင်းဖြင့်
အိမ်သို့ပြန်ရန် ဆုံးဖြတ်လေတော့၏။ ဖြစ်လာသောရလဒ်မှာ အားရစရာကောင်း

လှ၏။ တချို့ဖခင်များသည် ၎င်းလိုသားမျိုးအား မောင်းထုတ်ကြလိမ့်မည်။ “မင်းအမွေတွေ မင်းယူသွားလို့ အိမ်နဲ့အဆက်အသွယ်မင်းဖြတ်ထားပြီလေ။ ဒါမင်းအိမ်မဟုတ်တော့ဘူးလေ” ဟု ပြောကြလိမ့်မည်။ ယုတ္တိတန်၍ သဘာဝကျသောသဘောပင်မဟုတ်လော။ တချို့မိဘများအမြင်တွင် ထိုသားသည် ခြေလှန်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ သားတစ်ဦးအဖြစ် လက်ခံရန်မဖြစ်နိုင်ဟု ဆိုကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ထိုသရုပ်ပြပုံတွင် ဖခင် (ဘုရား) သည် ထိုကဲ့သို့မတုံ့ပြန်ခဲ့ပါ။

ထို (ဖြုန်းတီးသော) သားသည် “သွား၍ဝေးသေးသောအခါ အဘသည် သူ့ကိုမြင်လျှင် သနားသောစိတ်ရှိသည်နှင့် ပြေးသွား၍ သား၏လည်ပင်းကို ပိုက်ဖက်လျက် နမ်းရှုပ်လေ၏” (လုကာ၊ ၁၅:၂၀)။ ထိုအချိန်အခါတွင် သခင်တစ်ဦးသည် ဧည့်ကြိုရန် အိမ်ပြင်သို့ပြေးလိုက်သွားရခြင်းသည် သိက္ခာသမာဓိ မရှိလှသော်လည်း ဖခင်သည် သားအား သနားကြင်နာစေဖြင့် သားကိုတွေ့ရန် ပြေးထွက်လာရုံမက မိမိအိမ်သို့ပင်ဆောင်ခဲ့၍ လက်ခံပွဲကျင်းပလေ၏။ ထိုပင်လျှင် လမ်းပျောက်သောလူသားတစ်စုံတစ်ဦး အိမ်ပြန်လာခြင်းအား ဘုရားသခင်ပီတိဖြာကြောင်း ဖော်ပြခြင်းဖြစ်၏။

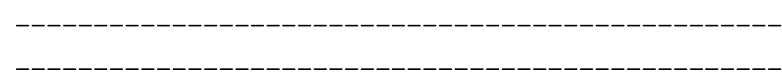
အခြားသောသား၏ တုံ့ပြန်မှုမှာလည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်ပင်ဖြစ်၏။ ဤတုံ့ပြန်ခြင်းမျိုးသည်လည်း သင့်လျော်ပေသည်မဟုတ်လော။ သရုပ်ပြပုံ၏ဤအပိုင်းသည် လူသားမှသင့်လျော်သည်ဟု ယူဆသော အရာများသည် ဧဝံဂေလီနှင့် နက်နဲသောဘုရား၏ မေတ္တာတော်တို့အား နားမလည်နိုင်ခြင်းကို ထင်ဟပ်ခြင်းမဟုတ်လော။

တနင်္လာနေ့ **ဇန်နဝါရီလ ၁၃ ရက်**

ဝမ်းမြောက်စွာမြူးထူးခြင်း

ဘုရားသခင်သည် လူတစ်ယောက်ချင်းစီတို့အား အတိုင်းအဆမဲ့ တန်ဖိုးထားကာ ဝိညာဉ်တစ်လုံး၏ကယ်တင်ခြင်းအတွက် မြူးထူးဝမ်းမြောက်သည်မှာ မယုံနိုင်လောက်အောင်ဖြစ်၏။

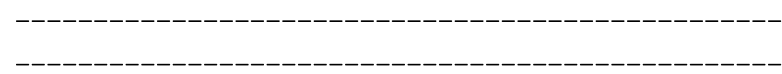
ဇေဖနို၊ ၃:၁၇ ကိုဖတ်ပါ။ ဤကျမ်းသည် ဖြုန်းတီးသောသား သရုပ်ပြပုံအား မည်သို့မီးမောင်းထိုးပြသနည်း။

ဇေဖနိုကျမ်း ၃:၁၇ သည် ရွေးနုတ်ခံရသူတို့အပေါ် ဝမ်းမြောက်သည်ဆို၏။ ရွေးနုတ်ခံရသူတို့အပေါ် ဝမ်းမြောက်သည့် ထိုဝမ်းမြောက်မြူးထူးခြင်းဟူသည့် ဟေဗြဲစကားလုံးသည် ဤကျမ်းပိုဒ်တွင် ပြည့်နှက်နေသည်။ ထိုနေ့တွင် ဘုရားသခင်၏ဝမ်းမြောက်မြူးထူးခြင်းကို ပမာဏလုံလောက်စွာ ဖော်ဆောင်နိုင်မည့်စကားလုံးဖြစ်မည်မဟုတ်သေးပေ။ ဘုရားသခင်သည် သူ၏ လူများအထဲတွင်ဆိုသည်ကိုလည်း သတိပြုရပေမည်။ ဘုရားသခင်၏ လောလောလတ်လတ်ပါရှိခြင်းအားဖြင့် မေတ္တာဖြင့်ပြုသောမိတ်သဟာယကြောင့် ရင်ကြားစေ့ခြင်းလည်းဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သည်။ အထက်က ဖခင်သည် အဝေးမှသားအား တွေ့၍ ပြေးထွက်လာသကဲ့သို့ ဤနေရာတွင် ဘုရားသခင်သည် သူ၏လူများအထဲတွင် ကိန်းဝပ်တော်မူ၏။

ဟေရှာယ၊ ၆၂:၄ တွင်လည်း မင်္ဂလာဆောင်ပွဲအားဖြင့် ထိုသို့ပုံဖော်ခြင်းမျိုးပါရှိ၏။ ထိုနေရာတွင် ဘုရား၏လူများအား ငါနှစ်သက်သောသူများ၊ ထိုမြေကြီးကိုလည်း ငါလက်ထပ်သောမြေဟု ခေါ်ဆို၏။ ထိုကျမ်းစာတွင်ပင် ဘုရားသခင်သည် သင့်ကိုနှစ်သက်တော်မူ၍ သင်၏မြေကိုလည်း လက်ထပ်မည်ဟူ၏။ ဖြုန်းတီးသောသားပြန်လာ၍ ဖခင်ဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့ ခရစ်တော်ကြွလာ၍ သားသမီးများထာဝရအသက်ရရှိချိန်တွင် ခမည်းတော်ဘုရား၏ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်လည်းဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုနေ့၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် အထွတ်အထိပ်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်။

ဖေကံ၊ ၅:၂၅-၂၈ ကိုဖတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့မည်သည့် မေတ္တာမျိုးရှိရမည်ဟုဆိုသနည်း။

ဤကျမ်းပိုဒ်တွင် ယောက်ျားများသည် ဇနီးသည်အား “ခရစ်တော်သည် အသင်းတော်ကိုချစ်တော်မူသကဲ့သို့ သင်တို့သည်လည်း ကိုယ်ခင်ပွန်း

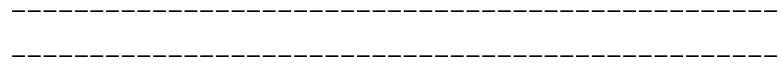
ကိုချစ်ကြလော့” (ဧဖက်၊ ၅:၂၅၊ ၂၈) ဟူ၏။ ဤကျမ်းပိုဒ်သည် အတ္တမဆန်သောစွန့်လွှတ်ခြင်းမျိုးအားဖြင့် ယောက်ျားသည် မိမိခင်ပွန်းကိုချစ်၍ ခရစ်တော်သည်လည်း မိမိလူတို့ (အသင်းတော်) အားချစ်သည်ကိုပြသပါသည်။

အင်္ဂါနေ့ **ဇန်နဝါရီလ ၁၄ ရက်**

ဘုရားသခင်အားနှစ်သက်စေနိုင်မည်လော။

စကြဝဠာဘုရားအား အရည်တစ်စက်မျှလောက်ရှိသော ဤကမ္ဘာမြေ၌ရှိသောလူသားသည် မည်သို့နှစ်သက်စေနိုင်မည်နည်း။ ချို့တဲ့ခြင်းမရှိ၊ အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ၍ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်အတွက် လူသားသည် အဘယ်ကြောင့်အရေးပါသနည်း။ ဤမေးခွန်းအား ကဏ္ဍနှစ်မျိုးဖြင့် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာနိုင်ပါသည်။ ပထမ၊ ဘုရားသခင်သည် ဝမ်းမြောက်တတ်သလား။ ဒုတိယ၊ အပြစ်ရှိသောလူသားသည် ဘုရားသခင်ကို မည်သို့ဝမ်းမြောက်စေနိုင်မည်နည်း။ ယနေ့တွင် ပထမမေးခွန်းကိုလေ့လာ၍၊ မနက်ဖြန်တွင် ဒုတိယမေးခွန်းကိုလေ့လာရပါမည်။

ဟေ၊ ၄:၄။ ဆာလံ၊ ၁၄၉:၄ နှင့် သုတ္တံ၊ ၁၅:၈၊ ၉ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူတို့အပေါ် မြူးထူးဝမ်းမြောက်သည်ကို မည်သို့ဖော်ပြသနည်း။

ယမန်နေ့တွင် တစ်ပိုင်းတစ်စလေ့လာခဲ့ရသည့်အတိုင်း ဘုရားသည် မိမိလူတို့အားချစ်၍၊ ၎င်းတို့မှလည်း သူတစ်ပါးအားပြန်ဂရုစိုက်ခြင်းတို့ကြောင့် ဘုရားသည် အလွန်ပျော်ရွှင်မြူးထူးလေ၏။

တစ်ဖက်တွင် ဘုရားရှင်သည် သူ၏လူများဆိုးညစ်သောအခါ မပျော်ရွှင်နိုင်ပါ။ သုတ္တံ၊ ၁၅:၈၊ ၉ ၌ မတရားသောသူ ပူဇော်သောယဇ်ကို ထာဝရဘုရားရှင်တော်မူ၏ဟု ဆိုထားသည်။ သဘောဖြောင့်သောသူ၏

ဆုတောင်းသောပတ္တနာကိုမူကား၊ နှစ်သက်တော်မူ၏။ တရားလမ်းသို့လိုက်သောသူတို့အား ချစ်တော်မူ၏။ ဆိုးညစ်ခြင်းကြောင့် ဝမ်းနည်းပြီး ကောင်းမှုကိုမူ နှစ်သက်တော်မူ၏။ ဘုရားရှင်၏နှစ်သက်ခြင်းနှင့် ချစ်ခြင်းတို့သည် ဒွန်တွဲနေကြောင်း၊ သမ္မာကျမ်းစာတစ်အုပ်လုံးတွင် ဖော်ပြထားသည်။

ဆာလံ၊ ၁၄၆:၈ အရ “ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်သောသူအား ချစ်တော်မူ၏။” ၂ကော၊ ၉:၇ ၌ တစ်ခါ “စေတနာစိတ်နှင့်လှူသောသူအား ဘုရားသခင်နှစ်သက်တော်မူ၏” ဟု ဆိုထားပြန်သည်။ သတိထားရန်မှာ ဤကျမ်းများတွင် ဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ်သူ၊ စေတနာစိတ်နှင့်လှူသောသူများကိုသာ ချစ်တော်မူသည်ဟု မဆိုပါချေ။ ဘုရားရှင်သည် လူအားလုံးအား ချစ်တော်မူသည်။ သို့သော်လည်း ဖြောင့်မတ်သူ၊ စေတနာစိတ်နှင့်လှူသောသူများကို တစ်မျိုးတစ်ဖုံချစ်တော်မူကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြလိုခြင်းလည်းဖြစ်၏။ သုတ္တံ၊ ၁၅:၈၊ ၉ တွင်တွေ့ရသောအချက်မှ ချပြသွားသောသဲလွန်စတစ်ခုမှာ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုအရာများအားချစ်တော်မူပြီး အခြားအရာများအပေါ် နှစ်သက်ခြင်းရှိကြောင်းဖြစ်သည်။

ထာဝရဘုရားသည် စကြဝဠာကြီးအား ဖန်ဆင်းထားသော အရှင်ဖြစ်သည်အားလျော်စွာ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးသည် မည်မျှ နီးစပ်၍ ကျွန်ုပ်တို့နှင့်ပင် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်စွာ မည်ကဲ့သို့နေထိုင်နိုင်သည်ကို တွေးတောကြည့်ပါ။ သင်အခက်အခဲဖြတ်သန်းသွားသောအခါ ဤအချက်မှ မည်သည့်မျှော်လင့်ခြင်းကို ပေးနိုင်သနည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ **ဇန်နဝါရီလ ၁၅ ရက်**

အသက်ရှင်သောကျောက်များ

အပြစ်ကြောင့် ကျဆုံးပြီးသောကျွန်ုပ်တို့သည် သန့်ရှင်းသောဘုရားသခင်အား မည်ကဲ့သို့ဝမ်းသာစေနိုင်မည်နည်း။

ရောမ၊ ၈:၁ နှင့် ရောမ၊ ၅:၈ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ဘုရားရှေ့မှောက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် မည်ကဲ့သို့ရပ်တည်ကြောင်းဆိုထားသနည်း။

ဘုရားသခင်သည် လူသား၏တုံ့ပြန်ခြင်းမရှိမီ ကျေးဇူးတော်စီးဆင်းစေနှင့်၏။ ဘာတစ်ခုမျှမပြောမလုပ်မီ သူ့မေတ္တာအားလက်ခံခြင်းဆိုနိုင်ခွင့်ကို ကျွန်ုပ်တို့အား ပေးနှင့်နေပြီးဖြစ်၏။ ရောမ၊ ၅:၈ တွင် “ငါတို့သည် အပြစ်ရှိစဉ်ပင်၊ ခရစ်တော်သည် ငါတို့အတွက်အသေခံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကိုအဘယ်မျှလောက်ချစ်တော်မူသည်ကို ငါတို့အားထင်ရှားစွာပြတော်မူ၏” (ယေ၊ ၃:၁၆ နှင့်နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ပါ)။ ကျွန်ုပ်တို့၏ရွေးနုတ်ရှင်အား ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ဘုရားသခင်နှင့် ရင်ကြားစေနိုင်သကဲ့သို့ သူ၏မျက်နှာသာကိုလည်း ရရှိနိုင်ပါသည်။

၁ပေ၊ ၂:၄-၆ ကို ဖော်ပြပါ။ ၁:၁၆ နှင့်နှိုင်းယှဉ်ဖတ်ပါ။ ဘုရားသခင်ကို မည်သို့ဝမ်းမြောက်စေနိုင်ကြောင်းဆိုထားသနည်း။

ဘုရားသခင်၏ကြားဝင်ခြင်းမရှိဘဲ၊ ကျဆုံးလူသားသည် ဘုရားရှေ့မှောက်သို့ အဘယ်တန်ဖိုးရှိသောအရာကိုမျှ ယူဆောင်ခြင်းမပြုနိုင်ပါ။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်အားဖြင့် အကြင်နာကရုဏာထားကာ လမ်းဖွင့်ပေးခဲ့လေပြီ။ သေချာသည်မှာ “ယေရှုခရစ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်နှစ်သက်တော်မူသော ဓမ္မယဇ်ကိုပူဇော်ရသည်” (၁ပေ၊ ၂:၅) ဟူ၏။ “ယုံကြည်ခြင်းမရှိလျှင် ဘုရားသခင်၏စိတ်တော်နှင့်မတွေ့နိုင်” (ဟေဗြဲ၊ ၁:၁၆) ဟု ဆိုသော်ငြားလည်း ခရစ်တော်၏ရင်ကြားစေခြင်းဖြင့် ယုံကြည်သူအပေါင်းတို့သည် “မိမိနှစ်သက်သောအရာတို့ကိုပြုရန် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် သင်တို့၌ပြုတော်မူ၍၊ သင်တို့သည် အလိုတော်သို့လိုက်မည်အကြောင်း၊ ကောင်း

သောအကျင့်အမျိုးမျိုး၌ သင်တို့ကိုပြုပြင်၏။ ထိုယေရှုခရစ်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးပါစေသော၊ အာမင်” (ဟေဗြဲ၊ ၁:၃-၂၁)။

ဘုရားသခင်အားယုံကြည်ခြင်းဖြင့် တုံ့ပြန်သူတို့ကို ယေရှုခရစ်၏ရင်ကြားစေခြင်းဖြင့် ဖြောင့်မတ်သည်ဟု မှတ်ရ၏။ ယေရှုခရစ်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည်သာ လက်ခံထိုက်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်၏မေတ္တာတော်အား တုံ့ပြန်သောသူတို့ကိုလည်း ခရစ်တော်၏ရင်ကြားစေခြင်းနှင့် ထိုက်တန်သူများဟု မှတ်ရပြန်၍ (လု၊ ၂၀:၃၅)၊ သူတို့ကို ဘုရား၏ပုံသဏ္ဍာန်တော်နှင့်အညီ အသွင်ပြောင်းလဲစေ၏ (၁ကော၊ ၁၅:၅၁-၅၇။ ၁ယော၊ ၃:၂)။ ဘုရားသခင်၏ရွေးနုတ်ကယ်တင်ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက်သာလျှင်မဟုတ်ဘဲ ကျွန်ုပ်တို့အတွင်းတွင်ပင်ဖြစ်၏။

ခရစ်တော်၏ရင်ကြားစေခြင်းသည် သင့်အားမည်သို့ခွန်အားပြည့်စေသနည်း။

ကြာသပတေးနေ့

ဇန်နဝါရီလ ၁၆ ရက်

ထိုက်တန်သောပန်းတိုင်

ဘုရားသခင်၏ကရုဏာနှင့် ရင်ကြားစေခြင်းအောက်တွင် သူ့မေတ္တာတော်အား အသေးငယ်ဆုံးသောတုံ့ပြန်မှုပင်လျှင် ဘုရားသခင်နှစ်သက်တော်မူ၏။ ချစ်ခြင်းကိုခံယူထိုက်သောသူတစ်ဦးတည်းဟူသော စုံလင်ဖြောင့်မတ်သော ခရစ်တော်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ချစ်သူများ၊ သူနှင့်အတူ ထာဝရစိုးစံထိုက်သောဖြောင့်မတ်သူများဟု သတ်မှတ်လေ၏။ ဤအချက်သည် ခရစ်တော်မှ ကောင်းကင်တွင်ပင် ကျွန်ုပ်တို့အတွက်လုပ်ဆောင်နေရသော ရွေးနုတ်ရန်မျှော်လင့်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ဤနေရာတွင် ကျွန်ုပ်ပါဝင်ရပါမည်လောဟု သင်စိုးရိမ်ကောင်းစိုးရိမ်ပါလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်ကောင်းပါရဲ့လား။ ကျွန်ုပ်လုံလောက်သောယုံကြည်ခြင်းမရှိခဲ့ပါသော် အဘယ်သို့နည်း။

မာကု၊ ၉:၁၇-၂၉ ကိုဖတ်ပါ။ ဤပုံပြင်တွင် ဘုရားသခင်သည် ထိုသူအား မည်သို့တုံ့ပြန်သနည်း။ လုံလောက်သောယုံကြည်ခြင်း ဟူသည် မည်မျှလောက်ရှိမည်နည်း။

တပည့်တော်တို့သည် နတ်ဆိုးအားမောင်းထုတ်နိုင်စွမ်းမရှိကြ၍၊ မျှော်လင့်ခြင်းပင်ကင်းမဲ့နေကြလေ၏။ ယေရှုသည် ကြွလာ၍ ထိုဖခင်အား သင်သည် ယုံကြည်နိုင်သလော၊ ယုံကြည်သောသူအား ခပ်သိမ်းသောအမှု တို့ကို တတ်နိုင်၏ (မာ၊ ၉:၂၃) ဟုဆို၏။ ထိုဖခင်မှလည်း “အကျွန်ုပ် ယုံကြည်ပါသည်သခင်။ မယုံကြည်သည်ကို မစပါ” (မာ၊ ၉:၂၄) ဟုဆို၏။ ထိုလူအား ယေရှုသည် သာ၍ယုံကြည်သောအခါမှသာ လာခဲ့ပါဟုဆိုခဲ့ပါ။ မယုံကြည်သည်ကိုမစပါဟူသော ဟစ်ကြွေးခြင်းသည် လုံလောက်ပေ၏။

ယုံကြည်ခြင်းမရှိလျှင် ဘုရားသခင်၏စိတ်တော်နှင့်မတွေ့နိုင် (ဟောပြော ၁၁:၆) ဟုဆိုသော်လည်း ယေရှုသည် အသေးငယ်ဆုံးသောယုံကြည်ခြင်းကပင် (ခရစ်တော်၏ရင်ကြားစေ့ခြင်း) ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ဘုရားသခင်အား ဝမ်းမြောက်စေနိုင်ပေ၏။ လူသားသာလျှင်ဖြစ်သော ဖခင်သည်ပင် တန်ဖိုးမရှိလှသော်လည်း မိမိ၏သားမှ ယူဆောင်လာသောလက်ဆောင်အားဖြင့် ဝမ်းမြောက်နိုင်သကဲ့သို့၊ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ခရစ်တော်၏လုပ်ဆောင်ခြင်းအား ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ဘုရားသခင်ဝမ်းမြောက်စေရန် တုံ့ပြန်နိုင်ခြင်းနှင့် ထပ်တူညီဖြစ်၏။

ရှင်ပေါလု၏ “ဘုရားသခင်နှစ်သက်တော်မူပါစေ” ဟူသော အကြံပြုချက်ကို လိုက်နာရပါမည် (၂ကော၊ ၅:၉၊ ၁၀ နှင့် ၁ကော၊ ၁:၁၀။ ၁သက်၊ ၄:၁။ ဟောပြော ၁၁:၅ တို့ကိုနှိုင်းယှဉ်ဖတ်ပါ)။ ကျွန်ုပ်တို့ချစ်သောသူများအပေါ် မိမိချစ်ခြင်းကိုတိုးပွားစေလျက် သူတစ်ပါးတို့အား လက်လှမ်းမီနိုင်ပါမည်အကြောင်း ဘုရားရှင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို အသွင်သဏ္ဍာန်ပြောင်းလဲစေရန် တောင်းလျှောက်ရပေမည်။ “ညီအစ်ကိုချစ်ခြင်းအရာမှာ၊ ပကတိပေါက်ဖော်ကဲ့သို့ တစ်ယောက်

ကိုတစ်ယောက်စုံမက်ကြလော့။ ချီးမွမ်းခြင်းအရာမှာ၊ သူတစ်ပါးကို ကိုယ်ထက် ချီးမြှောက်ကြလော့။ သန့်ရှင်းသူတို့သည် ဆင်းရဲသောအခါ ပေးကမ်းဝေငှကြလော့” (ရောမ၊ ၁၂:၁၀-၁၃)။

ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား ခရစ်တော်အားဖြင့် လက်ခံသည်ဆိုသော် သူတစ်ပါးတို့အား ကျွန်ုပ်တို့မှ မည်မျှသာ၍လက်ခံသင့်သနည်း။ မိမိကိုယ်ကိုချစ်သကဲ့သို့ သူတစ်ပါးအားချစ်ရမည်ဆိုသည့် အချက် (ဝတ်ပြု၊ ၁၉:၁၈။ မသဲ၊ ၂၂:၃၉) နှင့် သင့်အားပြုစေလိုသကဲ့သို့ သူတစ်ပါးအားပြုရမည်ဟူသော ရွှေပညတ်တို့သည် မည်သို့ သက်ရောက်မှုရှိသနည်း။

သောကြာနေ့

ဇန်နဝါရီလ ၁၇ ရက်

ဆက်လက်လေ့လာရန်။

Ellen G. White, "Let Not Your Heart Be Troubled" pp. 662, 680, in *The Desire of Ages*, ကိုဖတ်ပါ။

“ကိုယ်တော်သည် မိမိလူတို့မှ မိမိကိုယ်ကို တန်ဖိုးနှိမ့်ကျစေသော အခါ စိတ်ပျက်လေ၏။ သူ့ရွေးချယ်ထားသောလူတို့အပေါ် သူထားသော တန်ဖိုးအတိုင်း မိမိတို့ကိုယ်ကို တန်ဖိုးထားစေလိုသည်။ ဘုရားသည် ထိုသို့ မထားစေလိုလျှင် သားတော်အားစေလွှတ်ကာ ရွေးနုတ်ရန် ဤမျှလောက် တန်ဖိုးကြီးစွာပေးဆပ်မည်မဟုတ်ပါ။ သူတို့အား အသုံးပြုလို၍ မိမိကိုယ်ကို ဘုရားထံတော်ပါး၌ တန်ဖိုးထားတတ်သူများသည် ဘုရားနာမတော်ထင်ရှားစေသည်ဖြစ်သောကြောင့် ဝမ်းမြောက်လေ၏။ သူ၏ကတိတော်ကို ယုံကြည်သူတို့သည် ကြီးစွာသောအရာတို့အား မျှော်လင့်ရလိမ့်မည်။

သို့သော် ခရစ်တော်၏နာမ၌ ဆုတောင်းခြင်းအရေးကြီးသည်။ သူ၏စရိုက်တို့ကိုလက်ခံ၍ သူ၏စိတ်သဘောကိုပေါ်လွင်စေကာ သူ့အလုပ်ကို လုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကယ်တင်ရှင်၏ကတိသည် အခြေအနေအရဖြစ်သည်။ ငါ့ကိုချစ်လျှင် ငါ၏ပညတ်တို့ကို လိုက်လျှောက်ရမည်။ သူသည် လူသားတို့

အားအပြစ်ထဲ၌ ကယ်တင်သည်မဟုတ်၊ အပြစ်ထဲမှ ကယ်တင်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့ကိုချစ်သောသူတို့သည် ချစ်ခြင်းကိုနားထောင်ခြင်းဖြင့် ပြသရ၏။

စစ်မှန်သောနားထောင်ခြင်းသည် နှလုံးသားမှဆင်းလာ၏။ ခရစ်တော် အားဖြင့် နှလုံး၏အလုပ်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့မှ လက်ခံမည်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်တို့၏ အတွေးနှင့်ပန်းတိုင်တို့တွင် သူပါဝင်လာပြီး၊ ကျွန်ုပ်တို့၏နှလုံးနှင့် စိတ်တို့ကို သူ၏အလိုတော်နှင့်လိုက်လျောညီထွေစေပြီး သူ့စကားကိုနားထောင်လာသော အခါ ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်ရင်းဖြင့် အမှုတော်ထမ်းဆောင်မည်ဖြစ်သည်။ ဆန္ဒကို သန့်စင်စေ၍ အမှုတော်၌ အမြင့်ဆုံးသောနှစ်သက်မှုကိုရရှိစေသည်။ ဘုရား သခင်ကိုသိကျွမ်းခြင်းသည် မိမိတို့၏အခွင့်အရေးဖြစ်ကြောင်း သိရှိလာသော အခါ နားထောင်တတ်သောအသက်တာကိုရရှိလိမ့်မည်။ ခရစ်တော်စရိုက်ကို လက်ခံ၍ ဘုရားနှင့်ထိတွေ့ခြင်းဖြင့် အပြစ်သည် မုန်းစရာကောင်းလာလိမ့်မည်” (Ellen G. White, DA, p. 668).

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ

- ၁။ ကိုယ်ကျိုးမဖက်ဘဲ ရရှိခြင်းဟူသည်မည်သို့နည်း။ ပေးကမ်းခြင်းနှင့် ရယူခြင်းတို့သည် ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးသစ်တွင် မည်သို့ဆက်စပ်မှုရှိမည်နည်း။
- ၂။ ဟေဗြဲ၊ ၁၁ ရှိ ယုံကြည်ခြင်းပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများတို့သည် ယခုအပတ်သင်ခန်းစာနှင့်မည်သို့ဆက်စပ်နေသနည်း။ ဤသရုပ်ပြပုံတို့သည် တစ်စုံတစ်ဦးမှ ဘုရားသခင်၏နှစ်သက်ခြင်းကို ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်ပြုနိုင်ကြောင်း မည်သို့ဖော်ပြသနည်း။

သင်ခန်းစာ (၄)
ဘုရားရှင်သည် ခံစားလွယ်၍ သနားကြင်နာသည်
ဇန်နဝါရီလ ၁၈ - ၂၄

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **ဇန်နဝါရီလ ၁၈ ရက်**
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ဆာလံ၊ ၁၀၃:၁၃။ ဟေရှာ၊ ၄၉:၁၅။ ဟောရှေ၊ ၁၁:၁-၉။ မဿဲ၊ ၂၃:၃၇။ ၂ကော၊ ၁၁:၂။ ၁ကော၊ ၁၃:၄-၈။

အလွတ်ကျမ်းချက်
“မိန်းမသည် မိမိဖွားသောသားကို မသနားသည်တိုင်အောင်၊ မိမိနို့စို့သူငယ်ကို မေ့လျော့နိုင်သလော။ အကယ်၍ မေ့လျော့သော်လည်း၊ သင့်ကိုငါမမေ့လျော့” (ဟေရှာယ၊ ၄၉:၁၅)။

စိတ်ခံစားခြင်းကို မလိုလားအပ်သောအရာ၊ ရှောင်ရှားသင့်သောအရာဟု ရှုမြင်ကြလေ့ရှိပါသည်။ အချို့သောသူများအတွက် ထိုစိတ်ခံစားခြင်းသည် ကိုယ်ပိုင်ယုတ္တိမရှိခြင်းဖြစ်ရာ လူကောင်းသူကောင်းတစ်ဦးသည် စိတ်ခံစားလွယ်သူများမဟုတ်ဟု ဆိုကြသည်။ ရှေးဂရိအတွေးအခေါ်ပညာရှင်တို့မှ ကျိုးကြောင်းဆက်စပ်တတ်သောသူသည် ခံစားလွယ်သောသူမဟုတ်၊ ၎င်း၏ စိတ်ခံစားခြင်းကို တည်ငြိမ်စွာဖြင့် မခံစားရသကဲ့သို့ ထိန်းချုပ်တတ်သူသည် စံနမူနာပြုသူဖြစ်သည်ဆို၏။

မထိန်းမသိမ်းနိုင်လောက်အောင် ပြင်းထန်သောစိတ်ခံစားခြင်းသည် ပြဿနာဖြစ်စေနိုင်၏။ သို့သော်လည်း ဘုရားရှင်သည် လူသားကို စိတ်ခံစားခြင်းဖြင့် ဖန်ဆင်းထားလေရာ၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင်သည် ကျမ်းစာတွင် ကြီးမားသောစိတ်ခံစားချက်ရှိကြောင်း ဖော်ပြသည်။ ဘုရားရှင်ပင်လျှင် နက်နဲစွာ စိတ်ခံစားတတ်ကြောင်းကို သမ္မာကျမ်းစာတွင် ထပ်ခါတလဲဖော်ပြသောကြောင့်

ဆိုးယုတ်သောအရာမဖြစ်နိုင်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော် တိုင်သည် ကောင်းမြတ်ခြင်းနှင့် အနန္တညဏ်တော်ဖြင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဘုရားရှင်၏မေတ္တာတော်သည် နက်နဲသောစိတ်ခံစားခြင်းဖြစ်သည့် အကြောင်း မှန်ကန်ချက်များစွာတို့ကို တွေးဆနိုင်ပါသည်။ ဘုရားရှင်၏မေတ္တာ တော်ကို ထိုသို့မပြုစုမီတွင် ဘုရားသခင်၏စိတ်ခံစားခြင်းသည် လူသား၏ စိတ်ခံစားခြင်းဖြင့် မနှိုင်းယှဉ်မိရန် သတိရှိသင့်သည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ **ဇန်နဝါရီလ ၁၉ ရက်**
မိခင်မေတ္တာထက်သာလွန်သောမေတ္တာ

လောကတွင် အကြီးဆုံးသောလူသား၏မေတ္တာဟူမူကား၊ သားသမီး အပေါ်ထားသော မိဘမေတ္တာပင်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကျမ်းစာသည် အံ့ဖွယ်ဘုရား၏ မေတ္တာကိုပုံဖော်ရာတွင် မိဘနှင့်သားသမီးတို့၏မေတ္တာကိုပင် ညွှန်းတတ်ကြ၏။ ဘုရား၏မေတ္တာသည် အကြီးမားဆုံးနှင့် အနက်နဲဆုံးသော လူသား၏စိတ်ခံစားမှု ဖြင့် ဖော်ပြသောမေတ္တာထက်ပင် လွန်စွာကြီးမားပေ၏။

ဆာလံ၊ ၁၀၃း၁၃။ ဟေရှာယ၊ ၄၉း၁၅ နှင့် ယေရမိ၊ ၃း၂၀ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ဘုရားသခင်၏ကြင်နာသနားခြင်းသည် မည်မျှနက်နဲ သည်ဟု ဆိုသနည်း။

ဤကျမ်းချက်အရ ဘုရားရှင်သည် မိခင်ချစ်သားသမီးများအား မိဘနှင့် သားသမီးသဖွယ် ချစ်ခင်ပေါင်းသင်းတော်မူ၏။ ဟေရှာယ၊ ၄၉း၁၅ တွင်လည်း လူသားမိခင်သည် မိမိနို့စို့သူငယ်ကိုမသနားဘဲ မေ့ကောင်းမေ့နိုင်သော်လည်း ထာဝရဘုရားသည် မိမိသားသမီးများအားမမေ့။ ကရုဏာတော်သည်လည်း မကုန် (မြည်၊ ၃း၂၂) ဟုဆို၏။

ဟေဗြဲစာလုံး ရာဟမ် (raham) သည် များပြားလှသော ဘုရား သခင်၏ကြင်နာခြင်းကရုဏာတော်ကိုဖော်ပြရာတွင် အသုံးပြုလေ့ရှိ၍၊ ၎င်းသည် ဟေဗြဲစာလုံး သားအိမ်အဓိပ္ပာယ်ရှိ ရေဟမ် (reham) မှဆင်းလာသည်ဟု ယူဆရသည်။ ကျမ်းစာပညာရှင်တို့သည် ဘုရား၏ကြင်နာခြင်းကရုဏာကို သားအိမ်ကဲ့သို့ မိခင်မေတ္တာဟုဆိုကြ၏။ စင်စစ် ၎င်းသည် မိခင်၏မွေးကင်းစ ရင်သွေးငယ်အား ကြင်နာသနားခြင်းထက် သာလွန်လှ၏။

ယေရမိ၊ ၃း၂၀ တွင်လည်း ဘုရားသခင်သည် မိမိပဋိညာဉ်လူသား များကို ၎င်းတို့၏ပုန်ကန်မှုများအား ဘေးဖယ်ထားကာ “ချစ်သား၊” “နှစ်လို ဖွယ်သား” ဟု တင်စားထားသည်။ ထိုထက်မက “ငါ၏နှလုံးသည် သူ့အား တောင့်တ၍ သူ့အား အမှန်တကယ်ကရုဏာပြုမည်” ဟုဆို၏။ ဤနေရာတွင် ကရုဏာဟူသောစာလုံးသည် ဘုရားသခင်၏ကြင်နာသနားခြင်း ရာဟမ်ဖြစ် သည်။ ငါ၏နှလုံးသည် တောင့်တ၏ဟုဆိုရာတွင် ငါ၏အူကလီစာများဟိန်း၏ ဟုလည်းဆိုနိုင်ပေ၏။ ဘုရားသခင်သည် မိမိကိုယ်တွင်းအင်္ဂါများနာကျင်ခြင်း အားဖြင့်ပင် သူ၏လူများအား ချစ်ကြင်နာခြင်းသည် လွန်ကဲစွာနက်နဲကြောင်း ဖော်ထုတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့၏ဖောက်ပြားခြင်းကိုမူ ဘေးဖယ်ထားလျက် သူ၏သနားကြင်နာခြင်းကရုဏာတော်ကို သူ၏လူများအပေါ် မျှော်လင့် သည်ထက် သာလွန်လျက်စီဆင်းစေလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရား၏ကြင်နာသနားခြင်းကို မိဘတို့၏ မေတ္တာအားဖြင့်နှိုင်းဆကာ စိတ်ချမ်းသာတတ်ကြပါသည်။ မချစ်တတ် သောမိဘရှိသောသူများသည် တစ်မျိုးရုန်းကန်နေရပြန်ပါသည်။ ဘုရားသခင်၏ကြင်နာသနားခြင်းကို ၎င်းတို့အား မည်ကဲ့သို့ချပြ နိုင်မည်နည်း။

တနင်္လာနေ့ **ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်**
အူလှိုက်သည်းလှိုက်ချစ်ခြင်း

အတိုင်းအဆမဲ့သော ဘုရားသခင်၏ကြင်နာသနားခြင်းမေတ္တာကို ဟောရှေကျမ်းမှဖော်ပြသည်။ ပုရောဖက်ဟောရှေအား “သင်သွား၍ ပြည့်တန်ဆာ

မိန်းမနှင့်တကွ သူဖွားမြင်သောသားသမီးတို့ကို သိမ်းပိုက်လော့။ အကြောင်း မူကား၊ ပြည်သားတို့သည် ထာဝရဘုရားကိုစွန့်ပစ်၍ အထပ်ထပ်မှားယွင်းကြပြီဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏” (ဟော၊ ၁:၂)။ နောက်ပိုင်းမှ ဟောရှေ ၁၁ သည် ဘုရားသခင်နှင့် သူ၏လူများဆက်ဆံရေးကို ချစ်တတ်သောဖခင်နှင့် ရင်သွေးကဲ့သို့ ဥပစာပြုထားပါသည်။

ဟောရှေ၊ ၁၁:၁-၉ ကိုဖတ်ပါ။ ဤနိမိတ်ပုံသည် ဘုရား သခင်မှ လူသားများအား ချစ်မြတ်နိုးစောင့်ရှောက်ကြောင်း မည်သို့ ပုံဖော်သနည်း။

ဘုရားသခင်၏မေတ္တာတော်သည် မိဘများမှ ရင်သွေးကလေးအား နူးညံ့စွာချစ်ကြင်နာခြင်းနှင့်တူ၏။ ကျမ်းစာတွင် ကလေးငယ်အား လမ်းလျှောက် သင်ပေးခြင်း၊ ရင်ဝယ်ထွေးပိုက်ခြင်း၊ အနာကုသကာ လိုအပ်သည်များစီစဉ် ပေးခြင်းနှင့် ၎င်းတို့အား နူးညံ့စွာပြုစုခြင်းတို့ဖြင့် ပုံဖော်ထားပါသည်။ ဆက်လက် ၍ လူသားသည် မိမိသားအားပွေ့ချီသကဲ့သို့ ဘုရားသည်လည်းပွေ့ချီသည်ဟု ကျမ်းစာဆို၏ (တရား၊ ၁:၃၁)။ သူ၏မေတ္တာကရုဏာတော်ဖြင့်ရွေးနှုတ်ကာ ရှေးကာလပတ်လုံး ချီဆောင်သည်ဆို၏ (ဟောရှေ၊ ၆:၃)။

မယိုင်မလဲသောဘုရား၏သစ္စာတော်ကိုရှုရာတွင် သူ၏လူတို့သစ္စာမဲ့ခြင်း နှင့် ဘုရားသခင်အားစွန့်ပစ်ခြင်းတို့သည် သူတို့အပေါ်သို့ တရားစီရင်ခြင်း ကျရောက်စေမည်ဖြစ်၍ ဘုရားအား သောကဝေစေကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ကရုဏာတရားဖြင့် ပြည့်စုံသော်လည်း တရားမျှတမှုအား ချန်လှပ်ထားပါ။ (ရှေ့တွင် မေတ္တာနှင့်တရားမျှတမှုခွန်တွဲသည်ကို ဆက်လက်၍သင်ကြားရပါမည်။

သင်၏ဝမ်းအတွင်းမွေ့နှောက်နေခြင်းခံစားရဖူးပါသလား။ ဘုရား သခင်သည် သူ၏လူသားများအပေါ် စိတ်ခံစားခြင်းသည် ထိုကဲ့သို့ဖြစ်၏။ တစ်ဦး၏နှလုံးသားသည် အကြင်နာကရုဏာမီးတောက်လောင်သည်ဟု ပုံဖော် ခြင်းသည် ဥပစာစကားဖြစ်၍ ဘုရားနှင့်လူသားစပ်ကြားတွင် အသုံးပြုရသည်။

အကြင်နာကရုဏာမီးတောက်လောင်ခြင်းသည် ကာမာ (kamar) ဖြစ်၍ ဘုရင်ရှောလမုန်ထံသို့ခစားလာသော သားလုသည့်မိန်းမနှစ်ဦး၏အမှုကိစ္စတွင် အသုံးပြုထားသည်။ ဘုရင်ရှောလမုန်သည် ထိုသားအားနှစ်ခြမ်းခွဲ၍ ဝေခွဲရန် အမိန့်ထုတ်ပြန်သောအခါ (ကလေးအားနာကျင်စေရန်မရည်ရွယ်ပါ) မိခင်ရင်း၏ စိတ်ခံစားမှုမှ တုံ့ပြန်လာခြင်းကိုဆိုလိုသည် (၃ရာ၊ ၃:၂၆။ ကမ္ဘာ၊ ၄၃:၃၀)။

ဤရာဇဝင်မှပေးသောသင်ခန်းစာကို မိဘတိုင်းမှ သိနားလည် ကြပါသည်။ လောက၏မေတ္တာဖြင့် နှိုင်းယှဉ်မရပါ။ ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာကို မည်သို့ဖော်ပြ၍ မည်ကဲ့သို့စိတ်ချမ်းမြေ့ဖွယ်သင်ခန်းစာ ရရှိနိုင်သနည်း။

အင်္ဂါနေ့ **ဇန်နဝါရီလ ၂၁ ရက်**
ယေရှု၏မေတ္တာကရုဏာ

ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင်လည်း ဓမ္မဟောင်းကျမ်းများကဲ့သို့ မေတ္တာကရုဏာပုံဖော် ခြင်းများပါရှိသည်။ ရှင်ပေါလုမှလည်း ခမည်းတော်အား “သနားခြင်းကရုဏာ ၏အဘ၊ သက်သာခြင်းအမျိုးမျိုးတို့၏အရှင်ဟု” ခေါ်ဝေါ်ထားပါသည် (၂ကော၊ ၁:၃)။ ပေါလုကပင် တစ်ဖန် ဧဖက်၊ ၂:၄ တွင် “ကရုဏာကြွယ်ဝသောသူ” သည် “ငါတို့ကိုချစ်တော်မူသောမဟာမေတ္တာတော်အားဖြင့် လူသားအားရွေးနှုတ် တော်မူသည်ဟုဆို၏။”

သရုပ်ပြပုံမြောက်မြားစွာတွင် ခရစ်တော်ကိုယ်တော်တိုင်သည် ကိုယ်တွင်း ကလီစာများနာကျင်လျက်၊ မွေနှောက်လျက် စိတ်ခံစားခြင်းဖြင့် ဘုရား၏မေတ္တာ ကရုဏာတော်ကို ဖော်ညွှန်းထားသည် (မသဲ၊ ၁၈:၂၇။ လုကာ၊ ၁၀:၃၃။ လုကာ၊ ၁၅:၂၀)။ ဓမ္မသစ်၊ ဓမ္မဟောင်းတွင် မေတ္တာကရုဏာတော်ကို ဖော်ညွှန်း ထားသည့်စကားလုံးကိုပင် ဧဝံဂေလိကျမ်းတွင်၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းများကိုတုံ့ပြန်ရန်၊ ယေရှု၏ မေတ္တာကရုဏာတော်ကိုဖော်ညွှန်းရန် အသုံးပြုထားပါသည်။

မသဲ၊ ၉:၃၆။ မသဲ၊ ၁၄:၁၄။ မာကု၊ ၁:၄၁။ မာကု၊ ၆:၃၄ နှင့် လုကာ၊ ၇:၃၇ တို့ကိုဖတ်ပါ။ မသဲ၊ ၂၃:၃၇ ကိုလည်းကြည့်ပါ။

ဤကျမ်းချက်တို့သည် လူတို့၏အတိဒုက္ခကြောင့် ခရစ်တော်သည် မည်ကဲ့သို့ခံစားရသည်ကို ဖော်ထုတ်သနည်း။

ခံဝေလိကျမ်းတွင် လူတို့၏အတိဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကြောင့် ခရစ်တော်သည် မေတ္တာကရုဏာသက်ရောက်သည်ကို ထပ်ခါထပ်ခါဖော်ပြထားပါသည်။ မေတ္တာကရုဏာသက်ရောက်သည်သာမက ၎င်းတို့၏လိုအပ်ချက်များကိုပါ ရင်ဆိုင်ပေးခဲ့သည်။

ယေရှုသည်လည်း သူ့လူများအတွက် မြည်တမ်းခဲ့သည်။ ခရစ်တော်သည် ထိုမြို့အတွက်မျက်ရည်ဝဲနေသည်ကိုလည်း မြင်ယောင်နိုင်ပါသည်။ “ကြက်မသည် အတောင်အောက်သို့ မိမိသားငယ်များကို စုရုံးသကဲ့သို့ သင်၏ သားတို့ကိုစုရုံးစေခြင်းငှာ ကြိမ်ဖန်များစွာအလိုရှိပြီ။ သင်မူကားအလိုမရှိ” (မသဲ၊ ၂၃:၃၇)။ ဤနေရာတွင် ခရစ်တော်၏မြည်တမ်းခြင်းသည် ဓမ္မဟောင်းတွင် ဘုရားသခင်၏မြည်တမ်းခြင်းနှင့် အလွန်နီးစပ်နေပါသည်။ ကျမ်းစာကျမ်းကျင်သူတို့သည် ၎င်းတစ်ကောင်၏မိမိအတောင်အောက်တွင် မိမိသားတို့အား စုရုံးနေသည်ကို အရှေ့တိုင်းသားများမှ ဘုရားသခင်နှင့်သာ နှိုင်းယှဉ်လေ့ရှိ၏။ ဤနေရာတွင်ပင် တရားဟောရာကျမ်း၊ ၃၂:၁၁ ၏၎င်းကဲ့သို့ သူ၏ကလေးများအား ပြုစုခြင်း၊ ရစ်ဝဲလျက်ကာကွယ်နေသကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားအား ရည်ညွှန်းပြောဆိုခြင်းကိုပါ တွေ့ရပါသည်။

ကြီးမားသောထာဝရဘုရား၏ မေတ္တာကရုဏာသက်ရောက်ခြင်းကို သရုပ်ပြရာတွင် ယေရှု၏မိမိကိုယ်ကိုစွန့်လွှတ်ခြင်းထက် သာ၍ကြီးမားသော ပုံမာမရှိတော့ပါ။ သို့သော်လည်း ခရစ်တော်သည် ထာဝရဘုရား၏ တစ်ခုတည်းသောပုံရိပ်တော့မဟုတ်ပါ။ လူသားတို့၏စုံလင်သောစံပြလည်းဖြစ်သေး၏။ ခရစ်တော်၏အသက်တာကို ဟောပြောရုံသာမကဘဲ မည်ကဲ့သို့လက်တွေ့ပြသနိုင်မည်နည်း။

ဗုဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် မနာလိုသောဘုရားဟုတ်သလား။ ဇန်နဝါရီလ ၂၂ ရက်

သမ္မာကျမ်းစာ၌ဖော်ပြသောဘုရားသည် မေတ္တာကရုဏာနှင့်ပြည့်စုံသော ဘုရားဖြစ်၏။ ဟေဗြဲဘာသာတွင် ဘုရားကို အယ်လ်ရာဟုမ် (el rahum)ဟု ခေါ်၏ (တရားဟော၊ ၄:၃၁)။ အယ်လ်သည် ဘုရား၊ ရာဟုမ်သည် ရာဟမ် မှဆင်းလာသော စာလုံးဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည် မေတ္တာကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံသောဘုရားတင်မက မနာလိုသောဘုရား အယ်လ်ခါနာ (el qana) ပင်ဖြစ်သေး၏။ တရားဟော၊ ၄:၂၄ တွင်လည်း သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် လောင်သောမီးနှင့် အပြစ်ရှိသည်ဟု ယုံလွယ်သောဘုရား (မနာလိုသောဘုရား) ဖြစ်သည်ဆို၏ (အယ်လ်ခါနာ) (တရားဟော၊ ၄:၂၄။ တရားဟော၊ ၆:၁၅။ ယောရှု၊ ၂၄:၁၉။ နာဟုံ၊ ၁:၂)။

၁ကော၊ ၁၃:၄ သည်လည်း မေတ္တာသည် အပြစ်ရှိသည်ဟု မထင်တတ်ဟူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် အပြစ်ရှိသည်ဟု ယုံလွယ်သော ဘုရားဖြစ်သော် မည်ကဲ့သို့နည်း။ ၂ကော၊ ၁၁:၂ ကိုဖတ်ပါ။ ထာဝရဘုရား၏လူတို့သည် ထာဝရဘုရားအပေါ် သစ္စာမရှိကြပါချေ (ဆာလံ၊ ၇၈:၅၈) ကိုဖတ်ပါ။ အထက်ကောင်းကင်၏မနာလိုခြင်းအပေါ် မည်သည့်အလင်းပေးသနည်း။

ထာဝရဘုရား၏မနာလိုခြင်းကို နားလည်မှုလွဲလေ့ရှိကြသည်။ သင်သည် မနာလိုတတ်သောဇနီးခင်ပွန်းတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့လျှင် ၎င်းကို ချီးမွမ်းခြင်း စကားလုံးဟု ဆိုမည်မဟုတ်ပါ။ ဘာသာစကားမျိုးပေါင်းစုံတွင် မနာလိုခြင်းကို ဆန့်ကျင်ဘက် (အနုတ်သဘောဆောင်သော) စကားအဖြစ် သုံးလေ့ရှိကြသည်။ သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရား၏မနာလိုခြင်းကို ကျမ်းစာတွင် ဆန့်ကျင်ဘက် စကားအဖြစ် အသုံးမပြုပါ။ ဤသည်မှာ ချစ်တတ်သောလင်ယောက်ျား၏ မိမိဇနီးအပေါ်ထားရှိသောဖြောင့်မတ်သည့် မေတ္တာမျိုးကိုဆိုလိုသည်။

မေတ္တာကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော မနာလိုခြင်းတစ်မျိုးလည်းရှိပြန်၏ (၁ကော၊ ၁၃:၄)၊ ၂ကော၊ ၁၁:၂ တွင်မူ ဖြောင့်မတ်သောမနာလိုခြင်းတစ်မျိုးလည်းရှိ၏။ ထိုအရာကို ရှင်ပေါလုသည် ဘုရားအလိုတော်နှင့်ကိုက်ညီသော စိုးရိမ်ခြင်းဟုဆိုသည် (၂ကော၊ ၁၁:၂)။ ဘုရားအလိုတော်နှင့်ကိုက်ညီသော စိုးရိမ်ခြင်းသည် ကောင်းသောအရာနှင့် လူသားအပေါ် ထာဝရဘုရား၏မေတ္တာကရုဏာဖြစ်ပေသည်။

ထာဝရဘုရား၏မေတ္တာကရုဏာ (ခါနာ - qana) သည် ကြီးမားသောမေတ္တာတော်ဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရားသည် သူ၏လူတို့နှင့် အထူးသီးသန့်မိတ်သဟာယဖွဲ့လို၍ သူသာလျှင် ၎င်းတို့၏ဘုရားဖြစ်လိုသည်။ သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရားသည် တစ်ဖက်သတ်ချစ်သူသာ ဖြစ်နေရပါသည် (ဟောရှ၊ ၁-၃။ ယေရမိ၊ ၂:၂။ ၃:၁-၁၂)။ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား၏မနာလိုခြင်းနှင့် ချစ်ဇောဟုန်သည် ရန်စမကင်းဘဲ၊ ဆိုးညစ်သောသူတို့အား အမြဲတုံ့ပြန်တတ်၏။ ထာဝရဘုရား၏မနာလိုခြင်း (ချစ်ဇောဟုန်) သည် လူသားတို့၏မနာလိုခြင်းတို့နှင့် ကင်းလွတ်၏။ ဝန်တိုမှုမရှိဘဲ အမြဲမှန်ကန်ဖြောင့်မတ်၍ လူသားတို့နှင့် မိတ်သဟာယဖွဲ့လိုသော ချစ်ဇောဟုန်သာလျှင်ဖြစ်၏။

ထာဝရဘုရားမှ ကျွန်ုပ်တို့အပေါ်ထားသော ထိုကောင်းမြတ်သောမနာလိုခြင်းမျိုးကို တစ်ပါးသူများအပေါ် မည်ကဲ့သို့ထားနိုင်မည်နည်း။

ကြာသပတေးနေ့ ဇန်နဝါရီလ ၂၃ ရက်
အကြင်နာပိုခြင်းနှင့်စိတ်လှုပ်ရှားလွယ်ခြင်း

သမ္မာကျမ်းစာ၏ဘုရားသခင်သည် အကြင်နာပို၍ စိတ်လှုပ်ရှားလွယ်သောဘုရားဖြစ်ရာ၊ ဤစိတ်လှုပ်ရှားခြင်းမျိုးကို ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ပင် ဖော်ထုတ်ထားပြီးဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း စာနာတတ်သောဘုရားဖြစ်ပြန်၍ (ဟောရှ၊ ၅:၃၅၊ ၆:၃၅)၊ သူ့လူတို့၏ဒုက္ခဆင်းရဲကြောင့်

ကြင်နာသောစိတ်နှလုံးရှိ၍ ၎င်းတို့၏တောင်းဆိုသံများကိုနားညောင်းကာ နှစ်သိမ့်ပေးလိုသည် (ဟောရှ၊ ၄၉:၁၀၊ ၁၅။ မသဲ၊ ၉:၃၆။ မသဲ၊ ၁၄:၁၄)။

၁ကော၊ ၁၃:၄-၈ ကိုဖတ်ပါ။ ဤကျမ်းချက်သည် ထာဝရဘုရား၏ အကြင်နာပိုခြင်းနှင့် ထူးဆန်းသောမေတ္တာတော်ကို မည်ကဲ့သို့ရောင်ပြန်ဟပ်စေရန် ခေါ်တော်မူသနည်း။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ၁ကော၊ ၁၃:၄-၈ တွင်ပါသော မေတ္တာမျိုးရှိသူတို့နှင့် မိတ်သဟာယဖွဲ့လိုကြသော်လည်း ထိုသူတို့ကဲ့သို့ သူတစ်ပါးအပေါ်ကောင်းမြတ်ခြင်းကိုပြုသဖူးပါသလား။ မိမိကိုယ်ကိုသည်းခံသောသူအဖြစ် မပြုလုပ်နိုင်ပါ။ မိမိကိုယ်ကိုမနာလိုသောသူ၊ ဘဝင်မြင့်သူ၊ ကြမ်းတမ်းသူ၊ အတ္တကြီးသူဖြစ်ရန်လည်း မပြုလုပ်နိုင်ပါ။ မိမိတို့အထဲတွင် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့အား ဖုံးအုပ်ခြင်း၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့အားယုံခြင်း၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့အား မျှော်လင့်ခြင်း၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့အားသည်းခံခြင်း၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောနှင့်ကင်းလွတ်ခြင်း (၁ကော၊ ၁၃:၇၊ ၈) စသည်တို့ကို သိုလှောင်စုဆောင်းနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ ဤအရာများတို့ကို ဝိညာဉ်တော်၏ဆုကျေးဇူးအားဖြင့်သာ ကျွန်ုပ်တို့ပိုင်ဆိုင်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ဝိညာဉ်တော်သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏မေတ္တာတော်ကို ယေရှုခရစ်အား ယုံကြည်သူအပေါင်းတို့ကို သွန်းလောင်းပေးတော်မူသောကြောင့် ထာဝရဘုရားအားချီးမွမ်းပါ၏ (ရောမ၊ ၅:၅)။

ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်နှင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏တန်ခိုးကြောင့် ပြီးပြည့်စုံလင်သော ထာဝရဘုရား၏စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းအား မည်ကဲ့သို့ တုံ့ပြန်နိုင်မည်နည်း။ ပထမ၊ မေတ္တာတော်ဖြစ်သော ထာဝရဘုရားအား လျော်ကန်စွာဝတ်ပြုရပါမည်။ ဒုတိယ၊ သူတစ်ပါးတို့အား ကြင်နာသနားမေတ္တာထားခြင်းဖြင့် ထာဝရဘုရား၏မေတ္တာကို တုံ့ပြန်ရပါမည်။ ခရစ်ယာန်ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်သာ ကျေနပ်နေခြင်းမပြုဘဲ သူတစ်ပါးအား နှစ်သိမ့်တတ်ရပါမည်။ နောက်ဆုံး

ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်မပြောင်းလဲတတ်ဘဲ ထာဝရဘုရားကသာလျှင် တတ်နိုင်သည်ကို သိရှိရပါမည်။

ထာဝရဘုရားသည် စိတ်နှလုံးအသစ်၊ ကောင်းသောအရာများသာပါ၍ အညစ်အကြေးကင်းစင်သောစိတ်နှလုံးကို ထာဝရဘုရားထံမှတောင်းလျှောက်ရပါမည်။ “ထိုသခင်သည် ကြွလာသောအခါ၊ ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ အပြစ်တင်ခွင့်ကင်းလွတ်သော သင်တို့၏စိတ်နှလုံးကို ကိုယ်တော်သည် သန့်ရှင်းခြင်းပါရမိ၍ မြဲမြံခိုင်ခံ့စိမ့်သောငှာ ငါတို့သည် သင်တို့ကိုချစ်သကဲ့သို့ သင်တို့သည် အချင်းချင်းကိုလည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးတို့ကိုလည်းကောင်း ချစ်၍၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ကြွယ်ဝမည်အကြောင်း” (၁သက်၊ ၃:၁၂၊ ၁၃) ဆုတောင်းကြလော့။

ဤမေတ္တာမျိုးကိုဖော်ထုတ်နိုင်ရန် အတ္တ၊ ပျက်စီးခြင်းနှင့် ပင်ကိုစိတ်နှလုံးတို့အား သေစေခြင်းသည် အဘယ်ကြောင့်လိုအပ်နိုင်သနည်း။ ဤအရာတို့အား သေစေနိုင်ရန် မည်သည့်ရွေးချယ်မှုမျိုးအား ပြုနိုင်မည်နည်း။

သောကြာနေ့ ဆက်လက်လေ့လာရန်။

ဇန်နဝါရီလ ၂၄ ရက်

Ellen G. White, Thoughts From the Mount of Blessing, pp. 6-44, "The Beatitudes" ကိုဖတ်ပါ။

“မိမိ၏ဝိညာဉ်နှိမ်ပါးကြောင်းသိရှိ၍ မိမိကိုယ်ပိုင်ကောင်းမှုမရှိကြောင်း သတိရှိသူတို့သည် ယေရှုကိုကြည့်ခြင်းဖြင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့်ခွန်အားရရှိလိမ့်မည်။ ယေရှုသည် “ဝန်လေး၍ပင်ပန်းသောသူများ ငါ့ထံသို့လာကြလော့” (မသု၊ ၁၁:၂၈) ဟု ဖိတ်ခေါ်၏။ သင်၏ဆင်းရဲခြင်းကို သူ၏ကရုဏာချမ်းသာခြင်းဖြင့် လဲလှယ်စေလိုသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရား၏မေတ္တာနှင့် ထိုက်တန်ခြင်းမရှိသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ကိုကယ်တင်၍ ထိုက်တန်စေသောခရစ်တော်

ကြောင့် ခမည်းတော်ထံဝင်ရ၏။ အတိတ်ဘဝသည် မည်သို့ပင်ဖြစ်ဖြစ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ပါကြေကွဲစရာပုံဖြစ်ဖြစ် ရှိသည်အတိုင်း ယေရှုထံသို့ သင့်အားနည်းအားငယ်ခြင်းနှင့် စိတ်ပျက်စရာများကို ယူဆောင်ခဲ့ပါ။ ကြင်နာတတ်သောကယ်တင်ရှင်သည် အဝေးမှပြေးလာကာ သူ၏မေတ္တာတော်လက်ဖြင့်ဖက်၍ ဖြောင့်မတ်ခြင်းဝတ်လုံကို ပေးလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကို မိမိ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းဝတ်လုံကို ခြုံစေလျက်၊ ခမည်းတော်ထံဆက်သလျက် ထာဝရဘုရားထံတော်တွင် ဤအပြစ်သား၏နေရာကို ကျွန်ုပ်ယူတင်ပါ၏။ ဖြန့်တီးသောဤသားအားမကြည့်ဘဲ၊ ကျွန်ုပ်ကိုသာ ကြည့်တော်မူပါဟု တောင်းလျှောက်ပေးသည်ဟူ၏။ စာတန်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား ကျယ်လောင်စွာအပြစ်ဖို့နေကာ မိမိသားကောင်ဖြစ်သည်ဟု ကြွေးကြော်နေသော်လည်း ခရစ်တော်အသွေးတော်၏တောင်းလျှောက်ခြင်းသည် တန်ခိုးကြီးလှ၏။” - Ellen G. White, Thoughts From the Mount of Blessing, pp. 8, 9).

ဆွေးနွေးစရာမေးခွန်းများ

- ၁။ ကျွန်ုပ်တို့အား မိမိ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းဝတ်လုံကိုခြုံစေလျက် ခမည်းတော်ထံဆက်သသည်ဟူသောအချက်အား ဂရုပြုစေလိုသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အပြစ်အတွက် စိတ်ပျက်နေချိန် ထာဝရဘုရား၏မေတ္တာကို သူတစ်ပါးတို့အား မပြသနိုင်ခြင်းတို့ကို ချန်လှပ်ထားလိုက်ပါ။ ခမည်းတော်ထံဆက်သမည်ဖြစ်သဖြင့် ထိုသတင်းကောင်းထံသို့ အဘယ်ကြောင့်ပြန်လာရပါမည်နည်း။
- ၂။ ရှာလမုန်ထံသို့ရောက်လာသောမိခင်နှစ်ဦးမှ မိခင်ရင်းသည် မည်မျှလောက်ခံစားရမည်ကို စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ၃ရာ၊ ၃:၂၆ မှစကားလုံးများအား တွေးကြည့်ပါ။ တူညီသောစကားလုံးဖြစ်သော ဟောရှေ၊ ၁၁:၈ မှာ

ထာဝရဘုရားသည် သူ၏လူများအပေါ် စိတ်လှုပ်ရှားမှုများသည် မည်သည့် အလင်းပေးနိုင်သနည်း။

၃။ ဧဝံဂေလိစာအုပ်များတွင် ယေရှုသည် လူသားတို့၏လိုအပ်ချက်များအတွက် လုပ်ဆောင်ပေးနေ၏။ ၎င်းတို့၏လိုအပ်ချက်များကိုလည်း ညွှန်ပြလေ့ ရှိ၏။ အဖွဲ့နှင့်ဖြစ်စေ၊ တစ်ဦးချင်းဖြစ်စေ၊ နှစ်သိမ့်ခြင်းလိုအပ်သောသူများ အတွက် မည်ကဲ့သို့ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မည်နည်း။

--0--

**သင်ခန်းစာ (၅)
ဘုရားရှင်၏ကရုဏာဒေါသ
ဇန်နဝါရီလ ၂၅ - ၃၁**

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **ဇန်နဝါရီလ ၂၅ ရက်**
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ဆာလံ၊ ၇၈။ ယောန၊ ၄:၁-၄။ မသဲ၊ ၁၀:၈။
၂:၁၂၊ ၁၃။ ယေရမိ၊ ၅၁:၂၄၊ ၂၅။ ရောမ၊ ၁၂:၁၇-၂၁။

အလွတ်ကျမ်းချက်

“ကိုယ်တော်မူကား၊ ကရုဏာစိတ်ရှိ၍ သူတို့ကိုမဖျက်ဆီးဘဲ အပြစ်လွတ်တော်မူ၏။ ကြိမ်ဖန်များစွာစိတ်တော်ပြေ၍၊ အမျက်တော် ကို နှိုးဆော်တော်မမူ” (ဆာလံ၊ ၇၈:၃၈)။

ထာဝရဘုရား၏မေတ္တာကရုဏာတော်ကို ထင်ရှားစွာသတ်မှတ်ကြ သော်လည်း သူ၏ဒေါသကမူ အာရုံပျက်ပြားစေ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မေတ္တာဖြစ်တော်မူပါက ဒေါသထွက်သင့်ပါ။ ဤအယူအဆသည် မှားယွင်း ပေ၏။ သူ၏ဒေါသသည် ကရုဏာဒေါသဖြစ်သည်။

တချို့တို့သည် ဓမ္မဟောင်းဘုရားသည် ဒေါသဘုရားဖြစ်၍ ဓမ္မသစ် ဘုရားမူကား၊ မေတ္တာဘုရားဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ဘုရားတစ်ဆူသာရှိ၏။ ထိုဘုရားသည်ပင် ဓမ္မဟောင်းနှင့်ဓမ္မသစ်တွင် ထင်ရှားတော်မူ၏။ ထိုမေတ္တာ ဘုရားသည်ပင် ဆိုးညစ်ခြင်းကြောင့် ဒေါသထွက်၏။ ထိုဒေါသပင်လျှင် ချစ်ဒေါသဟူ၏။ ယေရှုကိုယ်တော်တိုင် ဆိုးညစ်ခြင်းအပေါ်ဒေါသထွက်၍၊ ဓမ္မသစ်ကျမ်းမှလည်း ဖြောင့်မတ်လျော်ကန်သော ဘုရား၏ဒေါသအကြောင်း ကြိမ်ဖန်များစွာဖော်ပြထားသည်။

ထာဝရဘုရား၏ဒေါသသည် ဆိုးညစ်ခြင်းနှင့် မတရားခြင်းတို့ကို ဖြောင့်မတ်လျော်ကန်သောဒေါသဖြင့် တုံ့ပြန်ခြင်းဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ ဒေါသသည် သတ္တဝါအပေါင်းတို့ရှင်သန်နိုင်ရေးအတွက် ကောင်းမြတ်ခြင်းဖြင့် မေတ္တာအရင်းခံသောဒေါသဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ဒေါသသည် ဆိုးညစ်ခြင်း နှင့် မတရားခြင်းတို့ကို မေတ္တာဖြင့်တုံ့ပြန်ခြင်းဖြစ်၏။ ဆိုးညစ်ခြင်း၏သားကောင် များကိုကာကွယ်ရန် ထိုဆိုးညစ်ခြင်းသည် ထာဝရဘုရား၏ဒေါသအမျက်ကို လှုံ့ဆော်၏။ ထာဝရဘုရား၏ဒေါသဟူသည် ထာဝရဘုရား၏မေတ္တာတော်ကို ဖော်ထုတ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဇနနိန္ဒေနေ ဇနနဝါရိလ ၂၆ ရက်
ဆိုးညစ်ခြင်းကြောင့် သောကရောက်ခြင်း

သမ္မာကျမ်းစာ၏ဘုရားသည် မျှတခြင်းကိုစုံမက်၍ ဆိုးညစ်ခြင်းအား မုန်းတီး၏။ အပြစ်သည် ဆိုးညစ်သဖြင့် ဘုရား၏ချစ်ဇောဟုန်တက်စေသည်။ ဖိနှိပ်စော်ကားခံရသူများ မိမိကိုယ်ကိုပင် ဖိနှိပ်စော်ကားသူများကြောင့် ထိုချစ်ဇော ဟုန်သည်လည်း တက်လာလေသည်။ ဆိုးညစ်ခြင်းသည် ဖန်ဆင်းထားသော သတ္တဝါများအား နာကျင်စေသောကြောင့် ဘုရားသည် ဆိုးညစ်ခြင်းကို မုန်းတီး ရခြင်းလည်းဖြစ်သည်။ သမ္မာကျမ်းစာပညာရှင်များ၏အမြင်တွင် ပုန်ကန်ခြင်း စက်ဝိုင်းသည် ထာဝရဘုရား၏ဒေါသကို လှုံ့ဆော်သည်ဟုဆိုကြ၏။

ထိုစက်ဝိုင်းကား အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

လူသည် ရက်စက်ယုတ်မာသော ကြောက်မက်ဖွယ်ဆိုးညစ်ခြင်းဖြင့် ဘုရားသခင်အားပုန်ကန်၏။ မိမိသားများကိုပင် မီးပူဇော်ခြင်းဖြင့် ထာဝရဘုရား ရှေ့မှောက်တွင် ရွံစရာပြုလုပ်ကြ၏။

လူ၏ဆုံးဖြတ်ချက်အားဖြင့်ပင် ထာဝရဘုရားနောက်ဆုတ်ရ၏။

လူတို့အား တိုင်းတစ်ပါးသားတို့မှ ဖိနှိပ်ညှဉ်းခဲ၏။ လူတို့သည် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ကယ်တင်ရန်အော်ဟစ်ကြ၏။ မေတ္တာကရုဏာဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် ကယ်မတော်မူသည်။ လူသားတို့သည်အတိတ်ကထက် သာ၍ဆိုးရွားစွာ ထာဝရဘုရားအား ပြန်လည်ပုန်ကန်ကြ၏။

အလွန်ဆိုးရွားသောဆိုးညစ်ခြင်းရှိနေစဉ်ပင် ထာဝရဘုရားသည် လူသား တို့၏သစ္စာမဲ့ခြင်းကို ထာဝရသစ္စာ၊ သည်းညည်းခံခြင်း၊ အံ့ဖွယ်မေတ္တာနှင့် အကြင်နာကရုဏာဖြင့် ရင်ဆိုင်ကာနေရ၏။

ဆာလံ၊ ၇၈ ကိုဖတ်ပါ။ လူသားတို့၏ထပ်ခါထပ်ခါပုန်ကန်
ခြင်းကို ထာဝရဘုရားသည် မည်သို့တုံ့ပြန်သနည်း။

သမ္မာကျမ်းစာအရ မေတ္တာနှင့်တရားမျှတခြင်းတို့သည် လိမ်ယှက် နေကြ၏။ ထာဝရဘုရားမှ ချစ်ခင်စုံမက်သောသူတို့အား ထိခိုက်စေသော ဆိုးညစ်ခြင်းကို မေတ္တာဖြင့်တုံ့ပြန်ခြင်းကို ထာဝရဘုရား၏ဒေါသဟုဆိုသည်။ သမ္မာကျမ်းစာ၌ ထာဝရဘုရားသည် စိတ်ကူးပေါက်သည့်အတိုင်း ဒေါသ ထွက်သည်ဆိုသည့်သာဓကမရှိပါချေ။

လူတို့သည် ထာဝရဘုရားအား မေ့လျော့သစ္စာဖောက်ကြသော်လည်း ဘုရားရှင်သည် လူသားတို့မှ မမျှော်လင့်နိုင်သောအကြင်နာကရုဏာဖြင့် ရာစု နှစ်များစွာ စောင့်မျှော်နေ (နေဟမိ၊ ၉:၇-၃၃) ခြင်းဖြင့် အတိုင်းအဆမဲ့သော ဘုရား၏သည်းညည်းခံခြင်းနှင့် ကရုဏာအား ဖော်ထုတ်ပြလေ၏။ ဆာလံ၊ ၇၈:၃၈ တွင် “ကိုယ်တော်မူကား၊ ကရုဏာစိတ်ရှိ၍ သူတို့ကိုမဖျက်ဆီးဘဲ အပြစ်လွှတ်တော်မူ၏။ ကြိမ်ဖန်များစွာစိတ်တော်ပြေ၍ အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော် တော်မမူပါ” ဟုဆို၏။

သူတစ်ပါးအပေါ်ကျရောက်သောဆိုးသွမ်းမှုအတွက် သင်ဒေါသထွက်နေသည်ဆိုပါစို့။ ဆိုးညစ်ခြင်းအပေါ် ထာဝရဘုရား၏ ဒေါသကို သင်သည် မည်ကဲ့သို့သာ၍နားလည်နိုင်မည်နည်း။

တနင်္လာနေ့ **ဇန်နဝါရီလ ၂၇ ရက်**
ထာဝရဘုရားသည်အမျက်ထွက်ခဲ့၏

ထာဝရဘုရားသည် မေတ္တာဖြစ်တော်မူသောကြောင့် ဆိုးညစ်ခြင်းအပေါ် အမျက်ထွက်၏။ ဘုရားရှင်သည် အလွန်အကြင်နာပို၍ ကရုဏာကြွယ်သော ကြောင့် သမ္မာကျမ်းစာ၏ပုရောဖက်တစ်ဦးကပင် အသည်းခံလွန်သည်ဟု ပြစ်တင် ဝေဖန်လေသည်။

ယောန၏အတ္ထုပ္ပတ္တိတွင် နိနေဝေမြို့သားတို့အပေါ် ထာဝရ ဘုရား၏ခွင့်လွှတ်ခြင်းကို ဆင်ခြင်ကြည့်ပါ (ယောန၊ ၄:၁-၄)။ ယောန နှင့် ထာဝရဘုရားအကြောင်း မည်သို့ဖော်ပြထားသနည်း (မသု၊ ၁၀:၈)။

ထာဝရဘုရား၏ကရုဏာကို ယောနမှတုံ့ပြန်ခြင်းတွင် နှစ်မျိုးနှစ်ဖုံ ဖော်ပြသည်။ ပထမ၊ ၎င်းသည် ယောန၏စိတ်နှလုံးခိုင်မာခြင်းကိုပြသည်။ ဣသရေလလူများအပေါ် အာရှုရီလူတို့၏ပြုမှုခြင်းများကြောင့် ၎င်းတို့အား သူမုန်းတီးသဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် ထိုသူတို့အား ကရုဏာမပြစေလိုပါ။ သင်ခန်းစာယူစရာဖြစ်လေ၏။ နားလည်ရခက်သော်လည်း ထိုသို့သောသဘောထား တို့အား ရှောင်ကြဉ်ရမည်။ ထာဝရဘုရား၏ကရုဏာတော်ကို ရရှိပြီးသော သူတို့သည် မိမိ၏ကုသိုလ်ကြောင့်မဟုတ်ကြောင်းသိရှိ၍ သူတစ်ပါးထံသို့ ဆင့်ပွားရန် ဆန္ဒရှိမည်ဖြစ်သည်။

ဒုတိယ၊ ယောန၏တုံ့ပြန်ခြင်းသည် ဘုရား၏အကြင်နာကရုဏာတော် သည် သူ၏ဝိသေသလက္ခဏာပင်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားစေ၏။ ယောနသည် ထာဝရဘုရား၏ကရုဏာတော်နှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သည်ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား သည် သနားစုံမက်၍ အမျက်ထွက်ခဲ့သည်ကို သိရှိပြီးဖြစ်သည် (ယောန၊ ၄:၂)။ ကိုယ်တော်သည် နိနေဝေအား တရားစီရင်ခြင်းအမှုအား နောင်တရမည် ကို ယောနသိရှိပြီးဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရားသည် လူသားအားလုံးအပေါ် တရားမျှတခြင်းနှင့် ကရုဏာသဘောရှိ၏ ဟေဗြဲဘာသာဖြင့် ဒေါသထွက် ခဲ့ခြင်းကို နှာခေါင်းရှည်သည်ဟု ပြောကြသည်။ ဟေဗြဲတို့၏ဒေသိယ (ခလေ့ စကား) စကားတွင် ဒေါသကို နှာခေါင်းဖြင့်ဥပစာပြုထား၍ ဒေါသထွက်ခြင်း ကို နှာခေါင်းရှည်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ထာဝရဘုရားအား နှာခေါင်းရှည်သည်ဟုဆိုရာတွင် ထာဝရဘုရား၏ ဒေါသထွက်ခဲ့ခြင်းနှင့် သည်းခံနိုင်ခြင်းတို့ကိုဆိုလိုသည်။ လူသားသည် နှာခေါင်း မရှည်နိုင်သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် နှာခေါင်းအလွန်ရှည်၍ သည်းခံကာ ကရုဏာသဘောရှိပြီး မတရားခြင်းအပေါ်တွင်မူ လုံးဝမျက်စိမှိတ်မနေပါ။ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်တိုင်သည် အပြစ်နှင့်ဆိုးညစ်ခြင်းကို ကရုဏာလမ်းဖြင့် ကျေအေးစေ၍ သူ့အားယုံကြည်သူအပေါင်းတို့အား အပြစ်ကင်းစင်စေသည် (ရောမ၊ ၃:၂၅၊ ၂၆)။

သင့်အားပြစ်မှားမိသောသူတစ်ဦးအား ကရုဏာသဘောရှိရန် ပျက်ကွက်ဖူးပါသလား။ ဘုရားသခင်သည် သင့်အတွက်ပြုလုပ်ပေး သောအရာများအား အောက်မေ့လျက် မိမိကိုယ်တိုင်သည် ထာဝရ ဘုရားသင့်အားပြသသော ကရုဏာသဘောကို တစ်ပါးသူတို့အား မည်ကဲ့သို့ပြသနိုင်မည်နည်း။ အပြစ်ပြုလုပ်နိုင်ခြင်းလိုင်စင် မဟုတ်သည့် တိုင်၊ အကြင်နာပို၍ ကရုဏာသဘောရှိနိုင်ရန် မည်ကဲ့သို့လုပ်ရ မည်နည်း။

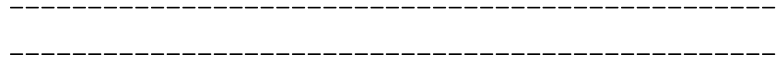
အင်္ဂါနေ့

ဇန်နဝါရီလ ၂၈ ရက်

ဖြောင့်မှန်သောဒေါသ

မလျော်ကန်သောဒေါသမြောက်မြားစွာရှိသော်လည်း သမ္မာကျမ်းစာသည် ဖြောင့်မှန်သောဒေါသရှိသည်ဟုဆို၏။ မိခင်တစ်ဦးသည် သူ၏သုံးနှစ်သမီးသည် ကစားကွင်းမှာဆော့ကစားနေခိုက် လူတစ်ဦးသည် လာရောက်တိုက်ခိုက်သည်ဆိုပါစို့။ သူမသည် ဒေါသထွက်သင့်ဖူးလား။ သင့်တာပေါ့ဗျာ။ ဒေါသဟူသည် ဤအခြေအနေမျိုးအတွက်ပင်မဟုတ်လော။ ဤသရုပ်ပြပုံလေးသည် ထာဝရဘုရား၏ဖြောင့်မှန်သောဒေါသကို နားလည်သဘောပေါက်စေနိုင်သည်။

**မသ္မ၊ ၂၁:၁၂၊ ၁၃ နှင့် ယောဟန်၊ ၂:၁၄၊ ၁၅ တို့ကိုဖတ်ပါ။
ဗိမာန်တော်၌ ယေရှု၏တုံ့ပြန်ခြင်းဖြင့် ထာဝရဘုရားသခင်သည် ဆိုးညစ်ခြင်းအပေါ် ဒေါသထွက်သည်ကို မည်သို့ဖော်ထုတ်ပြသနည်း။**

ဤသာဓကများတွင် ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်အား သာမန်အိမ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သူခိုးဓားပြများခိုအောင်းရာဂူကဲ့သို့လည်းကောင်း ပြုလုပ်သောသူများသည် မုဆိုးမများ၊ မိဘမဲ့များနှင့် ဆင်းရဲသားများထံမှ အခွင့်ကောင်းယူသောသူများဖြစ်ကြသည်။ ယေရှုသည် ထိုသူတို့အပေါ် ဖြူစင်သောစိတ်အားထက်သန်ခြင်းဖြင့် ဖြောင့်မှန်သောဒေါသထွက်လေ၏ (မသ္မ၊ ၂၁:၁၃ နှင့် ယောဟန်၊ ၂:၁၆)။ ဗိမာန်တော်နှင့် ၎င်း၏အထုံးအဖွဲ့တို့သည် ဘုရားသခင်၏အပြစ်လွှတ်ခြင်းနှင့် အပြစ်သားအားဆေးကြောခြင်းတို့ကို ပုံဆောင်ထားသည်ဖြစ်ရာ၊ ၎င်းတို့၏ပျော့ကွက်များကို ဖိနှိပ်လိမ်လည်ရန် အသုံးပြုကြသည်။ ဤရှုံ့ရှာဖွယ်များအား ယေရှုသည် ဒေါသထွက်သင့်သလော။ မာကု၊ ၁၀:၁၃၊ ၁၄ နှင့် မာကု၊ ၃:၄၊ ၅ တို့တွင် ယေရှု၏ဖြောင့်မှန်သောဒေါသများ

ထပ်တွေ့ရပေမည်။ လူတို့သည် သူငယ်များကို ယေရှုထံသို့ခေါ်လာသောအခါ တပည့်တော်တို့မှအပြစ်တင်ကြရာတွင် ယေရှုသည် အမျက်တော်ထွက်လေသည်ဆိုသည်မှာ ဒေါသကိုဆိုလိုသည်။ ယေရှုသည် “သူငယ်များငါ့ထံသို့လာပါလေစေ” ဟု မိန့်တော်မူ၏ (မာ၊ ၁၀:၁၃၊ ၁၄)။

ဖာရိရှ်တို့မှလည်း ယေရှုအား ဥပုသ်နေ့တွင် အနာငြိမ်းစေသောကြောင့် အပြစ်တင်ကြသောအခါ ယေရှုသည် “ဥပုသ်နေ့၌ ကျေးဇူးပြုအပ်သလော၊ အသက်ကိုကယ်အပ်သလော၊ သတ်အပ်သလောဟု မေးတော်မူ၏” (မာ၊ ၃:၄)။ အမျက်တော်ဖြင့် သူ၏ပတ်လည်ကိုကြည့်ရှုလျက် သူတို့စိတ်နှလုံးမှိုက်သောကြောင့် ဝမ်းနည်းတော်မူသည် (မာ၊ ၃:၅) ဟူ၏။ ခရစ်တော်၏ဒေါသသည် သူတို့စိတ်နှလုံးမှိုက်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ကရုဏာဒေါသဖြစ်၍ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းတွင် ထာဝရဘုရား၏ကရုဏာဒေါသကဲ့သို့ပင်ဖြစ်၏။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် အမျက်မထွက်ရမည်လော။ အထူးသဖြင့် ဆိုးညစ်ခြင်းသည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာအား ထိခိုက်လာသောအခါ အမျက်မထွက်ရမည်လော။

မိမိတို့၏အတ္တသဘောဖြင့် အမျက်ထွက်သည်ကို ဖြောင့်မှန်သောဒေါသဟုမဆိုရန် မည်သို့သတိထားရမည်နည်း။ အမှန်တကယ် သိမ်မွေ့သော ဤထောင်ချောက်မှ အဘယ်ကြောင့် မိမိကိုယ်ကို ကာကွယ်ရမည်နည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

ဇန်နဝါရီလ ၂၉ ရက်

ဘုရားသည်ဆင်းရဲစေချင်သောစိတ်နှင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းမပြု

သမ္မာကျမ်းစာတွင် ဘုရားရှင်သည် ဖိနှိပ်နင်းချေခံရသူများတို့အတွက် ဝေဒနာခံစားရကြောင်း၊ ဖိနှိပ်နင်းချေခြင်းပြုသောသူများအပေါ် ဖြောင့်မှန်သောဒေါသထွက်ကြောင်း ထပ်ခါထပ်ခါဖော်ပြသည်။ အဆိုးသာမရှိခဲ့ပါက ဘုရားရှင်သည်လည်း ဒေါသထွက်မည်မဟုတ်။ သူ၏ဒေါသသည် သတ္တဝါတို့အား ထိပါးသောသူအပေါ်မှာသာထွက်၏။ မြည်တမ်းစကား၊ ၃:၃၂၊ ၃၃ တွင်

ဘုရားရှင်သည် ဆင်းရဲစေချင်သောစိတ်နှင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းမပြုဟုဆို၏။ ဆိုးသော သူများအပေါ် တရားစီရင်ခြင်းမပြုလိုသော်လည်း နောက်ဆုံးတွင် ချစ်ခြင်း မေတ္တာသည် တရားမျှတခြင်းကိုလိုအပ်စေသည်။ ဘုရားရှင်သည် လူသား တို့အား အပြစ်လွတ်၍ ပြုပြင်ပြောင်းလဲကာ သူနှင့်ရင်ကြားစေခြင်းပြုစေလိုသည်။ ပုရောဖက်များအားဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် သူ့လူများအား ထပ်ခါထပ်ခါ ခေါ်နေသော်လည်း သူတို့သည် နားမထောင်ကြပါ (ယေရမိ၊ ၃၅:၁၄-၁၇။ ဆာလံ၊ ၈၁:၁၁-၁၄)။

ဧဇေ၊ ၅:၁၂ နှင့် ယေရမိ၊ ၅:၂၄၊ ၂၅၊ ၄၄ တို့ကိုနှိုင်းယှဉ်ပါ။
ဤအချက်သည် ယေရုရှလင်မြို့အပေါ် ဗာဗုလုန်တို့မှ တစ်ဆင့် တရားစီရင်ခြင်းကို မည်သို့ဖော်ပြသနည်း (၆ရာ၊ ၃၆:၁၆) ကိုလည်း ဖတ်ပါ။

ဧဇေ၊ ၅ တွင် လူသားတို့သည် နောင်တရခြင်းမပြုဘဲ ဆက်မိုက် နေသောအခါ ထာဝရဘုရား၏အမျက်ကို နှိုးဆွပေးသဖြင့်၊ ၎င်းတို့အား ထာဝရ ဘုရားသည် “နေဗုခဒ်နေဇာ၏လက်ထဲသို့ပင်” အပ်လိုက်ရသည် (ဧဇေ၊ ၅:၁၂)။ ဤသည်ပင်လျှင် ဆုံးမရန် အခြားနည်းမရှိတော့သည့်အဆုံးမှာသာ အသုံးပြု သည် (၆ရာ၊ ၃၆:၁၆)။ ဗာဗုလုန်တို့မှ ယုဒအပေါ် လွန်ကဲစွာပြုလေသမျှသော ဒုစရိုက်အားလုံးအတွက် သူတို့ကိုလည်း ပြန်၍အပြစ်ပေးခဲ့လေသည် (ယေရမိ၊ ၅:၁၂၊ ၂၅၊ ၄၄။ ဇာခရိ၊ ၁:၁၅)။

ထာဝရဘုရားသည် သူ့လူတို့၏ရန်သူများအပေါ် တရားစီရင်သည်ကို အထောက်အထားအဖြစ် ကျမ်းစာ၌ပင် ကြိမ်ဖန်များစွာဖော်ပြထားပါသည် (တရားသူကြီး၊ ၂:၁၃၊ ၁၄။ ဆာလံ၊ ၁၀၆:၄၁၊ ၄၂)။ ထာဝရဘုရား၏ လူတို့သည် မိမိတို့၏ဆုံးဖြတ်ချက်အရ ကိုယ်တော်အားစွန့်ကာ အခြားလူတို့၏ ဘုရားများအား ဆည်းကပ်သောအခါ (တရားသူကြီး၊ ၁၀:၆-၁၆။ တရားဟော၊

၂၉:၂၄-၂၆) ရန်သူ့လက်ထဲသို့ အပ်လေ့ရှိ၏။ ထာဝရဘုရား၏ဒေါသသည် အပြစ်နှင့်ပုန်ကန်ခြင်း၏ဒဏ်ကို အလူးအလဲခံစားနေရသော စကြဝဠာတစ်ခု လုံး၏ ကောင်းရာကောင်းကြောင်းအတွက် ဆိုးညစ်ခြင်းကို အမြစ်ဖြတ်ဖျက်ဆီး ပစ်တော့မည်ဖြစ်သည်။

ထာဝရဘုရားသည် မည်သူ့ကိုမျှတရားစီရင်မှုမပြုလိုကြောင်း သိခြင်းအားဖြင့် သူ၏ဒေါသအား မည်သို့နားလည်သနည်း။ ထာဝရ ဘုရားသည် အမျက်ထွက်ခဲ့သည်ဖြစ်သော် ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်အပေါ် စိတ်ရှည်ရမည်မဟုတ်လော။ ဓားစာခံသားကောင် များအားကွယ်ကာရင်း မည်ကဲ့သို့ပြုလုပ်ရမည်နည်း။

ကြာသပတေးနေ့ **ဇန်နဝါရီလ ၃၀ ရက်**
အကြင်နာကရုဏာပြသခြင်း

ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်သည် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှသော် လည်း မေတ္တာမဲ့သောအကျင့်ပျက်ခြင်းမဟုတ်ပါ။ ဓမ္မဟောင်းမှာပင် ဘုရားရှင် သည် ဆိုးသွမ်းခြင်းကို မေတ္တာဖြင့်ရင်ဆိုင်ခဲ့သည်။ ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးပြုလုပ် တတ်သောဆိုးသွမ်းခြင်းနှင့် ဘုရားရှင်၏ခမ်းနားသောကောင်းမြတ်ခြင်းသည် ကွာဟလှသဖြင့် ဘုရားရှင်၏အမျက်သည် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှ၏။

မေတ္တာသည် ဘုရားရှင်၏သဘာဝတရားဖြစ်သော်လည်း အမျက်သည် သူ၏သဘာဝဖြစ်တည်မှုတွင် မပါဝင်ပါ။ ဆိုးညစ်ခြင်းနှင့် မတရားခြင်းမရှိ သောနေရာတွင် အမျက်မရှိပါ။ ဘုရားရှင်၏အကြီးမားဆုံးသော လုပ်ဆောင် ချက်သည် ဆိုးသွမ်းခြင်းကို စကြဝဠာမှ အပြီးသတ်ဖယ်ရှားခြင်းဖြစ်ရာ၊ အမျက် ဒေါသကိုပါ ဖယ်ရှားပစ်လိမ့်မည်။ ထိုမှစ၍ ဆိုးညစ်ခြင်းနှင့်မတရားခြင်း တို့သည် ဘယ်သောအခါမျှ ပြန်ရောက်လာမည်မဟုတ်တော့ပါ။ တရားမျှတ စွာ ထာဝရငြိမ်းချမ်း၍ စုံလင်သောမေတ္တာဖြင့် မိတ်သဟာယကို ထာဝရဖြူ

ကြပါမည်။ ထာဝရဘုရား၏အမျက်သည် မလိုအပ်တော့သဖြင့် ထွက်ရန်လည်း မရှိတော့ပါ။ ကောင်းမွန်သည့်သတင်းပင်ဖြစ်သည်။

ထာဝရဘုရား၏အမျက်သည် လူသားတို့အား လက်စားချေခြင်းများလောဟု စောဒကတက်သူများလည်းရှိကြ၏။ တရားဟော၊ ၃၂:၃၅။ သုတ္တံ၊ ၂၀:၂၂။ သုတ္တံ၊ ၂၄:၂၉။ ရောမ၊ ၁၂:၁၇-၂၁ နှင့် ဟေဗြဲ၊ ၁၀:၃၀ တို့ကို ဖတ်ပါ။ ဤကျမ်းချက်တို့သည် လူသားတို့၏လက်စားချေခြင်းမှ မည်သို့ထိန်းသိမ်းသနည်း။

သမ္မာကျမ်းစာအရ ဘုရားသခင်သည် တရားစီရင်ပိုင်သူဖြစ်၍ မျှတစုံလင်စွာ တရားစီရင်မည်ဖြစ်သည်။ ဓမ္မဟောင်းနှင့်ဓမ္မသစ်မှာပင် လက်စားချေခြင်းသည် ထာဝရဘုရားအတွက်သာဖြစ်၏။ ရောမ၊ ၁၂:၁၉ တွင် ရှင်ပေါလုသည် “ချစ်သူတို့၊ သူတစ်ပါးသည် သင်တို့ကိုပြစ်မှားလျှင် ကိုယ်တိုင်ပြန်၍ အပြစ်မတုံ့ကြနှင့်။ အမျက်တော်ကို အခွင့်ပေးကြလော့။ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ငါသည် အပြစ်တရားကို စီရင်ပိုင်၏။ အပြစ်နှင့်အလျောက် ငါဆပ်ပေးမည် (တရားဟော၊ ၃၂:၃၅ မှကောက်နုတ်) ဟုဆို၏။

ထာဝရဘုရားသည် မတရားခြင်းနှင့် ဆိုးသွမ်းခြင်းတို့အား တရားစီရင်သောအခါ ခရစ်တော်သည် သူ့အားယုံကြည်သူတို့အတွက် လွတ်လမ်းတစ်ခုပြင်ဆင်ထားပေးသည်။ ရောက်လတ္တံ့သောဘေးဒဏ်မှ ယေရှုကယ်တင်တော်မူသည် (၁သက်၊ ၁:၁၀။ ရောမ၊ ၅:၈၊ ၉) ဟူ၏။ ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်သည် အကျိုးပျက်ပြားမည်မဟုတ်။ ယေရှုအားယုံကြည်သူတို့သည် ခရစ်တော်အားဖြင့် အမျက်တော်မှလွတ်မြောက်ကြလိမ့်မည်။

ကျွန်ုပ်တို့ကို အမျက်တော်မှလွတ်မြောက်စေနေရင်း ခရစ်တော်၏ရင်ကြားစေ့ပေးခြင်းသည် တရားမျှတခြင်းကို မည်ကဲ့သို့ခိုင်မာစေမည်နည်း။ သင့်အပြစ်များကိုဘေးဖယ်ထားကာ ဤမျှလောက်ပြင်ဆင်

ထားပေးသည်ဖြစ်သဖြင့် သူတစ်ပါးအပေါ် သင်သည်လည်း မည်မျှလောက်ကြင်နာသနားမည်နည်း။

သောကြာနေ့ **နန်နဝါရီလ ၃၀ ရက်**
ဆက်လက်လေ့လာရန်။

Ellen G. White, "Idolatry at Sinai," pp. 315-330, in Patriarchs and Prophets ကိုဖတ်ပါ။

နွားသငယ်အရုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ အယ်လင်ဂျီဂျိုက်ရှင်းပြရာတွင် ဣသရေလတို့သည် မိမိတို့ကိုကောင်းကျိုးများစွာ ပြုပေးသောရှင်ဘုရင်ကြီး၊ ၎င်း၏ဩဇာအာဏာကို ခံယူပါမည်ဟု ကတိပြုထားလျက် ကြီးမားသောအပြစ်ကို ကျူးလွန်ကြ၏။ သစ္စာဖောက်ကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏နိုင်ငံတော်တည်မြဲစေရန် ကျူးလွန်သူများအား တရားမျှတခြင်းပြုရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်ပင် ထာဝရဘုရားသည် ကရုဏာပြသနေသေး၏။ ပညတ်တော်ကို ခိုင်မာစေနေစဉ် နောင်တရလိုသောသူများအား အခွင့်အရေးပေးနေပြန်သည်။ ဆက်လက်ပုန်ကန်နေသူတို့သာ ဖြတ်တောက်ခြင်းခံရပါသည်။

“ပတ်ဝန်းကျင်ရှိလူမျိုးတို့အား ရုပ်တုတို့အပေါ် နှစ်သက်မှုမရှိကြောင်းသိစေရန် ဤအပြစ်အား ပြစ်ဒဏ်ပေးရပါမည်။ ထာဝရဘုရားအလိုတော်အတိုင်း မောရှေသည် အပြစ်သားအပေါ် အပြစ်စီရင်ခြင်းဖြင့် ထိုအပြစ်အား လူသိရှင်ကြားကန့်ကွက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဣသရေလတို့သည် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိလူမျိုးတို့၏ရုပ်တုတို့အား ရှုတ်ချသောအခါ ရန်သူများမှလည်း သင်တို့သည် ယေဟောဝါဘုရားအား ကိုးကွယ်ပါသည်ဆိုလျက်ပင် နွားသငယ်အရုပ်ကိုပင်ပြုလုပ်ကာ ဟောရက်အရပ်တွင် ကိုးကွယ်ခဲ့ပြီတကားဟု ဆိုစရာရှိ၏။ ထိုအချိန်အခါတွင် ဣသရေလတို့သည်လည်း ထိုသို့ကျူးလွန်ခြင်း၏ကံကြမ္မာသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုအပြစ်အားခွင့်လွှတ်ချန်လှုပ်ထားခြင်းမရှိကြောင်း သာဓကပြသရမည်ဖြစ်သည်။”

“မေတ္တာသည် မျှတခြင်းထက် နိမ့်ကျသည်မဟုတ်ကြောင်း၊ ဤအပြစ်အား ပြစ်ဒဏ်ပေးရပါမည်။ သန်းပေါင်းများစွာတို့သည် တရားစီရင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ရမည်အကြောင်း ထောင်ချီသူတို့သည် ဝေဒနာခံစားကြရပေမည်။ မြောက်မြားစွာတို့အားကယ်တင်ရန် အနည်းငယ်သည် ဒဏ်ခံရမည်” - Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, pp. 324, 325).

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ

- ၁။ မြောက်မြားစွာတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်နှင့် ရုန်းကန်နေကြရသနည်း။ နားလည်နိုင်ရန် မည်သည့်အရာမှထောက်မသနည်း။
- ၂။ လူသားသည် လက်စားချေသောအခါ ပြဿနာတက်လေ့ရှိသော်လည်း ထာဝရဘုရားမှ လက်စားချေသော် အဘယ်ကြောင့်ပြဿနာမတက်သနည်း။
- ၃။ ဣသရေလတို့၏နွားသငယ်ပုန်ကန်ခြင်းအတွက် တရားစီရင်ခြင်းသည် ထာဝရဘုရား၏ကရုဏာတော်ပြသခြင်း မည်ကဲ့သို့ဖြစ်နိုင်သနည်း။ ထာဝရဘုရား၏တရားစီရင်ခြင်းသည် မေတ္တာ၏လုပ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း ကျမ်းစာတွင် အခြားမည်သည့်အထောက်အထားရှိသေးသနည်း

သင်ခန်းစာ (၆)
ဘုရားရှင်၏ကရုဏာဖြင့်တရားမျှတခြင်း
ဖေဖော်ဝါရီလ ၁ - ၇

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **ဖေဖော်ဝါရီလ ၁ ရက်**
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ဆာလံ၊ ၃၃:၅။ ဆာလံ၊ ၈၅:၁၀။ တရားဟော၊ ၃၂:၄။ ယာကုပ်၊ ၁:၁၇။ တိတု၊ ၁:၂။ ထွက်၊ ၃၂:၁၄။ မသဲ၊ ၅:၄၃-၄၈။

အလွတ်ကျမ်းချက်

“ဝါကြွားသောသူမည်သည်ကား၊ ငါသည် မြေကြီးပေါ်မှာ ချစ်သနားခြင်း၊ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုပြုသော ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းတည်းဟူသော၊ ငါ၏သဘောကိုနားလည်ခြင်း၌သာ ဝါကြွားစေ။ ငါသည် ထိုအရာတို့၌မွေ့လျော်သည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏” (ယေရမိ၊ ၉:၂၄)။

အရှေ့တိုင်းပြည်ရှိ လူမျိုးတို့၏ဘုရားတို့သည် မတည်တံ့ရုံမက ကိုယ်ကျင့်တရားမဲ့၍ ကြိုတင်ပြောနိုင်စွမ်းလည်းမရှိဘဲလျက် သူငယ်မီးပူဇော်ခြင်းကဲ့သို့ ယုတ်မာသောအရာများကို တောင်းဆိုလေ၏။ တရားဟော၊ ၃၂:၁၇ တွင် ထိုဘုရားတို့၏နောက်ကွယ်တွင် နတ်ဆိုးများရပ်တည်သည်ဟုဆို၏ (၁ကော၊ ၁၀:၂၀၊ ၂၁) ကိုလည်းဖတ်ပါ။ ထိုဘုရားများအား စွန့်လွှတ်စွန့်စား ကိုးကွယ်ရသည်ဖြစ်ရာ ကိုးကွယ်သူတို့၏ဝိညာဉ်သည် အမှောင်ထုတွင် ကျန်ခဲ့ရပေသည်။ သမ္မာကျမ်းစာ၏ထာဝရဘုရားသည်ကား၊ ထိုနတ်ဆိုးဘုရားများကဲ့သို့မဟုတ်။ ယာဝေ (Yahweh) ဘုရားသည် ကောင်းမြတ်စုံလင်၍ ပြောင်းလဲခြင်းကင်း၏။ ဤဘုရား၏ကောင်းမြတ်စုံလင်ခြင်းကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ထာဝရမျှော်လင့်ခြင်းရှိနိုင်ပေသည်။

ရှေးအခါက ထိုဘုရားများနှင့်လည်းကောင်း၊ ယခုခေတ်ပေါ်ဘုရားများနှင့်လည်းကောင်း နှိုင်းယှဉ်ရလျှင် ယာဝေဘုရားသည် ဆိုးသွမ်းခြင်း၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း၊ တရားမမျှတမှုနှင့် ဖိနှိပ်ခြင်းတို့ကို ပြတ်သားစွာရှုတ်ချခဲ့လေသည်။ နောင်တစ်ချိန်တွင် ၎င်းတို့အားလုံးကို ကိုယ်တော်ချေဖျက်ပစ်မည်ဖြစ်သည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ **ဖေဖော်ဝါရီလ ၂ ရက်**
မေတ္တာနှင့် တရားမျှတခြင်း

သမ္မာကျမ်းစာတွင် မေတ္တာနှင့်တရားမျှတခြင်းသည် ဒွန်တွဲလေ့ရှိ၏။ စစ်မှန်သောမေတ္တာသည် မျှတခြင်းကိုတောင်းဆို၍ စစ်မှန်သောမျှတခြင်းသည်လည်း မေတ္တာကပင် စီမံကွပ်ကဲနိုင်စွမ်းရှိ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤနှစ်ချက်ကို ဒွန်တွဲပေးလေ့မရှိဘဲ မေတ္တာနှင့်တရားမျှတခြင်းကို လူသားတို့သည် လွန်စွာဖျက်ဆီးကြပါသည်။

ဆာလံ၊ ၃၃း၅။ ဟေရှာယ၊ ၆၁း၈။ ယေရမိ၊ ၉း၂၄။ ဆာလံ၊ ၈၅း၁၀ နှင့် ဆာလံ၊ ၈၉း၁၄ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ဘုရားရှင်သည် တရားမျှတခြင်းကို မည်မျှစုံမက်ကြောင်း မည်ကဲ့သို့အလင်းပြသနည်း။

ဤကျမ်းချက်တို့မှ ထာဝရဘုရားသည် မျှတခြင်းကိုစုံမက်ကြောင်း အတိအလင်းဖော်ပြသည် (ဆာလံ၊ ၃၃း၅။ ဟေရှာယ၊ ၆၁း၈)။ သမ္မာကျမ်းစာတွင် မေတ္တာနှင့်တရားမျှတခြင်းသည် ခွဲမရအောင်ငြိတွယ်နေကြသည်။ ထာဝရဘုရား၏မေတ္တာနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည် ဒွန်တွဲ၍၊ လောကတွင် ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် တရားမျှတခြင်းတို့ကို တည်စေလို၏။ ပုရောဖတ်တို့သည်လည်း မတရားခြင်းမှန်သမျှ မတရားသောဥပဒေ၊ မမှန်သောအလေးချိန်နှင့် ဆင်းရဲသားမှဆိုးမများအား ဖိနှိပ်ခြင်းတို့ကို ရှုတ်ချကြ၏။ လူသားတို့သည် ဆိုးသွမ်းခြင်းနှင့် မတရားခြင်းမြောက်မြားစွာကျူးလွန်ကြသော်လည်း “မြေကြီးပေါ်မှာ ချစ်သနား

ခြင်းနှင့် တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုပြုသော” (ယေရမိ၊ ၉း၂၄) သူသည် ထာဝရဘုရားတစ်ပါးတည်းသာဖြစ်သည်ဟုဆို၏။

သမ္မာကျမ်းစာတွင် ထာဝရဘုရားထံသစ္စာခံသောသူတို့သည် ဘုရား၏ တရားစီရင်ခြင်းသည် ဆိုးညစ်သူနှင့် ဖိနှိပ်သောသူတို့အားဒဏ်ခတ်၍ မတရားခြင်းနှင့်ဖိနှိပ်ခံသူသားကောင်များတို့အား တရားမျှတမှုကို ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းဖြစ်သည်ဟု လက်ခံကြသည်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် တရားမျှတခြင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား၏နိုင်ငံတော်အခြေခံဥပဒေပင်ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရား၏စိတ်နှလုံးအုပ်ချုပ်ခြင်းသည် ဖြောင့်မှန်၍၊ မတရားသဖြင့် မိမိတို့ကိုယ်ကျိုးအတွက်သာ ပြုလုပ်သော လောကနိုင်ငံများနှင့် လုံးဝမတူပေ။ ဆာလံ၊ ၈၅း၁၀ တွင် “ကရုဏာနှင့်သစ္စာဆုံမိပြီ။ တရားနှင့်ချမ်းသာသည် တစ်ပါးနှင့်တစ်ပါးနမ်းမိပြီ” ဟုဆို၏။

ထာဝရဘုရားမျှော်လင့်သောအရာကား၊ မိက္ခာ၊ ၆း၈ တွင် “အချင်းလူ၊ ကောင်းသောလမ်းကိုပြတော်မူပြီ။ တရားသဖြင့်ပြုခြင်း၊ ကရုဏာကိုနှစ်သက်ခြင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်၏ရှေ့တွင် နှိမ့်ချသောစိတ်နှင့်ကျင့်နေခြင်း” စသည်တို့ဖြစ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏အကျင့်စရိုက်ကို ရောင်ပြန်ဟပ်စေမည်ဆိုပါက တရားမျှတခြင်းနှင့် ကရုဏာတို့အား ပေါက်ဖွားစေသောမေတ္တာသည်ပင် ဗဟိုအချက်အချာဖြစ်သည်။

ယခုပင် လူသားတို့၏အကျင့်ပျက်ပြားခြင်းသာမကသည် မည်သည်တို့ဖြစ်နိုင်မည်နည်း။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ တရားမျှတခြင်းအတွက် မအော်ဟစ်နိုင်တော့မည့်နေ့ရက်သည် အဘယ်သို့နည်း။

တနင်္လာနေ့ **ဖေဖော်ဝါရီလ ၃ ရက်**
ထာဝရဘုရားသည်စုံလင်စွာကောင်းမြတ်ဖြောင့်မတ်၏

ထာဝရဘုရားသည် မေတ္တာနှင့်ဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိရန် တောင်းဆိုနေရုံမကဘဲ၊ သူကိုယ်တိုင်ပင် ဤနေရာများတွင် မယိုင်မလဲရပ်တည်နေသည်။

သမ္မာကျမ်းစာတွင် ထာဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းခြင်း၊ သစ္စာရှိခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် မေတ္တာဖြင့်ပြည့်စုံသည်ဟုဆို၏။ ထာဝရဘုရားသည် ချစ်စရာကောင်းသောအရာနှင့် ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်သောအရာကိုသာလျှင် ပြုလုပ်၏။ မည်သည့်အခါမျှ အမှားမလုပ်ပါ။

တရားဟော၊ ၃၂:၄ နှင့် ဆာလံ၊ ၉၂:၁၅ ကိုဖတ်ပါ။ ထာဝရဘုရား၏သစ္စာရှိခြင်းနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတို့ကို မည်သို့ဖော်ပြထားသနည်း။

ဤကျမ်းချက်မှအစ အခြားကျမ်းချက်များစွာတို့မှာ ထာဝရဘုရားသည် တရားမျှတ၍ မေတ္တာဖြစ်သည်ကို ထာဝရဘုရားသည် မတရားသောအမှုနှင့် ကင်းလွတ်သည် (ဆာ၊ ၉၂:၁၅။ ၂၅:၈။ ၁၂၉:၄) ဟုဆို၏။ ထာဝရဘုရားသည် “တရားသဖြင့်ပြုတော်မူ၏။ မတရားသောအမှုကိုပြုတော်မမူ။ အဓမ္မလူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိဟုဆို၏” (ဇေဖနိ၊ ၃:၅)။ ထာဝရဘုရား၏အကျင့်စရိုက်နှင့် မတရားခြင်းကိုစုံမက်သောသူတို့၏အကျင့်သည် လွန်စွာကွာခြားလှ၏။ လူတစ်စီအတွက် အကောင်းဆုံးအရာကို ထာဝရဘုရားသိတော်မူ၍ ပါဝင်သောသူအပေါင်းတို့အတွက် အကောင်းဆုံးကိုယူဆောင်ခဲ့၏။

ဆာလံ၊ ၉:၇၊ ၈ နှင့် ဆာလံ၊ ၁၄၅:၉-၁၇ ကိုဖတ်ပါ။ ဤကျမ်းချက်တို့သည် ထာဝရဘုရားအကြောင်း မည်သို့သွန်သင်သနည်း။

သမ္မာကျမ်းစာ၏ဘုရားသည် တရားသဖြင့်စီရင်သောဘုရားဖြစ်၏ (ဆာလံ၊ ၇:၁၁)။ ဆိုးသောသူကိုလက်ခံတော်မမူ (ဆာလံ၊ ၅:၄)။ ၁ယော၊ ၁:၅ တွင်လည်း ထာဝရဘုရားသည် အလင်းဖြစ်၍ သူ့ဦးမှောင်မိုက်အလျှင်းမရှိ။ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်စုံလင်သည်သာမက၊ ယာကုပ်၊ ၁:၁၃

တွင် မကောင်းသောအရာသည် ထာဝရဘုရားကို မသွေးဆောင်နိုင်ရာ (ဟဗက္ကဟ်၊ ၁:၁၃ နှင့်နှိုင်းယှဉ်ဖတ်ပါ)။

ဤအရာအားလုံးတို့တွင် ထာဝရဘုရား၏ကောင်းမြတ်ခြင်းနှင့် တန်ခိုးတော်တို့သည် ခွဲခြား၍မရအောင် ချိတ်ဆက်နေကြပါသည်။ ထာဝရဘုရား၏ တန်ခိုးသည် အနန္တတန်ခိုးဖြစ်သော်လည်း သူသည် မိမိတန်ခိုးအား မေတ္တာနှင့် တရားမျှတခြင်းနည်းလမ်းဖြင့်သာလျှင် အသုံးပြုလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ မောရေသည် ထာဝရဘုရားအား ကိုယ်တော်၏ဘုန်းကို ကျွန်ုပ်အားပြတော်မူပါဟု တောင်းလျှောက်ရာတွင် “ငါ၏ကောင်းမြတ်ခြင်းရှိသမျှကို သင့်ရှေ့၌ ငါလျှောက်သွားစေမည်” (ထွက်၊ ၃၃:၁၈၊ ၁၉) ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဤမျှလောက်ကောင်းမြတ်သောထာဝရဘုရားသည် ဤလောကသို့ ဤမျှလောက်ဆိုးသွမ်းမှုများအား အဘယ်ကြောင့်ခွင့်ပြုရသနည်း။

အင်္ဂါနေ့ **ဖေဖော်ဝါရီလ ၄ ရက်**
ထာဝရဘုရား၏မပြောင်းလဲနိုင်သောဝိသေသလက္ခဏာ
မာလခိ၊ ၃:၆ နှင့် ယာကုပ်၊ ၁:၁၇ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ထာဝရဘုရား၏ဝိသေသလက္ခဏာအား မည်သို့ဖော်ပြသနည်း။

မာလခိ၊ ၃:၆ တွင် ထာဝရဘုရားက “ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ပြောင်းလဲခြင်းမရှိ။” ဤအချက်ကိုဖတ်ရှုသူအချို့တို့သည် မည်သည့်အခါမျှ ထာဝရဘုရားသည် မပြောင်းလဲဟု ဖတ်ရှုရသော်လည်း ဆက်လက်ဖတ်ရှုသောအခါ ထာဝရဘုရား၏မပြောင်းလဲသောအချက်သည် ကိုယ်ကျင့်တရားမပြောင်းလဲခြင်းဖြစ်သည်။ အောက်သို့ဆက်ဖတ်ပါက ဘုရားရှင်သည် ကျိုးကြောင်းရှိပါက ပြောင်းလဲခြင်းကို၊ “ထိုကြောင့် ယာကုပ်အမျိုးတို့၊ သင်တို့သည် ဆိုးရှုံးခြင်းသို့မရောက်” (မာလခိ၊ ၃:၅ နှင့် မာလခိ၊ ၃:၇) တွင်ပင်

“ငါ့ထံသို့ပြန်လာကြလော့။ ငါသည်လည်း သင်တို့ဆီသို့ပြန်လာမည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် ဖန်ဆင်းထားသောသတ္တဝါတို့နှင့် အပြန်အလှန်မိတ်သဟာယဖွဲ့ကြသော်လည်း ထိုအပြန်အလှန်မိတ်သဟာယမှာပင် ထာဝရဘုရား၏ဝိသေသလက္ခဏာကား ပြောင်းလဲခြင်းမရှိ တည်မြဲနေ၏။ ဤအချက်ကိုပင် ယာကုပ်၊ ၁:၁၇ ၌ အတည်ပြုသယောင်ဖြင့် ကောင်းမြတ်စုံလင်သောစွမ်းရည်ကျေးဇူးရှိသမျှတို့သည် ပြောင်းလဲခြင်းမရှိသော အလင်း၏ အဘထံတော်က သက်ရောက်သည်ဟူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် အဆိုး၏ အရင်းအမြစ်မဟုတ်ပါ။ သမ္မာကျမ်းစာအရပ်ရပ်တွင် ထာဝရဘုရား၏အကျင့်စာရိတ္တသည် ပြောင်းလဲခြင်းမရှိပါ။ တစ်မျိုးပြောရပါက ထာဝရဘုရား၏ ဝိသေသလက္ခဏာသည် ပြောင်းလဲခြင်းမရှိပါ။ ထိုစဉ်ပင် ထာဝရဘုရားသည် မေတ္တာနှင့် တရားမျှတခြင်းဖြင့် သတ္တဝါတို့နှင့် မိတ်သဟာယဖွဲ့၏။

၂တံ၊ ၂:၁၃။ တိတု၊ ၁:၂ နှင့် ဟေဗြဲ၊ ၆:၁၇၊ ၁၈ တို့ကို ဖတ်ပါ။ ဤအချက်တို့သည် ထာဝရဘုရားအကြောင်း မည်သို့ သွန်သင်သနည်း။

ထာဝရဘုရားသည် မိမိကိုယ်ကိုမငြင်းခုံ၊ လိမ်ညာမပြောပါ။ ဘုရားရှင်၏ကတိတော်တို့သည် မပျက်စီးနိုင်ပါ။ သမ္မာကျမ်းစာ၏ဘုရားရှင်သည် ခရစ်တော်အားဖြင့် လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်တွင် မိမိကိုယ်ကိုပေးဆပ်တော်မူသော ဘုရားရှင်ပင်ဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရားသည် ခြွင်းချက်မရှိ၊ ယုံကြည်ရသော ဘုရား၊ အနာဂတ်အတွက် မျှော်လင့်ခြင်းပေးနိုင်သောဘုရား၊ ဟေဗြဲ၊ ၁၃:၈ တွင် ယေရှုခရစ်တော်သည် မနေ့၊ ယနေ့၊ နောင်ကာလ အတူတူပင်ဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။

ထာဝရဘုရား၏ကောင်းမြတ်ခြင်းအား မိမိတို့အသက်တာ၏ အဆိုးဆုံးအချိန်တွင်ပင် ယုံကြည်စိတ်ချနိုင်ရန် မည်သို့သင်ယူရ

မည်နည်း။ လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်က ထာဝရဘုရား၏ရုပ်လုံးသည် သူ၏ကောင်းမြတ်တော်မူခြင်းကို သိနားလည်နိုင်ရန် မည်ကဲ့သို့ ကူညီနိုင်သနည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ဖေဖော်ဝါရီလ ၅ ရက် နောင်တရသောဘုရားလော။

ထာဝရဘုရားနောင်တရမည်လော။ ရခဲသည်ရှိသော် မည်သို့နည်း။ ထာဝရဘုရား၏ ဝိသေသလက္ခဏာသည် မပြောင်းလဲပါ။ အချို့နေရာတွင် နောင်တရသည်ဟုလည်းကောင်း၊ စိတ်ပြောင်းသည်ဟုလည်းကောင်း ပါရှိသည်။ လူသားအနေဖြင့် နောင်တဟူသည် မိမိအမှားကိုအသိအမှတ်ပြုခြင်းဖြစ်၏။ ထိုသို့ဆိုသော် သမ္မာကျမ်းစာသည် အဘယ်ကြောင့် ထာဝရဘုရားနောင်တရသည်ဟု ဆိုရသနည်း။

ထွက်၊ ၃၂:၁၄ ကို ယေရမိ၊ ၁၈:၄-၁၀ နှင့်နှိုင်းယှဉ်ဖတ်ပါ။ ထာဝရဘုရားသည် မည်ကဲ့သို့နောင်တရသည်ဆိုသနည်း။

ဤနေရာမှာရော အခြားနေရာများတွင်ပါ တရားစီရင်ရာတွင် နောင်တရခြင်းနှင့် ရင်ကြားစေ့ခြင်းကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် စိတ်ပြောင်းလဲကြောင်း ဖော်ပြထားပါသည်။ လူသားတို့သည် မိမိတို့၏ဆိုးညစ်သောလမ်းစဉ်ကို စွန့်လွှတ်ပါက၊ ထာဝရဘုရားသည်လည်း မိမိစိတ်ထားသောတရားစီရင်ခြင်းကို စွန့်လွှတ်မည်ဟူ၏။ နောင်တရသောအပြစ်သားအားတုံပြန်ရန် တရားစီရင်ခြင်းကို ထာဝရဘုရားမှ စွန့်လွှတ်ခြင်းသည် သမ္မာကျမ်းစာတစ်အုပ်လုံး၏အခြေခံသဘောဖြစ်၏။

တော၊ ၂၃:၁၉ နှင့် ၁ရာ၊ ၁၅:၂၉ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ထာဝရဘုရား၏စိတ်ပြောင်းလဲခြင်း၊ နောင်တရခြင်းကို မည်သို့သွန်သင်ထားသနည်း။

ဤကျမ်းချက်တွင် ထာဝရဘုရားသည် “နောင်တရအံ့သောငှာ လူဖြစ်တော်မမူ” (၁ရာ၊ ၁၅:၂၉) ဟုဆို၏။ “ဘုရားသခင်သည် မုသားစကားပြောရန် လူဖြစ်တော်မမူ။ နောင်တရခြင်းငှာ လူဖြစ်တော်မူသည်မဟုတ်။ ကတိထားတော်မူပြီးမှ မတည်ဘဲနေတော်မူမည်လော” (တော၊ ၂၃:၁၉)။ အခြားသော ကျမ်းချက်များနှင့်နှိုင်းယှဉ်ဖတ်ပါက ဤအချက်တို့မှ ထာဝရဘုရားသည် စိတ်ပြောင်းလဲခြင်းမရှိကြောင်း သာဓကများမဟုတ်ဘဲ၊ လူသားများနည်းတူ စိတ်ပြောင်းလဲခြင်းနှင့် နောင်တရခြင်းမရှိကြောင်း သာဓကများသာဖြစ်လေသည်။ ထာဝရဘုရားသည် ကတိတော်များတည်ကြည်၍ လူသားတို့၏နောင်တအပေါ် သူ့အစီအစဉ်ပြောင်းလဲမည့်အချိန်တွင် သူ၏ကောင်းမြတ်ခြင်းနှင့် နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်းပြုလုပ်လေ့ရှိ၏။ ထာဝရဘုရား၏ဝိသေသလက္ခဏာသည် ကောင်းမြတ်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ မေတ္တာနှင့်ကရုဏာဖြစ်သဖြင့် နောင်တရသောသူအား တရားစီရင်ခြင်းမှ စိတ်ပြောင်းလဲတော်မူသည်။

သမ္မာကျမ်းစာတွင် ထာဝရဘုရား၏စိတ်ပြောင်းလဲခြင်းသည် မည်သို့ထင်ရှားသနည်း။ ထာဝရဘုရား၏ဝိသေသလက္ခဏာသည် ခိုင်မြဲသည်နှင့်အမျှ ထာဝရဘုရားကပင် အပေးအယူရှိသော မိတ်သဟာယပြုခြင်းသည် မည်သည့်ထူးခြားမှုရှိစေသနည်း။

ကြာသပတေးနေ့ ဖေဖော်ဝါရီလ ၆ ရက်
မေတ္တာနှင့် တရားမျှတခြင်းကိုစွဲကိုင်လော့

သမ္မာကျမ်းစာတွင် “သို့ဖြစ်၍ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် မှန်သောဘုရား၊ သစ္စာစောင့်သောဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုချစ်၍ ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ရှောက်သောသူတို့၏ အမျိုးအစဉ်အဆက်အထောင်အသောင်းတိုင်အောင် ပဋိညာဉ်စကားတည်၍ ကရုဏာပြသောဘုရားဖြစ်သည်” (တရားဟော၊ ၇:၉) ဟု လာသတည်း။ သူ၏ကောင်းမြတ်ခြင်းနှင့် မေတ္တာကို ယေရှုသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်တွင် ဖော်ထုတ်ခဲ့သည် (ရောမ၊ ၃:၂၅၊ ၂၆။ ၅:၈)။ ဆာလံ၊ ၁၀၀:၅ တွင် “ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်

မူ၏။ ကရုဏာတော်သည် အစဉ်အမြဲတည်၍၊ သစ္စာတော်သည် ကာလအဆက်ဆက်တည်လေသည်” (ဆာလံ၊ ၈၉:၂ နှင့်နှိုင်းယှဉ်ဖတ်ပါ) ဟုဆို၏။ ထာဝရဘုရားသည် ယုံကြည်စိတ်ချရ၏။ သားသမီးတို့ထံသို့ ကောင်းသော အရာများကိုသာပေး၏ (ယာကုပ်၊ ၁:၁၇။ လုကာ၊ ၁၁:၁၁-၁၃)။ ထိုမျှမက ဘုရား၏ရန်သူနေရာတွင် နေနေသူကိုပင် ကောင်းသောအရာများကိုသာ ပေးတော်မူ၏။

မသဲ၊ ၅:၄၃-၄၈ ကိုဖတ်ပါ။ အံ့ဖွယ်ဘုရား၏မေတ္တာမည်သည်ကို သွန်သင်သနည်း။ ယေရှုသွန်သင်သောဤအချက်တို့ဖြင့် သူတစ်ပါးအား မည်သို့ပြုလုပ်သင့်သနည်း။

မသဲ၊ ၅ သည် ဘုရား၏မေတ္တာကို စုံလင်သောမေတ္တာဟုဆို၏။ မစုံလင်သောမေတ္တာဟူမူကား၊ မိမိကိုချစ်သောသူကိုသာ တုံ့ပြန်ချစ်ခြင်းပေတည်း။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကိုမုန်းသောသူ၊ မိမိရန်သူနေရာမှာနေသူကိုပင်လျှင် ချစ်တော်မူ၏။ ဘုရား၏မေတ္တာသည် အနန္တဖြစ်၍စုံလင်၏။ ဘုရား၏မေတ္တာသည် မိမိတို့၏သမားရိုးကျမျှော်လင့်သောအရာများထက် သာလွန်၏။ တရားမျှတခြင်းအား မည်သို့မျှလွှမ်းမိုးဝင်စွပ်ခြင်းမပြုပါ။ တစ်နည်းပြောရသော် တရားမျှတမှုနှင့် ကရုဏာတို့အား ဒွန်တွဲစေသည် (ဆာ၊ ၈၅:၁၀)။ ထိုနည်းတူဟောရှေ၊ ၁၂:၆ တွင်လည်း “ကရုဏာတရား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို စောင့်ရှောက်၍၊ သင်၏ဘုရားသခင်ကို အစဉ်မပြတ်မျှော်လင့်လော့” ဟုဆို၏။ ဟောရှေ၊ ၁၂:၆ နှင့် လုကာ၊ ၁၁:၄၂ ကိုနှိုင်းယှဉ်ဖတ်ပါက မေတ္တာနှင့် တရားမျှတမှုအားစွဲကိုင်လော့ဟု ဆိုရမည်။

နောက်ဆုံးသောနေ့ရက်တွင် ဘုရားရှင်သည် စုံလင်သောမျှတမှုကို ဆောင်ရွက်လိမ့်မည်။ ရောမ၊ ၂:၅ သည် “ဘုရားသခင်၏ဖြောင့်မတ်သော တရားစီရင်ရာနေ့ရက်” ဟု ဆိုထား၏။ နောက်ဆုံးတွင် ရွေးနုတ်ခြင်းခံရသူ

တို့သည် “အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏အပြုအမူတို့သည် ကောင်းမြတ်၍ အံ့ဖွယ်ဖြစ်ကြပါ၏။ လူမျိုးတို့၏ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်၏အကျင့်ခလေ့တို့သည် ဖြောင့်မတ်ဟုတ်မှန်ကြပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုမကြောက်ရွံ့ဘဲ၊ နာမတော်ကိုချီးမွမ်းဘဲ အဘယ်သူနေရပါအံ့နည်း။ ကိုယ်တော်တစ်ပါးတည်းသာလျှင် သန့်ရှင်းတော်မူ၏။ တရားသဖြင့်စီရင်တော်မူခြင်းအရာတို့သည် ထင်ရှားသည်ဖြစ်၍ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည်လာ၍ ရှေ့တော်၌ကိုးကွယ်ကြပါလိမ့်မည်” (ဗျာ၊ ၁၅:၃၊ ၄။ ဗျာ၊ ၁၉:၁၊ ၂ နှင့်နှိုင်းယှဉ်ဖတ်ပါ။)

ဟေရှာယ၊ ၂၅:၁။ “ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကိုမြှောက်စားပါမည်။ နာမတော်ကိုချီးမွမ်းပါမည်။ အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကို ပြုတော်မူပြီ။ ရှေးအကြံတော်တို့သည် မရှေ့။ သစ္စာတော်နှင့် မြဲမြံကြပြီ။” ဆိုးသောကာလတွင်ပင် ဘုရားအား မည်သို့ချီးမွမ်းနိုင်မည်နည်း။ ဘုရားသခင်အားချီးမွမ်းခြင်းနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းအသက်တာဖြင့် လွှမ်းမိုးခြင်းရှိနိုင်မည်လား။

သောကြာနေ့ ဖေဖော်ဝါရီလ ၇ ရက် ဆက်လက်လေ့လာရန်။

Ellen G. White, "God's Love for Man," pp. 9-15, in Steps to Christ ကိုဖတ်ပါ။

“နှုတ်ကပတ်တော်သည် ထာဝရဘုရား၏အပြုအမူတို့ကိုဖော်ပြသည်။ မေတ္တာတော်နှင့် ကရုဏာတော်တို့သည် အတိုင်းမဲ့၏။ မောရှေသည် “ကိုယ်တော်ဘုန်းကို” ကျွန်ုပ်အားပြတော်မူပါဟု တောင်းလျှောက်ရာတွင် ‘ငါ၏ကောင်းမြတ်ခြင်းရှိသမျှကို သင့်ရှေ့၌ငါလျှောက်သွားစေမည်’ (ထွက်၊ ၃၃:၁၈၊ ၁၉) ဟု

မိန့်တော်မူ၏။ မောရှေရှေ့မှ ကိုယ်တော်ဖြတ်သွားသောအခါ “ထာဝရဘုရား၊ ထာဝရဘုရား၊ ချစ်သနားခြင်းမေတ္တာကရုဏာနှင့်ပြည့်စုံ၍ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းနှင့် ကြွယ်ဝတော်မူထသော အထောင်အသောင်းတို့အား သနားခြင်းကျေးဇူးတရားကို စောင့်တော်မူထသော၊ အဓမ္မကျင့်ခြင်း၊ တရားတော်ကို လွန်ကျူးခြင်း၊ ပြစ်မှားခြင်းအပြစ်တို့ကိုလွှတ်ခြင်း (ထွက်၊ ၃၄:၆၊ ၇)။ သူသည် စိတ်ရှည်သောသဘော၊ ကျေးဇူးပြုချင်သောသဘောရှိ၏” (ယောန၊ ၄:၂။ မိက္ခာ၊ ၇:၁၈)။

“ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်တို့အား မရေတွက်နိုင်သောကောင်းကင်နှင့် လောကအမှတ်အသားများဖြင့် မှတ်သားထားလေ၏။ သဘာဝနှင့် လောက၏ အနက်နဲဆုံးသောလူသားစိတ်နှလုံးအား ချည်နှောင်နိုင်သည့်အရာများအားဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ဖော်ထုတ်ပြ၏။ ဤပုံဆောင်ခြင်းတို့သည် မပြည့်စုံပါ။ ဤအထောက်အထားများရှိလင့်ကစား၊ ရန်သူသည် လူသားတို့၏မျက်စိကို ဖုံးကွယ်ထားသဖြင့် သူတို့သည် ထာဝရဘုရားအားကြောက်ရွံ့ကြ၏။ အပြစ်မလွှတ်တတ်ဟု မြင်စေ၏။ တရားမျှတမှုကို တင်းမာခက်ထန်စွာ စွဲကိုင်သောဘုရားဟု မြင်စေ၏။ ထောက်ထားတတ်သောတရားသူကြီးမဟုတ်၊ တိကျမှန်ကန်သောဘုရားဟု ဆို၏။ ဖန်ဆင်းရှင်သည် အမှားပြုလုပ်သူတို့အား မျက်စိဒေါက်ထောက်ကြည့်၍ တရားစီရင်မည့်သူဟု စွပ်စွဲသည်။ ဤအမှောင်ထုကြီးကိုဖယ်ရှား၍ ထာဝရဘုရား၏အနန္တမေတ္တာကို ကမ္ဘာသိအောင်ကြွေးကြော်၍ ယေရှုသည် လူသားများထဲတွင် လာရောက်နေထိုင်ကြောင်း ကြွေးကြော်ရလိမ့်မည်” (Ellen G. White, Steps to Christ, pp. 10, 11).

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ

၁။ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်သည် သူ၏ကောင်းမြတ်ခြင်းနှင့် ပတ်ရစ်နေသည်ကိုသိရှိရန် အဘယ်ကြောင့်အရေးကြီးသနည်း။ ထာဝရဘုရား၏

မေတ္တာနှင့် အကျင့်စရိုက်တို့သည် အာဏာပြခြင်းသက်သက်ဖြစ်သည် ဆိုသည့် အယူအဆအား မည်သို့ပြုပြင်နိုင်မည်နည်း။

၂။ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းမြတ်ခြင်းအား သင်မေးခွန်းထုတ်ဖူးပါသလား။ ထိုသို့မေးခွန်းထုတ်ဖူးသူတစ်စုံတစ်ဦးသည် ထာဝရဘုရားကို ယုံကြည်သည် ဆိုလျက်နှင့် လောက၏ ဆိုးညစ်မှုများကိုပင် ကျင့်ဆောင်နေသည်။ ဤ မေးခွန်းအား သင်ကိုယ်တိုင်မည်သို့ဖြေ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းမြတ် ခြင်းအား နားလည်သဘောပေါက်ရန် မည်ကဲ့သို့ ကူညီသနည်း။

၃။ အဆိုးနှင့်အကောင်းတိုက်လှန်ပွဲအကြောင်းနားလည်ခြင်းဖြင့် လောက၌ရှိသော ဆိုးညစ်မှုများကို ပိုနားလည်စေသလား။

**သင်ခန်းစာ (၇)
ဆိုးညစ်ခြင်း၏ ပြဿနာ
ဖေဖော်ဝါရီလ ၈ - ၁၄**

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **ဖေဖော်ဝါရီလ ၈ ရက်**
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ယောဘ၊ ၃၀:၂၆။ မသဲ၊ ၂၇:၄၆။ ယောဘ၊ ၃၈:၁-၁၂။ ဆာလံ၊ ၇၃။ ကမ္ဘာ၊ ၂:၁၆၊ ၁၇။ ဗျာ၊ ၂၁:၃၊ ၄။

အလွတ်ကျမ်းချက်
“ဘုရားသခင်သည် သူတို့၏မျက်စိ၌ မျက်ရည်ရှိသမျှတို့ကို သူတော်မူမည်။ နောက်တစ်ဖန်သေဘေးမရှိရ။ စိတ်မသာညည်းတွား ခြင်း၊ အော်ဟစ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းခြင်းလည်းမရှိရ။ အကြောင်းမူကား၊ ရှေးဖြစ်ဖူးသောအရာတို့သည် ရွေ့သွားကြပြီ” (ဗျာဒိတ်၊ ၂၁:၄)။

ခရစ်ယာန်သာသနာမှ ရင်ဆိုင်ရသော အကြီးဆုံးပြဿနာသည် ဆိုးသွမ်းခြင်း၊ ကောင်းမြတ်စုံလင်သောဘုရား၏ မေတ္တာနှင့် လောက၏ ဆိုးသွမ်းခြင်းတို့ကို ရင်ကြားစေရေးဖြစ်သည်။ အတိုချုံးလိုက်ပါသော် ဘုရားသခင်သည် ကောင်းမြတ်စုံလင်၍၊ အနန္တတန်ခိုးရှိသည်မှန်သော် အဘယ်ကြောင့်ဆိုးသွမ်းခြင်းများစွာရှိသနည်း။ ဤအချက်သည် ပညာဖြင့်သိရှိနိုင်သော အရာမဟုတ်ဘဲ ထာဝရဘုရားအား သိနားလည်နိုင်ခြင်းမှ တားဆီးနိုင်သော အချက်ပင်ဖြစ်၏။

မြောက်မြားစွာသောသူတို့အတွက် အပြစ်၏ ဇာစ်မြစ်နှင့် ဖြစ်တည်ခြင်းသည် စိတ်ရှုပ်ထွေးစေသော အရာပင်ဖြစ်သည်။ အတိုင်းမသိညာဏ်တော်၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်၊ မေတ္တာတော်ရှင်ကြီးရှိပါလျက်နှင့် ဆိုးသွမ်းခြင်း၏ လုပ်ရပ်နှင့် ၎င်း၏ ကြောက်မက်ဖွယ်ရလဒ်တို့ကို မြင်သောသူတို့မှ မေးခွန်းများမေးလာပါတော့သည်။ ဤနေရာတွင်ပင် လူတို့မှအဖြေရှာမတွေ့နိုင်သော လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခု ရှိလေ၏။ (Ellen G. White, The Great Controversy, p. 492).

ဘုရားမဲ့ဝါဒီတို့သည် ဤဆိုးညစ်ခြင်းပြဿနာကြောင့်ပင် သူတို့ ဘုရားမဲ့ဝါဒီဖြစ်ရသည်ဆို၏။ ယခုအပတ်မှစ၍ လာမည့်အပတ်များတွင် ကျဆုံး သောလောကတွင် ဆိုးညစ်ခြင်းရောဂါဖြစ်ပွားနေသော်လည်း သမ္မာကျမ်းစာ၏ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းမြတ်စုံလင်၍ ယုံကြည်စိတ်ချရသောသူဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရပါမည်။

ဇနနိန္ဒေနေ ဖေဖော်ဝါရီလ ၉ ရက်
“ကိုယ်တော်အဘယ်မျှလောက်ကြာဦးမည်နည်း။”

ဆိုးညစ်ခြင်းပြဿနာသည် မျက်မှောက်ခေတ်ပေါ်တင်မက သမ္မာ ကျမ်းစာတွင်ပင် ခေတ်စားနေသောအရာဖြစ်သည်။

ယောဘ၊ ၃၀:၂၆။ ယေရမိ၊ ၁၂:၁။ ယေရမိ၊ ၁၃:၂၂။
မာလခါ၊ ၂:၁၇ နှင့် ဆာလံ၊ ၁၀:၁ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ဤကျမ်းချက်တို့တွင် ဆိုးညစ်ခြင်း၏ပြဿနာသည် လူသားတို့ရင်ဆိုင်ရမည့် ထိပ်တန်း ထိပ်ဆုံးသို့ မည်ကဲ့သို့ရောက်လာသည်ဆိုသနည်း။

ယနေ့တွင် ဤကျမ်းချက်တို့သည် မေးခွန်းပေါင်းများစွာဖြစ်ပေါ်စေ သည်။ ဆိုးသွမ်းသောသူတို့ကြီးပွား၍ အမြတ်ရနေသည်မှာ အဘယ်ကြောင့် နည်း။ ဖြောင့်မှန်သောသူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဒုက္ခခံစားနေရသနည်း။ ထိုသို့ဆိုးသွမ်းနေချိန် ဘုရားသခင်သည် အဘယ်မှာရှိနေသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်ထံမှဝေးနေကာ ပုန်းအောင်းနေသနည်း။

ဤမေးခွန်းများနှင့် ဆိုးညစ်ခြင်းပြဿနာတို့သည် အသေးအဖွဲဟု မထင်မြင်သင့်ပါ။ လောက၏ဆိုးသွမ်းခြင်းတို့ကို ဆေးချိတ်လိုက်ပြီး သူပြဿနာ ကိုသာလျှင် ဖြေရှင်းနေရုံမလုပ်သင့်ပါ။ ဆိုးညစ်ခြင်းသည် လွန်စွာဆိုးရွားလှ သဖြင့် ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ထက်ပင် သာ၍မှန်းတီး၏။ သို့ဖြစ်၍

ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း သမ္မာကျမ်းစာတွင် ကိုယ်တော်အဘယ်မျှလောက်ကြာဦး မည်နည်းဟူသော ဟစ်ကြွေးခြင်းတွင် ပါဝင်ရပေတော့မည်။

မသု၊ ၂၇:၄၆ ကိုဖတ်ပါ။ ယေရှု၏စကားလုံးများကို သင်မည်သို့နားလည်သနည်း။ ဆိုးညစ်ခြင်းတို့သည် ဘုရားသခင်အား မည်ကဲ့သို့ထိရောက်စွာထိုးနှက်သနည်း။

ကပ်တိုင်တွင်ပင် ယေရှုသည် အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကိုစွန့်ပစ်တော်မူသနည်းဟု ကြွေးကြော်ခဲ့၏ (မသု၊ ၂၇:၄၆)။ ဤသည်ပင် ကပ်တိုင်တွင် ယေရှုအသေခံတော်မူခြင်းသည် ထို ဆိုးညစ်ခြင်းတို့မှ ဘုရားသခင်အား ထိရောက်စွာထိုးနှက်နေခြင်းဖြစ်၏။ ဤ နေရာမှာပင် မျှော်လင့်ခြင်းရှိလေသည်။ ကပ်တိုင်တွင် ယေရှုပြုခဲ့သောအရာသည် ဆိုးညစ်ခြင်း၏ဇစ်မြစ်အား အနိုင်ပိုင်းခဲ့သဖြင့် စာတန်နှင့်ဆိုးသွမ်းခြင်းသည် ထာဝရကွယ်ပျောက်သွားလိမ့်မည်။ ဤအချက်များကို ယေရှုသည် ဆာလံ၊ ၂၂:၁ မှကောက်နုတ်၍ ကျန်သောဆာလံသီချင်းတို့သည် အောင်နိုင်ခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်လေသည်။

ကပ်တိုင်တွင် ယေရှုသည် သူမမြင်ရသေးသောအရာတစ်ခုအား မျှော်လင့်၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ယေရှု၏အတွေ့အကြုံမှ မမြင်ရ သောအရာများအား မည်သို့မျှော်လင့်နိုင်မည်နည်း။

ဇနလိာနေ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၀ ရက်
“ကျွန်ုပ်မသိသောအရာများစွာရှိ၏”

ရာဇဝင်သည် ဆိုးသွမ်းခြင်းအား မေတ္တာဖြင့်အနိုင်ယူခြင်းဖြင့် အဆုံး ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုအတောအတွင်းမှာပင် မေးစရာမေးခွန်းများစွာကျန်ရှိ နေ၏။ ဆိုးညစ်ခြင်း၏ပြဿနာအား အကောင်းဘက်သို့ မည်ကဲ့သို့စဉ်းစား ပြောဆိုနိုင်မည်နည်း။

ယောဘ၊ ၃၉:၁-၁၂ ကိုဖတ်ပါ။ ဘုရားသခင်သည် ယောဘအား ပြန်ပြောသောစကားမှ ဆိုးညစ်ခြင်းပြဿနာအပေါ် မည်ကဲ့သို့အလင်းပေးသနည်း။

ထိုဇာတ်လမ်းတွင် ယောဘသည် လွန်စွာခံစားရသဖြင့် အဘယ်ကြောင့် ဒုက္ခများစွာခံရသည်ကို မိမိကိုယ်ကို မေးခွန်းပေါင်းများစွာထုတ်လေသည်။ ထိုအချိန် တွင် ယောဘသည် ကောင်းကင်နောက်ကွယ်တွင် မည်သည်တို့ဖြစ်ပျက်သည် ကို မသိရှိပါ (ယောဘ၊ ၁-၂)။

ယောဘအား ဘုရားသခင်၏တုံ့ပြန်ခြင်းသည် အထိနာ၏။ ထာဝရ ဘုရားသည်လည်း ယောဘအား မိုးသက်မှန်တိုင်းထဲက မိန့်တော်မူသည်ကား၊ “ပညာမရှိဘဲ စကားပြောကာမျှနှင့် ငါ့အကြံကိုခိုက်စေသောကျါသူအား အဘယ်သူ နည်း” (ယောဘ၊ ၃၈:၁၊ ၂)။ အခြားဘာသာပြန်တစ်ခုတွင် အသိပညာနည်းပါး လျက် အပြောများလှသည်ဟူ၏။ ယောဘ၊ ၃၈:၄ တွင်လည်း ဘုရားသခင် သည် “မြေကြီးအမြစ်ကိုငါတည်သောအခါ သင်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်း” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယောဘ၊ ၄၂:၃ ကိုဖတ်ပါ။ ယောဘ၏တုံ့ပြန်ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏မည်သည့်ရပ်တည်မှုအား အလင်းပေးသနည်း။

ယောဘကိုတုံ့ပြန်ခြင်းဖြင့် ဘုရားသခင်သည် ယောဘမသိသောအရာ မြောက်မြားစွာရှိသည်ကို အတိအလင်းဖော်ပြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ယောဘကဲ့သို့ပင် လောကတွင် ဖြစ်ပျက်နေသောအရာများစွာတို့၏နောက်ကွယ် ကို ကျွန်ုပ်တို့ဘာမျှမသိရပါ။ ကျွန်ုပ်တို့၏မေးခွန်းများ၏အဖြေများကို မသိရ သည်တိုင် အဖြေကောင်းမရှိသည်မဟုတ်ဘဲ နောင်တစ်နေ့တွင် အားလုံး အဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မည်။ ထိုနေ့ရက်တိုင်အောင် ကျွန်ုပ်တို့သည် နည်းလမ်း ပေါင်းစုံဖြင့်ပြသနေသော ဘုရား၏ကောင်းမြတ်ခြင်းကို ယုံကြည်ရပါမည်။

ကျွန်ုပ်တို့သိမြင်သောအရာနည်းပါးလှသည်ကို တွေးတော ကြည့်ပါ။ အခက်ခဲဆုံးသောဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကို ခံရသောအခါ အဖြေ မရသေးသောမေးခွန်းများဖြင့်ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် အသက်ရှင်နေရပါမည်နည်း။

အင်္ဂါနေ့ **ပေဖော်ဝါရီလ ၁၁ ရက်**
ထာဝရဘုရားအားသံသယရှိခြင်း

ဘုရားသခင်သည် ဟောရှာယ၊ ၅၅:၈၊ ၉ တွင် “ငါ၏အကြံအစည် သည် သင်တို့၏အကြံအစည်နှင့်မတူ။ ငါ၏အကျင့်သည်လည်း သင်တို့ အကျင့်နှင့်မတူ။ မိုးကောင်းကင်သည် မြေကြီးထက်မြင့်သည်နည်းတူ ငါ၏ အကျင့်သည် သင်တို့အကျင့်ထက်လည်းကောင်း၊ ငါ၏အကြံအစည်သည် သင်တို့၏အကြံအစည်ထက်လည်းကောင်း သာ၍မြင့်၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဘုရားသခင်၏အကြံအစည်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏အကြံအစည်ထက် သာ၍မြင့်၏။ ခေတ်အဆက်ဆက်အတွက် ဘုရားသခင်၏ကြီးမားလှသော စီမံကိန်းများကို ကျွန်ုပ်တို့နားမလည်နိုင်ပါ။ ဘုရားသခင်၏လုပ်ကိုင်ခြင်း၊ မလုပ်ကိုင်ခြင်း၊ ဆင်ခြင်တုံတရားများအား သိရှိနိုင်ရန် အဘယ်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ မျှော်လင့်နေကြရမည်နည်း။

ဆိုးညစ်ခြင်းကို မိမိတို့၏နည်းပါးလှသောအသိဉာဏ်ဖြင့် ချဉ်းကပ် သောနည်းလမ်းသည် ထာဝရဘုရားအားသံသယရှိခြင်းဟု ခေါ်ပါသည်။ ထာဝရဘုရားအား သံသယရှိခြင်းဟူသည် ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်သည် ဖြစ်၍ သူ၏လုပ်ဆောင်မှုအားလုံးအား မိမိ၏အကန့်အသတ်ရှိသောပညာဖြင့် သိရှိနားလည်နိုင်ရန် မမျှော်လင့်သင့်ပါ။ ထာဝရဘုရားအား သံသယရှိခြင်းဟူသည် မှာ ဆိုးညစ်သောကမ္ဘာကြီးနှင့် ဘုရားသခင်၏ဆင်ခြင်တရားကို လူသားတို့၏ တတ်စွမ်းနိုင်သလောက်ဖြင့် နားလည်သဘောပေါက်ရန် ကြိုးပမ်းခြင်းဖြစ်ပါ သည်။ ကျွန်ုပ်တို့မြင်နိုင်၍ ဥပမာ၊ လေထဲတွင် ပျံဝဲနေသောပိုးမွှားများအား မတွေ့နိုင်ခြင်းကြောင့် လေထဲတွင်ပိုးမွှားမရှိသည်မဟုတ်ပါ။ ဘုရားသခင်၏

ကောင်းသောဆင်ခြင်တရားကို လူသားတို့မှ မသိရှိနိုင်သဖြင့် ဘုရားသခင်သည် ကောင်းသောဆင်ခြင်တရားမရှိသည်မဟုတ်ပါ။

ဆာလံ၊ ၇၃ ကိုဖတ်ပါ။ ဆာလံဆရာသည် မိမိပတ်လည်မှာ ဝိုင်းနေသောဆိုးသွမ်းခြင်းနှင့် မတရား၊ မမျှတခြင်းတို့အား မည်ကဲ့သို့ ချဉ်းကပ်သနည်း။

ဆာလံဆရာသည် လောက၏ဆိုးသွမ်းမှုကြောင့် စိုးရိမ်နေရသည်။ သူပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဆိုးသောသူတို့ကြီးပွားနေသည်။ အရာခပ်သိမ်းမမှန်ကန် တရားမျှတခြင်းမရှိပါ။ သူ့မှာအဖြေမရှိပါ။ ထာဝရဘုရားအားယုံကြည်ရန်၊ အမှုတော်ဆောင်ရွက်သင့်မသင့်ပင် စဉ်းစားနေရတော့သည်။ ဗိမာန်တော်အတွင်း သို့ ကြည့်ရှုရသည်အထိဖြစ်သွား၏။ ဆိုးညစ်ခြင်း၏ပြဿနာအတွက် ဗိမာန် တော်မှပေးသောသော့ချက်များမှာ ဖြောင့်မှန်သောတရားသူကြီးတစ်ဦးရှိ၍ သူသည် သူ့အချိန်ရောက်သောအခါ မျှတစွာတရားစီရင်မည်ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့မြော်လင့်ခြင်းအသင်းတော်သည် တရားစီရင်ခြင်းနှင့် ဗိမာန်တော်၏ မှန်ကန်သောတရားကို နားလည်၍ ဆိုးညစ်ခြင်း၏ ပြဿနာအပေါ် မည်ကဲ့သို့အလင်းပေးနိုင်မည်နည်း။ ရာဇဝင်နှင့် ဘုရားသခင်၏ဖြောင့်မှန်သော တရားစီရင်ခြင်းတို့သည် နောက်ဆုံး သောနေ့တွင် ပေါ်လွင်ထင်ရှားမည်ကို ကျွန်ုပ်တို့သိရှိနေခြင်းသည် သင့်အပေါ်အကျိုးပြုနိုင်ပါသလား။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ **ပေဖော်ဝါရီလ ၁၂ ရက်**
လွတ်လပ်သောဆန္ဒကို ကာကွယ်ခြင်း

ထာဝရဘုရား၏လမ်းစဉ်များနှင့် အကြံများအား မသိရှိနိုင်သော်လည်း သမ္မာကျမ်းစာတွင် ဆိုးညစ်ခြင်း၏ပြဿနာကိုချဉ်းကပ်ရန် နည်းလမ်းအချို့ တို့ကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ထိုဆိုးညစ်ခြင်းပြဿနာအား ချဉ်းကပ်မည့် နည်းလမ်းတစ်ခုမှာ လွတ်လပ်သောဆန္ဒကို ကာကွယ်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ လွတ်လပ်

သောဆန္ဒကို ကာကွယ်ခြင်းဟူသည် သတ္တဝါတို့သည် ၎င်းတို့၏လွတ်လပ်သော ဆန္ဒကို အလွဲသုံးကြခြင်းကြောင့် ဆိုးညစ်ခြင်းဖြစ်လာသည်ဟူသော အမြင် ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ဆိုးညစ်ခြင်းအတွက် ဘုရားရှင်အား အပြစ်ဖို့၍မရနိုင်ပါ။ ဆိုးညစ်ခြင်းဟူသည် ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ကောင်းရာအတွက်ပေး သော လွတ်လပ်သောဆန္ဒကို ချိုးဖောက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်လာသောအရာဖြစ် လေသည်။

သို့ဖြစ်သော် ထာဝရဘုရားသည် ထိုလွတ်လပ်သောဆန္ဒကို အဘယ်ကြောင့်ပေးရသနည်း။ ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ စီအက်စ်လူးဝိစ် (C. S Lewis) သည် “လွတ်လပ်သောဆန္ဒသည် အဆိုးကိုလုပ်နိုင်သည်နည်းတူ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၊ ကောင်းမြတ်ခြင်းနှင့် ပျော်ရွှင်ခြင်းကိုပါ ပြုလုပ်စေနိုင်၏။ အလိုအလျောက်လုပ်ကိုင်သော လောကကြီးစက်ပစ္စည်းများကဲ့သို့ လည်ပတ် သောသတ္တဝါများအား ဖန်ဆင်းရမည်မှာ အလွန်တန်ဖိုးခွဲလှ၏။ သာ၍မြင့်မြတ် သောသတ္တဝါများ၏ပျော်ရွှင်ခြင်းသည် လွတ်လပ်မှုပင်ဖြစ်၍ မိမိတို့အလို အလျောက် ဘုရားနှင့်ပေါင်းသင်းကြသဖြင့် လွတ်လပ်သောသူများသာဖြစ်ရ ပါမည်။” - Mere Christianity (New York: MacMillan, 1960), p. 52.

ကမ္ဘာ၊ ၂:၁၆၊ ၁၇ ကိုဖတ်ပါ။ ဤကျမ်းချက်သည် အာဒံနှင့်ဧဝ တို့ထံပေးထားသော လွတ်လပ်သောဆန္ဒကို မည်ကဲ့သို့ဖော်ပြသနည်း။

လွတ်လပ်သောဆန္ဒကို အစပြုစရာမရှိဘဲလျက် အဘယ်ကြောင့်အမိန့် ထုတ်ရသနည်း။ အာဒံနှင့်ဧဝတို့သည် တားမြစ်ထားသောအသီးကို စားလိုက် သည်နှင့်ပင် ဤလောကတွင် ဆိုးသွမ်းခြင်းပြည့်နှက်လာ၏။ လူသားကျဆုံးပြီး နောက်တွင် အပြစ်၏ကြောက်မက်ဖွယ်ရလဒ်အဖြစ် အာဗေလအား သူ၏အစ်ကိုမှ ရက်စက်စွာသတ်ဖြတ်ခြင်းကို မြင်ရလေတော့သည် (ကမ္ဘာ၊ ၄)။ ကျဆုံးခြင်း ဇာတ်လမ်းသည် အာဒံနှင့်ဧဝတို့မှ ၎င်းတို့၏လွတ်လပ်သောဆန္ဒကို အလွဲ

သုံးလိုက်ခြင်းသည် လောကသို့ အပြစ်နှင့်ဆိုးသွမ်းခြင်းကို ယူဆောင်လာခဲ့ တော့သည်။

သမ္မာကျမ်းစာတွင် မုန်ကန်သောစိတ်လွတ်လပ်ခြင်းကို တွေ့ရ၏ (တရားဟော၊ ၇:၁၂၊ ၁၃။ ယောရှု၊ ၂၄:၁၄၊ ၁၅။ ဆာလံ၊ ၈၁:၁-၁၄။ ဟေရာယ၊ ၆၆:၄)။ ကျွန်ုပ်တို့၏နေ့စဉ်အသက်တာအတွက် ဖန်ဆင်းရှင်ပေး ထားသောလွတ်လပ်သောဆန္ဒကို တစ်နည်းနည်းဖြင့် အသုံးပြုရပါသည်။ လွတ်လပ်သောဆန္ဒမရှိပါက လူသားအဖြစ်မသတ်မှတ်နိုင်ပါ။ စက်ပစ္စည်းမျှ လောက်သာ၊ စက်ရုပ်မျှလောက်သာဖြစ်လိမ့်မည်။

ဆိုနီ (Sony) ကော်ပိုရေးရှင်းသည် ခွေးစက်ရုပ်တစ်ခုတီထွင်၍ အိုင်ဘိုဟု ကင်ပွန်းတပ်ကြ၏။ ခွေးအစစ်အတိုင်းပင်ဖြစ်သော်လည်း မဖျားနိုင်၊ ခွေးသန်းမကပ်နိုင်၊ မကိုက်နိုင်၊ ဆေးထိုးရန်မလို၊ အမွှေးများ လည်းမကျွတ်နိုင်ပါ။ သင်၏အသွေးအသားတို့ကို အိုင်ဘိုခွေးအတွက် စွန့်လွှတ်နိုင်မည်လော။ မစွန့်နိုင်ပါက ဘုရားသခင်သည် သင့်အား လွတ်လပ်သောဆန္ဒဖြင့် ဖန်ဆင်းခြင်းအကြောင်းရင်းကို ပို၍သင် နားလည်လာပါမည်။

ကြာသပတေးနေ့ **ပေဖော်ဝါရီလ ၁၃ ရက်**
မေတ္တာနှင့် ဆိုးညစ်ခြင်း

ဘုရားသခင်သည် လူသတ္တဝါတို့မှချစ်တတ်ရန် လိုအပ်သော လွတ်လပ်သောဆန္ဒကိုပေးထားရာ ၎င်းကိုအလွဲသုံးခြင်းသည် ဆိုးညစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ တစ်ဖန် မေးခွန်းများကျန်သေး၏။ ထာဝရဘုရားသည် အပြစ်အား ခဏတာအချိန်ပေးလိုက်ခြင်းသည် အပြစ်အားဖယ်ရှားလိုက်ခြင်းဖြင့် မေတ္တာကိုပါ ဖယ်ရှားလိုက်ခြင်းဖြစ်လာ၍ အပြစ်အား စောစီးစွာဖျက်ဆီးခြင်းကြောင့် မေတ္တာ ထားရန်လိုအပ်သောစိတ်ချယုံကြည်မှု ပျက်ပြားသွားပါလိမ့်မည်။

“ကမ္ဘာကြီးသည် ဘုရားအား အထင်အမြင်လွဲမှားမှုဖြင့် မှောင်မိုက် ကျလေ၏။ ထိုမည်းမှောင်နေသောအရပ်အား အလင်းပေးရန်၊ ကမ္ဘာကြီးအား ဘုရားထံပြန်လည်ရောက်ရှိရန် စာတန်၏လှည့်ဖြားခြင်းကို ဖျက်ဆီးပစ်ရမည်။

ဤသည်ကို အတင်းအကျပ်လုပ်ရန်မဟုတ်ပါ။ အတင်းအကျပ်လုပ်ခြင်းသည် ဘုရားသခင်၏အုပ်ချုပ်မှုနှင့် မအပ်စပ်ပါ။ သူသည် မေတ္တာဖြင့် အမှုဆောင် ခြင်းကိုသာ အလိုရှိသည်။ မေတ္တာရှိရန် အမိန့်ပေးစေခိုင်း၍လည်းမရပါ။ အတင်းအကျပ်လုပ်၍လည်းမရပါ။ မေတ္တာသည် မေတ္တာအားဖြင့်သာ နိုးလာ သည်။ ဘုရားအားသိကျွမ်းခြင်းသည် သူ့အားချစ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဘုရား၏ ဝိသေသလက္ခဏာကို စာတန်၏ဝိသေသလက္ခဏာအားဖြင့် ယှဉ်ပြပေးရမည်။” (Ellen G. White, The Desire of Ages, p. 22).

လွတ်လပ်သောဆန္ဒမရှိဘဲလျက် မေတ္တာလည်းမရှိနိုင်ပါ။ ဘုရားရှင် သည် မေတ္တာဖြစ်သောကြောင့် သူသည် မေတ္တာရှိနိုင်ရန် အခြေခံလိုအပ်သော လွတ်လပ်ခြင်းအား ငြင်းဆိုမည်လည်းမဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရ ဘုရားနည်းတူ အစမှအဆုံးတိုင်အောင် ထိုးထွင်းမြင်နိုင်ခဲ့သော် ကျွန်ုပ်တို့၏ လွတ်လပ်မှုတွင် သူနှင့်ကင်းနိုင်ကြမည်မဟုတ်ပါ။ မေတ္တာကင်းသောစကြဝဠာ တွင် မည်သူနေနိုင်မည်နည်း။

ရောမ၊ ၈:၁၈ နှင့် ဗျာ၊ ၂၁:၃၊ ၄ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ဤ ကျမ်းချက်တို့သည် လောက၏ဆိုးသွမ်းခြင်းကြားမှာပင် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းမြတ်ခြင်းအား ယုံကြည်အားကိုးရန် မည်သို့သွန်သင်သနည်း။

ကျွန်ုပ်တို့သည် မှောင်မိုက်ခြင်းအား ထိုးထွင်းမြင်နိုင်ခြင်းမရှိသော်လည်း ထာဝရဘုရားသည် အစမှအဆုံးတိုင် ထိုးထွင်းမြင်နိုင်၏။ ယေရှုကိုယုံကြည် သူတို့၏ ထာဝရကတိတော်၌ ပီတိဖြာနေခြင်းကိုလည်း မြင်နိုင်၏။ ရောမ၊ ၈:၁၈ တွင် “ပေါ်ထွန်းလတ္တံ့သောဘုန်းကိုထောက်သော်၊ ယခုမျက်မှောက် ကာလ၌ ခံရသောဆင်းရဲဒုက္ခကို ပမဏမပြုထိုက်ဟု ငါသဘောရှိ၏။” ဤအံ့ဖွယ်ကတိအား ကျွန်ုပ်တို့ယုံကြည်ပါသလား။

ယေရှုအား ဆင်းရဲဒုက္ခခံစားရန် သန့်ရှင်း၍အခြေခံကျသောမေတ္တာနှင့် မေတ္တာ၏မွေးရာပါလွတ်လပ်ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အား မငြင်းပယ်စေဘဲ ကပ်တိုင်သို့

တွန်းပို့သည်။ သူ့အားကုန်ကျစေမည်ဟုသိနေလျက် ဤလွတ်လပ်ခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့အားပေးတော်မူ၏။ အရေးပါသောဤအတွေးအခေါ်မျိုးကို စိတ်သိုမှီး ထားရပေမည်။

ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်တို့အားပေးလိုက်သော လွတ်လပ် သောဆန္ဒအားဖြင့် ဖြစ်သမျှအရာတို့သည် ထာဝရဘုရားအလိုတော်ပါ ဟူသော အတွေးအခေါ်အား မည်သို့ကာကွယ်နိုင်မည်နည်း။

သောကြာနေ့ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၄ ရက် ဆက်လက်လေ့လာရန်။

Ellen G. White, "Why Was Sin Permitted?" pp. 33-43 , in Patriarchs and Prophets ကိုဖတ်ပါ။

“စာတန်သည် ကောင်းကင်မှထုတ်ပယ်ခံရပြီးသည်တိုင် အနန္တဉာဏ် တော်သည် ၎င်းအား မဖျက်ဆီးပစ်ပါ။ မေတ္တာဖြင့် အမှုတော်ထမ်းရွက်ခြင်း ကိုသာ ဘုရားသခင်မှလက်ခံသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တဝါတို့၏ သစ္စာစောင့်သိခြင်း သည် ဘုရား၏တရားမျှတခြင်းနှင့် သဒ္ဓါတရားအား သိကျွမ်းခြင်းအပေါ် မူတည်၏။ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးသားတို့သည် အပြစ်၏သဘောသဘာဝနှင့် အကျိုးဆက်အား အကျွမ်းမဝင်သေးသောကြောင့် စာတန်အား ဖျက်ဆီးလိုက် ခြင်းအပေါ် ဘုရားသခင်၏တရားမျှတခြင်းအား မြင်နိုင်စွမ်းရှိမည်မဟုတ်သေး ပါ။ ချက်ချင်းဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ပါသော် အချို့တို့သည် အမှုတော်အား မေတ္တာ ဖြင့်မဟုတ်၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းဖြင့်သာ ဆောင်ရွက်ကြပါလိမ့်မည်။ လှည့်ဖြားသူ ၏ဝါဒသည် ရှင်းရှင်းမပျောက်ပျက်သေးဘဲ ပုန်ကန်လိုစိတ်သည်လည်း အမြစ် ပြတ်မည်မဟုတ်သေးပါ။ စကြဝဠာတစ်ခုလုံး၏ကောင်းကျိုးကိုငဲ့ကာ သူ၏ နိယာမအား ဖွံ့ဖြိုးစေသည်။ ထိုသို့ပြုခြင်းဖြင့် ဘုရား၏အုပ်ချုပ်မှုအပေါ် ဝေဖန် ပြစ်တင်ချက်တို့ကို သတ္တဝါအပေါင်းတို့မှ မှန်ကန်စွာတွေ့မြင်ကြကာ၊ ဘုရား သခင်၏တရားမျှတခြင်း၊ ကရုဏာတော်နှင့် မပြောင်းလဲနိုင်သောပညတ်တော် တို့သည် မေးစရာကုန်စင်စွာရပ်တည်ကြရပါမည်။

“စာတန်၏ပုန်ကန်ခြင်းသည် စကြဝဠာတစ်ခုလုံးအတွက် ထာဝရ သင်ခန်းစာဖြစ်ကာ အပြစ်နှင့် ၎င်း၏ကြောက်မက်ဖွယ်အကျိုးဆက်တို့၏ ရာသက်ပန်သက်သေအဖြစ် တည်နေလိမ့်မည်။ စာတန်၏နိယာမသည် လူသား နှင့်ကောင်းကင်သားတို့အား နစ်နာစေရုံမက ထာဝရဘုရား၏အာဏာစက်အား ဘေးဖယ်ခြင်း၏အသီးတို့ကို ပြသခြင်းဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရား၏အာဏာစက် သည် ဖန်ဆင်းထားသောသတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ ကောင်းကျိုးဖြစ်ကြောင်း သက်သေထူလိမ့်မည်။ ထိုသို့ကြောက်မက်ဖွယ်ပုန်ကန်ခြင်း၏ ရာဇဝင်ကြီးသည် သန့်ရှင်းသောသူတို့အတွက် ဘေးရန်ဆီးကာခြင်း၊ လွန်ကျူးခြင်း၏လှည့်ဖြား ခြင်းမှကာကွယ်ခြင်း၊ အပြစ်ပြုလုပ်ခြင်းနှင့် ၎င်း၏ပြစ်ဒဏ်မှ ကာကွယ်ခြင်း ဖြစ်၏။” (Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, pp. 42, 43).

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ

- ၁။ “ဖြောင့်မတ်စေခြင်း” သည် နတ်ဆိုး၏မျက်မှောက်တွင် ဘုရားရှင်၏ ဖြောင့်မတ်စေခြင်းဖြစ်သည်။ နတ်ဆိုးတို့၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းမဟုတ်ပါ။ မဟာ တိုက်လှန်ပွဲကြီးတွင် နတ်ဆိုးများမှအနိုင်မရ။ ထာဝရဘုရားသည်သာ အနိုင်ရသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့မည်ကဲ့သို့နားလည်သဘောပေါက်နိုင်ကြမည်နည်း။
- ၂။ ယောဘကဲ့သို့ဆင်းရဲခံရဖူးသလား။ သင့်ချစ်သူခံစားရသောဝေဒနာအတွက် အဖြေကောင်းရှာမရဖြစ်ဖူးသလား။ ယောဘသည် သူမသိသေးသောအရာ တို့ကို ရေရွတ်နေသည်ဟူသည့် သူ၏နောက်ဆုံးအသိဉာဏ်သည် (ယောဘ၊ ၄၂:၃)။ သင်မေးလိုသောအရာများအပေါ် မည်သည့်အလင်းပေးသနည်း။

သင်ခန်းစာ (၈)
လွတ်လပ်သောဆန္ဒ၊ မေတ္တာနှင့်အထက်မှပံ့ပိုးခြင်း
ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၅ - ၂၁

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၅ ရက်**
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ လုကာ၊ ၁၃:၃၄။ ယေရမိ၊ ၃၂:၁၇-၂၀။ ဟေဗြဲ၊
၁:၃။ တရားဟော၊ ၆:၄၊ ၅။ ဧဖက်၊ ၁:၉-၁၀။ ယောဟန်၊ ၁၆:၃၃။

အလွတ်ကျမ်းချက်
“သင်တို့သည် ငါ့ကိုအမှီပြု၍ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိစေခြင်းငှာ
ဤစကားကို ငါဟောပြောပြီ။ သင်တို့သည် လောက၌ ဒုက္ခဆင်းရဲကို
ခံရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ငါသည် လောကကို
အောင်ပြီဟု မိန့်တော်မူ၏” (ယောဟန်၊ ၁၆:၃၃)။

လောကတွင် ထာဝရဘုရား၏လုပ်ဆောင်ခြင်းကို အထက်မှပံ့ပိုးစီစဉ်
ပေးခြင်းဟုခေါ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဘုရားဆက်သွယ်မှု၊ သူတစ်ပါးနှင့်
ဆက်သွယ်မှု၊ ဆိုးညစ်ခြင်းပြဿနာတို့အပေါ် ကျွန်ုပ်တို့ထင်မြင်ချက်များသည်
ထာဝရဘုရား၏ပံ့ပိုးစီစဉ်ခြင်းနှင့်ဆိုင်၍၊ ကျွန်ုပ်တို့၏သဘောထားအပေါ်မူတည်
၍ အလွန်ကွာဟနေလိမ့်မည်။

ခရစ်ယာန်တို့သည် ထိုစီစဉ်ခြင်းကို ကျယ်ပြန့်စွာနားလည်ထားကြ
သည်။ လူတချို့က ဘုရားရှင်သည် အရာခပ်သိမ်းဖြစ်ပျက်စေရန် မိမိတန်ခိုး
ကို အသုံးပြုကာ၊ ကယ်တင်ရမည့်သူ၊ ပျောက်ဆုံးမည့်သူတို့ကိုပင် မိမိအလိုကျ
ရွေးချယ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ ဤအမြင်တွင် လူသားတို့သည် လွတ်လပ်စွာ
ရွေးချယ်ခွင့်မရှိဘဲ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်သာလျှင် အတည်ဖြစ်၏။ သူတို့သည်
လူသည်ဆန္ဒရှိသော်လည်း ဘုရားကသာဆုံးဖြတ်သည်ဟုဆိုကြ၏။

ဆန့်ကျင်ဘက်တွင်၊ သမ္မာကျမ်းစာသာကေတို့သည် ဖြစ်ပျက်သော
အရာခပ်သိမ်းတို့အား ဘုရားမှဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။ လူသားတို့နှင့် ကောင်းကင်
တမန်တို့အား၊ ဘုရား၏အလိုတော်ကိုပင် ဆန့်ကျင်နိုင်သောလွတ်လပ်သည့်
ဆန္ဒကိုပေး၏။ ကျဆုံးခြင်း၊ အပြစ်နှင့်ဆိုးသွမ်းခြင်းသည် လွတ်လပ်သော
ဆန္ဒကို အလွဲသုံးခြင်း၏အတိဒုက္ခကို ပြဇာတ်သဖွယ်တွေ့ရခြင်းဖြစ်သည်။
ကယ်တင်ခြင်းစီမံကိန်းသည် လွတ်လပ်သောဆန္ဒကို အလွဲသုံးခြင်း၏အတိဒုက္ခ
ကို ကုစားရန်ဖြစ်သည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ **ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၆ ရက်**
အမြင့်ဆုံးသောဘုရား

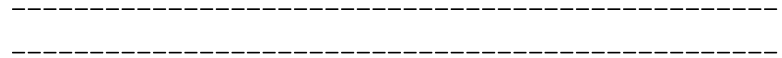
ဘုရားသခင်သည် အမြင့်ဆုံးသောဘုရားဖြစ်ကြောင်း အလယ်တန်း
လူရွယ်တို့အား ဆရာမှသင်ပေး၏။ သူသည် ဖြစ်ပျက်မည့်အရာခပ်သိမ်းကို
ထိန်းချုပ်သည်ဟုဆို၏။ ထိုအခါ ကျောင်းသားလေးတစ်ယောက်က “ဒါဆို
ကျွန်တော့်ခွေးလေးသေစဉ်က ဘုရားထိန်းချုပ်နေတာပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်တော့်
ခွေးလေးကိုသတ်တာလဲ” ဟုမေး၏။

သူ့ဆရာက “ဒါကတော့ခက်တယ်နော်။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ ထာဝရ
ဘုရားသည် အခက်အခဲများကို ဖြတ်ကျော်စေတာဟာ လာမယ့် သာ၍ခက်ခဲ
သောအရာများကိုဖြတ်ကျော်နိုင်ရန် ပြင်ဆင်ပေးခြင်းဖြစ်တယ်။ ငါ့ခွေးလေး
သေတာကိုလည်း ငါမှတ်မိသေးတယ်။ အဲဒီအခက်အခဲကို ဖြတ်ကျော်နိုင်ခဲ့လို့
သာ၍ခက်ခဲသော ငါ့အဘွားသေတဲ့အခါမှာ ငါလည်းခံသာသွားတာပါ။
ဖြစ်နိုင်မယ်ထင်သလား” ဟု ပြန်ပြောသည်။

အတန်ကြာတိတ်ဆိတ်ပြီးမှ၊ ကျောင်းသားလေးက “ဒါဆို ဘုရားက
ကျွန်တော့်ခွေးလေးကိုသတ်တာ ကျွန်တော့်အဘွားကိုလည်း သတ်ဦးမှာမို့လို့
ပြင်ဆင်ခိုင်းနေတာပေါ့” ဟုပြန်ပြော၏။ - Marc Cortez, quoted in John
C, Peckham, Divine Attributes: Knowing the Covenantal God of Scripture
(Michigan: Baker Academic, 2021), p. 141.

လူတို့သည် ဖြစ်သမျှအရာတို့သည် ဘုရားအလိုတော်ပါဟု ပြောဆိုကြပါသည်။ ဖြစ်ပျက်သမျှသည် ဘုရားဖြစ်စေလိုသည်အတိုင်းဖြစ်သည်မှာ သမားရိုးကျသာဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်သော်လည်း ဘုရားမဖြစ်စေလိုသောအရာတို့သည် မည်ကဲ့သို့ဖြစ်လာသနည်း။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်လိုဆိုးဆိုး ဘုရားအလိုတော်ပါ။ ဤကဲ့သို့သွန်သင်ကြပါသည်။

ဆာလံ၊ ၈၁:၁၁-၁၄။ ဟေရှာယ၊ ၃၀:၁၅၊ ၁၈။ ဟေရှာယ၊ ၆၆:၄ နှင့် လုကာ၊ ၁၃:၃၄ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ဤကျမ်းချက်တို့မှ ထာဝရဘုရား၏အလိုတော်သည် အမြဲပြည့်စုံစုံမစုံ မေးခွန်းအား မည်ကဲ့သို့သွန်သင်သနည်း။

မြောက်မြားစွာတို့မှ ဘုရားသခင်သည် မိမိအလိုတော်ကို အမြဲပြည့်စုံစေသည်ဟု ယုံကြည်ကြသော်လည်း သမ္မာကျမ်းစာသည် ကွဲပြားစွာသွန်သင်၏။ ဘုရားရှင်၏အလိုတော်မပြည့်စုံခြင်းသည် ထပ်ခါတလဲလဲပင်ရှိ၏။ ဖြစ်ပျက်နေသောအရာတို့သည် ဘုရားရှင်အလိုရှိသောအရာတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်လေ့ရှိ၏။ ဘုရားရှင်မှဖြစ်မည်ဟု ကြေညာသောအရာတို့သည် လက်တွေ့ဖြစ်ပျက်နေခြင်းနှင့် ဆန့်ကျင်လေ့ရှိ၏။ သူ၏လူတို့အတွက် အလိုတော်ရှိသော အရာတစ်ခုအစား သူ၏လူတို့မှ အခြားတစ်ခုအားရွေးချယ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် “ငါ၏လူများ၊ ငါ၏စကားကိုနားမထောင်။ ငါ၏လူတို့သည် ငါ၏စကားကို နားထောင်ပါစေ။ ဣသရေလသည် ငါ၏လမ်းကိုလိုက်ပါစေ။ သူတို့၏ရန်သူများကို အမြန်နှိပ်စက်၍ ဒဏ်ခတ်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏ (ဆာလံ၊ ၈၁:၁၁၊ ၁၃၊ ၁၄)။

အရာခပ်သိမ်းတို့သည် ထာဝရဘုရားအလိုတော်အတိုင်း ဖြစ်ပျက်သည်ဟူသော ယုံကြည်ခြင်းကိုတွေးတောကြည့်ပါ။ ဆိုးညစ်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်လာပါက ဘယ်မျှလောက်ပြဿနာဖြစ်နိုင်မည်နည်း။

တနင်္လာနေ့ **ပေဖော်ဝါရီလ ၁၇ ရက်**
အနန္တတန်ခိုးရှင်

သမ္မာကျမ်းစာတွင် ဘုရားရှင်၏အံ့ဖွယ်တန်ခိုးတော်ကို ဖော်ပြထားပါသည်။ တန်ခိုးတော်ကိုအသုံးပြု၍ အံ့ဖွယ်ဖြစ်ရပ်တွေ့ကပ်မကုန်အောင် ပြုထားပါသည်။ ထိုစဉ်တွင်ပင် ဘုရားရှင်အလိုမရှိသောအရာများစွာတို့ ဖြစ်ပျက်ကြ၏။

ဗျာ၊ ၁၁:၁၇။ ယေရမိ၊ ၃၂:၁၇-၂၀။ လုကာ၊ ၁၃:၃၇ နှင့် မဿဲ၊ ၁၉:၂၆ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ဟေဗြဲ၊ ၁၃:၃ ကိုပါတွေးတောပါ။ ဘုရားရှင်၏တန်ခိုးတော်အကြောင်း မည်သို့သွန်သင်ထားသနည်း။

အထက်ပါကျမ်းချက်တို့မှ ထာဝရဘုရားသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်ဖြစ်သည်သာမက တန်ခိုးတော်ဖြင့် အရာခပ်သိမ်းအား အကျိုးပြုကြောင်းသွန်သင်သည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်းစာမှလည်း အနန္တတန်ခိုးရှင် (ဗျာ၊ ၁၁:၁၇။ ၂ကော၊ ၆:၁၈။ ဗျာ၊ ၁၃:၈။ ၁၆:၁၄။ ၁၉:၁၅။ ၂၁:၂၂) ဟု ဘာသာပြန်ဆိုထားသည်။ ထာဝရဘုရားသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်ဖြစ်သည်ဆိုသည့်အခါ စကားလုံးဖြင့်သာ မဟုတ်ဘဲ တန်ခိုးတော်အသုံးပြုကာ လောကဓမ္မတာကို ကြားဝင်စွပ်၍ သူ၏လူတို့ကို ကယ်တင်ခဲ့သည်။

ထာဝရဘုရားသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်ဖြစ်သည်ဆိုသော်ငြားလည်း ထာဝရဘုရားသည် မည်သည့်အရာကိုမဆို ပြုလုပ်နိုင်သည်ဟု မဆိုလိုပါ။ သမ္မာကျမ်းစာတွင်ပင် ထာဝရဘုရားမပြုနိုင်သောအရာတချို့ရှိသည်။ သာဓကအနေဖြင့် ၂တိ၊ ၂:၁၃ တွင် “မိမိကိုယ်ကို ငြင်းပယ်တော်မမူနိုင်” ဟုဆို၏။ အများသောခရစ်ယာန်တို့မှ ထာဝရဘုရားသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်ဖြစ်၍ သူ၏သဘောသဘာဝနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်မဖြစ်သမျှပြုလုပ်နိုင်သည်ကို လက်ခံကြသည်။ မဖြစ်နိုင်သောအရာ၊ သူ၏သဘောသဘာဝနှင့် ဆန့်ကျင်သောအရာ ဂေသရှေ့မန်တွင် ခရစ်တော်၏တောင်းလျှောက်ခြင်းမျိုးတို့ဖြစ်သည်။

ခရစ်တော်ကိုယ်တော်တိုင်မှ “ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသောအမှု တို့ကို တတ်နိုင်တော်မူသည်” (မသု၊ ၁၉:၂၆) ဟုဆို၏။ ကပ်တိုင်တွင် အသေမခံရမီလေးတွင် “အကျွန်ုပ်အဘ၊ ဤခွက်သည် အကျွန်ုပ်ကို လွန်သွား နိုင်လျှင် လွန်သွားပါစေသော။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်အလိုအတိုင်းမဖြစ် ပါစေနှင့်” (မသု၊ ၂၆:၃၉) ဟု တောင်းလျှောက်၏။ ခမည်းတော်သည် ခရစ်တော်အား ကပ်တိုင်မှလွတ်မြောက်စေနိုင်သော တန်ခိုးရှိပါလျက် အပြစ်သား တို့အား ကယ်တင်ရမည့်လုပ်ငန်းတွင် ထိုသို့မပြုနိုင်ပါ။ နှစ်ခုလုံးမပြုနိုင်ပါ။ တစ်ခုခုတော့ပြုရပါမည်။ ယေရှုအား သေခြင်းမှလွတ်မြောက်စေသော အပြစ်သား များကို မကယ်နိုင်တော့ပါ။

သမ္မာကျမ်းစာတွင် ဘုရားသခင်သည် လူအားလုံးကယ်တင် လိုကြောင်း သွန်သင် (၂ပမာ၊ ၁တီ၊ ၂:၄-၆။ တီတု၊ ၂:၁၁။ ၂ပေ၊ ၃:၉။ ယေဇ၊ ၃၃:၁၁) သော်လည်း လူအားလုံးကယ်တင်ခြင်းသို့ မရောက်ရပါ။ သို့ဖြစ်၍ လွတ်လပ်သောဆန္ဒနှင့် အနန္တတန်ခိုးသည် အကန့်အသတ်ဖြင့် လွတ်လပ်မှုပေးထားကြောင်း မည်ကဲ့သို့သွန်သင် ထားသနည်း။

အင်္ဂါနေ့ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ ရက်

ဘုရားသခင်ကိုချစ်ရန်

ထာဝရဘုရားသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်ဖြစ်သည်ဆိုသော်ငြားလည်း မဖြစ်သင့်သည့်အရာများကို မလုပ်နိုင်ပါ။ ဘုရားသခင်သည် သူ့အားလွတ်လပ် သောဆန္ဒဖြင့်ချစ်ရန် မဆုံးဖြတ်ပေးနိုင်ပါ။ အရာတစ်ခုခုကို မိမိ၏လွတ်လပ် သောဆန္ဒဖြင့်မဆုံးဖြတ်ဘဲ မပြုလုပ်နိုင်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်အတိုင်း ဘုရားသခင်သည် တစ်စုံတစ်ဦးမှ သူ့အားချစ်ရန် အတင်းအကျပ်မလုပ်နိုင်ပါ။ အတင်းအကျပ်လုပ်ရသောအခါတွင်လည်း မေတ္တာဖြင့်မဟုတ်တော့ပါ။

မသု၊ ၂၂:၃၇ နှင့် တရားဟော၊ ၆:၄၊ ၅ တို့ကိုဖတ်ပါ။ လွတ်လပ်သောဆန္ဒကို မည်ကဲ့သို့သွန်သင်ထားသနည်း။

အကြီးမြတ်ဆုံးပညတ်တော်သည် ဘုရားသခင်အားချစ်ခြင်းဖြစ်ရာ ဘုရားသခင်သည် လူသားအားလုံးမှ သူ့အားချစ်ရန် အလိုတော်ရှိကြောင်း ထင်ရှားသည်။ သို့ဖြစ်လင့်ကစား အားလုံးမှ ဘုရားအားမချစ်ကြပါ။ လူသား အားလုံးမှ သူ့အားချစ်နိုင်စေရန် ဘုရားသခင်သည် အဘယ်ကြောင့်မပြုလုပ် သနည်း။ ချစ်ခြင်းနှင့်ချစ်နိုင်ခြင်းတို့ကို လွတ်လပ်စွာပေးထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဟေဗြဲ၊ ၆:၁၇၊ ၁၈ နှင့် တီတု၊ ၁:၂ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ဘုရားသခင်အကြောင်း မည်သို့ပြောဆိုသနည်း။

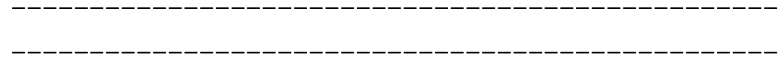
တော၊ ၂၃:၁၉ တွင် “ဘုရားသခင်သည် မုသားစကားကိုပြောအံ့သော ငှာ လူဖြစ်တော်မူသည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည် မုသားစကားမပြော” (တီတု၊ ၁:၂)။ ဘုရားသခင်၏အကြံအစည်တော်သည် မဖောက်ပြန်နိုင် (ဟေဗြဲ၊ ၆:၁၇၊ ၁၈)။ ဘုရားသခင်သည် အရာတစ်ခုပြုလုပ်ရန် ကတိပေး ထားသည်ရှိသော် သူ၏အနာဂတ်တွင် ၎င်းကတိအရဖြင့်သာ လှုပ်ရှား၏။ ဤအချက်များကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ဖန်ဆင်းထားသောသတ္တဝါအပေါင်း တို့အား ဘုရားအလိုတော်ထက် မိမိတို့၏လွတ်လပ်သောဆန္ဒဖြင့် ရွေးချယ် စေကာ ဘုရား၏အလိုတော်မဟုတ်ဘဲ၊ လူသား၏ရွေးချယ်ခြင်းသာဖြစ်စေသည်။

ဘုရားသခင်သည် ဖန်ဆင်းထားသောသတ္တဝါအပေါင်းတို့အား လွတ်လပ်သောဆန္ဒကိုပေးထားရာ လူသားသည်လည်း ဘုရားသခင်၏အလိုတော် နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုပါ လွတ်လပ်စွာရွေးချယ်နိုင်သည်။ ဝမ်းနည်းစရာမှာ လူများစွာတို့သည် မိမိတို့၏လွတ်လပ်မှုကို ဤကဲ့သို့အသုံးပြုကြရာ၊ ဘုရား သခင်အလိုမကျသောအရာ မြောက်မြားစွာတို့သည် ဘုရားသခင်နှင့်မသက်ဆိုင်ပါ။

ဘုရားသခင်အလိုမကျမှန်းသိလျက်နှင့် သင်ဘာလုပ်မိသနည်း။
ဤအချက်မှ လွတ်လပ်သောဆန္ဒကြောင့် ရရှိသောကြောက်မက်ဖွယ်
အကျိုးဆက်ကို မည်သို့သွန်သင်ထားသနည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ **ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက်**
ဘုရားသခင်၏စံနမူနာနှင့် ရည်ရွယ်ထားသောကုစားခြင်း

ဧဖက်၊ ၁၉-၁၁ ကိုဖတ်ပါ။ ကြိုတင်သတ်မှတ်ခြင်းကို မည်သို့
ပြောဆိုသနည်း။ အချို့ကယ်တင်ရန်နှင့် အချို့ပျောက်ဆုံးရန် ကြိုတင်သတ်မှတ်
ပါသလား။

ဂရိစကားလုံး (prohorizo) ကို ကြိုတင်ပြဋ္ဌာန်းသည်ဟု
ဘာသာပြန်ထားရာ ရာဇဝင်ဖြစ်ပျက်ခြင်းအကြောင်းရင်းတရားသည် ထာဝရ
ဘုရား၏သတ်မှတ်ချက်ဖြစ်သည်ဟု မသွန်သင်ထားပါ။ ဂရိစကားလုံး၏
မူရင်းသည် ကြိုတင်ဆုံးဖြတ်သည်ဟူ၏။ တစ်ဖက်သတ်ကြိုတင်ဆုံးဖြတ်ခြင်း
ပြုနိုင်သည်နည်းတူ တစ်ပါးသူတို့၏လွတ်လပ်သောဆန္ဒကို အခြေပြု၍ ကြိုတင်
ဆုံးဖြတ်ခြင်းလည်းဖြစ်နိုင်သည်။ သမ္မာကျမ်းစာတွင် ဒုတိယအဆိုအတိုင်း
ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသည်ဟု သွန်သင်ထားသည်။

သမ္မာကျမ်းစာနေရာအများတွင် (ဥပမာ၊ ရောမ၊ ၈:၂၅၊ ၃၀) ကြိုတင်
ပြဋ္ဌာန်းသည်ဟု ဘာသာပြန်ထားသောစကားလုံးသည် သတ္တဝါတို့၏
လွတ်လပ်သောဆုံးဖြတ်ခြင်းကို ကြိုတင်သိနှင့်သော ထာဝရဘုရားသည် အနာဂတ်
အတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်နေခြင်းကိုဆိုလိုသည်။ အရာအားလုံးအဆုံးသတ်
ကောင်းစေရန် ထာဝရဘုရားသည် ရာဇဝင်ကို မိမိအလိုကျလမ်းပြပို့ဆောင်
ရာတွင် သတ္တဝါတို့၏ မိမိတို့လွတ်လပ်သောဆန္ဒအရ စစ်မှန်သောမေတ္တာဖြင့်
မိတ်သဟာယဖွဲ့ခြင်းကို တန်ဖိုးထားသည်။

ဧဖက်၊ ၁:၁၁ တွင် ထာဝရဘုရားသည် မိမိစေတနာ၏အလိုတော်သို့
လိုက်၍ အလုံးစုံတို့ကို စီရင်ပြုပြင်သည်ဟုဆို၏။ ဤအဆိုသည် ထာဝရ
ဘုရားသည် အလုံးစုံတို့ကို မိမိအလိုကျစီရင်ပြုပြင်သည်ဟု ဆိုလိုပါသလား။
ဧဖက်၊ ၁:၉-၁၁ ကို သီးသန့်ဖတ်ပါက အထက်ပါအမြင်သည် မှန်ကန်
သယောင်ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ဤအမြင်သည် အရှင်အရှင်ကျွန်ုပ်တို့တွေ့မြင်
ခဲ့ရသောအမြင် လူတို့သည် ရံဖန်ရံခါထာဝရဘုရား၏အလိုတော်ကို ငြင်းပယ်
ကြသည်ဆိုသည့်အမြင်နှင့် ဆန့်ကျင်နေပါလိမ့်မည် (လုကာ၊ ၇:၃၀။ ၁၃:၃၄။
ဆာလံ၊ ၈၁:၁၁-၁၄ နှင့်နှိုင်းယှဉ်ဖတ်ပါ)။ သမ္မာကျမ်းစာသည် မိမိနှင့် မိမိ
မဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်သော် ဤကျမ်းချက်များအား မည်ကဲ့သို့နားလည်နိုင်မည်နည်း။

ဘုရားသခင်၏စံနမူနာနှင့် ရည်ရွယ်ထားသောကုစားခြင်းတို့နှစ်ခုကို
ရှင်းလင်းစွာခွဲခြားတတ်ရုံဖြင့် ဤအချက်တို့ကို ပြည့်စုံစွာနားလည်ကြပါလိမ့်
မည်။ ဘုရားသခင်၏စံနမူနာဆိုသည်မှာ သူ၏အလိုကျကို လူတိုင်းမှလိုက်လျှောက်
ပါက သူဖြစ်စေလိုသောအရာဖြစ်လာခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ ဘုရားသခင်၏
ရည်ရွယ်ထားသောကုစားခြင်းကို တစ်မျိုးရှင်းပြရသော် သတ္တဝါတို့၏လွတ်လပ်သော
ရွေးချယ်မှုဖြင့် ဘုရားသခင်၏အလိုတော်မှလမ်းလွဲခြင်းတို့အားလုံးကို ကြိုတင်
၍ထည့်စဉ်းစားထားပြီးခြင်းဟု ဆိုလိုသည်။ ဧဖက်၊ ၁:၁၁ သည် ဘုရားသခင်၏
ရည်ရွယ်ထားသောကုစားခြင်းဖြစ်တန်ရာ၏။

ဘုရားသခင်၏အနာဂတ်အား ကြိုတင်သိမြင်ခြင်းသည်
အနန္တဉာဏ်ဖြစ်သဖြင့် ရွေးချယ်မှုမှန်သမျှ အကောင်းအဆိုးတို့ကို
ကြိုတင်သိမြင်သဖြင့် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့၏အကျိုး (ရောမ၊ ၈:၂၈)
ကို ပြုနိုင်သည်ဆို၏။ ဤအမှန်တရားမှ သင်သည် မည်သည့်နှစ်သိမ့်
ခြင်းရနိုင်မည်နည်း။

ကြာသပတေးနေ့ **ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၀ ရက်**
ခရစ်တော်သည် လောကကိုအောင်မြင်

အရာခပ်သိမ်းတို့သည် ဘုရားသခင်၏စံနမူနာအတိုင်းဖြစ်ခဲ့သော်
ဆိုသွမ်းခြင်းမရှိဘဲ မေတ္တာနှင့်ညီညွတ်ခြင်းသာရှိလိမ့်မည်။ စကြဝဠာတစ်ခုလုံး

သည်လည်း ဘုရားသခင်၏စံနမူနာအတိုင်းသာ ပြန်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုစဉ်တွင် ဘုရားသခင်သည် သတ္တဝါအားလုံး၏လွတ်လပ်သောဆုံးဖြတ်ချက်ကိုညွှန်ကြားကာ သူ၏အလိုတော်ကိုလည်း ဆောင်ရွက်နေသည်။

မုန့်ဖုတ်ပြိုင်ပွဲတစ်ခုတွင် ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်သူအားလုံးတို့သည် သတ်မှတ်ထားသောပါဝင်ပစ္စည်းများအပြင် အခြားမိမိတို့ထည့်ဝင်လိုသောပစ္စည်းများကို ထည့်ဝင်ကာ မိမိတို့ဖုတ်လိုသောမုန့်မျိုးကို ဖုတ်နိုင်ခွင့်ရှိသည်ဆို၏။ နောက်ဆုံးတွင် မုန့်ဖုတ်သူများမှ မိမိတို့ဖုတ်သည်အတိုင်း အဆုံးအဖြတ်ပေးမည်ဖြစ်သည်။ ထိုနည်းတူစွာ ထာဝရဘုရားသည် သတ္တဝါတိုင်းတို့မှ မေတ္တာထားနိုင်ရန် ၎င်းတို့၏လွတ်လပ်မှုကို လိုက်လျော၍ ကမ္ဘာ့ရာဇဝင်တွင် ပါဝင်ပစ္စည်းများတို့သည် ဘုရားရွေးချယ်သောအရာများထက် ဘုရားအလိုရှိသောအရာများနှင့် ဆန့်ကျင်သောအရာများဖြစ်နေတတ်သည်။

ဤအမြင်တွင် ဘုရားသခင်၏စောင့်ရှောက်ခြင်းသည် အတိုင်းအတာတစ်ခုခုနှင့် မကန့်သတ်ဘဲ ဘုရားသခင်သည် ဖြစ်ပျက်သမျှအား တစ်ဖက်သတ် ထိန်းချုပ်နေသယောင်ဖြစ်၏။ အမှန်မှာ ဤကိစ္စတွင် ဘုရားသခင်၏စောင့်ရှောက်ခြင်းကို မျက်နှာနှစ်ဖက်မှ ကြည့်ရပါမည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင်ဖြစ်ပျက်သောအရာတချို့တို့သည် ဘုရားမှဖြစ်စေသောအရာများဖြစ်၍ အခြားသောအရာ (ဆိုးသွမ်းခြင်း) တို့သည် သတ္တဝါတို့၏လွတ်လပ်စွာဆုံးဖြတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရားအလိုမကျသော အဖြစ်အပျက်မြောက်မြားစွာရှိသည်။

ယောဟန်၊ ၁၆:၃၃ ကိုဖတ်ပါ။ ဤကျမ်းချက်သည် ဒုက္ခဆင်းရဲများကြား၌ မည်သည့်မျှော်လင့်ခြင်းပေးသနည်း။

ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကာလတွင် ထိုဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းများမှ ဘုရားသခင်ကယ်တင်မည်ဟု လူတချို့သည် လွဲမှားစွာယုံကြည်နေကြသဖြင့် ယုံကြည်ခြင်း

ယိမ်းယိုင်နေတတ်ကြသည်။ ယေရှုခရစ်၏ပြောကြားခြင်းနှင့်မူ ခြားနားလှ၏။ သူ့နောက်ကိုလိုက်သောသူတို့သည် လောကတွင် ထိုဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းများကို ခံစားရမည်ဖြစ်သော်လည်း ခရစ်တော်သည် လောကကိုအောင်နိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်သဖြင့် မျှော်လင့်ခြင်းရှိသည်ဟုဆို၏ (ယောဟန်၊ ၁၆:၃၃)။

ထိုဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းများကို ကျွန်ုပ်တို့ရင်ဆိုင်ရခြင်းသည် ဘုရားသခင်၏စံနမူနာအတိုင်းဖြစ်စေချင်သောကြောင့်မဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့အမြစ်တံသိုမှီးထားရမည့်ပုံရိပ်ကြီးမှာ မဟာတိုက်လှန်ပွဲကြီးဖြစ်သည်။ အဆိုးသည် အကောင်းအတွက်မလိုအပ်သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် အဖြစ်အပျက်ဆိုးများထဲမှ အကောင်းကိုဆွဲထုတ်နိုင်သည်။ ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်ပါက ကျွန်ုပ်တို့၏ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းများအားဖြင့် သူ့အနားသို့ဆွဲသွင်းရုံမက သူတစ်ပါးတို့ကိုပင် အကြင်နာပေးနိုင်ရန် လှုံ့ဆော်ပေးပါသည်။

သောကြာနေ့ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၁ ရက် ဆက်လက်လေ့လာရန်။

Ellen G. White, "God With Us", pp. 19-26, in the Desire of Ages ကိုဖတ်ပါ။

“ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ရွေးနုတ်ခြင်းစီမံကိန်းသည် အာဒံနှင့်ဧဝတို့ကျဆုံးပြီးနောက်မှ စတင်စီစဉ်သည်မဟုတ်ပါ။ “ရှေးကပ်ကာလပတ်လုံးမှတစ်ဆင့်ပြီးလျှင် ယခုမှထင်ရှားသော” အရာဖြစ်သည် (ရောမ၊ ၁၆:၂၅)။ ၎င်းသည် ထာဝရကာလမှစ၍ ဘုရားသခင်ရာဇဝင်၏ အုတ်မြစ်အဖြစ်တည်ခဲ့သည်။ အစအဦးကတည်းကပင် ဘုရားသခင်နှင့် ခရစ်တော်တို့သည် စာတန်၏ ဖောက်ပြန်ခြင်းနှင့် လှည့်ဖြားခြင်းဖြင့် လူသား၏ကျဆုံးခြင်းတို့ကို ကြိုသိထားနင့်ပြီဖြစ်သည်။

ဘုရားသခင်သည် အပြစ်တည်ရှိရန် ချမှတ်မထားခဲ့ပါသော်လည်း တည်ရှိမည်ကို ကြိုတင်သိမြင်၍ ထိုကြောက်မက်ဖွယ်အကျိုးဆက်အား ရင်ဆိုင် နိုင်ရန် စီမံကိန်းဆွဲရတော့သည်။ လောကကိုချစ်အားကြီးလွန်းသောကြောင့် သူ၏တစ်ဦးတည်းသောသားတော်ကိုပေးရန် ပဋိညာဉ်ပြုလေ၏။ သူ့ကိုယုံကြည် သူအပေါင်းတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်ဘဲ ထာဝရအသက်ရစေခြင်းငှာ (ယော၊ ၃း၁၆) ဟုဆို၏။” (Ellen G. White, The Desire of Ages, p. 22).

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ

- ၁။ ထာဝရဘုရား၏လိုအင်ဆန္ဒသည် ပြည့်စုံလေ့မရှိဟူသောအဆိုသည် လောကတွင်ဖြစ်ပျက်သောအရာတို့အပေါ် ထိုအဆိုသည် သင်၏အမြင်အား မည်ကဲ့သို့လွှမ်းမိုးနိုင်မည်နည်း။ ထာဝရဘုရား၏မပြည့်စုံသောလိုအင်ဆန္ဒ များရှိသည်ကို လက်တွေ့နားလည်စေရန် မည်သည့်သာဓကများရှိသနည်း။
- ၂။ ကြာသပတေးသင်ခန်းစာတွင် ထာဝရဘုရားနှင့် ခရစ်တော်တို့သည် စာတန်၏ဖောက်ပြန်ခြင်းကို ကြိုတင်သိမြင်သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့အား ဆက်လက်ဖန်ဆင်းထားပါသည်။ မေတ္တာကိုလည်း ထည့်ရောရမည်ဖြစ်ရာ ထိုမေတ္တာသည် လွတ်လပ်နေရပါမည်။ ကျွန်ုပ်တို့အားချစ်နိုင်သူများမဟုတ်ဘဲ ချစ်တတ်သူများအဖြစ် ဖန်ဆင်းထားရာ၊ ထိုအရာကပင် ယေရှုကိုကပ်တိုင် သို့ပို့ဆောင်လေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အားမေတ္တာ၏လွတ်လပ်ခြင်းဖြင့် မငြင်းပယ် ဘဲ ခရစ်တော်သည် ကပ်တိုင်ပေါ်တွင် ဆင်းရဲခံစေသော ဘုရားသခင်၏ အုပ်ချုပ်ရေးသည် မည်မျှသန့်ရှင်း၍ မည်မျှလေးနက်သနည်း။

၃။ ကျွန်ုပ်တို့သည် လောက၏ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းအတွက် မြည်တမ်းကြသော် လည်း၊ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်တိုင်သည် ထိုဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းအတွက် ဝမ်းနည်းပက်လက်ဖြစ်သည်ကို မည်မျှလောက် သင်သည်စဉ်းစားမိပါ သနည်း။ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်တိုင်သည် ထိုဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းအတွက် ဝမ်းနည်းပက်လက်ဖြစ်သည်ကို သင်နားလည်သဘောပေါက်ခြင်းသည် ထိုဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းအပေါ် သင်၏နားလည်မှုသည် မည်သို့အပြောင်းအလဲ ရှိလာသနည်း။

သင်ခန်းစာ (၉)
စကြဝဠာပဋိပက္ခ
ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၂ - ၂၈

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၂ ရက်**
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ မဿဲ၊ ၁၃:၂၄-၂၇။ ကမ္ဘာ၊ ၁:၃၁။ ယေဇကျေ၊
၂၈:၁၂-၁၉။ ဟေရှာယ၊ ၁၄:၁၂-၁၅။ မဿဲ၊ ၄:၁-၁၁။ ယောဟန်၊
၈:၄၄၊ ၄၅။

အလွတ်ကျမ်းချက်
“သင်နှင့်မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်နှင့် မိန်းမ၏
အမျိုးအနွယ်ကိုလည်းကောင်း ငါသည် ရန်ငြိုးဖွဲ့စေမည်။ သူသည်
သင်၏ခေါင်းကိုကြိတ်လိမ့်မည်။ သင်သည်လည်း သူ၏ဖနောင့်ကို
ကြိတ်လိမ့်မည်” (ကမ္ဘာ၊ ၃:၁၅)။

ခရစ်တော်နှင့်စာတန်တို့အကြား မဟာတိုက်ပွဲသည် သမ္မာကျမ်းစာဆိုင်ရာ
ဘာသာရေးလေ့လာမှု၏ဗဟိုဖြစ်လေသည်။ စကြဝဠာမှာကျဆုံးလေပြီးသော
သတ္တဝါများတို့သည် ထာဝရဘုရားအား ပုန်ကန်ခြင်းသည် ကျမ်းစာ၏ထင်ရှား
သောအကြောင်းအရာတစ်ခုဖြစ်ပြီး (မဿဲ၊ ၁၃:၂၄-၃၀၊ ၃၇-၃၉။ ဗျာ၊ ၁၂:၇-
၁၀) ခရစ်ယာန်အချို့တို့မှ ထိုအကြောင်းအရာကို ငြင်းပယ်ထားကြသည်။

သမ္မာကျမ်းစာ၏ရှုထောင့်မှကြည့်လျှင် စကြဝဠာ၏ပဋိပက္ခကြီးသည်
ထာဝရဘုရားအား သူ၏နိုင်ငံတော်တွင် နတ်ဆိုးနှင့် ၎င်း၏တမန်တို့မှ ပုန်ကန်
သည်ဆိုသည်မှာ သမ္မာကျမ်းစာ၏ပင်မဇာတ်လမ်းဖြစ်သည်ကို မမေ့ကောင်းပါ။
ဧဝံဂေလိကျမ်းတို့တွင် နတ်ဆိုးတို့မှ ထာဝရဘုရားအား ပုန်ကန်သည့်သာဓက
မြောက်မြားစွာပါရှိ၏။

ဒီအပတ်အစတွင် အောက်ပါမေးခွန်းကြီးနှစ်ခုအား သမ္မာကျမ်းစာအရ
ဖြေကြားသွားကြပါမည်။

- (၁) ထာဝရဘုရားနှင့် စာတန်တို့၏မဟာပဋိပက္ခကြီးသည် မည်သည့်နေရာ
တွင်ဖြစ်ပွားသနည်း။
- (၂) သမ္မာကျမ်းစာအရ ထိုတိုက်ပွဲ၏သဘောသဘာဝသည် အဘယ်နည်း။

တနင်္ဂနွေနေ့ **ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၃ ရက်**
ရန်သူပြုသောအမှုတည်း
မဿဲ၊ ၁၃:၂၄-၂၇ ကိုဖတ်ပါ။ ဤသရုပ်ပြပုံသည် လောကရှိ
ဆိုးသွမ်းခြင်းကို မည်ကဲ့သို့နားလည်စေသနည်း။

ယေရှုသည် မြေပိုင်ရှင်တစ်ဦးမှ မိမိလယ်တွင် ကောင်းသောမျိုးစေ့ကို
ကြဲသည်ဟုဆိုသည်။ သို့ဖြစ်လင့်ကစား တောပင်များထင်ရှားနေသည်ဆို၏။
ဤအခြင်းအရာကိုတွေ့သောကျွန်တို့သည် အိမ်ရှင်ထံသို့သွား၍ ဆရာ၊ ကောင်း
သောမျိုးစေ့ကိုသာ ကြဲသည်မဟုတ်လော။ တောပင်များတို့သည် ထင်ရှားနေပါ
တကားဟူ၍ လျှောက်ထားကြ၏ (မဿဲ၊ ၁၃:၂၇)။ ဤမေးခွန်းသည် ယနေ့
တွင်ပင် မေးလေ့ရှိသောဆိုးညစ်ခြင်းပြဿနာဖြစ်သော ထာဝရဘုရားသည်
လုံးဝကောင်းမွန်သောလောကကို ဖန်ဆင်းသည်ဆိုသော် ဆိုးညစ်ခြင်းသည်
အဘယ်သို့ရှိနိုင်သနည်းဟူသည့် မေးခွန်းနှင့်တူညီ၏။

မဿဲ၊ ၁၃:၂၈-၃၀ ကို မဿဲ၊ ၁၃:၃၇-၄၀ တွင်ရှိသော ခရစ်တော်
၏အနက်ပြန်ခြင်းနှင့်နှိုင်းယှဉ်ဖတ်ပါ။ စကြဝဠာ၏မဟာတိုက်ပွဲကြီးအား
မည်ကဲ့သို့အလင်းပေးသနည်း။

သခင်သည် ‘ကျွန်အားရန်သူပြုသောအမှုတည်း’ (မသု၊ ၁၃:၂၈) ဟု ဆို၏။ ယေရှုမှ ‘ကောင်းသောမျိုးစေ့ကြသူကား လူသားဖြစ်၏’ ဟုဆိုရာ ယေရှု သူကိုယ်တိုင်ပင်ဖြစ်သည် (မသု၊ ၁၃:၃၇)။ ‘လယ်ကား ဤလောကဖြစ်၏’ (မသု၊ ၁၃:၃၈)။ ‘ရန်သူကား မာရ်နတ်နှင့် တောစပါးကား မကောင်းဆိုးဝါး’ ဖြစ်သည် (မသု၊ ၁၃:၃၉) ဟု ခရစ်တော်နှင့် စာတန်တို့အကြား တိုက်ပွဲကြီးကို ရှင်းလင်းစွာတင်ဆက်သွားသည်။ လောကတွင် အဘယ်ကြောင့်ဆိုးညစ်ခြင်း ရှိနေနိုင်သနည်း။ ဆိုးညစ်ခြင်းသည် ရန်သူ (မာရ်နတ်) ၏သခင်အား အံ့တု ခြင်း၏ရလဒ်ပေတည်း။ ‘ရန်သူပြုသောအမှုတည်း’ (မသု၊ ၁၃:၂၈)။

ဤအဖြေသည် အောက်ပါမေးခွန်းပေါ်လာစေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သွား၍ တောပင်တို့ကိုရွေးနှုတ်ခြင်းငှာ အလိုရှိသလော။ တစ်မျိုးပြောရသော် ဆိုးသွမ်း ခြင်းအား အဘယ်ကြောင့် ချက်ချင်းအမြစ်မလှန်ရသနည်း။ သခင်က ငါအလို မရှိပါ။ တောပင်တို့ကိုရွေးနှုတ်လျှင် စပါးပင်တို့ကိုရောနှော၍ နတ်မိမည်စိုးရိမ် စရာအကြောင်းရှိ၏။ စပါးရိတ်ရာကာလတိုင်အောင် အပင်နှစ်မျိုးတို့သည် အတူ ကြီးပွားပါလေစေ (မသု၊ ၁၃:၂၉၊ ၃၀ နှင့် မာကု၊ ၄:၂၉ ကိုနှိုင်းယှဉ်ဖတ်ပါ)။ ထိုသရုပ်ပြပုံပြင်အတိုင်း ထာဝရဘုရားသည် နောက်ဆုံးတွင် ဆိုးညစ်ခြင်းအား အဆုံးသတ်မည်ဖြစ်ရာ၊ မကြီးထွားမီ အမြစ်လှန်ခြင်းဖြင့် ကောင်းသောအပင်များ အား မထိခိုက်စေချင်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

စပါးများထဲမှ တောပင်များအား အမြစ်လှန်ရာတွင် အဘယ် အန္တရာယ်များရှိနိုင်သနည်း။ ထိုစဉ်မှာပင် ကျွန်ုပ်တို့ရင်ဆိုင်နေရ သောဆိုးသွမ်းခြင်းတို့အား အဘယ်ကြောင့်လျစ်လျူမရှုသင့်သနည်း။

ဇနနီဇနနီ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၄ ရက်
ကမ္ဘာ့မဟာတိုက်ပွဲ၏ဇာစ်မြစ်

ထိုသရုပ်ပြပုံပြင်ထဲတွင် ပိုင်ရှင်သည် ကောင်းသောမျိုးစေ့ကိုသာ စိုက်သော်လည်း လယ်ထဲတွင် ဆိုးသောမျိုးစေ့သည် မည်ကဲ့သို့ရှိနိုင်သနည်း

ဆိုသည့်မေးခွန်းနှင့်ထပ်တူ ထာဝရဘုရားသည် ကမ္ဘာကြီးအား လုံးဝကောင်းမွန် စွာ ဖန်ဆင်းထားသော်လည်း မည်ကဲ့သို့ဆိုးညစ်ခြင်းရှိနိုင်သနည်း။

ကမ္ဘာ၊ ၁:၃၁ ကိုဖတ်ပါ။ ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာကိုဖန်ဆင်း ပြီးသောအခါ မည်ကဲ့သို့မြှောက်ဆို၍ အဘယ်ကြောင့်အရေးကြီးသနည်း။

ကမ္ဘာ၊ ၁:၃၁ တွင် ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာကိုဖန်ဆင်းပြီးသော အခါ “အလွန်ကောင်း၏” ဟုဆို၏။ ကမ္ဘာ၊ ၁ တွင် ဆိုးညစ်ခြင်း၏အရိပ် အမြှောက်ပင်မရှိပါ။ သို့ဖြစ်လျှင် လူသားတို့အပေါ်ဆိုးညစ်ခြင်းသည် မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်လာသနည်း။

ကမ္ဘာ၊ ၃:၁-၇ ကိုဖတ်ပါ။ ဆိုးညစ်ခြင်းသည် လောကသို့ မည်ကဲ့သို့ရောက်လာသည်ဆိုသနည်း။ စကြဝဠာတိုက်ပွဲ၏သဘော သဘာဝကို မည်ကဲ့သို့အလင်းပေးသနည်း (ဗျာ၊ ၁၂:၇-၉ ကိုလည်း ဖတ်ပါ)။

ထိုဇာတ်လမ်းတွင် ဘုရားသခင်၏ဝိသေသလက္ခဏာအား မြွေကြီးမှ မမှန်မကန်စွာပုံစံပြောဆိုရာတွင် မာရ်နတ်ကိုယ်တိုင်သည် ရှေးမြွေဟောင်းအဖြစ် ရပ်တည်ခဲ့သည် (ဗျာ၊ ၁၂:၇-၉)။ မြွေကြီးသည် ထာဝရဘုရား၏ညွှန်ကြားချက် အပေါ် သံသယဝင်စေ၍ ထာဝရဘုရား၏ညွှန်ကြားချက်အား ပြောင်းပြန်ဖြစ် လှသောမေးခွန်းတစ်ခုကို အသုံးပြုသွားသည်။ မာရ်နတ်သည် ထာဝရဘုရား၏ ညွှန်ကြားချက်ကို တိုက်ရိုက်စိန်ခေါ်လိုက်ကာ “သင်တို့သည် ဧကန်အမှန် သေရမည်မဟုတ်ပါ” (ကမ္ဘာ၊ ၃:၄) ဟု ဆိုလေ၏။ ထာဝရဘုရားလား၊ မြွေကလား၊ တစ်ဦးဦးသည် ဧဝအားလိမ်ပြောနေပြီဖြစ်သဖြင့် ဧဝသည်လည်း ထာဝရဘုရားလား၊ မြွေကိုလား တစ်ဦးဦးအားယုံရပါတော့မည်တည်း။

သမ္မာကျမ်းစာနေရာအမြောက်အမြားတွင် တိုက်ပွဲ၏သဘောသဘာဝ သည် မည်သူ့ကို အပြည့်အဝချစ်၍ ယုံရမည်နည်းဟူသောအချက်ဖြစ်သည်။ သင်သည် တစ်ဦးဦးအားယုံကြည်ခြင်း၊ သူသည် မည်သည့်လူမျိုးအစား

ဖြစ်၍၊ သူသည် ယုံထိုက်မယုံထိုက်စသည်တို့ကို ၎င်းအပေါ် သင်၏ချစ်ခြင်း၊ ယုံခြင်းနှင့် စကားနားထောင်ခြင်းတို့ကိုဖြစ်စေသည်။

ကမ္ဘာ၊ ၃:၁၅ ကိုဖတ်ပါ။ ထာဝရဘုရား၏ကြေညာချက်တွင် မိန်းမ၏အမျိုးသည် မေရှိယဖြစ်၍ သူသည် မြွေ၏ခေါင်းကိုကြိတ်လိမ့် မည်ဆိုသည်မှာ သမ္မာကျမ်းစာတွင် ပထမဦးဆုံးစဝံဂေလိသတင်းကောင်း ဖြစ်လေသည်။ ၎င်းသည် မဟာတိုက်လှန်ပွဲ၏သဘောသဘာဝကို သိနားလည်ရန် မည်ကဲ့သို့အားဖြည့်ပေးကာ မျှော်လင့်ခြင်းပေးသနည်း။

အင်္ဂါနေ့ **ပေဖော်ဝါရီလ ၂၅ ရက်**
ကောင်းကင်မဟာတိုက်ပွဲ၏ဇာစ်မြစ်

ကမ္ဘာ၊ ၁ မှ ၃ တွင်သာလျှင် အာဒံနှင့်ဧဝမကျဆုံးမိကပင် အဆိုးရှိနှင့်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ အဆိုးသည် ကောင်းမကောင်းသိကျွမ်း ရာအပင်ဟူသော နာမအား အခြေတည်၍ပေါ်လာ၏ (ကမ္ဘာ၊ ၂:၉၊ ၁၇)။ မြွေသည် ထာဝရဘုရားမှသားပြောသည်ဟုစွပ်စွဲရာ မှသားပြောနေသူသည် မြွေပင်ဖြစ်၏။ မြွေတည်ရှိခြင်းသည် (ဗျာ၊ ၁၂:၉) သူ၏မှသားနှင့်ယှဉ်တူ ဆိုးညစ်ခြင်းကို ပြသလေသည်။ ကျဆုံးခြင်းမရှိမီ ဒေဒ်မှာပင် အဆိုးရှိနေ သည်ကိုလည်း တွေ့မြင်ရပါသည်။

ယေဇုကျေလ၊ ၂၈:၁၂-၁၉ နှင့် ထွက်၊ ၂၅:၁၉၊ ၂၀ ကိုဖတ်ပါ။
ဤကျဆုံးခြင်း၏သဘောသဘာဝသည် အဘယ်နည်း။

ဤကျမ်းချက်တို့အရ အဆိုး၏မူလဇာစ်မြစ်နှင့် စကြဝဠာ၏ပဋိပက္ခ ကြီးသည် ကောင်းကင်တွင်ပင်စတင်၏။ စာတန်သည် မကျဆုံးမီတွင် ကောင်းကင်တမန်ချုပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်ရုံမက “သင်သည် ထူးဆန်းသောတံဆိပ်ဖြစ်သည်။ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၍ တင့်တယ်ခြင်းအသရေလည်း

စုံလင်လျက်ရှိ၏။ ဒေဒ်အရပ်၊ ဘုရားသခင်၏ဥယျာဉ်တော်၌နေပြီ” (ယေဇုကျေ၊ ၂၈:၁၂၊ ၁၃)။ လူသားတုရမင်းကြီးနှင့်တကွ မည်သည့်လူသားနှင့်မျှ နှိုင်းယှဉ် မရနိုင်ပါ။ လူစီဖာ၏ကျဆုံးခြင်းအား ရိပ်ခနဲမြင်တွေ့ရခြင်းသာဖြစ်သည်။

ဟေရှာယ၊ ၁၄:၁၂-၁၅ ကိုဖတ်ပါ။ မဟာတိုက်လှန်ခြင်းအပေါ် မည်သည့်အလင်းထပ်ဖြည့် ပေးသနည်း။

ဟေရှာယ၊ ၁၄ အရ၊ လူစီဖာသည် မိမိကိုယ်ကို ထာဝရဘုရားကဲ့သို့ ချီးမြှောက်ရန် ဆုံးဖြတ်၏။ ဤကျမ်းချက်သည် ယေဇုကျေလ၊ ၂၈ တွင် သင်သည် ကိုယ်၏တင့်တယ်ခြင်းအသရေကြောင့် ဝါကြွားသောစိတ်ရှိ၏ (ယေဇု၊ ၂၈:၁၇) ဟူသောအချက်ကို ထပ်မံဖြည့်စွက်ပေးသည်။ ၎င်းအလှကို ဖန်ဆင်း ပေးသောထာဝရဘုရားအား ချီးမွမ်းရမည့်အစား ဝါကြွားလာလေတော့သည်။ သာ၍ဆိုးသည်မှာ ထာဝရဘုရားအား မကောင်းကြောင်းပြော၍ ကန်ထုတ်ကာ ဘုရား၏နေရာကိုယူနိုင်ရန်ကြိုးစား၏။ ဟေဗြဲဘာသာတွင် ကုန်သွယ်ခြင်း (ယေဇု၊ ၂၈:၁၆) ကို မကောင်းကြောင်းပြောခြင်းနှင့်ပုံဖော်ထားရာ ထာဝရဘုရား နှင့် ကျွန်ုပ်တို့အား တိုက်ခိုက်ခြင်းတွင် အသုံးပြုလိမ့်မည်။

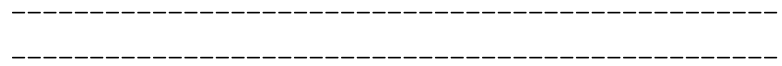
ကျဆုံးခဲ့သောလူစီဖာ၏မူလဇာစ်မြစ်သည် ဖွားသောနေ့မှစ၍ အပြစ်ထင်ရှားသောနေ့တိုင်အောင် စုံလင်သည်ဆိုသည်ကို မည်သို့ နားလည်ကြသနည်း (ယေဇုကျေ၊ ၂၈:၁၅)။ စိတ်လွတ်လပ်မှုဖြင့် စုံလင်သူတစ်ဦးသည် အဘယ်သို့စုံလင်ခြင်းမရှိတော့ဘဲ ကျဆုံးနိုင်သနည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ **ပေဖော်ဝါရီလ ၂၆ ရက်**
ငါ့ကိုပျပ်ညွတ်ကိုးကွယ်လျှင်

ထာဝရဘုရား၏ရာဇပလ္လင်ကိုသိမ်းပိုက်ရန် စာတန်၏ကြီးပမ်းမှုများကို မသေ၊ ၄ နှင့် လုကာ၊ ၄ တို့တွင် မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။ ယေရှုနှင့်

လှည့်ဖြားသူတို့၏တွေ့ဆုံပွဲကြီးသည် မဟာတိုက်လှန်ပွဲအား မီးမောင်းထိုးပေးခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဤနေရာတွင် ယေရှုခရစ်တော်နှင့် စာတန်တို့၏ပဋိပက္ခကြီး၏ဖြစ်ရပ်မှန်ကို ခရေစတိုတွင်းကျတွေ့ရပေသည်။

မသု၊ ၄း၁-၁၁ ကိုဖတ်ပါ။ ခရစ်တော်နှင့်စာတန်တို့၏မဟာတိုက်လှန်ပွဲ၏ဖြစ်ရပ်မှန်ကိုပင် မည်သို့ဖော်ပြသနည်း။

မာရ်နတ်၏စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းကိုခံရမည်အကြောင်း၊ ယေရှုအား ဝိညာဉ်တော်သည် တောသို့ပို့ဆောင်တော်မူ၏ (မသု၊ ၄း၁)။ ဤအစီအစဉ်ကို မရင်ဆိုင်မီတွင် ယေရှုသည် ရက်ပေါင်းလေးဆယ်ပတ်လုံး အစာရှောင်ထားခဲ့သည်။ မာရ်နတ်သည် ရောက်လာသောအခါ ယေရှု၏ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းကို အခွင့်ကောင်းယူကာ ကျောက်ကိုမုန့်ဖြစ်စေရန်စုံစမ်း၏။ ယေရှုသည်လည်း နှုတ်ကပတ်တော်ဖြင့်ရင်ဆိုင်သဖြင့် စာတန်၏ပရိယာယ်သည် ကျဆုံး၏။ ထိုနောက် ယေရှုသည် မိမိကိုယ်ကိုစိတ်ကြီးဝင်စေရန် ဗိမာန်တော်ထိပ်ချွန်မှ ခုန်ဆင်းမည်အကြောင်း စုံစမ်းပြန်၏။ ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏သားတော်စစ်စစ်ဖြစ်ပါက ကောင်းကင်တမန်တို့မှ ကယ်မမည်ဟု ကျမ်းစကားအား ပုံပြောင်းကာ စုံစမ်း၏။ တစ်ဖန်ယေရှုသည် ကျမ်းစကားကိုဖတ်ကာ စုံစမ်းခြင်းကိုရင်ဆိုင်ပြန်၏။ တတိယအကြိမ်တွင် မာရ်နတ်သည် သူတောင့်တသည့် အရာပြည့်စုံရန် ကြိုးစားပြန်၏။ ယေရှုသည် သူ့အားဝတ်ပြုစေလိုသည်။ ထာဝရဘုရားကသာလျှင် ပိုင်ဆိုင်သောဝတ်ပြုခြင်းကို လူယူလို၏။

ထိုသို့ပြုရန် ယေရှုအား လောက၌ရှိသမျှသောတိုင်းနိုင်ငံတို့နှင့် ၎င်းတို့၏ဘုန်းစည်းစိမ်ကိုပြည့်စုံ၍ ကိုယ်တော်သည် ငါ့ကိုပျပ်ညွတ်ကိုးကွယ်လျှင် ယခုပြလေသမျှတို့ကိုပေးမည် (မသု၊ ၄း၈၊ ၉) ဟု ဆိုလေ၏။ ထိုမသုကျမ်းနှင့်ထပ်မျှ လုကာ၊ ၄း၆ တွင်လည်း ဤဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသမျှတို့ကို ငါ၌အပ်ခဲ့ပြီ။ ငါသည် ပေးလိုသောသူ၌ ပေးရသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်အား

ပေးပါမည် (လုကာ၊ ၄း၆) ဟုဆိုလေသည်။ ဤတစ်ကြိမ်လည်း သမ္မာကျမ်းစာဖြင့်ပင် စုံစမ်းသူကိုရင်ဆိုင်ပြန်ရာ စာတန်ကျဆုံးပြန်၏။ ယေရှုသည် ရန်သူ၏တိုက်ခိုက်ခြင်းကို သမ္မာကျမ်းစာဖြင့် သုံးကြိမ်လုံးလုံးကာကွယ်ခဲ့သည်။

ဖေကံ၊ ၆း၁၂ တွင် “ငါတို့သည် အသွေးအသားရှိသောရန်သူတို့နှင့် ဆိုင်ပိုင်တိုက်လှန်ကြရသည်မဟုတ်။ အထွတ်အမြတ်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ အာဏာစက်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ လောကီမှောင်မိုက်၌ အစိုးတရပြုလုပ်သောမင်းတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ မိုးကောင်းကင်၌ နေသောနတ်ဆိုးတို့နှင့်လည်းကောင်း ဆိုင်ပိုင်တိုက်လှန်ရကြ၏” ဟုဆို၏။ ကြောက်လန့်ခြင်းဖြင့် နေထိုင်ရမည်မဟုတ်သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရုန်းကန်မှုရှိနေသည်ကို သတိရှိရပါမည်။

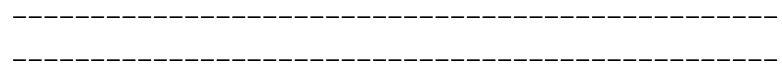
ကြာသပတေးနေ့ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၇ ရက် စကြဝဠာပဋိပက္ခ၏သဘောသဘာဝ

ဘုရားသခင်နှင့် စာတန်တို့အကြား မဟာတိုက်လှန်ပွဲကို တော်တော်များများတွေ့ကြရပါပြီ။ ဤမျှလောက်တိုက်လှန်ပွဲသည် မည်ကဲ့သို့ဖြစ်ပွားနိုင်သနည်း။ အနန္တတန်ခိုးရှင်အား မည်သူဆန့်ကျင်ရဲသနည်း။ ထိုစကြဝဠာပဋိပက္ခကြီးသည် အာဏာလုပွဲဖြစ်သော်လည်း တိုက်ပွဲမစမီကတည်းကပင် ရှိနှင့်ပြီးလေပြီ။ ပုံစံတစ်မျိုးလေးတော့ဖြစ်ရမည်။ ဧကန်အမှန်မှာ ထာဝရဘုရား၏ ဝိသေသလက္ခဏာအပေါ်အငြင်းပွားခြင်း၊ စာတန်မာရ်နတ်သည် ထာဝရဘုရား၏ မကောင်းကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်စုံလင်၍ မေတ္တာပြည့်ဝသူမဟုတ်ကြောင်းတို့ကို ပြောဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ဤအဆိုတို့အား တန်ခိုးအာဏာ၊ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ခြင်းဖြင့် မအောင်နိုင်ပါ။ နှစ်ဦးစလုံး၏ဝိသေသလက္ခဏာတို့ဖြင့် ယှဉ်ပြိုင်ရမည်ဖြစ်သည်။

အပြစ်နှင့်ဆက်ဆံရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် သမ္မာတရားတို့ကိုသာ အသုံးပြုမည်ဖြစ်သည်။ စာတန်သည် ထာဝရဘုရား

အသုံးမပြုသောမုသားနှင့် အလိမ်အညာတို့ကိုသာ အသုံးပြုသည်။ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် မှားယွင်းကြောင်း၊ သူ၏ရာဇဝလ္လင်အား ကောင်းကင်တမန်များရှေ့မှောက်တွင် မှားယွင်းစွာဖော်ပြခြင်း၊ ကောင်းကင်သားများအား ဘုရားသခင်ထုတ်ပြန်သောပညတ်တို့သည် မျှတမှုမရှိကြောင်း၊ သူသည် မိမိကိုယ်သာ ချီးမြှောက်လိုကြောင်း စသည်ဖြင့်ပြောဆိုလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏အုပ်ချုပ်မှုသည် တရားမျှတ၍ ပညတ်တော်သည် စုံလင်ကြောင်း ကောင်းကင်သားတို့မျက်မှောက်တွင် ချပြရပါမည်။ စာတန်သည်လည်း မိမိသည် စကြဝဠာ၏ကောင်းရာကောင်းကြောင်း ရှေးရှုသည်ဟုဆိုသည်။ လူယူသူ၏ စစ်မှန်သောဝိသေသလက္ခဏာနှင့် ရည်ရွယ်ချက်တို့ကို အားလုံးမှနားလည်ရပါမည်။ သူ၏ဆိုးညစ်သောလုပ်ရပ်များပေါ်လွင်ထင်ရှားစေရန် အချိန်လုံလောက်ရပါမည်။” (Ellen G. White, The Great Controversy, p. 498).

ယောဟန်၊ ၈:၄၄၊ ၄၅ နှင့် ဗျာ၊ ၁၂:၇-၉ တို့ကိုနှိုင်းယှဉ်ဖတ်ပါ။ မာရ်နတ်၏ဝိသေသလက္ခဏာနှင့် နည်းဗျူဟာတို့ကို မည်ကဲ့သို့ဖော်ပြသနည်း။

အစအဦးကတည်းက မာရ်နတ်၏အစီအစဉ်သည် ထာဝရဘုရားသည် အမှန်တကယ်တရားမျှတမှုမရှိ၊ မေတ္တာမရှိဘဲ ပညတ်တော်သည်လည်း ဖိနှိပ်ခြင်းနှင့် နစ်နာစေခြင်းသာဖြစ်သည်ဟုဆို၏။ ဤအကြောင်းကြောင့်ပင် ယေရှုသည် မာရ်နတ်ကို ‘မုသားဦးကျင်လည်သူ မုသား၏အဘ’ (ယော၊ ၈:၄၄) ဟု ခေါ်ဆို၏။ ‘ယေရှုသည် သမ္မာတရားထင်ရှားစေရန်လာသည်’ (ယော၊ ၁၈:၃၇) ဖြစ်၍ စာတန်၏လိမ်ညာပြောဆိုခြင်းအား တိုက်ရိုက်ရင်ဆိုင်ကာ မာရ်နတ်နှင့် ၎င်း၏တန်ခိုးကို ချေဖျက်ပစ်လိုက်လေသည် (၁ယော၊ ၃:၈။ ဟေဗြဲ၊ ၂:၁၄)။

ဗျာ၊ ၁၂:၉၊ ၁၀ သည် စာတန်အား (၁) ရှေးမြွေဟောင်း၊ (၂) ကောင်းကင်တရားရုံးတွင် လူသားတို့အား အပြစ်ဖို့နေသူ (၃) လောကကို

လှည့်ဖြားသောနဂါးကြီး စသည်ဖြင့်ခေါ်ဆို၏။ ဂရိစကားတွင် မာရ်နတ်ဟူသည် မမှန်မကန်သက်သေခံသူဟု အနက်ရှိသည်ဖြစ်ရာ၊ မဟာတိုက်လှန်ပွဲ၏ သဘောသဘာဝသည် ယုံကြည်ခြင်းဖြစ်၍ အဓိကသည် ထာဝရဘုရား၏ ဝိသေသလက္ခဏာအား ယုံကြည်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

သောကြာနေ့ ပေဖော်ဝါရီလ ၂၈ ရက် ဆက်လက်လေ့လာရန်။

Ellen G. White, "The Origin of Evil" pp. 492-504, in The Great Controversy ကိုဖတ်ပါ။

“သမ္မာကျမ်းစာတွင် အပြစ်ဝင်ရောက်ခြင်းတွင် ဘုရားသခင်မှ လုံးဝ တာဝန်မရှိဟူသောအဆိုထက် ရှင်းလင်းပြတ်သားသော အခြားအဆိုမရှိပါ။ အာဏာရှင်ဆန်ဆန် ကျေးဇူးတော်ကိုရုပ်သိမ်းခြင်းလည်းမရှိပါ။ အုပ်ချုပ်မှုတွင်လည်း ချို့တဲ့ခြင်းမရှိပါ။ ပုန်ကန်ခြင်းထကြွစေရန် အားနည်းချက်တစ်စုံတစ်ခုမျှမရှိပါ။ အပြစ်ဟူသည် ကျူးကျော်သူသာဖြစ်၍ ရောက်လာရမည့် မည်သည့်အကြောင်းပြချက်မှမရှိပါ။ ခွင့်ပြုနိုင်ရန်နှင့် တားဆီးနိုင်ရန်ဆိုသည်မှာ လျှို့ဝှက်လွန်းသောအရာ၊ ရှင်းမပြနိုင်သောအရာဖြစ်သည်။ စာတန်အား လက်ငင်းဖျက်ဆီးလိုက်ပါသော် ကောင်းကင်သားများနှင့် အခြားကမ္ဘာသားများသည် ဘုရားသခင်အား မေတ္တာမပါဘဲ အကြောက်တရားဖြင့်သာ ဝတ်ပြုကြလိမ့်မည်။ လှည့်ဖြားသူ၏ဩဇာသည် အမြစ်မပြတ်ဘဲ၊ ပုန်ကန်လိုစိတ်သည်လည်း ပျောက်ပျက်မည်မဟုတ်ပါ။ ထိုဆိုးညစ်ခြင်းအား ရင့်ကျက်လာသည်တိုင် ခွင့်ပြုထားရပါမည်။ စကြဝဠာတစ်ခုလုံး ကောင်းရာကောင်းကြောင်းအတွက် စာတန်၏နိယာမတို့ကို စုံလင်ဖွံ့ဖြိုးစေကာ သူသည် ထာဝရဘုရား၏အုပ်ချုပ်မှုအား ပြစ်တင်ဝေဖန်မှုများကို သတ္တဝါအပေါင်းတို့မှ ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ မြင်တွေ့စေ၍ မပြောင်းလဲနိုင်သော ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်နှင့် ပညတ်တော်တို့အပေါ် မေးခွန်းများပပျောက်စေရမည်။” - (Ellen G. White, The Great Controversy, pp. 492, 493, 499).

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ

- ၁။ အပြစ်ကင်းစင်သောလူစီဖာသည် အဦးဆုံးအပြစ်ကို လုပ်ဖြစ်နိုင်သည်ကို အံ့အားသင့်ကြပါသည်။ အဘယ်ကြောင့် အပြစ်သည် လျှို့ဝှက်လွန်း၍ ရှင်းပြရခက်သနည်း။ ဤပထမအပြစ်အား မည်ကဲ့သို့ရှင်းပြနိုင်မည်နည်း။
- ၂။ ထာဝရဘုရားသည် စာတန်အား အဘယ်ကြောင့်လက်ငင်းမဖျက်ဆီးရသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် အဆိုးကိုရင့်သန်လာသည့်တိုင် ခွင့်ပြုထားရသနည်း။ ဤအချက်သည် အဘယ်ကြောင့် စကြဝဠာတစ်ခုလုံး၏ ထာဝရကောင်းရာကောင်းကြောင်းဖြစ်နိုင်မည်နည်း။
- ၃။ ထာဝရဘုရားနှင့် စာတန်တို့အကြား တိုက်လှန်ပွဲသည် အာဏာလုခြင်း သက်သက်သာမဟုတ်ဘဲ အခြားတိုက်ပွဲတစ်ခုဖြစ်နေသည်ကိုနားလည်ရန် အဘယ်ကြောင့်အရေးကြီးသနည်း။ အာဏာလုခြင်းသက်သက်ဖြစ်သည်ထက် ဝိသေသလက္ခဏာလုခြင်းတိုက်ပွဲဖြစ်နေသည်က မည်သို့စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းစေသနည်း။

သင်ခန်းစာ (၁၀)
လုပ်ငန်းခွင်ကန့်သတ်ချက်များ
 မတ်လ ၁ - ၇

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **မတ်လ ၁ ရက်**
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ဒံယေလ၊ ၁၀:၁-၁၄။ ဗျာ၊ ၁၃:၁-၈။ ယောဘ၊ ၁:၁-၁၂။ ယောဘ၊ ၂:၁-၇။ ယောဟန်၊ ၁၂:၃၁။ ယောဟန်၊ ၁၄:၃၀။ မာကု၊ ၆:၅။ မာကု၊ ၉:၂၉။

အလွတ်ကျမ်းချက်
 “မာရ်နတ်သည် ရှေးဦးစွာမှစ၍ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောသူဖြစ်သောကြောင့်၊ အကြင်သူသည် ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ထိုသူသည် မာရ်နတ်နှင့် ဆိုင်၏။ မာရ်နတ်အမှုတို့ကို ပယ်ဖျက်ခြင်းငှာ၊ ဘုရားသခင်၏သားတော်သည် ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူ၏” (၁ယော၊ ၃:၈)။

စကြဝဠာပဋိပက္ခကြီး၏သဘောသဘာဝကို ၃ရာ၊ ၁၈:၁၉-၄၀ တွင် ဇာတ်လမ်းခင်းပြထားပါသည်။ နိုင်ငံသားတို့၏ဘုရားများနှင့် ဧလိယတို့ကို ကရမေလတောင်ပေါ်တွင် တွေ့ဆုံစေခဲ့သည်။ ထိုဘုရားများသည် မယုံကြည်သူတို့၏စိတ်ကူးယဉ်ခြင်းသာဖြစ်သော်လည်း ၎င်းတို့၏နောက်ကွယ်တွင် များပြားစွာသောအကြောင်းအရာရှိနေသေးသည်။ နိုင်ငံသားတို့၏ဘုရားများတည်းဟူသော ထိုဘုရားတို့၏နောက်ကွယ်တွင် တစ်ခုခုသည် အမှန်တည်ရှိနေသည်။

ထိုသူတို့သည် ထာဝရဘုရားမဟုတ်သောနတ်ဆိုး၊ မသိဖူးသောဘုရား၊ ဘိုးဘေးတို့မကြောက်ဖူးသောဘုရားသစ်တို့အား ယဇ်ပူဇော်ကြ၏ (တရားဟော၊ ၃၂:၁၇)။ ရှင်ပေါလုသည်လည်း “သာသနာပလူတို့ပူဇော်သောယဇ်ကို ဘုရားသခင်အား ပူဇော်ကြသည်မဟုတ်။ နတ်ဆိုးတို့အားပူဇော်ကြ၏။ သင်တို့သည် နတ်ဆိုးနှင့်ဆက်ဆံစေခြင်းငှာ ငါအလိုမရှိ” (၁ကော၊ ၁၀:၂၀) ဟုဆို၏။

ထိုလူမျိုးတို့၏ဘုရားများနောက်ကွယ်တွင် ရုပ်ဖျက်ထားသောနတ်ဆိုးများရှိနေသည်။ ဤအချက်ကြောင့် နိုင်ငံသားတို့၏ဘုရားများနှင့် ရုပ်တုများသည် စကြဝဠာပဋိပက္ခနှင့်ပတ်သက်သည်။ ဤအချက်ကို နောက်ခံထားလေ့လာပါက စကြဝဠာပဋိပက္ခကို သာ၍နားလည်လာပါလိမ့်မည်။

ဤအမှန်တရားသည် ထိုပဋိပက္ခ၏သဘောသဘာဝကို နားလည်စေနိုင်သောအချက်အလက်များစွာပါရှိ၍ ဆိုးညစ်ခြင်း၏ပြဿနာအပေါ်တွင်ပင် အလင်းပေးနိုင်စွမ်းရှိ၏။

တန်ခိုးနေ့နေ့ မတ်လ ၂ ရက်
ကောင်းကင်တမန်တစ်ပါးအားဆီးတား၏

တိုင်းနိုင်ငံများ၏ဘုရားများနောက်ကွယ်တွင် ရုပ်ဖျက်ထားသော နတ်ဆိုးများရှိသည်ကို သိပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ထိုနတ်ဆိုးတို့သည် ကမ္ဘာ့အာဏာပိုင်များ၏နောက်ကွယ်တွင်ပင် ရှိနေတတ်သေး၏။ ထာဝရဘုရားစေလွှတ်သော ကောင်းကင်တမန်များကိုပင် ထိုရန်သူတို့သည် ရန်ပြုတတ်ကြသေး၏။

ဒံယေလ၊ ၁၀:၁-၁၄ တွင်မှ အပိုဒ်၊ ၁၂၊ ၁၃ တို့အား ဂရုတစိုက်ဖတ်ပါ။ စကြဝဠာပဋိပက္ခကြီးနှင့်အလားတူသော အဘယ်အရာအား သွန်သင်သနည်း။ ထာဝရဘုရားစေလွှတ်သောကောင်းကင်တမန်အား နှစ်ဆယ့်တစ်ရက်ပတ်လုံး မည်ကဲ့သို့ဆီးတားထားသနည်း။

ထာဝရဘုရားစေလွှတ်သော ကောင်းကင်တမန်အား နှစ်ဆယ့်တစ်ရက်ပတ်လုံး မည်ကဲ့သို့ဆီးတားထားနိုင်မည်နည်း။ အနန္တတန်ခိုးရှင်ထာဝရဘုရားသည် ဒံယေလအား လက်ငင်းတုံ့ပြန်ရန် အလိုရှိပါက တုံ့ပြန်နိုင်သောတန်ခိုး

ရှိပါသည်။ တန်ခိုးတော်ကိုအသုံးပြု၍ ကောင်းကင်တမန်အား ဒံယေလထံသို့ ပေါ်လာစေနိုင်ပါသည်။ သို့သော်လည်း ထိုကောင်းကင်တမန်အား ပါးရှားမင်းကြီးမှ ရက်သတ္တသုံးပတ်လုံး ဆီးတားထားလေ၏။

“ဂါမြေလသည် စိုင်းရပ်စ်၏စိတ်နှလုံးအား ဩဇာလွှမ်းနေသော မှောင်မိုက်တန်ခိုးနှင့် ရက်သတ္တသုံးပတ်လုံး လုံးပန်းနေရလေသည်။ ထာဝရဘုရား၏လူများအပေါ် ကောင်းကင်မှပြုလုပ်ရမည့်အရာများအား ပြီးစီးခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ အောင်ပွဲလည်းခံရပြီဖြစ်သည်။ စိုင်းရပ်စ်နှင့် ကမ်ဘီစစ်တို့၏ နေ့ရက်များကာလအတွင်း ရန်သူများတို့၏အင်အားကို တားဆီးနိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။” (Ellen G. White, Prophets and Kings, p. 572).

ဤသို့လူသိရှင်ကြား ပဋိပက္ခများအတွက် ထာဝရဘုရားသည် တန်ခိုးတော်အား အသုံးပြုသင့်ပါ။ ရန်သူသည်လည်း မိမိတန်ခိုးသည် ရုပ်သိမ်းခြင်းမရှိသေးသဖြင့်၊ သတ်မှတ်ချက်ဘောင်အတွင်း လွတ်လပ်စွာအသုံးပြုခွင့်ရှိရပါမည်။ စကြဝဠာပဋိပက္ခတွင် ကောင်းကင်တမန်များကပင် သတ်မှတ်ဘောင်အတွင်းမှာသာ လုပ်ကိုင်ရသည်ဖြစ်၍ လာမည့်သင်ခန်းစာသည်လည်း လုပ်ငန်းခွင်အတွင်း အကန့်အသတ်များဖြစ်လေသည်။ ဤအကန့်အသတ်များ၏ သဘောသဘာဝကို ဖမ်းဆုပ်မိပါက နားလည်ရမခက်လှပါ။ ထာဝရဘုရား၏ နိုင်ငံတော်သည် ဩဇာအာဏာဖြင့်မဟုတ်ဘဲ မေတ္တာကိုသာ အခြေခံထားပါသည်။ ထာဝရဘုရားသည် မေတ္တာမှမွေးဖွားလာသောဥပဒေများဖြင့်သာ လုပ်ဆောင်သည်ဆိုသည့်အရာသည် အမှားအမှန်တိုက်ပွဲကို ပိုမိုနားလည်စေနိုင်ပါသည်။

ဩဇာအာဏာဖြင့်မဟုတ်ဘဲ မေတ္တာကိုသာ အခြေခံသော ဥပဒေများဖြင့်သာ အလုပ်လုပ်ခြင်းကို သင်ခန်းစာရဖူးပါသလား။ ဩဇာအာဏာကို ဘောင်သတ်မှတ်ခြင်းဖြင့် မည်သို့သင်ခန်းစာရရှိသနည်း။

တနင်္လာနေ့

မတ်လ ၃ ရက်

ဗျာဒိတ်ကျမ်း၏ နဂါး

စကြဝဠာပဋိပက္ခတွင် အာကာသကို အစိုးရသောသူများကို ဗျာဒိတ်ကျမ်းတွင်တွေ့ရရာ မာရ်နတ်သည် လောကကိုလှည့်ဖြားသောနဂါးကြီး (ဗျာ၊ ၁၂:၉) ဟု ခေါ်ဆိုလေသည်။

ဗျာဒိတ်၊ ၁၃:၁-၈ ကိုဖတ်ပါ။ နဂါး၏တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ကို မည်သို့ဖော်ပြထားသနည်း။

နဂါး (စာတန်) သည် ထာဝရဘုရား (ဗျာ၊ ၁၂:၇-၉) နှင့် သူ၏ ကျွန်များ (ဗျာ၊ ၁၂:၁-၆) ကိုသာ စစ်တိုက်သည်မဟုတ်ဘဲ၊ လောကအာဏာပိုင် အစိုးရတို့၏ နောက်ကွယ်မှ ဘုရား၏လူများအား နှိပ်စက်နေသူလည်းဖြစ်၏။ နဂါးသည် သူ၏အာဏာစက်၊ ရာဇပလ္လင်နှင့် လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို ပင်လယ်ထဲမှ ထွက်လာသောသားရဲအားပေးအပ်သည် (ဗျာ၊ ၁၃:၂။ ၁၃:၅။ ၁၇:၁၃၊ ၁၄) ဆို၏။ ပင်လယ်မှတက်လာသောသားရဲသည် “ကြီးစွာသောစကားကိုလည်း ကောင်း၊ ဘုရားသခင်ကိုဖြစ်မှားသောစကားကိုလည်းကောင်း ပြောတတ်သော နှုတ်ဖြင့်ပြည့်စုံ၍၊ လေးဆယ်နှစ်လပတ်လုံး စီရင်ရသောအခွင့်ရ၏” (ဗျာ၊ ၁၃:၅)။

နဂါးစာတန်သည် အစိုးရအာဏာရှိသားရဲအား တန်ခိုးအပ်နှင်း (လောက၏ဘာသာရေး၊ နိုင်ငံရေး) သည်။ ဤတန်ခိုးသည်လည်း ထာဝရဘုရားနှင့်သာထိုက်တန်သော ဝတ်ပြုခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သားရဲသည် ဘုရားသခင်၏နာမတော်အား ပုတ်ခတ်ပြောဆို၏။ ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသောသူများအားစစ်တိုက်၍ ကာလတစ်ခုအတွင်းအနိုင်ရ၏။ ကမ္ဘာအနှံ့ ဤအာဏာနှင့် စီရင်ပိုင်ခွင့်သည် နဂါး၌ပေးထားသည်ဖြစ်၍ ဤကမ္ဘာ၏အုပ်စိုးခြင်းအာဏာကို လုယူခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်တွင်ပင် စာတန်နှင့်အပေါင်းအပါတို့အတွက် တိကျသောအကန့်အသတ်ရှိသည်။ “ကောင်းကင်နှင့်ကောင်းကင်သားတို့ ရွှင်လန်းကြလော့။ မြေကြီးနှင့်ပင်လယ်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ မာရ်နတ်သည် မိမိအချိန်ခဏသာရှိသည်ကိုသိ၍ ပြင်းစွာသောဒေါသနှင့်တကွ သင်တို့ရှိရာသို့ဆင်းလေပြီ” (ဗျာ၊ ၁၂:၁၂)။

စာတန်သည် မိမိအချိန်ခဏတာဖြစ်သည်ကိုသိ၍ (ဗျာ၊ ၁၂:၁၂) ဗျာဒိတ်ကျမ်းမှဖော်ပြထားသော ဆိုးညစ်သောတန်ခိုးတို့၏စီရင်ချိန် (ဗျာ၊ ၁၃:၅) ဗျာဒိတ်ဟောကိန်းတို့သည် အချိန်သတ်မှတ်အကန့်အသတ်ရှိ၏ (ဗျာ၊ ၁၂:၁၄)။

နောက်ဆုံးတွင် ထာဝရဘုရားသည်သာ အောင်နိုင်၏။ “ဘုရားသခင်သည် သူတို့မျက်စိ၌ရှိသော မျက်ရည်တို့ကိုသုတ်ပေးတော်မူမည်။ နောက်တစ်ဖန်သေသောမရှိရ။ စိတ်မသာညည်းတွားခြင်း၊ အော်ဟစ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းခြင်းလည်းမရှိရ။ အကြောင်းမူကား၊ ရှေးဖြစ်ဖူးသောအရာတို့သည် ရွေ့သွားကြပြီ” (ဗျာ၊ ၂၁:၄)။

ယခုအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့မြင်ရသော်လည်း အဆုံးတွင် ကောင်းမြတ်ခြင်းသည် အဆိုးအပေါ်တွင် အောင်ပွဲခံလိမ့်မည်။ ဤအံ့ဖွယ်ကတိတော်ကို မမေ့ပျောက်ကြပါရန် အဘယ်ကြောင့်အရေးကြီးသနည်း။

အင်္ဂါနေ့

မတ်လ ၄ ရက်

ယောဘ၏အမှု

ယောဘ၏စာအုပ်တွင် စွဲမက်စရာအလွန်ကောင်းသော မဟာတိုက်လှန်ပွဲ၏ဖြစ်ရပ်မှန်များ တချို့ပေးထားပါသည်။

ယောဘ၊ ၁:၁-၁၂ နှင့် ယောဘ၊ ၂:၁-၇ တို့ကိုဖတ်ပါ။ မဟာတိုက်လှန်ပွဲ၏ မည်သည့်အခြေခံသဘောတရားတွေ့ရသနည်း။

ဤကျမ်းချက်တို့မှ ထင်ရှားသောအချက်အလက်များစွာ တွေ့ရပါသည်။ ပထမ၊ ကောင်းကင်တွင် အစည်းအဝေးရှိ၍ ဘုရားနှင့်စာတန်တို့သာမက အခြားအာကာသသားများပါဝင်နေကြသည်။

ဒုတိယ၊ အငြင်းပွားမှုများလည်းရှိ၍ စာတန်သည် ယောဘအား သတိထားမိသည်ကို ဘုရားသခင်မှမေးတော်မူ၏။ ယောဘအား မည်သို့ သတိထားမိသနည်း။ ထိုမေးခွန်းကြောင့် ကျယ်ပြန့်သောအငြင်းပွားမှုများ ဆက်လက်ဖြစ်ပွားလျက်ရှိကြောင်း ထင်ရှားသည်။

တတိယ၊ ယောဘသည် အပြစ်ကင်းစင်ဖြောင့်မတ်၍ ထာဝရဘုရား အား ကြောက်ရွံ့သူဖြစ်ကြောင်း ထာဝရဘုရားမှဆိုသော်လည်း၊ စာတန်သည် ထာဝရဘုရားမှ စောင်ရန်းကာထားပေးသောကြောင့်သာ ကြောက်ရွံ့ကြောင်း ဆို၏။ ထိုသို့ဆိုခြင်းသည် ယောဘ၏ဝိသေသလက္ခဏာနှင့် ဘုရားသခင်၏ ဝိသေသလက္ခဏာတို့အား မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်းဖြစ်သည် (ဗျာ၊ ၁၂:၁၀။ ဇာခရိ၊ ၃ နှင့်နိုင်းယုဉ်ဖတ်ပါ)။

စတုတ္ထ၊ စာတန်သည် ယောဘအား ဘုရားသခင်က စောင်ရန်း ကာထားသည်ကို သက်သေမပါထွက်ဆိုကာ တရားမျှတခြင်းမရှိကြောင်း၊ ယောဘ၏သစ္စာစောင့်သိခြင်းကိုစွဲစမ်းရန် စာတန်အတွက်မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ထွက်ဆို သည်။ ဤသည်ကိုကြည့်ခြင်းဖြင့် စာတန်သည် ယောဘအားနာကျင်စေရန် အစဉ်လုပ်ဆောင်နေသော်လည်း လုပ်ငန်းခွင်ကန့်သတ်ချက်များရှိနေကြောင်း ပြသသည်။

စာတန်၏စွပ်စွဲခြင်းအား တုံ့ပြန်ခြင်းအဖြစ် ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကင်အစည်းအဝေးအတွင်းမှာပင် စုံစမ်းခွင့်ပေးလေရာ ကန့်သတ်ချက် ထားပေးလေသည်။ စစချင်းတွင် ဘုရားသခင်သည် စာတန်အား ယောဘ ပိုင်ဆိုင်သမျှ (ယောဘ၊ ၁:၁၂) ဖြစ်သော်လည်း ယောဘကိုယ်ခန္ဓာအား ထိခွင့်မပေးပါ။ ထိုနောက်မှာ ယောဘသည် မိမိကိုယ်ခန္ဓာကိုသာစောင့်ရှောက်

တတ်သည်ဟု စာတန်မှစွပ်စွဲပြန်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ယောဘ၏ ကိုယ်ခန္ဓာအား နှိပ်စက်ရမည်အကြောင်းခွင့်ပြုကာ၊ သူ၏အသက်ကိုကား ချမ်းသာ ပေးရမည်ဟု ကန့်သတ်ချက်ထားပေးပြန်၏ (ယောဘ၊ ၂:၃-၆)။

စာတန်သည်လည်း ဘေးဒုက္ခပေါင်းမြောက်မြားစွာတို့ကို ယောဘ၏ အိမ်ထောင်စုသို့ ယူဆောင်ခဲ့လေတော့၏။ သို့သော်လည်း ဤအမှုတွင် ယောဘ သည် ထာဝရဘုရားနာမတော်အား ချီးမွမ်းခြင်းသာပြု၍ (ယောဘ၊ ၁:၂၀-၂၂။ ၂:၉၊ ၁၀)၊ စာတန်၏စွပ်စွဲခြင်းအား မှားယွင်းစေလေသည်။

ဤသင်ခန်းစာ၌ စကြဝဠာပဋိပက္ခအတွင်း လုပ်ငန်းခွင်ဥပဒေသ မြောက်မြားစွာသင်ကြားရပါသည်။ ကောင်းကင်တရားရုံးတော်တွင် ထာဝရ ဘုရားအား မဟုတ်မမှန်ဘဲ စွပ်စွဲသမျှတို့အား ချေပနိုင်ရန် ထာဝရဘုရား၏ မေတ္တာအရင်းခံထားသော သန့်ရှင်းသောဥပဒေသနှင့် သတ္တဝါအပေါင်းတို့အပေါ် ထာဝရဘုရား၏ အုပ်ချုပ်မှုဥပဒေသများအား လေ့လာတွေ့ရှိနိုင်သည်။

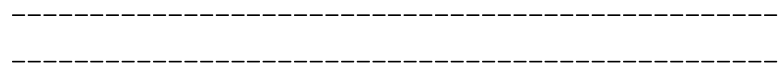
ယောဘဝတ္ထုတွင်ဖော်ပြသော ကောင်းကင်မဟာတိုက်လှန်ပွဲကို သိခြင်း အားဖြင့် ကမ္ဘာပေါ်တွင်လည်း မည်ကဲ့သို့ဆက်လက်ဖြစ်နေကြောင်းကို သိရှိ နိုင်သည်။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မတ်လ ၅ ရက်
ဤလောကအားယာယီအုပ်ချုပ်သူ

ပြီးခဲ့သောသင်ခန်းစာများတွင် စကြဝဠာပဋိပက္ခအတွင်း၌ စာတန်နှင့် အပေါင်းအပါတို့အား ဤလောကကြီးကို လုပ်ငန်းခွင်ကန့်သတ်ချက်အတန်ငယ် ဖြင့် အချိန်ခဏတာစီရင်ပိုင်ခွင့်ပေးထားကြောင်းသိရသည်။ ထိုကန့်သတ်ချက် များသည် ရန်သူမာရ်နတ်နှင့် အပေါင်းအပါတို့ဘက်ကိုသာ ကန့်သတ်ချက် ပေးသည်မဟုတ်ဘဲ၊ ရန်သူတို့၏ခဏတာစီရင်ပိုင်ခွင့်ကို ဖယ်ရှားနိုင်ရန် ဘုရား ၏လုပ်ဆောင်မှုများတို့ကိုလည်း ကန့်သတ်ချက်ထားပေးပါသည်။ ကိုယ်တော် သည် မိမိကတိတော်များကို ချိုးဖောက်မည်မဟုတ်ဘဲ မာရ်နတ်၏စီရင်ပိုင်ခွင့်

အချိန်သည်လည်း ခဏတာမျှကန့်သတ်ချက်ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည်လည်း မိမိလုပ်ဆောင်ခြင်းတို့ကို ကန့်သတ်ချက်များဖြင့် သဘောတူပေးရပါသည်။

ယောဟန်၊ ၁၂:၃၁။ ၁၄:၃၀။ ၁၆:၁၁။ ၂ကော၊ ၄:၄ နှင့် လုကာ၊ ၄:၆ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ရန်သူတို့မှ ဤလောကကိုအုပ်ချုပ်ခဲ့သည့် ပုံကို မည်ကဲ့သို့သွန်သင်သနည်း။

ဓမ္မသစ်ကျမ်းသည် တိုင်းနိုင်ငံတို့၏ ပဋိပက္ခအကြောင်းချပြထားရာ အလင်းနိုင်ငံနှင့် အမှောင်နိုင်ငံတို့ဖြစ်၍ အမှောင်သည် စာတန်နှင့်သူ၏ ပုန်ကန်ခြင်းမှပေါ်လာသောနိုင်ငံဖြစ်သည်။ ခရစ်တော်၏သာသနာပြုခြင်းသည် စာတန်၏နိုင်ငံအား ဖျက်ဆီးပစ်ရန်ဖြစ်သည်။ “မာရ်နတ်၏အမှုကို ပယ်ဖျက်ခြင်းငှာ ဘုရားသခင်၏သားတော်သည် ပေါ်ထွန်းလာ၏” (၁ယော၊ ၃:၈)။

ဘုရားသခင်သည်လည်း နိုင်ငံတော်ဥပဒေအပေါ် သစ္စာရှိနေလျက် လုပ်ငန်းခွင်ကန့်သတ်ချက်တချို့ကိုပင်ထားရှိသည်။ ဤကန့်သတ်ချက်များတွင် (၁) သတ္တဝါတို့အား လွတ်လပ်သောဆန္ဒကိုပေးထားသည်။ (၂) လျှို့ဝှက်မထားသောလုပ်ငန်းခွင်၏ ပဋိညာဉ်ကန့်သတ်ချက်တို့ဖြစ်သည်။ ကောင်းကင်၏ လုပ်ဆောင်မှုအပေါ် ဤအဟန့်အတားနှင့် ကန့်သတ်ချက်တို့သည် လောက၏ ဆိုးညစ်ခြင်းကို လျှော့ချကာဖယ်ရှားနိုင်ရန် ပါဝင်ပတ်သက်မှုရှိနိုင်သည်။ ထိုနည်းတူ ဆိုးသွမ်းခြင်းနှင့် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းတို့သည်လည်း ရှိမိရှိနေပေရာ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းမြတ်ခြင်းအပေါ် မေးခွန်းတွေမြောက်မြားစွာဖြစ်ပေါ်စေသည်။ သို့သော်လည်း မဟာတိုက်လှန်ပွဲ၏နောက်ကြောင်းနှင့် အဆိုကို ဖြေရှင်းရာတွင် ဘုရားသခင်၏ကန့်သတ်ချက်များကို နားလည်နေသူတို့သည် ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည် နောက်ဆုံးတွင် ထာဝရဘုရားကသာ အောင်ပွဲဆင်နွှဲမည်ဖြစ်သည်ကို သာ၍နားလည်နေပေမည်။

ယေရှုမှ စာတန်အား ဤလောက၏အုပ်စိုးသူဟုခေါ်ဆိုခြင်းသည် လောကတွင် ဆိုးသွမ်းခြင်းရှိနေသည်ကို နားလည်စေနိုင်ရန် ကျွန်ုပ်တို့အား မည်ကဲ့သို့ကူညီနိုင်မည်နည်း။ ခဏသာအုပ်စိုးမည်ဟု သိရခြင်းသည်လည်း မည်မျှစိတ်သက်သာစေသနည်း။

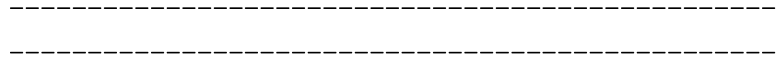
ကြာသပတေးနေ့ မတ်လ ၆ ရက်

ကန့်သတ်ချက်များနှင့်စည်းကမ်းများ

စကြဝဠာပဋိပက္ခဟူသည် ဘုရားသခင်၏ဝိသေသနလက္ခဏာအပေါ် အငြင်းပွားခြင်းဖြစ်၍ စာတန်သည် ဘုရားသခင်၏ကောင်းမြတ်ခြင်း၊ တရားမျှတခြင်း၊ အုပ်ချုပ်ခြင်းတို့အပေါ် မမှန်မကန်ပြောဆိုပြစ်တင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ စကြဝဠာပဋိညာဉ်အား တရားစွဲဆိုခြင်းဖြစ်လေသည်။ ဤပဋိပက္ခမျိုးကို မဟာတန်ခိုးဖြင့် ဖြေရှင်း၍မရနိုင်ပါ။ လက်တွေ့သရုပ်ပြသခြင်းဖြင့်သာ ငြိမ်ကျနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

စကြဝဠာပဋိပက္ခသည် ဆိုးညစ်ခြင်းပြဿနာနှင့် ဆက်စပ်နေသည်ကို နားလည်ခြင်းဖြင့် မည်ကဲ့သို့သက်ရောက်မှုရှိသနည်း။ ဘုရားသခင်သည် ကတိပြုသော် ချိုးဖောက်ခဲ့ဖူးသနည်း။ မချိုးဖောက်ပါ။ သိရှိခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း ဘုရားသည် လုပ်ငန်းခွင်ကန့်သတ်ချက်အား သဘောတူထားပြီးဖြစ်သဖြင့် ရှေ့လျှောက်လုပ်ကိုင်ရာတွင် ကန့်သတ်ချက်နှင့်ပင် လုပ်ဆောင်သွားမည်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ မှောင်မိုက်သောယာယီခဏတာနိုင်ငံတွင် ဆိုးသွမ်းခြင်း အန္တရာယ်ကျရောက်နိုင်ပါသည်။

မာတု၊ ၆:၅ နှင့် မာတု၊ ၉:၂၉ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ဤကျမ်းချက်တို့မှ ဘုရားသခင်၏လုပ်ဆောင်ခြင်းသည် ယုံကြည်ခြင်းနှင့်ဆုတောင်းခြင်းတို့ဖြင့် ဆက်စပ်နေသည်ကို မည်ကဲ့သို့ဖော်ပြထားသနည်း။

ဤဇာတ်လမ်းနှစ်ခုလုံးတို့တွင် လုပ်ငန်းခွင်ကန့်သတ်ချက်များတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ဆုတောင်းခြင်းတို့ဖြင့် ဆက်စပ်နေပုံရှိလေသည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် ပြောင်းလဲခြင်းပြုသည်ကို သာဓကမြောက်မြားစွာတွေ့ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ လူအင်အားဖြင့် မတတ်နိုင်တော့သည်များကို အထက်မှလုပ်ဆောင်ရန် လမ်းဖွင့်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ယုံကြည်ခြင်းနှင့်ဆုတောင်းခြင်း တို့သည်သာ အကြောင်းရင်းအဖြစ် ယုံမှားခြင်းမပြုသင့်ပါ။ ဂရုပြုသင့်သော အခြားအချက်များလည်းရှိနိုင်သေး၏။

ဤအချက်သည် တွေ့မြင်ခဲ့ပြီးသောလုပ်ငန်းခွင်ကန့်သတ်ချက်တို့နှင့် သင့်တော်လှပေသည်။ တွေ့မြင်ခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ဘုရားသခင်သည်လည်း လုပ်ငန်းခွင်ကန့်သတ်ချက်အချို့ကိုပင် ကိုင်တွယ်ထားရာ ရှေ့လျှောက်လုပ်ကိုင် ရာတွင် ကန့်သတ်ချက်နှင့်ပင် လုပ်ဆောင်သွားမည်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ မှောင်မိုက်သောယာယီခဏတာနိုင်ငံတွင် ဆိုးသွမ်းခြင်းအန္တရာယ်ကျရောက် နိုင်ပါသည်။

ရောမ၊ ၈:၁၈ နှင့် ဗျာ၊ ၂၁:၃၊ ၄ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့မသိ နိုင်သောအရာများစွာရှိသော်လည်း ဘုရားသခင်သည် အကောင်းဆုံး ကိုသိရုံမက၊ အကောင်းဆုံးကိုပါ ဖြစ်စေလိုသဖြင့်၊ ဆိုးသွမ်းခြင်းအား အဆုံးသတ်စေကာ ထာဝရငြိမ်းချမ်းခြင်းကိုပေးမည်ဆိုသည်ကို ဤ ကျမ်းချက်တို့သည် မည်ကဲ့သို့စိတ်ချယုံကြည်မှုပေးသနည်း။

သောကြာနေ့ **မတ်လ ၇ ရက်**
ဆက်လက်လေ့လာရန်။

Ellen G. White, "The Power of Satan," pp. 341-347 in Testimonies for the Church, vol .1 ကိုဖတ်ပါ။

“ကျဆုံးသောလူသားသည် စာတန်၏တရားဝင်သို့ပန်းသာဖြစ်၏။ ခရစ်တော်၏သာသနာလုပ်ငန်းသည်လည်း ထိုသူကို ရန်သူ၏တန်ခိုးမှကယ်တင် ရန်ဖြစ်၏။ လူသားသည် သဘာဝအားဖြင့် စာတန်၏အယူအဆကိုသာ လိုက်လျော၍ရမည်ဖြစ်၍ တန်ခိုးကြီးအောင်နိုင်သူခရစ်တော်သည် သူ့အထဲတွင် ကိန်း၍လမ်းပြကာ ခွန်အားပေးခြင်းမပြုပါက ကြောက်မက်ဖွယ်ထိုရန်သူအား တွန်းလှန်နိုင်စွမ်းမရှိပါ။ စာတန်၏တန်ခိုးအား ထာဝရဘုရားကသာ ကန့်သတ် နိုင်သည်။ စာတန်သည် မြေကြီးပေါ်မှာလှည့်လည်၍ အရပ်ရပ်သွားလာ၏။ ဝိညာဉ်များကို မဖျက်ဆီးရမည်စိုး၍ တစ်ခဏမျှပင် အလစ်မပေးနိုင်ပါ။ ဤ အချက်ကို ဘုရားသခင်၏လူများသိရှိမှသာ စာတန်၏ကျော့ကွင်းမှ လွတ်နိုင် ပါမည်။ ဘုရားသခင်၏လူများအားလှည့်ဖြားရန် နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲတို့ကို စာတန်သည် သူဖြစ်နေမှန်းမသိရစေရန် ပြင်ဆင်နေလေသည်။

၂ကော၊ ၁၁:၁၄ တွင် “ဤအမှုသည် အံ့ဖွယ်ဖြစ်သည်မဟုတ်။ စာတန်ပင်လျှင် လင်းသောကောင်းကင်တမန်အဖြစ် ယောင်ဆောင်တတ်၏” ဟုဆို၏။ လှည့်စားခံဝိညာဉ်တို့သည် စာတန်မရှိသကဲ့သို့ ခံစားနေရချိန်တွင် စာတန်ကပင် ၎င်းတို့အား သို့ပန်းအဖြစ်ဖမ်းထားပြီးဖြစ်၍ ၎င်းတို့အားဖြင့် ကျယ်ပြန့်စွာအလုပ်လုပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ခရစ်တော်သည် ၎င်းတို့၏ခွန်အားဖြစ် သည်ကို ဘုရား၏လူတို့ထက် စာတန်သည် သာ၍သိရှိနားလည်၏။ တန်ခိုး ကြီးအောင်နိုင်သူများအား နှိပ်ချစွာအကူအညီတောင်းလျှောက်သောအခါ အား အနည်းဆုံးယုံကြည်သူပင်ဖြစ်စေကာမူ ခရစ်တော်၌မြဲမြံသူသည် စာတန်နှင့် အပေါင်းအပါတို့အား ထိရောက်စွာတွန်းလှန်နိုင်ကြပါသည်။ စာတန်သည် ပွင့်လင်းစွာလာခဲ့လျှင်၊ ငိုက်မျဉ်းနေသောခရစ်ယာန်တို့သည် ခွန်အားကြီးသော ကယ်တင်ရှင်၏တန်ခိုးကို အားကိုးကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း လူသူမမြင် ရအောင်ရုပ်ဖျက်ကာ တရားကိုင်းရှိုင်းလှပါသည်ဆိုသော နားကောက်သော သူများအားဖြင့် အလုပ်လုပ်ဆောင်လေသည်။” (Ellen G. White, Testimonies for the Church, vol. 1, p. 341).

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ

- ၁။ စာတန်၏တရားဝင်သုံးပန်း၏အဓိပ္ပာယ်သည် အဘယ်နည်း။ မာရ်နတ်သည် လူသားများအပေါ် မိမိဆန္ဒရှိသည်အတိုင်း ပြုလိုရာများကိုပြုနိုင်သလော။ မပြုနိုင်ပါသော် အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဤအချက်သည် စကြဝဠာပဋိပက္ခအတွင်း လုပ်ငန်းခွင်ကန့်သတ်ချက်တို့နှင့် မည်ကဲ့သို့ဆက်စပ်နေသနည်း။
- ၂။ ယာယီသာဖြစ်သည်တိုင်အောင် စီရင်ပိုင်ခွင့်ကို ဘုရားသခင်သည် အဘယ်ကြောင့် စာတန်အားပေးရသနည်း။ စာတန်၏ပြစ်တင်ဝေဖန်ခြင်းတို့အား ဘုရားသခင်သည် ချေပနေသည်ကို ဤအချက်သည် မည်သို့သွန်သင်သနည်း။
- ၃။ စာတန်သည် ခန္ဓာကိုယ်ဖြင့်တည်ရှိခြင်းကို ငြင်းပယ်သောခရစ်ယာန်များတို့အား သင်မည်သို့တုံ့ပြန်သနည်း။

သင်ခန်းစာ (၁၅)
မပြုသေးသောအရာတစ်ခုတစ်ခုခုရှိသလော
မတ်လ ၈ - ၁၄

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **မတ်လ ၈ ရက်**
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ယောဟန်၊ ၁၈:၃၇။ ရောမ၊ ၃:၂၃-၂၆။ ရောမ၊ ၅:၈။ ဟေရုဂ၊ ၅:၁-၄။ မသဲ၊ ၂၁:၃၃-၃၉။ ဟေရုဂ၊ ၅:၃၄။ ရောမ၊ ၃:၁-၄။

အလွတ်ကျမ်းချက်
“ဝိလတ်မင်းကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် သင်သည် ရှင်ဘုရင်မှန်သလောဟုမေးသော်၊ ယေရှုက၊ မင်းကြီးမေးသည့်အတိုင်း ငါသည် ရှင်ဘုရင်မှန်၏။ သမ္မာတရားနှင့်စပ်ဆိုင်သမျှသောသူတို့သည် ငါ့စကားကို နားထောင်ကြသည်” (ယောဟန်၊ ၁၈:၃၇)။

လွန်ခဲ့သောနှစ်အတန်ကြာအခါတွင် လမ်းပြမဂ္ဂဇင်းတွင် စိတ်ဝင်စားစရာကလေးပုံပြင်တစ်ခုရှိခဲ့သည်။ ထိုပုံပြင်သည် အလယ်ခေတ်က ဒင်းနစ်စ်အမည်ရှိ မိဘမဲ့သားလေး၊ မွေးစားမိသားစုနှင့်နေရသော ကလေးအကြောင်းဖြစ်သည်။ ဒင်းနစ်စ်၏မိဘများနေထိုင်မကောင်းဘဲလျက် ဘုရင့်စစ်သားများမှ ခေါ်ဆောင်သွားရာ ထိုနေ့မှအစ မိဘအားမမြင်ရတော့သဖြင့် ဘုရင်ကြီးအား အလွန်ရှုံ့မှန်းလေ၏။ ဘုရင်ကြီးသည် ကပ်ရောဂါမကူးစက်ရလေအောင် သီးခြားခွဲထားသည်ကို နောက်နောင်မှသိလိုက်ရသည်။ ထိုဘုရင်နှင့်ပတ်သက်သော အမှန်တရားကိုသိရတော့မှပဲ ဒင်းနစ်စ်သည် တစ်သက်တာနီးပါးဆောင်လာခဲ့သော အမှန်းတရားမှ လွတ်မြောက်လေတော့သည်။ ဘုရင်ကြီးသည် မည်သည့်အမှုမှာမဆို သူ့လူများအပေါ် အမြဲမေတ္တာရှေ့ထားပါသည်။

ယနေ့လူများစွာတို့သည် ထာဝရဘုရားအား ဒင်းနစ်စ်မှ ဘုရင်ကြီးအား မြင်သကဲ့သို့ပင်မြင်ကြသည်။ သူတို့ကြုံတွေ့ခဲ့သောဆိုးညစ်ခြင်းတို့ကြောင့် ဘုရား သခင်အား ရွံ့မုန်းခြင်းဖြစ်စေသည်။ ဒုက္ခဆင်းရဲကာလတွင် ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဘုရားကောင်းမြတ်သည်ရှိသော် အဘယ်ကြောင့် ဆိုးသွမ်း ခြင်းများပြားသနည်း။

စကြဝဠာပဋိပက္ခသည် အထက်ပါမေးခွန်းတို့အား အလင်းပေးနိုင် သော်လည်း မေးခွန်းများစွာကျန်ရှိသေး၏။ ကျွန်ုပ်တို့ဖြေကြည့်သောအခါ အားရစရာမရှိသည်တိုင် ကပ်တိုင်ပေါ်ကယေရှုအားကြည့်ရှု၍ ကျန်ရှိသေးသော မေးခွန်းများစွာတို့အကြားမှာပင် ယုံကြည်စိတ်ချစရာအဖြစ် မြင်နိုင်ရမည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ မတ်လ ၉ ရက်
ခရစ်တော်အောင်နိုင်သူ

ခရစ်တော်ကိုယ်တော်တိုင်မှ “ဤလောကကိုအုပ်စိုးသူ” ဟု စာတန် အားရည်စူး၍ပြောခဲ့သည့်တိုင် ဤလောက၏ရှင်ဘုရင်သည် ယေရှုခရစ်တော် ပင်ဖြစ်၏။ ယေရှုသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အောင်နိုင်ခဲ့ရာ ဒုက္ခဆင်းရဲကာလ တွင်ပင် ထိုအောင်မြင်ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက်ဖြစ်သည်။ ယေရှုသည် ရန်သူတို့အား စစ်မျက်နှာအားလုံးတွင် ရင်ဆိုင်ပေးသည်။ သမ္မာကျမ်းစာမှ မာရ်နတ်အား အောက်ပါအတိုင်းဖော်ပြထားသည်။

- (၁) အစအဦးမှ လောကကိုလှည့်ဖြားသူ (ဗျာ၊ ၁၂:၉။ မသဲ၊ ၄:၃။ ယောဟန်၊ ၈:၄၄။ ၂ကော၊ ၁၁:၃။ ၁ယော၊ ၃:၈)။
- (၂) ထာဝရဘုရားနှင့် သူ၏လူတို့အား ကောင်းကင်တွင်ပြစ်တင်ဝေဖန်သူ (ဗျာ၊ ၁၂:၁၀။ ၁၃:၆။ ယောဘ၊ ၁-၂)။ ဇာခရိ၊ ၃:၁၊ ၂။ ယုဒ၊ ၉)။
- (၃) ဤလောကကို လုယူအစိုးရသူ (ယောဟန်၊ ၁၂:၃။ ၁၄:၃၀။ ၁ဖိ:၁၁။ တမန်၊ ၂ဖိ:၁၈။ ၂ကော၊ ၄:၄။ ဇဖက်၊ ၂:၂။ ၁ယော၊ ၅:၁၉)။

ယောဟန်၊ ၁၈:၃၇ ကိုဖတ်ပါ။ ရန်သူ၏လှည့်ဖြားခြင်းကို တွန်းလှန်နိုင်ရန် ခရစ်တော်သည် မည်ကဲ့သို့လုပ်ဆောင်ပေးသနည်း။ ယေရှုသည် ရှင်ဘုရင်ဖြစ်သည်ဆိုရာတွင် မည်သည့်အဓိပ္ပာယ်ရှိသနည်း။

သမ္မာကျမ်းစာတွင် စာတန်သည် လှည့်ဖြားသူ၊ ပြစ်တင်ဝေဖန်သူ၊ အပြစ်ရှာသူနှင့် လောကကိုလုယူအစိုးရသူဟု သွန်သင်ထားသော်လည်း၊ ယေရှု သည် စာတန်အပေါ်အောင်နိုင်သူဟု သွန်သင်ထားပြန်သည်။

(၁) “သမ္မာတရားနှင့်စပ်ဆိုင်သမျှတို့ကို သက်သေခံရန် လောကသို့ကြွလာ” (ယောဟန်၊ ၁၈:၃၇)။

(၂) ကပ်တိုင်အားဖြင့် ယေရှုသည် ထာဝရဘုရား၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် မေတ္တာ ကိုဖော်ထုတ်ပြသည် (ရောမ၊ ၃:၂၅၊ ၂ဖိ။ ရောမ၊ ၅:၈)။ ဤကဲ့သို့ မာရ်နတ်၏ဝေဖန်ပြစ်တင်ခြင်းကို အမှားထောက်ပေးသည် (ဗျာ၊ ၁၂:၁၀၊ ၁၁)။

(၃) နောက်ဆုံးတွင် ယေရှုသည် မာရ်နတ်၏နိုင်ငံကိုဖျက်ဆီးပစ်မည်။ သူသည် လည်း သူ့အချိန်တိုတောင်းကြောင်းသိရှိသည် (ဗျာ၊ ၁၂:၁၂ နှင့် ရောမ၊ ၁ဖိ:၂၀ တို့ကိုဖတ်ပါ)။ ခရစ်တော်သည် “ထာဝရအစဉ်စိုးစံလိမ့်မည်” (ဗျာ၊ ၁၁:၁၅)။

မာရ်နတ်စာတန်သည် မည်သို့ပင်လုပ်နေပါစေ၊ နောက်ဆုံးတွင် သူသည် စစ်ရှုံးသူသာဖြစ်သည်။ ခရစ်တော်၏အောင်နိုင်ခြင်းသည်လည်း နေ့စဉ်ကျွန်ုပ်တို့ အတွက်ဖြစ်သည်။ ကပ်တိုင်တော်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အားပေးထားသောကတိ များကို ခိုင်မာစွာတောင်းဆိုနိုင်ပါသည်။

မဟာတိုက်ပွဲကြီးတွင် အောင်နိုင်သူဘက်ကို ကျွန်ုပ်တို့သိပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ရှေးချမ်းမိသော ထိုအောင်နိုင်သူဘက်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ နေ့စဉ်အသက်တာကို မည်ကဲ့သို့အကျိုးသက်ရောက်စေသနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့ သည် ယခုပင် အောင်နိုင်သူဘက်တွင်ရှိနေသည်ကို မည်ကဲ့သို့စိတ်ချနိုင် မည်နည်း။

တနင်္လာနေ့

မတ်လ ၁၀ ရက်

တရားသောသူနှင့် တရားမျှတစေသူ

နေရာတကာတွင် ခရစ်တော်၏လုပ်ရပ်သည် မာရ်နတ်၏လုပ်ရပ်အား အထုံးဖြေလေ့ရှိသည်။ ၁ယော၊ ၃း၈ တွင် ယေရှုသည် “မာရ်နတ်၏အမှုတို့ကိုပယ်ဖျက်ခြင်းငှာ ဘုရားသခင်၏သားတော်သည် ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူ၏” ဟုဆို၏။ “သေခြင်းတရားကိုအစိုးရသောသူတည်းဟူသော မာရ်နတ်၏တန်ခိုးကို ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ” (ဟေဗြဲ၊ ၂း၁၄) ဟုဆို၏။ သို့သော်လည်း၊ ရန်သူ၏အစိုးရကို လုံးဝဖျက်ဆီးရန် အဆင့်နှစ်ဆင့်ရှိသည်ဟူ၏။ ပထမအဆင့်တွင်၊ စာတန်၏ပြစ်တင်ဝေဖန်မှုတို့အားလုံးကို ခရစ်တော်သည် ကပ်တိုင်အားဖြင့်မှားယွင်းကြောင်း သက်သေပြသသွားသည်။ ထိုနောက်တွင် စာတန်၏ နိုင်ငံတော်အား လုံးဝသုံးဖျက်ဆီးပစ်ပါမည်။

ရောမ၊ ၃း၂၃-၂၆ နှင့် ရောမ၊ ၅း၈ တို့ကိုဖတ်ပါ။
ဤကျမ်းချက်တို့သည် မာရ်နတ်၏ပြစ်တင်ဝေဖန်မှုများအား ခရစ်တော်မှ မည်သို့ချေပသည်ဟု သွန်သင်သနည်း။

“ဘုရားသခင်သည် စုံလင်သောဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် စုံလင်သောမေတ္တာမရှိဟု ရန်သူသည် စွပ်စွဲထား၏။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ဘုရားသခင်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် မေတ္တာတော်ကို ခရစ်တော်၌ အဆုံးစွန်ပြသရမည်ဖြစ်ရာ၊ ကပ်တိုင်၌ ပြသသွားခဲ့ပါသည်။ ယေရှုအသေခံခဲ့ပြီးနောက်တွင် စာတန်သည် မိမိရုပ်ဖျက်ထားသောမျက်နှာဖုံးစုတ်ပြီခွဲသည်ကို သိရတော့သည်။ သူ၏အုပ်ချုပ်မှုသည် မကျဆုံးသောကောင်းကင်တမန်များနှင့် မိုးကောင်းကင်စကြဝဠာ၏ရှေ့မှောက်တွင် ပွင့်လင်းစွာချပြခံရလေ၏။ မိမိကိုယ်ကိုလူသတ်သမားဟု ပြသသွားခဲ့လေပြီ။ ဘုရားသခင်သားတော်၏အသွေးကို သွန်းပစ်ခြင်းဖြင့် ကောင်းကင်သားအပေါင်း

တို့၏ချစ်ခြင်း၊ ကြင်နာခြင်းမှ မိမိကိုယ်ကိုနုတ်ပယ်လေတော့သည်” (Ellen G. White, The Desire of Ages, p. 761).

ဗျာ၊ ၁၂း၁၀-၁၂ နှင့် ကမ္ဘာ၊ ၃း၁၅ ကိုနှိုင်းယှဉ်ဖတ်ပါ။
ကပ်တိုင်၌ ခရစ်တော်၏အောင်နိုင်ခြင်းသည် စကြဝဠာသို့ မည်ကဲ့သို့ အလင်းပြသနည်း။

ရွေးနုတ်ခြင်းရာဇဝင်မှ ထာဝရဘုရားသည် အဆုံးတွင် အားလုံးကို အကောင်းဆုံးပို့ဆောင်ပေးမည်ဟု ယုံကြည်စိတ်ချနိုင်လောက်သော သာဓကများကို ချပြထားသည်။ သမ္မာကျမ်းစာ၏ဘုရားသခင်သည် ကောင်းသော အရာနှင့် အလိုအပ်ဆုံးအရာများအတွက် မဟာတိုက်လှန်ပွဲအတွင်းမှာပင် လမ်းဖွင့်ပေးထား၏ (တရားဟော၊ ၃၂း၄။ ၁ရာ၊ ၃း၁၈။ ဆာလံ၊ ၁၄၅း၁၇။ ဒံ၊ ၄း၃၇။ ဟဗက္ကုတ်၊ ၁း၁၃။ ဗျာ၊ ၁၅း၃။ ကမ္ဘာ၊ ၁၈း၂၅)။

စကြဝဠာပဋိပက္ခအတွင်းတွင် ထာဝရဘုရား၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် မေတ္တာတို့ကိုချပြပေးခြင်းသည် အဘယ်ကြောင့်အရေးပါသနည်း။
ရွေးနုတ်ခြင်းရာဇဝင်မှ ဘုရားသခင်သည် မိမိလုပ်ဆောင်ပေးခြင်းကို ကပ်တိုင်တွင် ပြသခြင်းအားသုံးသပ်ရာတွင် ဒုက္ခဆင်းရဲကာလအတွင်းတွင်ပင် ဘုရားသခင်၏လုပ်ဆောင်ပေးခြင်းသည် မည်ကဲ့သို့ယုံကြည်စိတ်ချခြင်းပေးနိုင်မည်နည်း။

အင်္ဂါနေ့

မတ်လ ၁၁ ရက်

ငါချစ်ရာမေတ္တာသီချင်း

ထာဝရဘုရားသည် မိမိ၏မေတ္တာနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတို့ကို စကြဝဠာပဋိပက္ခအတွင်းမှာပင် အံ့အားသင့်ရလောက်အောင် ဖော်ထုတ်ပေးသည်။ မေးစရာကတော့ ဘုရားသခင်သည် ဆိုးသွမ်းခြင်းကိုဖယ်ရှားရန် ပြုခဲ့ပြီးသားထက် သာ၍ မပြုလုပ်သင့်ဘူးလား ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိနှင့်လူသားတို့

အကြား မေတ္တာဖြင့်မိတ်သဟာယကို လွတ်လပ်သောဆန္ဒဖြင့်သာဖွဲ့နိုင်ရန် စကြဝဠာပဋိပက္ခကန့်သတ်ဘောင်ထားရှိသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့တွေ့ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သိရသလောက်မှာ ထာဝရဘုရား၏ဝိသေသလက္ခဏာသည် သူ၏မေတ္တာကိုချပြခြင်းဖြင့်သာ စကြဝဠာပဋိပက္ခသည် ငြိမ်ကျသွားနိုင်မည်ဖြစ်သဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် လုပ်ငန်းခွင်ကန့်သတ်ဘောင်အတွင်းတွင်သာ ကျဉ်းကြပ်စွာ လုပ်ဆောင်နေရသည်။

ဟေရုယ၊ ၅:၁-၄ ကိုဖတ်ပါ။ မည်သူစကားပြောဆိုနေသနည်း။ ဟေရုယသည် မည်သူ့အကြောင်းကိုပြောဆိုနေသနည်း။ စပျစ်ဥယျာဉ်နှင့် ဥယျာဉ်ပိုင်ရှင်သည် မည်သူ့အားပုံဆောင်သနည်း။ ဥယျာဉ်ပိုင်ရှင်သည် စပျစ်ဥယျာဉ်အပေါ် ထင်ရှားသောလုပ်ဆောင်ခြင်းနှင့် အကျိုးရလဒ်သည်အဘယ်နည်း။

ဤကျမ်းချက်တို့တွင် ဟေရုယသည် သူ၏ချစ်သူဥယျာဉ်အတွက် သီချင်းတစ်ပုဒ်ဆိုခဲ့သည်။ ထိုဥယျာဉ်ပိုင်ရှင်သည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၍ စပျစ်ဥယျာဉ်သည် ထာဝရဘုရား၏လူများ (ဟေရုယ၊ ၁:၈။ ယေရမိ၊ ၂:၂၁) ဖြစ်သည်။ သို့သော် ပတ်သက်ခြင်းကိုမူ၊ သာ၍ကျယ်ပြန့်သော ဘုရားသခင်၏ ဤကမ္ဘာပေါ်တွင် လုပ်ဆောင်သောအရာများဖြင့်ပင် ချဲ့ထွင်နှိုင်းယှဉ်ရပါမည်။ ဤကျမ်းချက်များအရ ဥယျာဉ်ပိုင်ရှင် (ဘုရား) သည် ဥယျာဉ်ကြီးပွားတိုးတက်ရန် လိုအပ်သည်ဟု ထင်သမျှကိုပြုလုပ်ပေးသည်။ ဥယျာဉ်သည် ကောင်းသော စပျစ်သီးကိုသီးမည့်အစား ဗောရသီးဟူသော တန်ဖိုးမရှိသောအသီးကိုသီးလေသည်။ ဟေဗြဲဘာသာမူရင်းစကားလုံးမှ ပုပ်သောအသီးဟု မြန်မာပြန်ဆိုနိုင်သည်။ ထာဝရဘုရား၏ဥယျာဉ်သည် ပုပ်သိုးသောစပျစ်သီးကို သီးလေ၏။

ဟေရုယ၊ ၅:၂ သည် ဘုရားကိုယ်တော်တိုင်မိန့်တော်မူကာ လူသားတို့သည် မိမိနှင့်မိမိ၏ဥယျာဉ်အကြား တရားစီရင်ရန် ဖိတ်ခေါ်သည်။ ဟေရုယ၊ ၅:၄ တွင်လည်း ဘုရားသခင်သည် အရေးကြီးသောမေးခွန်းအားလုံးကို မေးတော်

မူ၏။ “ငါကျေးဇူးပြုနိုင်လျက် မပြုသေးသောအရာတစ်စုံတစ်ခုရှိသလော။ စပျစ်သီးကိုသီးမည်ဟု မျှော်လင့်သည်ရှိသော် ဗောရသီးကို အဘယ်ကြောင့်သီးရသနည်း။” မည်သည့်အရာထပ်လုပ်ပေးနိုင်မည်နည်း။ အခြားသူအား သူပြုသမျှအပေါ်မှာ တရားစီရင်စေသည်မှာ မည်မျှစိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်သနည်း။

ကပ်တိုင်တွင် ထာဝရဘုရားကိုယ်တော်တိုင်သည် အားလုံး၏အပြစ်အတွက် ဆက်ကပ်ခဲ့သည်ကို သင်ကြည့်မိသောအခါ ငါကျေးဇူးပြုနိုင်လျက် မပြုသေးသောအရာတစ်စုံတစ်ခုရှိသလောဟူသော သူ၏နှုတ်ကပတ်စကားသည် မည်ကဲ့သို့ထူးခြားစွာအံ့ဩဖွယ်ဖြစ်သနည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မတ်လ ၁၂ ရက်

ခရစ်တော်၏သရုပ်ပြစပျစ်ဥယျာဉ်

မသံ၊ ၂၁ စပျစ်ဥယျာဉ်ပိုင်ရှင်သရုပ်ပြပုံတွင် ဟေရုယ၊ ၅ ၏ ချန်လှပ်ထားသည့်အပိုင်းကို ယေရှုမှကောက်နုတ်ပြီး စပျစ်ဥယျာဉ်ပိုင်ရှင်သည် ၎င်း၏ဥယျာဉ်အပေါ် ၎င်း၏ဝိသေသလက္ခဏာနှင့် လုပ်ရပ်တို့အပေါ် မီးမောင်းထိုးပြထားပါသည်။

မသံ၊ ၂၁:၃၃-၃၉ ကို ဟေရု၊ ၅:၄ ၏မေးခွန်းအား ဂရုပြုလျက်ဖတ်ပါ။ သူပြုခဲ့ပြီးသည်ထက် သာ၍ပြုစရာရှိပါသလား။

ခရစ်တော်၏သရုပ်ပြပုံအစပိုင်းသည် ဟေရုယ၊ ၅ ၏သီချင်းမှ စပျစ်ဥယျာဉ်ပိုင်ရှင်နှင့် စပျစ်ဥယျာဉ်အကြောင်းကို တိုက်ရိုက်ကောက်နုတ်ထားသည်။ စပျစ်ဥယျာဉ်ပိုင်ရှင်သည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကို မြေငှားချထား၍ လုပ်ဆောင်စေကာ အခြားသောပြည်သို့သွားလေသည် (မသံ၊ ၂၁:၃၃) ဟူ၏။ ဥယျာဉ်ပိုင်ရှင်သည် မိမိကျွန် (ပုရောဖက်) တို့ကို အသီးကိုခံစေရန် ဥယျာဉ်စောင့်တို့ထံ နှစ်ကြိမ်တိုင်စေလွှတ်ရာ၊ ထိုကျွန်တို့ကိုရိုက်နှက်ကာ သတ်ပစ်ကြသည်

(မသံ၊ ၂၁:၃၄-၃၆) ဆို၏။ နောက်ဆုံးတွင် သူ၏သား (ယေရှု) ကို စေလွှတ်၍ ငါ့သားကိုအားနာကြလိမ့်မည် (မသံ၊ ၂၁:၃၇) ဟုဆို၏။ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် “ဤသူသည် အမွေခံဖြစ်၏။ လာကြ၊ သူ့ကိုသတ်၍ သူ၏အမွေဥစ္စာကိုယူကြကုန်အံ့” ဟုဆိုကာ ဥယျာဉ်ရှင်၏သားကိုဖမ်းပြီးမှ ဥယျာဉ်ပြင်သို့ထုတ်ကာ သတ်ပစ်ကြသည် (မသံ၊ ၂၁:၃၈၊ ၃၉) ဆို၏။

သူသည် မည်သို့ဆက်လုပ်ရမည်နည်း။ ခမည်းတော်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား ချစ်အားကြီး၍ မိမိချစ်သောသားကိုပင်ပေး၏ (ယော၊ ၃:၁၆)။ စကြဝဠာပဋိပက္ခဟူသည် ဤပုံအတိုင်းသာဖြစ်သည်။ တန်ခိုးတော်ဖြင့် ဆောလျင်စွာ မဖြေရှင်းဘဲ၊ ထာဝရဘုရား၏ဝိသေသလက္ခဏာကို လူထုရှေ့မှောက်တွင် ချပြပေးရပါသည်။ ဤသို့ချပြခြင်းကို ခရစ်တော်၏လုပ်ဆောင်မှုတွင် ပြုလုပ်ခဲ့ပြီးလည်းဖြစ်သည် (ရောမ၊ ၃:၂၅၊ ၂၆။ ၅:၈)။ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် မိမိကိုယ်ကို (ခရစ်တော်၌) စွန့်တော်မူပြီး သူ၏တရားမျှတခြင်းနှင့် စုံလင်သောမေတ္တာတို့ကို အလျှော့အတင်းမလုပ်ရဘဲ ကျွန်ုပ်တို့ကို ဖြောင့်မတ်စေခြင်းအပြင် မည်သို့ထပ်လုပ်ရဦးမည်နည်း။

ကပ်တိုင်တော်ဟူသည် စုံလင်သောမေတ္တာနှင့် ဆက်စပ်သောအရာများအား မဖျက်ဆီးဘဲ၊ ဆိုးသွမ်းခြင်းကိုလျော့ပါးသုတ်သင်နိုင်ရန် ထာဝရဘုရား၏ပြုလုပ်နိုင်သောအရာအားလုံးဖြစ်သည်။ ဤထက်သာ၍လိုလားအပ်သောနည်းလမ်းများ ကျန်ရှိနေသေးပါက ထာဝရဘုရားသည် အသုံးမပြုဘဲ နေပါမည်လော။ ဤစကြဝဠာပဋိပက္ခတွင် လူသားတို့သည် လွန်စွာဒုက္ခဆင်းရဲခံရကြပါသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သာ၍ခံစားရသေး၏။ အပြစ်သည် ထာဝရဘုရားကိုယ်တော်တိုင်အား ဒုက္ခဆင်းရဲခံစေသည်ကို ကပ်တိုင်အား ကြည့်ရှုဖြင့် သိရှိနိုင်ပါသည်။ ခရစ်တော်သည် မေတ္တာဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ကြံကြံခံခဲ့ရသည်။

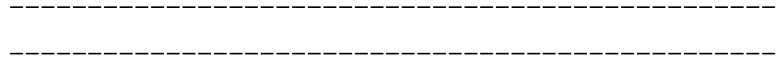
ဟေရှာယ၊ ၅၃:၄ ကိုဖတ်ပါ။ မည်သူ၏သောကနှင့် ကြေကွဲခြင်းတို့ကို ခရစ်တော်သည် ကပ်တိုင်ပေါ်တွင်ခံခဲ့ရသနည်း။

ဤသည်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ပြုလုပ်နိုင်သောအရာအားလုံးဖြစ်၍ ကယ်တင်ခြင်းသည် ဘုရားအားမည်မျှဆုံးရှုံးစေသနည်း။

ကြာသပတေးနေ့ **မတ်လ ၁၃ ရက်**
ဘုရားသခင်၏နာမတော်အားသက်သေထူခြင်း

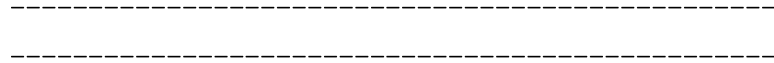
ဘုရားသခင်၏နာမတော်အား နည်းမျိုးစုံဖြင့် သက်သေထူခဲ့သည်။ ခမည်းတော်၊ သားတော်နှင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြင့် ဘုရားသခင်၏စုံလင်သောဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် မေတ္တာတို့ကို သံသယကင်းရှင်းစွာ ပြသထားပါသည် (ရောမ၊ ၃:၂၅၊ ၂၆။ ၅:၈)။

ရောမ၊ ၃:၁-၄။ ဟေရှာယ၊ ၅:၃၊ ၄ တို့ကိုနှိုင်းယှဉ်ဖတ်ပါ။
ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် စကြဝဠာပဋိပက္ခအတွင်း သက်သေထူနေသည်ကို ဤကျမ်းချက်သည် မည်သို့သွန်သင်သနည်း။

ရောမ၊ ၃ နှင့် ဟေရှာယ၊ ၅ တွင် ဘုရားသခင်သည် (ကန့်သတ်ဘောင်အတွင်း) ဖန်ဆင်းခံသတ္တဝါမျှကိုပင် မိမိ၏ဝိသေသလက္ခဏာအပေါ် ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုက်တန်တန်မတန်တန် တရားစီရင်ရန် ဖိတ်ခေါ်ထားသည်။ မှတ်တမ်းစာအုပ်များဖွင့်ဟသောနောက်ဆုံးနေ့တွင် ဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ်မျှတကြောင်းကို တွေ့ရပါမည်။ ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်စွမ်းရှိသော သတ္တဝါတို့အားလုံးရှေ့မှောက်တွင်ပင် ထာဝရဘုရားသည် မိမိကိုယ်ကို မိမိသက်သေထူပါလိမ့်မည်။

ဗျာ၊ ၁၅:၃ နှင့် ဗျာ၊ ၁၉:၁-၆ တို့ကိုဖတ်ပါ။ နောက်ဆုံးတွင် ဘုရားသခင်၏နာမတော်ကို သက်သေထူမည်ဆိုသည်ကို ဤကျမ်းချက်တို့သည် မည်သို့သွန်သင်သနည်း။

သမ္မာကျမ်းစာတွင် ဘုရားသခင်သည် မိမိနာမတော်အား အလေးထား
၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ သင်မုန်းတီးသောအကျင့်စရိုက်ရှိသူနှင့် နက်နဲသော
မေတ္တာဖြင့် မိတ်သဟာယပြုနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ သင့်ဇနီး၊ ဇနီးလောင်းအား
သင့်ဝိသေသလက္ခဏာကို လိမ်ညာထားပါက နောင်တစ်နေ့ပြန်လည်ရင်ဆိုင်
ရပါလိမ့်မည်။ လောလောလတ်လတ်ယုံမိသော်လည်း သင်တို့၏ဆက်ဆံမှုကို
ဖျက်ဆီးနိုင်ပါသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အား ကပ်တိုင်နှင့် ကယ်တင်
ခြင်းစီမံကိန်းတစ်ခုလုံးမှ သက်သေထူပေးလိမ့်မည်။ မကြွလာမီတရားစီရင်ချိန်
အတွင်းမှာပင် စကြဝဠာတစ်ခုလုံးရှေ့မှောက်တွင် ဘုရားသခင်၏သက်သေ
တည်၏။

ကြွလာပြီး၊ သန့်ရှင်းသောသူတို့မှ ကောင်းကင်တမန်တို့ကိုပင် (၁ကော၊
၆:၂၊ ၃) တရားစီရင်နေချိန်တွင် ကယ်တင်ခံရသူတို့သည် မှတ်တမ်းများကို
ကြည့်ရှုကာ၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိတတ်နိုင်သမျှပြုလုပ်ခဲ့ပြီးကြောင်း၊ ထာဝရ
ဘုရား၏တရားစီရင်ခြင်းသည် စုံလင်ဖြောင့်မတ်မေတ္တာပြည့်ဝကြောင်း တွေ့ရ
ကြသောအခါ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အား သက်သေထူပြန်ပါသည်။
ဖြေကြားရန်လိုအပ်သောမေးခွန်းမရှိသောသူရှိပါမည်လော။ အားလုံးမပြီးဆုံးမီမှာပင်
ကျွန်ုပ်တို့၏မေးခွန်းများအား အဖြေပေးပါလိမ့်မည် (၁ကော၊ ၄:၅)။

နောက်ဆုံးတွင် ခူးအားလုံးနှင့် ဘာသာစကားအားလုံးတို့သည် ယေရှု
သည် သခင်ဖြစ်သည်ဟု ဝန်ခံကြလိမ့်မည် (ဖိလိပို့၊ ၂:၁၀၊ ၁၁)။ ဤသည်
တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ဝိသေသလက္ခဏာအား သက်သေထူခြင်းပင်ဖြစ်လေ
သည်။

**သောကြာနေ့
ဆက်လက်လေ့လာရန်။**

မတ်လ ၁၄ ရက်

Ellen G. White, "The Reward of Earnest Effort," pp. 285-288, in
Testimonies for the Church, vol. 9 ကိုဖတ်ပါ။

“ကျွန်ုပ်တို့အား ဇေဝေဝါဖြစ်စေသော ဘုရားသခင်၏စောင့်ရှောက်ခြင်း
တို့သည် ကမ္ဘာသစ်တွင် ပွင့်လင်းသွားလိမ့်မည်။ နားလည်ရခက်ခဲသောအရာ
တို့သည် ရှင်းလင်းနေမည်။ ကျေးဇူးတော်၏လျှို့ဝှက်ခြင်းကို ဖွင့်ဟပေးပါ
လိမ့်မည်။ အကန့်အသတ်ရှိသော ကျွန်ုပ်တို့၏ပညာသည် ရှုပ်ထွေးခြင်းနှင့်
သစ္စာဖောက်ခြင်းသာရှိသော်လည်း အစုံလင်ဆုံးညီညွတ်ခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့
တွေ့ရပါတော့မည်။ အခက်ခဲဆုံးသောအရာကို အနန္တမေတ္တာသည် ဖြေလျှော့
ငြိမ်ကျစေသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့သိရပါတော့မည်။ အရာခပ်သိမ်းတို့အား အကောင်းဆုံး
ပြင်ဆင်ပေးသော ဘုရားရှင်၏နူးညံ့သောပြုစုခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့သိရသောအခါ
နှုတ်မြွက်မဆုံးနိုင်သောဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ဘုန်းကြီးခြင်းကိုခံစားရပါလိမ့်မည်”
(Ellen G. White, Testimonies for the Church, vol. 9, pp. 286).

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ

- ၁။ ဘုရားသခင်၏စောင့်ရှောက်ခြင်းကို ဇေဝေဝါဖြစ်ဖူးပါသလား။ နောက်ဆုံး
တွင် ထိုအရာများအားလုံးပွင့်လင်းလိမ့်မည်ဟု သိရှိခြင်းသည် သင့်အား
မည်ကဲ့သို့စိတ်နှစ်သိမ့်ခြင်းပေးနိုင်ပါသနည်း။
- ၂။ ခရစ်တော်သည် လူဇာတိခံယူကာ လူသားအတွက်အသေခံနိုင်ရန် စွန့်လွှတ်
ခဲ့သောအရာများကို တွေးကြည့်ပါ။ ထာဝရဘုရား၏မေတ္တာတော်နှင့်
ယုံကြည်စိတ်ချရခြင်းတို့ကို တွေးတောပါ။ မည်သည်တို့ကို ထပ်မံ
ပြုရပါဦးမည်နည်း။

၃။ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်တွင် မည်သည်ကအရေးကြီးသနည်း။ ခရစ်ယာန် အမည်ခံများတို့အား မည်ကဲ့သို့ပတ်သက်ခြင်းရှိသနည်း။ ခရစ်ယာန်တို့ သည် ခရစ်တော်၏နာမတော်အား ရံဖန်ရံခါ အမည်ပျက်ပြားစေနိုင်သနည်း။ ခရစ်တော်၏လက်တွေ့အဖြစ်ကို ကျွန်ုပ်တို့၏ပတ်ဝန်းကျင်အား မည်သို့ ပြသနိုင်မည်နည်း။

၄။ ယခုလက်ရှိကျွန်ုပ်တို့၏ပြဿနာဆိုးများအတွက် ရရှိထားသောအကောင်းဆုံး အဖြေများသည် နောက်ဆုံးနေ့ရက်တွင် မပြည့်စုံဘဲရှိလိမ့်မည်။ နောက်ဆုံး သောနေ့ရက်တွင်မှ ထာဝရဘုရားကသာပေးစွမ်းနိုင်သော ဆိုးညစ်ခြင်း၏ အဖြေအား စောင့်ဆိုင်းနေရင်း၊ ဒုက္ခဆင်းရဲကြုံနေရသူတို့အား သက်သာ ဖြေလျော့ပေးသောကိုယ်စားလှယ်များ မည်ကဲ့သို့ဖြစ်နိုင်မည်နည်း။

ဆင်ခရီးစာ (၅၂)
မေတ္တာနှင့်တရားမျှတခြင်း၊ အကြီးမားဆုံးပညတ်နှစ်ပါး
မတ်လ ၁၅ - ၂၁

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **မတ်လ ၁၅ ရက်**
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ မသဲ၊ ၂၂:၃၄-၄၀။ ဇာခရိ၊ ၇:၉-၁၂။ ဆာလံ၊ ၈၂။ မိက္ခာ၊ ၆:၈။ မသဲ၊ ၂၃:၂၃-၃၀။ လုကာ၊ ၁၀:၂၅-၃၇။

အလွတ်ကျမ်းချက်
“တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူက၊ ငါသည် ဘုရားသခင်ကို ချစ်သည်ဟုဆိုလျက်ပင် မိမိညီအစ်ကိုကိုမုန်းလျှင်၊ ထိုသူသည် မုသား ကိုသုံးသောသူဖြစ်၏။ မိမိမြင်ရသောမိမိညီအစ်ကိုကိုချစ်လျှင်၊ မမြင် သေးသောဘုရားသခင်ကို အဘယ်သို့ချစ်နိုင်မည်နည်း” (၁ယော၊ ၄:၂၀)။

နောက်ဆုံးသောနေ့တွင် ထာဝရဘုရားသည် အရာခပ်သိမ်းတို့ကို တည့်မတ်စေမည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ယုံကြည်နေသော်လည်း၊ ခရစ်ယာန်တို့အတွက် ယခုလောလောလတ်လတ်ဘောင်မဝင်သေးပါ။ မတရားမှုနှင့် ဆိုးဝါးခြင်းများစွာ ရှိသော်လည်း ၎င်းတို့အား ထာဝရဘုရားမဖျက်ဆီးသေးသဖြင့် (စကြဝဠာ ပဋိပက္ခ၏အတိုင်းအတာအရ)၊ ကျွန်ုပ်တို့ကျော်ဖြတ်ရသော ဒုက္ခဆင်းရဲများ အား ၎င်းတို့၏အတိုင်းအတာတစ်ခုဖြင့် မပြေပျောက်စေနိုင်သေးပါ။ ခရစ်ယာန် အသက်တာ၏တာဝန်ဖြစ်နေပါသည်။

မေတ္တာသည် မျှတခြင်းနှင့်ဒွန်တွဲသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့သိရှိပြီးလည်း ဖြစ်ရာ၊ သီးခြားထား၍လည်းမရပါ။ ဘုရားသည် မျှတမှုကို နှစ်သက်တော် မူ၏။ ဘုရားရှင်အားချစ်သောသူသည် မျှတခြင်းကိုပါနှစ်သက်ရပါမည်။

ထိုနည်းတူ၊ ဘုရားရှင်အား ချစ်သောသူသည်လည်း အချင်းချင်း ချစ်ရပါမည်။ အချင်းချင်းချစ်သောကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်၏ကောင်းရာကောင်း ကြောင်းကို မျှဝေဆောင်ရွက်ရပါမည်။ ဆင်းရဲခြင်း၊ ဖိနှိပ်ခြင်းနှင့် မတရားမှု တစ်စုံတစ်ခုခုကို ခံရသောသူအား ကျွန်ုပ်တို့ဂရုပြုရပါမည်။ သူတစ်ပါးသည် ဖိနှိပ်ခြင်းခံရသောအခါ မျက်လုံးစုံမှိတ်ခြင်းမပြုရပါ။ တစ်ဦးချင်းဖြစ်စေ၊ အဖွဲ့လိုက် ဖြစ်စေ၊ ထာဝရဘုရား၏မေတ္တာနှင့် မျှတခြင်းတို့သည် ကျဆုံးပြီးသောဤကမ္ဘာ တွင် ကိုယ်တော်၏စုံလင်သောဝိသေသလက္ခဏာ၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် မေတ္တာ တို့သည် ရှေ့သို့ချီတက်နိုင်ပါမည့်အကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ပြုနိုင်သမျှတို့ကို ပြုကြ ပါမည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ မတ်လ ၁၆ ရက်
အကြီးဆုံးပညတ်နှစ်ပါး

တစ်ဦးချင်းဖြစ်စေ၊ အဖွဲ့နှင့်ဖြစ်စေ ထာဝရဘုရား၏မေတ္တာနှင့် တရား မျှတခြင်းတို့သည် ဤကမ္ဘာတွင် ရှေ့သို့ချီရမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူထားသောအရာတို့ကို အာရုံစိုက်ကာ ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် သင့်လျော် လှပေသည်။

မသဲ၊ ၂၂:၃၄-၄၀ ကိုဖတ်ပါ။ ကျမ်းတတ်ဆရာ၏မေးခွန်းကို ယေရှုသည် မည်သို့ဖြေဆိုသနည်း။

ယေရှုကိုယ်တော်တိုင်သည် ပထမနှင့်အကြီးဆုံးပညတ်သည် သင်၏ “ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ဉာဏ်ရှိသမျှနှင့်ချစ်လော့။” ထိုနည်းတူစွာ ဒုတိယတစ်ပါးသည်လည်း “ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့် အမျှချစ်လော့။” ဤပညတ်တို့သည် သီးသန့်စီမဟုတ်ပါ။ ဤပညတ်နှစ်ပါး

တို့ကား ပညတ္တိကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိကျမ်းရှိသမျှတို့၏ အချုပ်အချာပင်ဖြစ် သနည်း (မသဲ၊ ၂၂:၃၄-၄၀)။ ၎င်းတို့ကိုပင် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာမှ ကောက်နုတ် ခြင်းသာဖြစ်ကြ၏။

မသဲ၊ ၁၉:၁၆-၂၃ ကိုဖတ်ပါ။ ဥစ္စာရလူငယ်လေး၏မေးခွန်းကို ယေရှုမှဖြေဆိုခြင်းနှင့် မသဲ၊ ၂၂ ရှိ ကျမ်းတတ်ဆရာအားဖြေဆို ခြင်းတို့သည် မည်သို့ဆက်စပ်မှုရှိနိုင်မည်နည်း။

ဤနေရာတွင် ယေရှုသည် အဘယ်ကြောင့်ဤသို့ဖြေဆိုရသနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့မည်သည့်အခြေအနေမှာပင်ရှိနေပါစေ၊ ဤတွေ့ဆုံခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ အား မည်သို့သွန်သင်သနည်း။

“ခရစ်တော်သည် ထိုဥစ္စာရလူငယ်လေးကို စုံလင်သောခရစ်ယာန်ဝိသေသ လက္ခဏာသို့ ရောက်စေသောဝေါဟာရဖြင့် မိန့်တော်မူ၏။ သူ၏ဝေါဟာရ တို့သည် ပြင်းထန်တိကျ၍ ပညာသားပါလှ၏။ ၎င်းတို့ကို လက်ခံကျင့်သုံး ခြင်းသည် သူ၏ကယ်တင်ခြင်းမျှော်လင့်နိုင်ရာ တစ်ခုတည်းသောလမ်းခရီး ဖြစ်၏။ သူ၏ရာထူးနှင့်ဥစ္စာတို့သည် သူ၏ဝိသေသလက္ခဏာအား ဆိုးညစ် စေရန် သိမ်မွေ့သောဩဇာဖြစ်လေသည်။ ၎င်းတို့သည် ရင့်သန်လာလျှင် ထာဝရဘုရားအား စုံမက်ရမည့်နေရာသို့ နေရာယူပါလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ထံမှ အနည်းအများတွန့်ဆုတ်ခြင်းသည် အချိန်တိုအတွင်း စိတ်ဓာတ်ခွန်အား လျော့နည်းစေနိုင်သည်။ ဤလောကအရာများရင့်သန်စေခြင်းသည် မရေရာ တန်ဖိုးနည်းလင့်ကစား၊ ၎င်းတို့အထဲ၌ နှစ်မျောနေစေနိုင်၏” (Ellen G. White, The Desire of Ages, p. 520).

ထိုဥစ္စာရလူငယ်ကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့၌ရှိသမျှကိုရောင်းရမည်ဟု မဆိုသော်လည်း၊ သင်ကိုယ်ပိုင်စွဲလမ်းကာ မစွန့်လွှတ်နိုင်သော မည်သည့်အရာသည် သင့်ကိုထာဝရပျက်စီးခြင်းသို့ပို့ဆောင်မည်နည်း။

တနင်္လာနေ့

မတ်လ ၁၇ ရက်

အကြီးဆုံးအပြစ်နှစ်ပါး

အကြီးဆုံးပညတ်တော်နှစ်ပါးသည် ဘုရားသခင်အားချစ်ခြင်းနှင့် အချင်းချင်း ချစ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယေရှုကိုယ်တော်တိုင်ဆိုသည်။ ဤပညတ်တော်ကို ရှင်သန် စေရာတွင်လည်း မြင်တွေ့ရသောအရာ၊ ယေရှု၏ခြေရာကိုနင်းခြင်းလည်းဖြစ်သည့် သူတစ်ပါးအားချစ်ခြင်းကိုပြသသော ပေးဆပ်ခြင်းလည်းရှိပါသည်။

အကြီးဆုံးသောပညတ်နှစ်ခုတို့သည် ဘုရားသခင်အားချစ်ခြင်းနှင့် အချင်းချင်းချစ်ခြင်းဖြစ်ပါက အကြီးဆုံးအပြစ်သည် အဘယ်အရာနည်း။

ဆာလံ၊ ၁၃၅:၁၃-၁၉ ကိုဖတ်ပါ။ သမ္မာကျမ်းစာတစ်လျှောက် မည်သည့်အပြစ်ကို အလေးထားကာဖော်ပြထားသနည်း။

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းသည် အရာခပ်သိမ်းထက် ထာဝရဘုရားအား ချစ် မြတ်နိုးခြင်းကို အလေးထားတင်ဆက်ထားသည် (တရားဟော၊ ၆:၅)။ ဤကိစ္စ သည် ထာဝရဘုရားကိုချစ်ခြင်းနှင့်ဆန့်ကျင်သော ကြီးလေးသောအပြစ်တည်း ဟူသော ရုပ်တုကိုးကွယ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဇာခရိ၊ ၇:၉-၁၂ ကိုဖတ်ပါ။ ဇာခရိကျမ်းအရ ထာဝရဘုရား သည် မည်သည့်အရာကိုရှုတ်ချသနည်း။ ရုပ်တုကိုးကွယ်ခြင်းအပြစ် သည် အကြီးဆုံးပညတ်တော်နှစ်ပါးနှင့် မည်သို့ဆက်စပ်မှုရှိစေသနည်း။

ထာဝရဘုရားသည် ကရုဏာဒေါသဖြင့် တုံ့ပြန်သောအရာသည် ရုပ်တု ကိုးကွယ်ခြင်းသာမဟုတ်ဘဲ သူ၏လူများကို တစ်ဦးချင်းဖြစ်စေ၊ အဖွဲ့လိုက် ဖြစ်စေ၊ နှိပ်စက်ခြင်းကိုပင်ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည် မေတ္တာဖြစ်သဖြင့် မတရားမှုအပေါ်ဒေါသထွက်၏။

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာတောက်လျှောက် တင်ဆက်ထားသောကြီးလေး သည့်အပြစ်မှာ ကြီးမားသောပညတ်တော်နှစ်ခု ထာဝရဘုရားအားချစ်ခြင်းနှင့် အချင်းချင်းချစ်ခြင်းဖြင့် ပတ်သက်မှုမှားယွင်းခြင်းသာဖြစ်သည်။ အတိုကောက် ပြောရသော် သူတစ်ပါးကိုမချစ်သောသူသည် ထာဝရဘုရားအားမချစ်နိုင်ပါ။

၁ယော၊ ၄:၂၀၊ ၂၁ တွင်လည်း “တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူက၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားကိုချစ်သည်ဟုဆိုလျက် မိမိညီအစ်ကိုကိုမုန်းလျှင် ထိုသူ သည် မုသားကိုသုံးသောသူဖြစ်သည်။ မိမိမြင်ရသောညီအစ်ကိုကိုမချစ်လျှင် မမြင်သေးသောဘုရားသခင်ကို အဘယ်သို့ချစ်နိုင်မည်နည်း။ ဘုရားသခင်ကို ချစ်သောသူသည် မိမိညီအစ်ကိုချစ်ရမည်ဟူသောပညတ်တော်ကို ငါတို့သည် ခရစ်တော်ထံမှ ခံရကြပြီ” ဟုဆို၏။

ဘုရားသခင်ကိုချစ်ခြင်းသည် သူတစ်ပါးအားချစ်ခြင်းနှင့် ခွဲခြားထား၍မရနိုင်ကြောင်း သင်မည်သို့ရှင်းပြနိုင်မည်နည်း။ ခွဲခြား မရသော ဤဆက်စပ်ခြင်းကို မည်သို့နားလည်သနည်း။

အင်္ဂါနေ့

မတ်လ ၁၈ ရက်

ထာဝရဘုရားသည် မျှတခြင်းကိုစုံမက်၏

ထာဝရဘုရားသည် မျှတခြင်းကိုစုံမက်၍ ဆိုးညစ်ခြင်းကိုမုန်းတီးကြောင်း (ဆာ၊ ၃၃:၅။ ဟေရှု၊ ၆:၁၈) နှင့် မမျှတခြင်းနှင့် ၎င်း၏သားကောင်များ အားငဲ့ညာကာ အလွန်ကရုဏာဒေါသထွက်ကြောင်း သမ္မာကျမ်းစာဖော်ပြထား သည်။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းတွင်လည်း ဖိနှိပ်နင်းချေခြင်းခံရသူများကြောင့် ထာဝရ ဘုရားသည် ထိုသို့ပြုလုပ်နေသူများအပေါ် ကရုဏာဒေါသထွက်ကြောင်း ဖော်ပြ ထားသည်။

ဆာလံ၊ ၈၂ ကိုဖတ်ပါ။ ထာဝရဘုရားသည် လောက၏ မတရားခြင်းကြောင့် စိုးရိမ်ပူပန်ကြောင်း ဤသို့ချင်းသည် မည်သို့ဖော်ပြ ထားသနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် မည်သို့အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်နိုင်သနည်း။

ဤကျမ်းချက်အရ၊ လောကအုပ်ချုပ်သူတို့သည် မတရားမှုများအပေါ် တာဝန်ရှိ၍ ၎င်းတို့၏ယိုယွင်းပျက်စီးသော တရားစီရင်မှုအပေါ် တစ်နေ့ ဘုရားရှင်ပြန်၍စီရင်လိမ့်မည်။ ဟောပြောရေးသားထားကြသည်။ အထူးသဖြင့် အုပ်ချုပ်သူများအား မတရားသောသူများ မျက်နှာကိုထောက်၍၊ အဘယ်မျှကာလ ပတ်လုံး မတရားသဖြင့်စီရင်ကြမည်နည်း (ဆာလံ၊ ၈၂:၂) ဟု မေးတော်မူ၏။

ထိုမျှမကဘဲ သူတို့အား “ဆင်းရဲသောသူနှင့် မိဘမရှိသောသူတို့ကို စောင့်မကြလော့။ ငြိုငြင်သောသူနှင့် ငတ်မွတ်သောသူတို့ဘက်၌ တရားစီရင် ကြလော့။ ဆင်းရဲသောသူနှင့်ငတ်မွတ်သောသူကို မတရားသောသူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်ကြလော့” (ဆာလံ၊ ၈၂:၃၊ ၄) ဟု တောင်းဆို၏။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်း ပုရောဖက်တို့သည် တရားမျှတခြင်းအား ကျယ်လောင်စွာဆင့်ခေါ်ထားလေသည်။ သမ္မာကျမ်းစာတွင် အရေးမပါသောစကားတစ်ခွန်းမျှမရှိပါ။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်း ပုရောဖက်တို့၏ပြောစကားများသည် ယေရှုကိုယ်တော်တိုင်မှ သွေးသားဖြင့် ပြောဆိုသောစကားများ၏ ဗဟိုပြုရာပင်ဖြစ်သည်။

ထာဝရဘုရားသည် မိမိအား မေတ္တာဖြင့်နားထောင်မည့်သူများကို အလိုတော်ရှိ၍၊ လျှို့ဝှက်စွာဖိတ်ခေါ်နေသည်မဟုတ်ပါ။ မိစ္ဆာ၊ ဖိးစ တွင် တိကျပြတ်သားစွာ “အချင်းလူ၊ ကောင်းသောလမ်းကို ပြတော်မူပြီ။ တရား သဖြင့်ပြုခြင်း၊ ကရုဏာကိုနှစ်သက်ခြင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ နိမ့်ချ သောစိတ်နှင့် ကျင့်နေခြင်းမှတစ်ပါး အဘယ်ပူဇော်သကာကို ထာဝရဘုရား တောင်းတော်မူသနည်း” ဟုဆို၏။ ဤခံစားချက်သည်လည်း သမ္မာကျမ်းစာ တွင် ပျံ့နှံ့နေလေသည်။ သာဓကတစ်ခုအဖြစ် “သင်တို့သည် အချင်းချင်း ချစ်ကြလျှင် လူအပေါင်းတို့သည် ထိုမေတ္တာကိုထောက်၍ သင်တို့သည် ငါ၏ တပည့်ဖြစ်သည်ကို သိကြလိမ့်မည်” (ယောဟန်၊ ၁၃:၃၅။ ၁ယော၊ ၄:၈-၁၆) ဟု ယေရှုမိန့်တော်မူ၏။

မိစ္ဆာ၊ ဖိးစ ကိုဗဟိုပြုထားကာ၊ ပြောဆိုပြုမူပါက ကျွန်ုပ်တို့ မိသားစုနှင့် အသင်းတော်သည် မည်သို့ဖြစ်လာနိုင်မည်နည်း။ မည်သို့ပင်

စကားစပ်စေကာမူ ဤဥပဒေသတို့ကိုကျင့်သုံးနိုင်ရန် မည်သို့ထင်ရှားစွာ ဖော်ထုတ်ပြသနိုင်မည်နည်း။

ဗုဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် မတ်လ ၁၉ ရက် တရားမျှတခြင်းကိုတည်ထောင်ရန်ခေါ်သည်

မိမိတို့၏အသိုက်အဝန်းတွင် တရားမျှတမှုရှိစေရန် ဘုရားသခင် ခေါ်တော်မူခြင်းကို ပုရောဖက်တို့မှ ဆက်တိုက်ပင်မီးမောင်းထိုးပြလေ့ရှိသည်။ ထပ်ခါတလဲလဲပင် သမ္မာကျမ်းစာသည် မတရားခြင်းနှင့် ဖိနှိပ်ခြင်းပြဿနာအား မီးမောင်းထိုးပေးခြင်းကို လျှော့ချခြင်းမပြုပါ။ တရားစီရင်ရန် ဘုရားသခင်အား ခေါ်ဆိုခြင်းသည် တရားမျှတခြင်းကိုတည်ထောင်ရန် ခေါ်ဆိုခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဥပမာအားဖြင့် ပုရောဖက်ဟောရှာယသည် ဣသရေလတို့၏မတရားမှု တို့အား ကန့်ကလျပြောဆိုနေသည်မဟုတ်။ သူ၏စကားတို့သည် ယနေ့ တိုင်အောင် ကျွန်ုပ်တို့နားထဲတွင်ပင် ကျယ်လောင်ပြတ်သားလှ၏။ “ကောင်းသော အကျင့်ကိုကျင့်အံ့သောငှာ သင်ကြလော့။ တရားသဖြင့်ပြုခြင်းငှာ ရှာကြံကြ လော့။ မိဘမရှိသောသူတို့အဖို့ တရားသဖြင့်စီရင်ကြလော့။ မုဆိုးမတို့၏ အမှုကိုစောင့်ကြလော့” (ဟောရှာယ၊ ၁:၁၇)။ ဤထက်မက သူသည် “မတရားစွာ တရားရှုံးစေခြင်းနှင့် ဆင်းရဲသားတို့၏အခွင့်အရာကို ရုပ်သိမ်းခြင်းတို့သည် အမင်္ဂလာရှိ၏” (ဟောရှာယ၊ ၁၀:၁၊ ၂)။ “ငါကြည့်ရှုစီရင်သည်ကာလ၊ အဝေးကရောက်လတ္တံ့သော ဖျက်ဆီးခြင်းဖြစ်သည့်အခါ သင်တို့သည် ချမ်းသာ ရအံ့သောငှာ၊ အဘယ်သူထံသို့ပြေးကြမည်နည်း။ သင်တို့စည်းစိမ်ဥစ္စာကို အဘယ်မှာသိုထားကြမည်နည်း” (ဟောရှာယ၊ ၁၀:၃) ဟု သတိပေးထား သေး၏။

ထိုနည်းတူစွာ ပုရောဖက်ယေရမိသည်လည်း “မတရားသောအမှု အားဖြင့်၊ မိမိအိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဓမ္မပြု၍ အထက်ခန်းတို့ကိုလည်းကောင်း ဆောက်သောသူအိမ်နီးချင်းကို အခမပေးဘဲစေစား၍၊ အလုပ်လုပ်သည်အတွက် ဆုမချသူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ သင်၏အဘသည် တရားသဖြင့်စီရင်၍

ဝစ္စာစားသောက်ရသည်မဟုတ်လော။ သူသည် ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောသူတို့ အမှုကိုစောင့်၍ တရားသဖြင့်စီရင်၏” (ယေရမိ၊ ၂၂:၁၃၊ ၁၅၊ ၁၆) ဟုဆို၏။

မသံ၊ ၂၃:၂၃-၃၀ ကိုဖတ်ပါ။ ယေရှုသွန်သင်ထားသော အရေးအကြီးဆုံးသောအချက်တစ်ခုသည် အဘယ်နည်း။ ယေရှု၏ ကြီးလေးသောပညတ်ကို သင်မည်သို့ထင်မြင်သနည်း။

တစ်စုံတစ်ယောက်သည် မတရားခြင်းအား ဓမ္မဟောင်းကျမ်းကသာ အရေးထားသည်ဟု မထင်သင့်ပါ။ ယေရှု၏အမှုတော်တွင်ပင် ခရစ်တော် ကိုယ်တော်တိုင်သည် ဤမတရားခြင်းအား အရေးအထားဆုံးပင်ဖြစ်သည်။ သူသည် “ဟန်ဆောင်တတ်သောကျမ်းပြုဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပင်စိမ်း၊ စမ္ပတ်၊ ဇီယာ၊ အသီးအရွက်တို့ကို ဆယ်ဖို့တစ်ဖို့လှူခြင်း၌ အလေးထားသော်လည်း ကြီးလေးသောပညတ်တရား၊ တရားမျှတခြင်းနှင့် ကြင်နာခြင်းတို့ကိုကား ချန်လှပ်ထားကြ၏” (မသံ၊ ၂၃:၂၃)။ အလားတူပင်၊ လုကာတွင် ယေရှုသည် “တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်းနှင့် ချစ်ခြင်းအမှုကိုကား ချန်လှပ်ထားသည်” ဟုဆို၏ (လုကာ၊ ၁၁:၄၂)။

ယေရှု၏ကြီးလေးသောပညတ်ကို သင်ဗဟိုပြုပါက၊ ဆန့်ကျင်ဘက် နေသယောင်ဖြစ်သော ပင်စိမ်း၊ စမ္ပတ်၊ ဇီယာ၊ အသီးအရွက်တို့ကို ဆယ်ဖို့တစ်ဖို့လှူခြင်းတို့သည်လည်း မည်သို့အရေးထားရမည်နည်း။

ကြာသပတေးနေ့ မတ်လ ၂၀ ရက် ကျွန်ုပ်၏အိမ်နီးချင်းသည်မည်သူနည်း။

လုကာ၏မှတ်တမ်းတွင် အကြီးဆုံးပညတ်ဖြစ်သည့် ဘုရားသခင်အား ချစ်ခြင်းနှင့် အိမ်နီးချင်းအားချစ်ခြင်းတို့ကို မိန့်တော်မူပြီးသည်နှင့် ကျမ်းတတ်

ဆရာတစ်ပါးသည် မိမိကိုယ်ကိုဖြောင့်မှန်စေလိုသဖြင့် “မည်သူသည် အကျွန်ုပ်နှင့် စပ်ဆိုင်သနည်း” (လုကာ၊ ၁၀:၂၉) ဟုမေးလေ၏။ ယေရှုသည်လည်း ယနေ့တွင် ကျွန်ုပ်တို့ကျွမ်းဝင်ပြီးဖြစ်သော်လည်း၊ ထိုအချိန်တွင် တုန်လှုပ်စရာ ကောင်းသော ရှုမာရိသရုပ်ပြပုံတစ်ခုဖြင့် တုံ့ပြန်လေသည်။

လုကာ၊ ၁၀:၂၅-၃၇ တွင် ကောင်းသောရှုမာရိသရုပ်ပြပုံကို ဖတ်ရှုပါ။ လူသား၏ရာဇဝင်တွင် တစ်ပါးသူအပေါ် မတရားထိခိုက် စေခြင်းနှင့် ပုရောဖက်များ၏တရားမျှတမှုနှင့် ကြင်နာတရားအတွက် အော်ဟစ်နေခြင်းတို့ကို မည်ကဲ့သို့ဖော်ဆောင်သနည်း။

ယေရှုသည် တရားမျှတခြင်းကိုသာ ပြောဆိုနေသည်မဟုတ်ဘဲ၊ တည်ထောင်ရန်ကြွလာခဲ့သည်။ ရှေးပုရောဖက်တို့တောင်းဆိုနေသော တရား မျှတမှုဟူသည်မှာ ယေရှု၌ပြည့်စုံလေသည် (လုကာ၊ ၄:၁၆-၂၁ နှင့် ဟောရှာ၊ ၆:၁၊ ၂)။ ယေရှုသည် လူသားအားလုံး၏လိုအပ်ချက်အနှစ်သာရဖြစ်ရာ၊ အထူးသဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းကိုလိုလားသူများအတွက်ဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရား၏ရာဇဝလ္လင်ကို လုယူလိုသောရန်သူတို့နှင့်နှိုင်းယှဉ်ပါက၊ ယေရှုသည် အပြစ်ကင်းစင်လျက်၊ မိမိကိုယ်ကိုနှိမ့်ချကာ၊ မိမိကိုအပြစ်၊ မတရားခြင်းနှင့် ဖိနှိပ်ခံသူတို့နှင့်ရေတွက် ၏။ ဖြောင့်မတ်စေသောဖြောင့်မတ်သူသည် ယုံကြည်သောသူတို့တွင် မေတ္တာ ဖြင့်မျှတခြင်းကိုတည်ထောင်ကာ ရန်သူတို့ကိုအနိုင်ယူလေသည်။ ကြီးလေးသော အရာများကိုတည်မြဲစေရန် ခရစ်တော်သည် အသေပင်ခံခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်တို့ သည် အရေးမထားဘဲ မည်သို့နေနိုင်မည်နည်း။

ဆာလံ၊ ၉:၈၊ ၉ တွင် မြေကြီးသားတို့ကို တရားသဖြင့်စီရင်တော် မူ၏။ လူမျိုးတို့အား ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်ခြင်းကိုပြုတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား သည် ညဉ့်ဆဲခြင်းခံရသူတို့၏ခိုလှုံရာ၊ ဘေးအန္တရာယ်ရောက်သည်ကာလ၌

ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။ ဆာလံ၊ ၁၄၆:၇-၉ တွင်လည်း ထာဝရဘုရားသည် “ညှဉ်းဆဲခြင်းခံရသူတို့အား တရားပြုတော်မူ၏။ ဆာမ္မတ်သောသူတို့အား အစာပေး၏။ ကိုယ်တော်သည် ချုပ်နှောင်ခံရသူတို့အား လွတ်မြောက်ခြင်းပေး၏။ ကိုယ်တော်သည် မျက်စိကန်းသောသူတို့အား မျက်စိဖွင့်ပေး၏။ ကိုယ်တော်သည် နိမ့်ချသောသူတို့ကို ကြွပင့်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်သူများကို ချစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ဧည့်သည်များကို စောင့်မတော်မူ၍ မုဆိုးမနှင့် မိဘမရှိသောသူများကိုထောက်မတော်မူ၏။ မတရားသောသူများ၏လမ်းကို မူကား၊ ကွေ့ကောက်စေတော်မူ၏။”

ကျွန်ုပ်တို့၏ပတ်ဝန်းကျင်ရှိဆင်းရဲသူများနှင့် ကြင်နာသူများအား ကူညီပေးမနိုင်ရန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် မည်မျှကြည်လင်ပြတ်သားသနည်း။

ယေရှု၏အမှုတော်တွင် ချို့တဲ့သောသူများကို လက်လှမ်းမီသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့သည် မည်သည့်သင်ခန်းစာယူနိုင်မည်နည်း။ ယေရှုကဲ့သို့ နိမိတ်လက္ခဏာမပြုနိုင်သည်တိုင်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကူညီခြင်းသည် နိမိတ်လက္ခဏာသဖွယ်ပင် မည်ကဲ့သို့ဖြစ်မည်နည်း။

သောကြာနေ့ မတ်လ ၂၁ ရက်

ဆက်လက်လေ့လာရန်။

Ellen G. White, "The Sabbath," pp. 281-289, in the *Desire of Ages* ကိုဖတ်ပါ။

“သတင်းစုံစမ်းထောက်လှမ်းသူတို့သည် မိမိတို့အကြပ်တွေ့မည်စိုးသဖြင့် ခရစ်တော်နှင့်လူထုရှေ့တွင် ခရစ်တော်အား မည်သို့မျှပြန်မပြောဝံ့ကြပါ။ သူသည် မှန်ရာကိုပြောမှန်း သူတို့သိကြသည်။ တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်အားပစ်ထား၍ ဆုံးရှုံးမည့်အစား ကယ်တင်မည်ဖြစ်သော်လည်း၊ ရိုးရာအားချိုးဖောက်မည့်အစား

လူနာကိုပစ်ထားရန်သာ အလိုရှိကြသည်။ ထာဝရဘုရား၏ရုပ်လုံးတူ ဖန်ဆင်းထားသောလူသားအား စကားမတတ်သော တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ကိုပင် သာ၍ ဂရုစိုက်ကြ၏။ ဤသည်ပင် မှားယွင်းသောကိုးကွယ်ခြင်း၏လုပ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း ပြသ၏။ ထာဝရဘုရားထက်သာလွန်နိုင်ရန် လူ၏ဆန္ဒကို ဦးထိပ်ထားကြသော်လည်း၊ သူတို့သည် တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ထက်ပင် နိမ့်ကျသွားကြ၏။

ထာဝရဘုရား၏ကြီးမြတ်တော်မူခြင်းကို တိုက်ခိုက်သောဘာသာမှန်သမျှသည် ဖန်ဆင်းစဉ်အခါက လူသား၏ဘုန်းတော်ကို လိမ်လည်ဖျက်ဆီးသည်။ ယေရှုခရစ်တော်၌ ထိုဘုန်းတော်အား ပြန်လည်တည်ဆောက်မည်ဖြစ်သည်။ မှားယွင်းသောဘာသာတို့သည် လူသားတို့၏ချို့တဲ့ခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့် အခွင့်အရေးများကိုလျစ်လျူရှုရန် ထောက်ခံသည်။ ဧဝံဂေလိတရားသည်မူကား၊ လူသားသည် ခရစ်တော်၏အသွေးဖြင့် ရွေးနုတ်ထားသဖြင့် လူ၏ဒုက္ခဆင်းရဲနှင့် ချို့တဲ့ခြင်းကို ကြင်နာစွာဂရုပြုရန်သွန်သင်၏။ ထာဝရဘုရားမှ “လူသည် ရွှေစင်ထက်တန်ဖိုးရှိမည်အကြောင်း၊ ဆင်းရဲသားသည် ဩဖိရရွှေကျောက်ထက် အဖိုးထိုက်မည်အကြောင်း ငါပြုမည်” (ဟောရှာယ၊ ၁၃:၁၂) ဟု မိန့်တော်မူ၏။

“ယေရှုသည် ဥပုသ်နေ့တွင် ကောင်းမှုနှင့်ဆိုးမှုမည်သည်က ပြုသင့်သည်၊ အသက်ကိုကယ်တင်ခြင်းနှင့်သတ်ခြင်း မည်သည်ကပြုသင့်ကြောင်းကို ဖာရိရှဲတို့အားမေးခြင်းဖြင့်၊ ၎င်းတို့၏ဆိုးညစ်သောစိတ်ထားအား ရင်ဆိုင်လေ၏။ ယေရှုသည် အသက်ကိုကယ်တင်၍ လူထု၏ပျော်ရွှင်မှုကိုရှာနေစဉ်တွင်၊ သူတို့သည် ယေရှု၏အသက်အား မုန်းအားကြီးစွာရန်ရှာနေကြတော့သည်။ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းအား ကုစားသည်ထက်၊ ၎င်းတို့စိစဉ်သကဲ့သို့ ဥပုသ်နေ့တွင်သတ်ဖြတ်ခြင်းသည် သာ၍ကောင်းသလော။ ထာဝရဘုရား၏သန့်ရှင်းသောနေ့တွင် ကြင်နာသနားခြင်းကိုပြသကာ လူအားလုံးအား ချစ်ခြင်းအမှုထက် စိတ်နှလုံးအတွင်းမှ သတ်ဖြတ်ခြင်းသည် သာ၍ဖြောင့်မတ်မည်လော” (Ellen G. White *The Desire of Ages*, pp. 286, 287).

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ

- ၁။ မှားယွင်းသောဘာသာတို့သည် လူသားတို့၏ချို့တဲ့ခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့် အခွင့်အရေးများကို လျစ်လျူရှုရန် ထောက်ခံသည်ဆိုသည်မှာ မှန်ကန်ပါသလား။ အသင်းတော်နှင့် အသိုက်အဝန်းတွင် ပရမ်းပတာမလုပ်ကိုင်ဘဲ မည်ကဲ့သို့ စိတ်ပါဝင်စားစွာလုပ်ဆောင်နိုင်မည်နည်း။
- ၂။ ကျွန်ုပ်၏အိမ်နီးချင်းမည်သူနည်း။ သင်၏အိမ်နီးချင်းမည်သူနည်း။ မေတ္တာဖြင့်နယ်ကျော်ကာ အမှုဆောင်သော၊ ကောင်းသောရှမာရီနှင့်တူနိုင်ရန်၊ ယေရှုကဲ့သို့ လက်တွေ့မည်သို့ပြုလုပ်ရမည်နည်း။

သင်ခန်းစာ (၁၇)
မေတ္တာသည်ပညတ်တော်စုံလင်ခြင်းဖြစ်သည်
 မတ်လ ၂၂ - ၂၈

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **မတ်လ ၂၂ ရက်**
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ထွက်၊ ၂၀:၁-၁၇။ ရောမ၊ ၆:၁-၃။ ၇:၇-၁၂။
 ယေရမိ၊ ၃၁:၃၁-၃၄။ မသဲ၊ ၂၃:၂၃၊ ၂၄။ ယာကုပ်၊ ၂:၁-၉။

အလွတ်ကျမ်းချက်
“အချင်းချင်းချစ်ခြင်းမေတ္တာမှတစ်ပါး အဘယ်အကြွေးမျှ မတင်စေနှင့်။ သူတစ်ပါးကိုချစ်သောသူသည် အကျင့်တရားနှင့်ပြည့်စုံပြီ”
(ရောမ၊ ၁၃:၈)။

အသင်းတော်တွင် ပြဿနာလုပ်သူတစ်ဦးအကြောင်းဆွေးနွေးနေစဉ် ဘုတ်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးသည် သင်းအုပ်ဆရာအား ကရုဏာထားဆုံးဖြတ်လို့မရဘူးနော်ဆရာဟုပြောသည်။ ဤသူသည် ဘုရားသခင်ကိုလည်းကောင်း၊ ပညတ်တော်ကိုလည်းကောင်း မည်သို့သိနားလည်ထားသည်ကို သင်းအုပ်ဆရာသည် အံ့ဩနေ၏။ လူသူနှင့်ဆက်ဆံရာတွင် အထူးသဖြင့်အပြစ်ရှိသောသူအား ကရုဏာကို ဗဟိုပြုသင့်၏။ ထိုကရုဏာသည် မေတ္တာကိုပေးပို့ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ရောမ၊ ၁၃:၈ တွင် သူတစ်ပါးကိုချစ်ခြင်းသည် အကျင့်တရားနှင့်ပြည့်စုံပြီဟုဆို၏။

ချစ်ခြင်းသည် အမှန်တကယ်အကျင့်တရားနှင့်ပြည့်စုံပါက၊ ပညတ်သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် အဆက်အစပ်မရှိဟုလည်းကောင်း၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည်လည်း ပညတ်တော်နှင့်မပတ်သက်ဟုလည်းကောင်း ထင်မှတ်စရာမရှိပါ။ သမ္မာကျမ်းစာတွင် ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ပညတ်တော်နှင့်ခွန်တွဲသွားသည်ဟုဆို၏။ ပညတ်တော်ကိုပေးတော်မူသောဘုရားသည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာပင်ဖြစ်တော်

မူ၍၊ ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်သည်လည်း ချစ်ခြင်းမေတ္တာပညတ်ပင်ဖြစ်၏။ အယ်လင်ဂျွိုက်မှလည်း ဘုရားသခင်၏ဝိသေသလက္ခဏာမှတ်တမ်းဖြစ်သည် ဟုဆို၏။ (Ellen G. White, Christ's Object Lessons, p. 305).

ထာဝရဘုရားပညတ်တော်သည် စိတ္တဇပဒေသတွေသာမဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ကိုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေမည့် ကွပ်ကဲအုပ်ချုပ်မှုပင်ဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရား ၏ပညတ်တော်သည် မေတ္တာရှင်ဘုရားမှ မေတ္တာကိုချပြခြင်းဖြစ်သည်။

တနင်္ဂနွေနေ့

မတ်လ ၂၃ ရက်

ချစ်ခြင်းမေတ္တာပညတ်

ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်တွင် စိတ္တဇပဒေသတွေမပါဘဲ၊ မိတ်သဟာယဖွဲ့ခြင်းကို ချပြခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ၎င်းကို ပညတ်တော်ဆယ်ပါး တို့တွင် တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ ပညတ်တော်ဆယ်ပါးတို့၏အခြေခံပဒေသတို့သည် ဒေဒဉ္ဇယျာဉ်တွင်ပင် တည်ထောင်ခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ၊ မေတ္တာ၏ဥပဒေသဟူသည်မှာ ထာဝရဘုရားနှင့် လူသားစပ်ကြား၊ လူသားအချင်းချင်းစပ်ကြားရှိ မိတ်သဟာယ ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ထွက်၊ ၂၀ တွင် ပညတ်တော်ဆယ်ပါးတို့ကို ကျောက်ပြားပေါ်ထွင်းပြီး သောအခါတွင်၊ မိတ်သဟာယပဋိညာဉ်အဖြစ် ဣသရေလတို့အား ပေးတော် မူ၏။ ထိုလူသားများကို အဲဂုတ္တုပြည်မှခေါ်ထုတ်လာခဲ့ပြီးနောက်မှ ထိုပညတ် တော်တို့ကိုရေးသားခြင်းဖြစ်ရာ၊ ထိုပညတ်တော်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ မေတ္တာတော်နှင့် ထိုလူသားတို့အတွက် ကတိတော်အပေါ်တွင်အခြေခံ၏ (ထွက်၊ ၆း၇၊ ၈ နှင့် ၀တ်၊ ၂၆း၁၂)။ ပညတ်တော်ဆယ်ပါးတို့ကို အပိုင်းကြီးနှစ်ပိုင်း ပိုင်းထားရာ၊ ထာဝရဘုရားနှင့်လူသားစပ်ကြား၊ လူသားအချင်းချင်းစပ်ကြားတွင် မိတ်သဟာယကြီးထွားစေရန် ရည်ရွယ်ထားသည်။

ထွက်၊ ၂၀း၁-၁၇ ကိုဖတ်ပါ။ ထာဝရဘုရားအားချစ်ခြင်းနှင့် သူတစ်ပါးအားချစ်ခြင်းတည်းဟူသော အပိုင်းနှစ်ပိုင်းကို ဤကျမ်းချက်သည် မည်သို့ဖော်ပြထားသနည်း။

ပညတ်တော်ပထမပိုင်းလေးခုတို့သည် လူသားတို့နှင့် ထာဝရဘုရား မိတ်သဟာယ၊ ဒုတိယပိုင်းခြောက်ခုတို့သည် လူသားအချင်းချင်းမိတ်သဟာယ ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ထာဝရဘုရားနှင့်လည်းကောင်း၊ လူသားအချင်းချင်းနှင့် လည်းကောင်း ပြုရသောမိတ်သဟာယကို ထာဝရဘုရားပညတ်တော်၏ဥပဒေ သများအားဖြင့် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထား၏။ ထိုအပိုင်းကြီးနှစ်ပိုင်းတို့ သည်လည်း ယေရှုဖော်ထုတ်ခဲ့သောအကြီးဆုံးပညတ်နှစ်ပါးဖြင့် တိုက်ရိုက်ပင် ဆက်စပ်နေပေသည်။ “သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား စိတ်နှလုံးရှိသမျှဖြင့် ချစ်လော့” (မသံ၊ ၂၂း၃၇ နှင့် တရားဟော၊ ၆း၅ ကိုနှိုင်းယှဉ်ဖတ်ပါ)။ “ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သူကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့” (မသံ၊ ၂၂း၃၉ နှင့် ၀တ်၊ ၁၉း၁၈ ကိုနှိုင်းယှဉ်ဖတ်ပါ)။

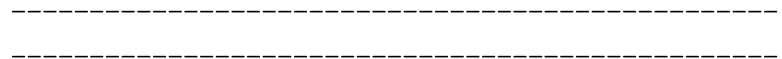
ပညတ်တော်ပထမပိုင်းလေးခုတို့သည် လူသားတို့မှ ထာဝရဘုရားအား အူထဲသည်းထဲမှချစ်ရန်နှင့် ဒုတိယပိုင်းခြောက်ခုတို့သည် လူသားအချင်းချင်း ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ယေရှုသည်လည်း ထိုအကြီးဆုံးပညတ်နှစ်ပါးကို ပညတ်တော်နှင့်ဆက်စပ်ကာ ရှင်းလင်းစွာဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ “ဤပညတ် နှစ်ပါးတို့ကား ပညတ္တိကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိကျမ်းတို့၏ အချုပ်အခြာပင်ဖြစ် သတည်း” (မသံ၊ ၂၂း၄၀) ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော် အလုံးစုံတို့သည် ထာဝရဘုရား၏မေတ္တာတော်၌ အမြစ်တည်၏။ ထာဝရ ဘုရား၏မေတ္တာတော်နှင့် ပညတ်တော်တို့သည် ခွဲခြားခြင်းမရှိနိုင်ပါ။ လူတွေ ပြောနေကျ၊ ပညတ်တော်စောင့်စရာမလိုပါဘူးဗျာ၊ ဘုရားကိုချစ်မယ်၊ လူလူချင်း ချစ်မယ် မည်သို့ဖြစ်နိုင်ပါမည်နည်း။

ပညတ်တော်ဆယ်ပါးထဲမှ တစ်ပါးပါးကိုကျူးလွန်လျက်နှင့် ထာဝရ ဘုရားအားချစ်ခြင်းနှင့် လူသားအချင်းချင်းချစ်ခြင်းကို မည်ကဲ့သို့ပြသနိုင်မည်နည်း။

တနင်္လာနေ့ မတ်လ ၂၄ ရက်
ပညတ်တော်သည် သန့်ရှင်းဖြောင့်မတ်၍ ကောင်းမြတ်၏

မေတ္တာသည် ထာဝရဘုရားပညတ်တော်၏ အုတ်မြစ်ဖြစ်သည်။ ထာဝရ ဘုရားသည် ပညတ်တော်ကိုခိုင်မာစေ၍၊ မေတ္တာကိုပါခိုင်မာစေ၏။ ယေရှု သည်လည်း အပြစ်သားတို့အားကယ်တင်ရန် အသေခံသောအခါ ပညတ်တော် ကိုခိုင်မာစေရင်း ကရုဏာတော်ကိုပါ ပြသသွား၏။ ထိုသို့မိမိကိုယ်တိုင် ဖြောင့်မတ်စေကာ ယုံကြည်သူများကိုလည်း ဖြောင့်မတ်စေသည် (ရောမ၊ ၃:၂၅၊ ၂၆)။ မေတ္တာကိုပြသခြင်းပေတည်း။ ရွေးနှုတ်ခြင်းအစီအစဉ်သည် ပညတ်တော်အား မထုတ်ပယ်ရုံမက၊ သာ၍ခိုင်မာစေ၏။

ရောမ၊ ၆:၁-၃ နှင့် ရောမ၊ ၇:၇-၁၂ တို့မှ ၁၂ အား အလေးထားဖတ်ပါ။ ခရစ်တော်အသေခံပြီးနောက် ပညတ်တော်နှင့် ပတ်သက်၍ မည်သို့သွန်သင်ထားသနည်း။

အချို့သောသူတို့သည် ကျေးဇူးတရားနှင့် ကယ်တင်ခြင်းတို့သည် ပညတ်တော်ကိုချေဖျက်သည်ဟု ဆိုကြသော်လည်း၊ ရှင်ပေါလုသည် ကျေးဇူး တော်ပွားများစေခြင်းငှာ အပြစ်တရားကိုမကျင့်ရဟု ပြတ်သားစွာဆို၏။ ယုံကြည် ခြင်းဖြင့် ခရစ်တော်၌နေထိုင်ခြင်းခံသူတို့သည် သူ၏သေခြင်း၌ပင် နှစ်ခြင်းခံသည် ဖြစ်၍ အပြစ်၌သေသဖြင့် ခရစ်တော်၌အသက်ရှင်သည်ဆို၏။

ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်သည် အပြစ်မဟုတ်ဘဲ မိမိတို့အပြစ်များ အား သိသာထင်ရှားစေ၏။ ထိုကြောင့် တရားတော်သည် သန့်ရှင်းခြင်းရှိ၍၊ “ပညတ်တော်သည်လည်း သန့်ရှင်းကောင်းမြတ်သည်ဆို၏” (ရောမ၊ ၇:၁၂)။

၎င်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အလိုအပ်ဆုံး၊ ခရစ်တော်ကသာလျှင် ပေးစွမ်းနိုင်သော ကယ်တင်ခြင်း၊ ရွေးနှုတ်ခြင်းကို အရေးတကြီးလိုအပ်ကြောင်းဖော်ပြသည်။ “ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ပညတ်တော်ကိုမပယ်၊ သာ၍တည်စေသည်” (ရောမ၊ ၃:၃၁) ဟုဆို၏။

ခရစ်တော်သည် “ပညတ်တော်ကိုဖျက်ပယ်ခြင်းငှာမဟုတ်ဘဲ၊ ပညတ် တော်နှင့် ပုရောဖက်များအားဖြင့်ပေးသော ကတိတော်များကိုတည်စေရန် ကြွလာ သည်။ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးမပျက်စီးမည်တိုင်အောင် အငယ်ဆုံးသော ဗန္ဓု တစ်လုံးမျှသည် ပညတ်တော်မှမပျက်စီးရ” (မသာ၊ ၅:၁၈) ဟုဆို၏။

ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်သည် ထာဝရဘုရား၏သန့်ရှင်းခြင်း - မေတ္တာတော်၏စုံလင်သောဝိသေသလက္ခဏာ၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ ကောင်းမြတ် ခြင်းနှင့် သမ္မာတရားဖြစ်၏ (ဝတ်၊ ၁၉:၂။ ဆာ၊ ၁၉:၇၊ ၈။ ဆာ၊ ၁၁၉:၁၄၂၊ ၁၇၂)။ ဤကိစ္စတွင် ထွက်၊ ၃၁:၁၈ အရ၊ ထာဝရဘုရားသည် ပညတ်တော်ဆယ်ပါးအား ကျောက်ပြားပေါ်တွင် မိမိကိုယ်တိုင်ရေးထွင်းထား လေသည်။ ကျောက်ပြားပေါ်တွင် ရေးထွင်းထားသကဲ့သို့ ဤပညတ်တို့သည် မပြောင်းလဲနိုင်သော ထာဝရဘုရား၏ဝိသေသလက္ခဏာ၊ စကြဝဠာပဋိပက္ခကြီး၏ အဓိကအကြောင်းရင်းဖြစ်သော မေတ္တာအရင်းခံသည့်နိုင်ငံတော်၏ သက်သေ ဖြစ်လေသည်။

ပညတ်တော်နှင့် မေတ္တာတို့၏ဆက်စပ်ခြင်း၌ ယေရှုသည် “ငါ့ကိုချစ်လျှင် ငါ၏ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်လော့” ဟု မိန့်တော် မူသောစကားတို့ကို သဘောပေါက်နိုင်ရန် မည်ကဲ့သို့ကူညီနိုင်သနည်း (ယော၊ ၁၄:၁၅)။

အင်္ဂါနေ့ မတ်လ ၂၅ ရက်

ပညတ်တော်နှင့် ကျေးဇူးတော်

ပညတ်တော်နှင့်ကျေးဇူးတရားတို့သည် ဆန့်ကျင်ဘက်တွေမဟုတ်ကြ ပါ။ ထာဝရဘုရား၏မေတ္တာနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတို့အပေါ် တာဝန်တစ်မျိုးစီ

ထမ်းဆောင်ကြ၏။ ပညတ်တော်နှင့် ကျေးဇူးတရားတို့၏ ရှင်းလင်းသောကြွပြားခြင်းအဖြစ် ထာဝရဘုရားသည် ပညတ်တော်ကိုပေးတော်မူခြင်းသည် ကျေးဇူးတော်ပြသခြင်းဖြစ်၍၊ ဣသရေလတို့ကို စိတ်ရှုပ်ထွေးစေခဲ့သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်၏ ဘုရားများတို့သည် မတည်တံ့ဘဲ မည်သည့်အနာဂတ္တိစကားကိုမျှ မပြောနိုင်ပါ။ ဘုရားများ၏လိုအင်ဆန္ဒနှင့် နှစ်သက်သောအရာတို့ကိုလည်း မသိရပါ။ သမ္မာကျမ်းစာ၏ထာဝရဘုရားမူကား မိမိနှစ်သက်သောအရာတို့ကို ရှင်းလင်းစွာ ပြသသွန်သင်၏။ သူ၏နှစ်သက်သောအရာများတို့သည် သူ၏လူများတစ်ဦးချင်းဖြစ်စေ၊ အဖွဲ့လိုက်ဖြစ်စေတို့၏ ကောင်းရာကောင်းကြောင်းဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ပညတ်တော်သည် မကယ်တင်နိုင်ပါ။ လူ့စိတ်ကိုလည်း မပြောင်းလဲစေနိုင်ပါ။ အပြစ်နှင့်ပတ်သက်ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏မွေးရာပါဖြစ်သဖြင့် ဝိညာဉ်နှလုံးရွှေ့ပြောင်းတပ်ဆင်ရန် လိုအပ်ပေသည်။

ယေရမိ၊ ၃၁:၃၁-၃၄ ကိုဖတ်ပါ။ ထာဝရဘုရား၏နှလုံးအသစ်ပေးမည့်ကတိတော်ကို မည်သို့သွန်သင်သနည်း။ ခရစ်တော်သည် နိကောဒင်အား မိန့်တော်မူသောအသစ်မွေးဖွားခြင်းနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပါ။ (ဟေဗြဲ၊ ၈:၁၀)။

ပညတ်တော်ဆယ်ပါးတို့ကို ထာဝရဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ကျောက်ပြားပေါ်တွင် အက္ခရာတင်ထား (ထွက်၊ ၃၁:၁၈) ရာ၊ ထိုပညတ်တော်ကိုပင် သူ၏လူများနှလုံးပေါ်တွင် ရေးသားရမည်ဖြစ်သည် (ဆာ၊ ၃၇:၃၀၊ ၃၁)။ အမှန်ဆိုလျှင် မေတ္တာပညတ်တော်သည် အပြင်ပန်းသာမဟုတ်ဘဲ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဝိသေသလက္ခဏာပင်ဖြစ်ရပါမည်။ ထာဝရဘုရားသည်သာလျှင် သူ၏ပညတ်တော်ကို လူ၏နှလုံးပေါ်တွင် အက္ခရာတင်ပေးနိုင်သည်ဖြစ်ရာ သူ၏ပဋိညာဉ်လူသားတို့အားအက္ခရာတင်ပေးရန် ကတိပြုထားပါသည် (ဟေဗြဲ၊ ၈:၁၀)။ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း မိမိကိုယ်ကို ပညတ်တော်စောင့်ခြင်းဖြင့် မကယ်တင်နိုင်ကြပါ။ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ထာဝရဘုရားပေးသနား

ထားသည် ဆို၏ (ဧဖက်၊ ၂:၈)။ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ရန် ပညတ်တော်ကိုစောင့်ရသည်မဟုတ်။ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်သောကြောင့် ပညတ်တော်စောင့်ရသည်ဆို၏။ မေတ္တာခံစားရမည်အကြောင်း ပညတ်တော်စောင့်ရသည်မဟုတ်။ မေတ္တာခံစားရသောကြောင့် ပညတ်တော်စောင့်ရ၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ထာဝရဘုရားနှင့် လူသားတို့အားချစ်လိုသောဆန္ဒပေါက်ဖွားလာ၏ (ယော၊ ၁၄:၁၅)။

ထိုစဉ်တွင်ပင် ပညတ်တော်သည် မိမိတို့အပြစ်ကို ညွှန်ပြ၏ (ယာကုပ်၊ ၁:၂၂-၂၅။ ရောမ၊ ၃:၂၀။ ရောမ၊ ၇:၇)။ ရွေးနုတ်ရှင်လိုအပ်ကြောင်းပါပြသသည် (ဂလာတိ၊ ၃:၂၂-၂၄)။ အကောင်းဆုံးသောအသက်တာသို့ လမ်းပြ၍ ထာဝရဘုရား၏မေတ္တာဝိသေသလက္ခဏာကိုဖော်ပြပေး၏။

တရားစီရင်ခြင်းတွင် သင်ဘာမျှော်လင့်ခြင်းထားသနည်း။ သင့်အားအကာအကွယ်ပေးသောအရာသည် သင်ပညတ်တော်ကို သစ္စာရှိစွာစောင့်ရှောက်ခြင်းလား၊ ခရစ်တော်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းလား။ ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်မှ တတ်နိုင်သောအရာနှင့် မတတ်နိုင်သောအရာဟူသည် သင်မည်သို့ဖြေဆိုမည်နည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မတ်လ ၂၆ ရက်

မေတ္တာသည်ပညတ်တရားကိုပြည့်စုံစေ၏

မေတ္တာနှင့်ပညတ်တော်တို့၏ဆက်စပ်ခြင်းကို ချဲ့ထွင်ပြောဆို၍မရနိုင်ပါ။ သမ္မာကျမ်းစာအရချစ်ခြင်းသည် ပညတ်တော်ကိုပြည့်စုံစေခြင်းဖြစ်သည်။ ရောမ၊ ၁၃:၈-၁၀ တွင် ရှင်ပေါလုသည် “သူတစ်ပါးကိုချစ်သောသူသည် အကျင့်တရားနှင့်ပြည့်စုံပြီ” (ရောမ၊ ၁၃:၈) ဟုဆို၏။ ပညတ်တော်ဒုတိယပိုင်းခြောက်ခုတို့ကို ပေါလုသည် အကျဉ်းချုပ်ကာ “ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့” (ရောမ၊ ၁၃:၉) ဟုဆို၏။ သူကပင် “ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် အကျင့်တရားနှင့်ပြည့်စုံရာဖြစ်သည်” (ရောမ၊ ၁၃:၁၀)

ဟု ထပ်ဆိုသည်။ ဂလာတိ၊ ၅:၁၄ တွင် ရှင်ပေါလုကပင် “ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လျှင် ပညတ်တရားရှိသမျှကို အကြွင်းမဲ့ကျင့်ရာ ရောက်သည်” ဟုဆို၏။ မည်သည့်ချစ်ခြင်းမျိုးသည် ပညတ်တရားရှိသမျှကို အကြွင်းမဲ့ကျင့်ရာရောက်သနည်း။ ဤချစ်ခြင်းမေတ္တာမျိုးသည် မည်သည့် အမျိုးအစားနည်း။

မသိ၊ ၂၃:၂၃၊ ၂၄ ကိုဖတ်ပါ။ ပညတ်တရားတွင် လေးသော အရာတို့သည် အဘယ်သို့နည်း။ တရားဟော၊ ၅:၁၂-၁၅ နှင့် ဟေရှာယ၊ ၅၈:၁၃၊ ၁၄ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ဤကျမ်းချက်များအရ ပညတ်တော် (အထူးသဖြင့်ဥပုသ်ပညတ်) နှင့် ထာဝရဘုရား၏တရားမျှတခြင်းနှင့် လွတ်မြောက်ခြင်းအပေါ် အရေးစိုက်မှုကို မည်သို့တင်ပြသနည်း။

ယေရှုသည် “တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ သူတစ်ပါးကိုသနားခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းတည်းဟူသော ပညတ်တရားတွင် လေးသောအရာ” ဟုဆို၏။ ပညတ်တော်ထံမှတစ်ဆင့် “ဥပုသ်နေ့” နှင့်ပတ်သက်၍၊ သမ္မာကျမ်းစာအရ ဥပုသ်နေ့သည် လွတ်မြောက်ခြင်းနှင့် မျှတခြင်းတို့ဖြင့်ဆက်စပ်နေကြောင်း တင်ပြထားသည်။ တရားဟော၊ ၅ တွင် ဥပုသ်ပညတ်သည် ဣသရေလလူတို့အား ကျွန်ဘဝမှကယ်နှုတ်ခြင်းအပေါ် အမြစ်တည်စေသည်။ ထိုကြောင့် ဥပုသ်နေ့သည် ဖန်ဆင်းခြင်းအထိမ်းအမှတ်သာမဟုတ်ဘဲ၊ ကျွန်ဘဝနှင့် ဖိနှိပ်ခြင်းမှ လွတ်မြောက်ခြင်း အထိမ်းအမှတ်ပင်ဖြစ်သေး၏။ ဆက်လက်၍ ကိုယ်အလိုသို့ မလိုက်ဘဲ၊ ဥပုသ်နေ့ကို ထာဝရဘုရားအဖို့ မွေ့လျော်ရာနေ့ (ဟေရှာ၊ ၅၈:၁၃၊ ၁၄) ဖြစ်သည်။ အထူးအရေးစိုက်ထားသည်မှာ မေတ္တာနှင့်မျှတခြင်းဖြင့် သူတစ်ပါးအတွက် ကောင်းသောအလုပ်၊ ငတ်မွတ်သောသူတို့ကိုကျွေးခြင်း၊ အိုးအိမ်မဲ့သူတို့ကို အိမ်သို့ခေါ်ဆောင်ခြင်း (ဟေရှာ၊ ၅၈:၃-၁၀) တို့ဖြစ်သည်။

ဤသို့ပေးထားသောအချက်များအရ၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြင့် ပညတ်တရားကို ပြည့်စုံစေလိုသောသူတို့သည် ကျူးလွန်ခြင်းအပြစ်သာမက၊ ချန်လှပ်ခြင်းအပြစ်တို့ကိုပါ အရေးစိုက်ရပါမည်။ ပညတ်တော်ကိုပြည့်စုံစေသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် အပြစ်မကျူးလွန်ခြင်းဖြင့် ပညတ်တော်အား စောင့်ထိန်းရုံမျှသာမကဘဲ၊ ကောင်းသောအလုပ်များကို ကိုယ်တွေ့လက်တွေ့လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြင့် တရားမျှတခြင်းနှင့် ကရုဏာတရားကို ပြန့်ပွားစေရန်ဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရားအပေါ်တွင် သစ္စာတည်ခြင်းသည် ပညတ်တော်အားမချိုးဖောက်ရုံမျှသာမဟုတ်ပါ။

ကြာသပတေးနေ့ မတ်လ ၂၇ ရက်
အခြားအမှုအရာထက်အချင်းချင်းချစ်ကြလော့

ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ပညတ်တရားကိုပြည့်စုံစေခြင်းဖြစ်၍၊ မကောင်းသောအရာများမပြုလုပ်ရုံဖြင့် ပြည့်စုံခြင်းသို့မရောက်နိုင်ပါ။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာပညတ်သည် (သမ္မာကျမ်းစာမှပြည့်စုံစွာတင်ပြထား) အဆိုးပြုလုပ်ခြင်းကို တားမြစ်ရုံတင်မဟုတ်ဘဲ၊ ထာဝရဘုရား၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ယုံကြည်သူများထံသို့သာမကဘဲ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းသို့ပင် ပြသရပါမည်။ ထိုသို့ပြုခြင်းသည် ခရစ်ယာန်သက်သေခံခြင်းအတွက် အရေးတကြီးလိုအပ်သည်။

ယာကုပ်၊ ၂:၁-၉ ကိုဖတ်ပါ။ အရေးပါသောမည်သည့်အချက်သွန်သင်ထားသနည်း။

ယာကုပ်သည် အသိုက်အဝန်းအတွင်း မတရားခြင်း၊ အထူးသဖြင့် လူချမ်းသာတို့မှ ဆင်းရဲသားများအားဖိနှိပ်ကာ အသရေဖျက်ခြင်းတို့ကို ပြင်းထန်စွာရှုတ်ချလေသည်။ ဆက်လက်၍ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သူကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်ခြင်းသည် “ကောင်းသောကျင့်ကို ကျင့်ရာသို့ရောက်သည်” (ယာကုပ်၊ ၂:၈) ဟုဆို၏။

အယ်လင်ဂျီဝိုက်သည် “လူသားအားချစ်ခြင်းသည် ဘုရားသခင်အား ချစ်ခြင်းကို လောက၌ပြသခြင်းဖြစ်သည်။ ဤချစ်ခြင်းကို စိတ်ထဲသွတ်သွင်း ခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့်တစ်လုံးတစ်ဝတည်းဖြစ်လာသည်။ သူ့ခွဲ သွားခါနီးအမှာစကားများမှာ “ငါသည် သင်တို့ကိုချစ်သည်နည်းတူ သင်တို့ အချင်းချင်းချစ်ကြလော့” (ယော၊ ၁၅:၁၂)။ “ခရစ်တော်သည် လောကကို ချစ်သကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း လောကကိုချစ်ကြသော်၊ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ခရစ်တော်၏သာသနာလုပ်ငန်းပြည့်စုံ၏။ ကျွန်ုပ်တို့စိတ်နှလုံးထဲတွင် ကောင်းကင် တည်ရှိသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ကောင်းကင်နှင့်ထိုက်တန်နေလေပြီ။” (Ellen G. White, The Desire of Ages, p. 641).

ခရစ်တော်သည် လောကကိုချစ်သကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း လောက ကိုချစ်ကြသော်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ကောင်းကင်နှင့်ထိုက်တန်နေလေပြီ။ ခရစ်တော်၏တပည့်တော်ဖြစ်ကြောင်း သက်သေခိုင်လုံလှ၏။ ယေရှုသည် တပည့်တော်များအား ငါသည် သင်တို့အားချစ်သည်နည်းတူ သင်တို့အချင်းချင်း ချစ်ကြလော့။ သင်တို့အချင်းချင်းချစ်ကြလျှင် သင်တို့သည် ငါ၏တပည့်တော် ဖြစ်ကြောင်းကို သိကြလိမ့်မည် (ယော၊ ၁၃:၃၄၊ ၃၅)။ ဘုရားသခင်သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်တော်မူသောကြောင့်၊ မေတ္တာသည် ခရစ်ယာန်ယုံကြည်ခြင်း၏ ဗဟိုချက်ဖြစ်လေ၏ (၁ယော၊ ၄:၈၊ ၁၆)။ ဘုရားသခင်ကိုချစ်သည်ဟု ဆိုသောသူသည် အချင်းချင်းချစ်ကြရပါမည် (၁ယော၊ ၃:၁၁၊ ၄:၂၀၊ ၂၁)။ ၁ပေါ၊ ၄:၈ တွင်လည်း “အခြားသောအမှုအရာထက်မက အချင်းချင်းအားကြီး သောမေတ္တာရှိကြလော့။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် များစွာသောအပြစ်တို့ကိုဖုံးအုပ် တတ်၏” ဟုဆိုထား၏ (ဟောပြု၊ ၁၀:၂၄ နှင့် ၁၁:၂၂ ကိုဆက်ဖတ်ပါ)။

ခရစ်တော်သည် လောကကိုချစ်သကဲ့သို့ လောကကိုချစ်ခြင်း ဟူသောအချက်ကို နှလုံးသွင်းပါ။ ခရစ်ယာန်စုံလင်ခြင်းနှင့် ထာဝရ အသက်နှင့်ထိုက်တန်ခြင်းတို့ကို သဘောပေါက်နိုင်ရန် မည်သို့ကူညီ နိုင်သနည်း။

သောကြာနေ့ ဆက်လက်လေ့လာရန်။

မတ်လ ၂၈ ရက်

Ellen G. White, "The Least of These My Brethern," pp. 637-641, in The Desire of Ages ကိုဖတ်ပါ။

“သူတစ်ပါးအားပြုစုသောသူတို့ကို သိုးထိန်းချုပ်မှ ပြန်ပြုစုပါလိမ့်မည်။ သူတို့ကိုယ်တိုင်သည် အသက်စမ်းရေကို အားရစွာသောက်သုံးကြရလိမ့်မည်။ သူတို့သည် စိတ်ဝင်စားစရာ ဖျော်ဖြေခြင်းများနှင့် ဘဝ၏ပြောင်းလဲမှုများအား မတောင့်တကြတော့ပါ။ သူတို့အဓိကစိတ်ဝင်စားသောအရာသည် ပျက်စီးလှသော ဝိညာဉ်များအား ကယ်တင်ရန်ပင်ဖြစ်လိမ့်မည်။ လူမှုဆက်ဆံရေးအလွန်ကောင်း လာလိမ့်မည်။ ရွေးနုတ်ရှင်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် စိတ်နှလုံးများကိုဆွဲဆောင်ကာ စုစည်းပေးလိမ့်မည်။”

ကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏လုပ်ဖော်ဆောင်ဖက်များဖြစ်သည်ကို သိရှိလာသောအခါ သူသည် ကတိတော်များကို သာမန်မျှသာဖြင့် မိန့်တော် မူမည်မဟုတ်ပါ။ ထိုကတိတော်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏နှလုံးထဲတွင် တောက်လောင် နေကာ ကျွန်ုပ်တို့၏နှုတ်ခမ်းတွင် မီးတောက်စေလိမ့်မည်။ ပညာမရှိ၊ စည်းကမ်း မရှိသောပုန်ကန်တတ်သောလူမျိုးအားဦးဆောင်ရန် မောရှေအားခေါ်တော်မူသော အခါ၊ ဘုရားသခင်သည် ကတိတစ်ခုပေးတော်မူ၏။ “ငါကိုယ်တိုင်သွား၍ ငြိမ်ဝပ်ချမ်းသာကိုပေးမည်” (ထွက်၊ ၃၃:၁၄)။ “အကယ်စင်စစ် ငါသည် သင့်ဘက်၌ရှိလိမ့်မည်” (ထွက်၊ ၃:၁၂)။ ဤကတိတော်သည် ဒုက္ခဆင်းရဲ ခံရသောသူတို့အား ခရစ်တော်၏ကိုယ်စားပြုစုနေသူများအတွက်ဖြစ်ပါသည်” (Ellen G. White, The Desire of Ages, p. 641).

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ

- ၁။ ၁ကော၊ ၁၃:၄-၈ ကိုဖတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မည်သည့်လူမျိုးလူစား ဖြစ်ရန် ၁ကော၊ ၁၃ မှ အလင်းပြသနည်း။

၂။ မသဲ၊ ၂၅:၃၁-၄၆ တွင် သိုးနှင့်ဆိတ်ကို မည်သည်ကခွဲခြားပေးသနည်း။ ကယ်တင်ခြင်းသည် လုပ်ဆောင်မှုကြောင့်မဟုတ်ကြောင်း ဤနေရာတွင် ယေရှုသည် မည်ကဲ့သို့သွန်သင်သနည်း။

၃။ ခရစ်တော်သည် လောကကိုချစ်သကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း လောကကိုချစ်ကြသော်၊ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ခရစ်တော်၏သာသနာလုပ်ငန်းပြည့်စုံ၏ဟုဆိုခြင်းသည် သင့်အား မည်သည့်အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်သနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်နှလုံးထဲတွင် ကောင်းကင်တည်ရှိသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ကောင်းကင်နှင့်ထိုက်တန်နေလေပြီ။ ဤအချက်သည် ထာဝရဘုရားနှင့် ကောင်းကင်၏သဘောသဘာဝအား မည်သို့ဖော်ပြသနည်း။ ဖိနှိပ်ညှဉ်းဆဲခြင်းခံနေရသူတို့အား ထာဝရဘုရား၏မေတ္တာနှင့် မျှတခြင်းအလင်းတရားကို ပေးပို့ခြင်းဖြင့် ကောင်းကင်နိုင်ငံသားကောင်းများ မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်နိုင်ကြမည်နည်း။

နံနက်ယံဝတ်
ဇန်နဝါရီလ၊ ၂၀၂၅ ခုနှစ်

၁	ဟူး	ဆာလံ၊	၁၄၅:၁၇	၁၆	တေး	ကမ္ဘာ၊	၂၇:၃၊	၄
၂	တေး	ဟေရှာ၊	၁:၁၈	၁၇	ကြာ	ကမ္ဘာ၊	၂၈:၁၅	
၃	ကြာ	ကမ္ဘာ၊	၃:၁၅	၁၈	နေ	ကမ္ဘာ၊	၃၂:၂၆	
၄	နေ	ဗျာဒိတ်၊	၁၃:၈	၁၉	နွေ	မသဲ၊	၇:၂၁	
၅	နွေ	ကမ္ဘာ၊	၄:၄	၂၀	လာ	ကမ္ဘာ၊	၃၉:၉	
၆	လာ	ကမ္ဘာ၊	၅:၂၂၊ ၂၄	၂၁	ဂါ	ကမ္ဘာ၊	၄၅:၄၊ ၅	
၇	ဂါ	ဟေဗြဲ၊	၁၁:၇	၂၂	ဟူး	တမန်၊	၇:၂၅	
၈	ဟူး	ကမ္ဘာ၊	၈:၁၃	၂၃	တေး	ထွက်၊	၇:၁	
၉	တေး	ရောမ၊	၁:၂၀	၂၄	ကြာ	ထွက်၊	၄:၂၂၊ ၂၃	
၁၀	ကြာ	ကမ္ဘာ၊	၁၁:၅	၂၅	နေ	ထွက်၊	၁၄:၃၁	
၁၁	နေ	ကမ္ဘာ၊	၁၂:၁	၂၆	နွေ	ဆာလံ၊	၇၈:၁၅၊ ၁၆	
၁၂	နွေ	ရောမ၊	၄:၃	၂၇	လာ	ထွက်၊	၁၉:၆	
၁၃	လာ	ကမ္ဘာ၊	၂၂:၈	၂၈	ဂါ	ထွက်၊	၃၂:၁	
၁၄	ဂါ	၁တိ၊	၆:၉	၂၉	ဟူး	ဟေရှာ၊	၅၁:၇	
၁၅	ဟူး	အာမုတ်၊	၃:၃	၃၀	တေး	ထွက်၊	၂၅:၈	
				၃၁	ကြာ	ဟေရှာ၊	၅:၂၀	

နံနက်ယံဝတ်
ဖေဖော်ဝါရီလ၊ ၂၀၂၅ ခုနှစ်

နံနက်ယံဝတ်
မတ်လ၊ ၂၀၂၅ ခုနှစ်

၁ နေ ထွက်၊ ၁၉:၅၂ ၆	၁၄ ကြာ ဟေဠိ၊ ၁၁:၃၀
၂ နွေ တရားဟော၊ ၁၁:၁၅	၁၅ နေ တရားဟော၊ ၁၁:၁၉
၃ လာ တောလည်၊ ၁၄:၂	၁၆ နွေ ယောဂျ၊ ၉:၁၅၊ ၁၆
၄ ဂါ တောလည်၊ ၁၆:၁-၃	၁၇ လာ ယောဂျ၊ ၁၀:၄၀၊ ၄၂
၅ ဟူး နေဟမိ၊ ၉:၁၉-၂၁	၁၈ ဂါ ယောဂျ၊ ၂၃:၃၁
၆ တေး ဝကော၊ ၁၀:၄	၂၄ ဟူး ဝတ်ပြု၊ ၂၇:၃၀
၇ ကြာ ယောဟန်၊ ၆:၃၇	၂၀ တေး တရားဟော၊ ၁၅:၁
၈ နေ တရားဟော၊ ၃:၂	၂၁ ကြာ ထွက်၊ ၂၃:၁၄
၉ နွေ ၂ပေ၊ ၂:၁၅၊ ၁၆	၂၂ နေ သူကြီး၊ ၁:၂၈
၁၀ လာ သုတ္တံ၊ ၇:၂၆	၂၃ နွေ သူကြီး၊ ၁၄:၃
၁၁ ဂါ တရားဟော၊ ၃:၂၅၊ ၂၆	၂၄ လာ ခရာ၊ ၁၁:၇
၁၂ ဟူး တရားဟော၊ ၃၄:၅၊ ၆	၂၅ ဂါ ခရာ၊ ၂:၂၂၊ ၃၄
၁၃ တေး ယောဂျ၊ ၁:၅	၂၆ ဟူး ခရာ၊ ၇:၁၂
	၂၇ တေး သုတ္တံ၊ ၉:၁၀
	၂၈ ကြာ ခရာ၊ ၈:၁၉၊ ၂၀

၁ နေ ခရာ၊ ၁၂:၁၃	၁၆ နွေ တရားဟော၊ ၁၇:၁၇
၂ နွေ ခရာ၊ ၁၆:၁	၁၇ လာ ဖိရာ၊ ၉:၅၊ ၆၊ ၈
၃ လာ ခရာ၊ ၁၆:၁၈	၁၈ ဂါ ဒေသနာ၊ ၂:၁၀၊ ၁၁
၄ ဂါ ခရာ၊ ၂၂:၂	၁၉ ဟူး ခရာ၊ ၁၂:၁၃၊ ၁၄
၅ ဟူး ခရာ၊ ၂၄:၆	၂၀ တေး ယေဇကျေ၊ ၃၃:၁၁
၆ တေး ခရာ၊ ၂၈:၁၂	၂၁ ကြာ ဖိရာ၊ ၁၄:၁၁
၇ ကြာ ၅ရာ၊ ၁၀:၁၃၊ ၁၄	၂၂ နေ ဖိရာ၊ ၇:၁၃၊ ၁၄
၈ နေ ၂ရာ၊ ၁၁:၁၁၊ ၁၂	၂၃ နွေ ခရာ၊ ၁၇:၉
၉ နွေ ၂ရာ၊ ၅:၁၀	၂၄ လာ ခရာ၊ ၁၈:၂၁
၁၀ လာ ၅ရာ၊ ၁၉:၁၃	၂၅ ဂါ ခရာ၊ ၁၉:၇
၁၁ ဂါ သုတ္တံ၊ ၁၄:၁၂	၂၆ ဟူး ခရာ၊ ၁၉:၁၈
၁၂ ဟူး ၂ရာ၊ ၁၂:၇၊ ၉	၂၇ တေး ဝကော၊ ၁၀:၁၁
၁၃ တေး ၅ရာ၊ ၂၁:၁၇	၂၈ ကြာ ဖိရာ၊ ၂၀:၂၀
၁၄ ကြာ ယေရမိ၊ ၉:၂၃၊ ၂၄	၂၉ နေ ဖိရာ၊ ၂၃:၂၁
၁၅ နေ ဖိရာ၊ ၆:၁၊ ၂	၃၀ နွေ ခရာ၊ ၂:၉
	၃၁ လာ ခရာ၊ ၂:၂၁၊ ၂၂